

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

ศรีสุดา อัญญาวัชระ

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ

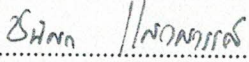
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กุมภาพันธ์ 2561

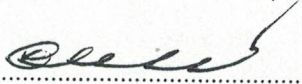
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

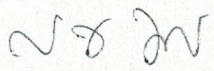
อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ ศรีสุดา อัญญาวัชระ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

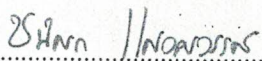
อาจารย์ผู้ควบคุมคุษฎีนิพนธ์

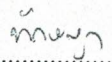

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.ชนิสรา แก้วสุวรรณค์)

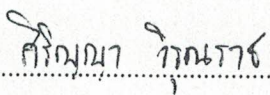
คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โจรจนแสง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชนนี เมธิโยธิน)

..... กรรมการ
(ดร.ชนิสรา แก้วสุวรรณค์)

..... กรรมการ
(ดร.ทักษญา ส่างาโยธิน)

..... กรรมการ
(ดร.ศิริัญญา วิรุณราช)

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์อนุมัติให้รับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณสุข ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช)

วันที่ 7 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อ โครงการทำ มาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ ภาควะวันออก สำเร็จ ล่วงไปได้ ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่าง ยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วิรุณราช คณบดีวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ และ ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่เสียสละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทาง แก้ไข ปรับปรุง ข้อบกพร่องต่างๆ และ เพิ่มเติมในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้ ด้วยความละเอียดทุกชั้นตอน และด้วยความ เอาใจใส่อย่างดียิ่ง มาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบพระคุณ คณะผู้บริหารและสคูลพาร์ทเนอร์จากบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) และสคูลพาร์ทเนอร์จากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาและเครือข่าย ที่ได้กรุณาให้สัมภาษณ์ ให้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อการวิจัยครั้งนี้ เป็นอย่างดี ทำให้คุณฉันทิพนธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตา

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.เชาว์ โรจนแสง ประธานกรรมการสอบ ดร.ทักษญา สว่างโยธิน ดร.ศิริชญญา วิรุณราช และ ดร.ชนิสรา แก้วสวรรค์ กรรมการสอบ ที่กรุณา ให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไขคุณฉันทิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอบคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ ที่ให้ความช่วยเหลือและ อำนวยความสะดวกจนคุณฉันทิพนธ์นี้ เสร็จสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน ที่ให้ความรัก ความห่วงใย และสนับสนุน ตลอดจนถึงกำลังใจอย่างเต็มเปี่ยม

คุณค่าและประโยชน์ของคุณฉันทิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่บุพการี บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและ ประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ศรีสุดา อัญญาวัชระ

57870022: สาขาวิชา: การจัดการสาธารณะ; ปร.ด. (การจัดการสาธารณะ)

คำสำคัญ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ โครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐ

ศรีสุตา อัญญาวัชรปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียน

พระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(SUCCESS FACTORS FOR THE COMMERCIAL PROJECT OF PUBLIC SCHOOLS IN THE EASTERN REGION). อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ ชนิศรา แก้วสวรรค์, ปร.ด. 366 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลุ่มตัวอย่าง เลือกเฉพาะเจาะจงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้วยเหตุผลที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือดำเนินการก่อนภาคอื่น ๒ เดือน จึงมีข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างพร้อมโดยใช้ประสานวิธีระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยเชิงปริมาณและการเปรียบเทียบ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้จำนวน 15 ท่าน การวิจัยเชิงปริมาณโดยวิธีการสำรวจประเด็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และครู โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 230 ตัวอย่าง ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และการวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และการวิจัยขั้นนี้ใช้วิธีการเปรียบเทียบจากงานวิจัยระบบสารสนเทศที่ติดตามความสำเร็จของโรงเรียนพระราชรัฐ เพื่อเป็นการยืนยันผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดการปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ 1) ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาวะผู้นำและด้านคุณลักษณะนักเรียน 2) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ 3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อมด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ 4) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการหลังการขายด้านปัจจัยนำเข้า
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้แก่ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการวางแผน และการออกแบบด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

57870022: MAJOR: PUBLICENTERPRISE MANAGEMENT; Ph.D. (PUBLIC ENTERPRISE MANAGEMENT)

KEYWORDS: SUCCESS FACTORS/ COMMERCIAL PROJECT/ PUBLIC SCHOOLS

SRISUDA ATTAVACHARA: SUCCESS FACTORS FOR THE COMMERCIAL PROJECT OF PUBLIC SCHOOLS IN THE EASTERN REGION. ADVISORY COMMITTEE: CHANISSARA KAEWSAWAN., Ph.D.366 P.2018.

The purpose of this research was to investigate the success factors for the commercial projects of the public schools in the Eastern Region. The samples were selectively chosen in the Eastern Region because the schools of the Eastern region started the projects two months before schools in other regions. Therefore, there were complete data and samples. Mixed method of qualitative research, quantitative research and comparison was used. For qualitative research, structured interviews were conducted. The sample size was 15 people. For quantitative research, survey was the method used to explore the success factors for the commercial project of the public schools in the Eastern Region of Thailand. The samples consisted of 230 administrators and teachers in public schools in the Eastern Region. Statistics used for the study consisted of frequency, percentage, mean and standard deviation. Multiple regression analysis was determined at the statistical significance level of 0.05 and the comparison method was the third step used for the study. The comparison method used information system research to follow the success of the public schools in order to confirm the results.

The findings of the research were as follows

1. Factors influencing the implementation of the project management process of the commercial project in the public schools of the Eastern Region include 1) the basic factors of school administration which were put in order from the most influential to the least influential and were as follows: learning achievement, leadership and students' features. 2) Factors that made it possible for students to compete with other schools were put in order from the most influential to the least influential as follows: knowledge of numbers, finance and accounting, and business administration. 3) Sustainable factors that made the project to move forward (within 5 years after the completion of the project of the public schools which were put in order from the most influential to the least influential as follows: Environmental, social, and economic aspects. 4) Factors of Value chain implementation in the public school project which were put in order from the most influential to the least influential as follows: management structure, after sales service, and input.

2. Factors influencing the achievement of the target of the commercial project of the public schools in the eastern region were the management process. The factors were put in order from the most influential to the least influential as follows: planning and design, project evaluation and project improvement.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญภาพ.....	ถ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
สมมติฐานของการวิจัย.....	8
คำถามในการวิจัย.....	8
กระบวนการในการดำเนินการวิจัย.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	12
ขอบเขตของการวิจัย.....	12
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา.....	21
แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขัน.....	41
แนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืน.....	50
แนวคิดเกี่ยวกับห่วงโซ่แห่งคุณค่า.....	52
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโครงการ.....	61
แนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัด.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	80
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	88
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	88
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	98

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีการวิจัย.....	101
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	102
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	107
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	108
4 ผลการวิจัย.....	110
ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์การประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลัก ของโรงเรียนประจักษ์รัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อเปิดโครงการ.....	111
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ.....	115
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เชิงปริมาณปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีผลกระทบสูง ต่อความสำเร็จของโรงเรียนประจักษ์รัฐ.....	148
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	240
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	246
สรุปผล.....	246
อภิปรายผล.....	262
ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้.....	269
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	271
บรรณานุกรม.....	272
ภาคผนวก	280
ภาคผนวก ก	281
ภาคผนวก ข	296
ภาคผนวก ค	318
ภาคผนวก ง.....	337
ภาคผนวก จ.....	363
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	366

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1	สรุปการสังเคราะห์ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน..... 40
2-2	สรุปการสังเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ..... 49
2-3	องค์ประกอบของตัวชี้วัดตาม โครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา..... 68
2-4	องค์ประกอบค่านิยมสำคัญ..... 70
2-5	องค์ประกอบการมีความประพฤติดี 71
2-6	องค์ประกอบกิจกรรมเสริมหลักสูตร..... 71
2-7	องค์ประกอบคุณภาพชีวิตของนักเรียน 72
2-8	องค์ประกอบทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน..... 74
2-9	องค์ประกอบค่านิยมสำคัญ..... 75
2-10	องค์ประกอบสาระวิชาหลัก..... 77
2-11	องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบSTEM..... 78
2-12	องค์ประกอบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ..... 79
3-1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ..... 89
3-2	จำนวนกลุ่มประชากรในโรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออกเฉียง..... 92
3-3	จำนวนตัวอย่างตามกลุ่มโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงในการเลือกแบบใช้ความน่าจะเป็น ใช้การเลือกแบบแบ่งกลุ่ม..... 94
3-4	ค่าความเชื่อมั่น..... 107
4-1	สรุปผลการประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์ และตัวชี้วัดหลักของโรงเรียนประชารัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียง เมื่อเปิดโครงการ..... 112
4-2	จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ..... 116
4-3	จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ..... 116
4-4	จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก.. 117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-5 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม.....	118
4-6 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน	118
4-7 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม.....	119
4-8 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียน.....	119
4-9 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	120
4-10 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน.....	121
4-11 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ.....	124
4-12 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี.....	124
4-13 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคร.....	125
4-14 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ.....	126
4-15 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ.....	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-16 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ.	127
4-17 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัย ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป ด้านเศรษฐกิจ..	129
4-18 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัย ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป ด้านสังคม.....	130
4-19 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัย ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป ด้านสิ่งแวดล้อม30	130
4-20 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป.....	131
4-21 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของ การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรม สนับสนุน.....	132
4-22 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัย การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมหลัก....	133
4-23 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ.....	134
4-24 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของขั้นตอน การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ และการออกแบบ	135
4-25 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวนตามตัวแปรของขั้นตอน การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ อนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงกา.....	136
4-26 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของขั้นตอน การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ การดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ.....	136

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-27 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ โครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ	137
4-28 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้.....	138
4-29 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านค่านิยมสำคัญ.....	140
4-30 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านการมีความประพฤติดี.....	141
4-31 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร.....	141
4-32 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน.....	142
4-33 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน.....	142
4-34 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความคิดและการเรียนรู้.....	143
4-35 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านสาระวิชาหลัก.....	144

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-36 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM.....	144
4-37 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและภาษาอังกฤษ.....	145
4-38 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้.....	146
4-39 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	149
4-40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	152
4-41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	153
4-42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	155
4-43 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอกของผู้ตอบแบบสอบถาม	156
4-44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม..	158
4-45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของผู้ตอบแบบสอบถาม..	160
4-46 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	162

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-47 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	164
4-48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	166
4-49 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆของผู้ตอบ แบบสอบถาม	168
4-50 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆด้านความรู้ การบริหารธุรกิจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	169
4-51 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆด้านมีความรู้เรื่อง ตัวเลข/ บัญชีและการเงิน ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	171
4-52 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆด้านวัฒนธรรม ผู้บริโภครของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	173
4-53 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	175
4-54 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆด้านภาษาอังกฤษและ ภาษาอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	177
4-55 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของ โรงเรียนประชารัฐ)ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	179

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-56	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปด้านเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม.. 180
4-57	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปด้านสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 182
4-58	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบ สอบถาม..... 183
4-59	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 184
4-60	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุนของผู้ตอบแบบสอบถาม 185
4-61	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ด้านกิจกรรมหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 187
4-62	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ ทำมาค้าขายของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 189
4-63	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ ทำมาค้าขายด้านการวางแผน และการออกแบบของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 190
4-64	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ ทำมาค้าขายด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของ โครงการของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 192
4-65	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ ทำมาค้าขายด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และ การส่งมอบโครงการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม..... 193
4-66	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ ทำมาค้าขายด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการของผู้ตอบ แบบสอบถาม 195

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-67 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	197
4-68 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านค่านิยมสำคัญ ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	198
4-69 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการมีความ ประพฤติดีของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	200
4-70 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านกิจกรรมเสริม หลักสูตรของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	201
4-71 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านคุณภาพชีวิต ของนักเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	203
4-72 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะความเป็น ผู้นำของเด็กนักเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	204
4-73 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะการคิด และการเรียนรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	205
4-74 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลัก ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	206
4-75 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการศึกษา แบบ STEMของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	207

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-76	208
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	208
4-77	210
จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจำแนกตามประเด็น ข้อเสนอแนะ	210
4-78	212
ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน.....	212
4-79	213
การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานแต่ละด้าน ที่สามารถทำนายขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	213
4-80	214
การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยในการ บริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน กับขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน.....	214
4-81	218
ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับ โรงเรียนอื่น ๆ.....	218
4-82	218
การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียน แข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆแต่ละด้านที่สามารถทำนายขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	218
4-83	219
การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยที่ทำให้ เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับ โรงเรียนอื่น ๆกับขั้น ตอนการ จัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำตัวแปรเข้า สมการพร้อมกัน.....	219
4-84	223
ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้า ต่อไป.....	223

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-85 การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขาย เดินหน้าต่อไป แต่ละด้านที่สามารถทำ นายชั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง.....	224
4-86 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยที่ทำให้เกิด ความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง โดยนำตัวแปรเข้าสมการ พร้อมกัน.....	225
4-87 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ	228
4-88 การตรวจสอบตัวแปรอิสระการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียน พระราชรัฐ แต่ละด้านที่สามารถทำ นายชั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง.....	229
4-89 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำ มาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน	230
4-90 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียง.....	234
4-91 การตรวจสอบตัวแปรอิสระขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน พระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงแต่ละด้านที่สามารถทำ นายความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง.....	235
4-92 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของขั้นตอนการ จัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงกับความสำเร็จตาม เป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน.....	236

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-93	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงและความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการ ทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง..... 240
5-1	ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย..... 259
ภาคผนวก ก-1	รายชื่อโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ที่ ๔4 โรงเรียน..... 292
ภาคผนวก ง-1	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน..... 338
ภาคผนวก ง-2	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ..... 345
ภาคผนวก ง-3	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความ ยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินต่อไป 348
ภาคผนวก ง-4	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับภารดำเนินงาน Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ..... 350
ภาคผนวก ง-5	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับกาจัดการโครงการ ทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ..... 352
ภาคผนวก ง-6	ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสำเร็จตาม เป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง.. 355

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	โครงการ โรงเรียนพระราชรัฐ	3
1-2	กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย.....	9
1-3	กรอบแนวคิดในการวิจัยเชิงปริมาณ.....	11
2-1	โรงเรียนในฐานะเป็นระบบทางสังคม.....	24
2-2	ความเป็นโรงเรียนด้วย Input-Process-Output system.....	25
2-3	ตัวแบบความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนของ Saunders	28
2-4	ตัวแบบบูรณาการความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนของ Scheerens.....	30
2-5	การประเมินผลความสำเร็จของโรงเรียน	31
2-6	แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน.....	32
2-7	การประสบความสำเร็จของโรงเรียนตามแนวคิดของ Pollack, Chrispeels and Watson.....	36
2-8	ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการบริหารสถานศึกษา.....	38
2-9	ธุรกิจกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน.....	52
2-10	การวางกรอบ Value chain	55
2-11	การดำเนินการสร้างคุณค่าใน Value chain	56
2-12	การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ	61
2-13	ความสัมพันธ์ระหว่างข้อจำกัดโครงการ.....	63
3-1	ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	100

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงประชากร (Demographic shifts) ไม่ว่าจะด้วยเหตุการณ์เพิ่มของประชากร หรือการโยกย้ายถิ่นฐานสู่เมืองความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างเศรษฐกิจ ล้วนเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้สังคมและเศรษฐกิจในโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการพัฒนาเพื่อให้ประเทศสามารถอยู่รอดต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในสังคมเพราะภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถจะบริหารจัดการให้มีคุณภาพและรวดเร็วทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ ซึ่งในภาคการศึกษาที่เช่นเดียวกัน กล่าวคือ "ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา Everyone has a right to education" (UNESCO, World Heritage Centre, 2015) ปัจจุบัน กลไกภาครัฐยังคงมีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาแต่การจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพจำเป็นต้องอาศัยความคิดริเริ่มการสร้างนวัตกรรมการศึกษาและการนำองค์กรควบคู่ไปกับการจัดสรรทรัพยากรด้านการศึกษาซึ่งส่งผลให้องค์กรภาครัฐและเอกชนต้องผนึกความร่วมมือในการจัดการศึกษารวมถึงการให้ความช่วยเหลือประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ (Patrinos, H. A., Barrera, O. F., & Guaqueta, J., 2009)

สำหรับประเทศไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ซึ่งที่กล่าวไว้ว่า "คน เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาฯ ด้วยเหตุนี้ จึงได้กำหนดชัดเจนถึงการพัฒนาและการปฏิรูปการศึกษาว่าจะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมการกระจายอำนาจและความต้องการของทุกภาคส่วนในสังคมเพื่อนำความเสมอภาคในการได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ดังนั้นการเร่งขยายบทบาทของภาคเอกชนในการมีส่วนร่วมในระบบการศึกษาจึงเป็นนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลให้ความสำคัญ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

การศึกษาเป็นหัวใจของชาติ เป็นการสร้างและพัฒนาคนเพื่ออนาคตของประเทศนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องผลักดันเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) ให้ความสำคัญกับการศึกษามาก มีการหยิบยกประเด็นการศึกษาเพื่อเชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ มากกล่าวถึงเกือบทุกครั้งผ่าน

รายการ "คืนความสุขให้คนในชาติ" ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทย ซึ่งตลอดระยะเวลากว่า 1 ปี ทำให้มองเห็นภาพปัญหาและข้อเสนอทางออกที่ป็นนโยบายในการพัฒนาการศึกษาไทย(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2559) ซึ่งหนึ่งในนั้นคือ"โครงการโรงเรียนประชารัฐ" เป็นโครงการที่เกิดขึ้นจากนโยบายการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ประชารัฐ เพื่อเศรษฐกิจฐานรากของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นการรวมพลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนโดยกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษาของประเทศ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) จัดทำโครงการ โรงเรียนประชารัฐและจัดทำบันทึกข้อตกลงสานพลังประชารัฐด้านการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ ระหว่างภาครัฐ 3 หน่วยงาน (กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ภาคเอกชน 22 หน่วยงาน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมขับเคลื่อนและยกระดับการศึกษาของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559)

การดำเนินโครงการโรงเรียนประชารัฐ มุ่งเน้นการผสมผสานความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการจัดการศึกษาของประเทศ ที่ครอบคลุม 6 ประเด็น ได้แก่ 1) หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 2) การผลิตและพัฒนาครู 3) การผลิตพัฒนากำลังคนและงานวิจัย 4) การบริหารจัดการ 5) การประเมินและการพัฒนา มาตรฐานการศึกษา และ 6) ICT เพื่อการศึกษา โดยการดำเนินงานของโครงการได้แบ่งคณะทำงาน ออกเป็น 5 กลุ่มย่อย เพื่อทำการขับเคลื่อนโครงการในส่วนต่าง ๆ ได้แก่

1. กลุ่มที่ 1 ระบบฐานข้อมูลสถานศึกษา/ โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเป็นคณะทำงาน พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับคุณภาพทางการจัดการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการสถานศึกษาและการเปิดเผยข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาล

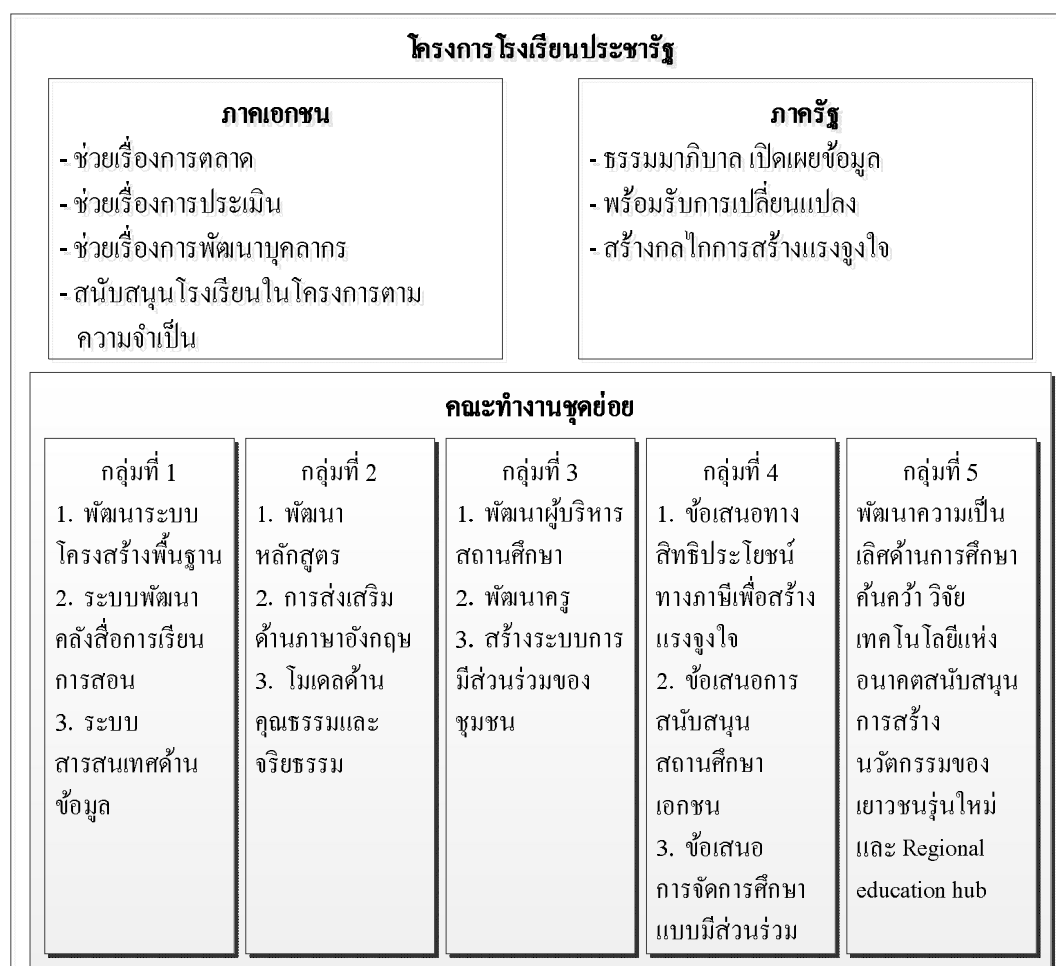
2. กลุ่มที่ 2 หลักสูตรคู่มือการจัดการเรียนการสอน ทักษะภาษาอังกฤษเป็นคณะทำงาน พัฒนาหลักสูตร ต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ การประเมินผลกิจกรรม ส่งเสริมด้านคุณธรรม จิตสาธารณะ และด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. กลุ่มที่ 3 พัฒนาผู้นำครู/ การมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นคณะทำงานด้านการพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และการมีส่วนร่วมของชุมชน

4. กลุ่มที่ 4 เครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศเป็นคณะทำงานด้านพัฒนา ความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการสร้างแรงจูงใจ ให้กับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล สนับสนุนการพัฒนา คุณภาพการศึกษาของชาติ

5. กลุ่มที่ 5 พัฒนาผู้นำรุ่นใหม่ Education hub เป็นคณะทำงานพัฒนาความเป็นเลิศ ในด้านการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเทคโนโลยีแห่งอนาคตและสนับสนุนการสร้างนวัตกรรมของผู้นำ เยาวชนรุ่นใหม่ เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค

โดยมีการจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงสานพลังประชารัฐด้านการศึกษาพื้นฐานและ การพัฒนาผู้นำ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ณ ห้องบอลรูม ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2559 การดำเนินงานตามบันทึกข้อตกลง ความร่วมมือนี้ มีระยะเวลาดำเนินงานตามโครงการในระยะแรก 3 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2559 และสิ้นสุดในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559) ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 โครงการโรงเรียนประชารัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559)

การดำเนินการ โครงการโรงเรียนประชารัฐ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ 10 ด้าน เพื่อเป็นการสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษาของประเทศไทยได้จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการศึกษาอย่างชัดเจนในการยกระดับการศึกษาคู่มาตรฐานสากลตามแนวทางของโครงการสานพลังประชารัฐที่จะขับเคลื่อนและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษาพื้นฐานของประเทศที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559) ประกอบด้วย

1. ความโปร่งใสของข้อมูลสถานศึกษา (Transparency) พัฒนาระบบแสดงผลข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนที่เปิดเผยสู่สาธารณะ เพื่อจูงใจให้ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคเอกชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
2. กลไกการตลาดและการมีส่วนร่วมของชุมชน (Market mechanism) จัดตั้ง “กองทุนโรงเรียน” ที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน
3. การเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของสถานศึกษา (Digital infrastructure) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและการเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อให้โรงเรียนสามารถเข้าถึงแหล่งสาระความรู้ และพัฒนามาตรฐานการศึกษาเทียบเท่าระดับสากล
4. หลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้เด็กนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Curriculum) พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ครูมีบทบาทในการดึงศักยภาพเด็กให้มีความมั่นใจรักที่จะตั้งคำถาม ค้นคว้า คิดวิเคราะห์ และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
5. การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน (High quality principals and teachers) ส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีคุณลักษณะและสมรรถนะความเป็นผู้นำในการบริหารจัดการสถานศึกษา และพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะและกระบวนการเรียนการสอนที่เป็นเลิศ
6. การยกระดับทักษะความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (English language capability) ยกกระดับทักษะภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้จากเจ้าของภาษาโดยตรง และสอดแทรกภาษาอังกฤษเข้ากับรายวิชาต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
7. การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะให้นักเรียน (Health & heart) ส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และการมีจิตสาธารณะ (Community services) ให้นักเรียนเรียนรู้ปัญหาสังคม และมีส่วนร่วมในการแก้ไข
8. ศูนย์กลางการศึกษาเทคโนโลยีแห่งอนาคตในระดับภูมิภาค (Technology hub R & D) พัฒนาศูนย์กลางการศึกษาวิจัยเทคโนโลยีแห่งอนาคตในประเทศสู่ระดับภูมิภาค (Education hub)

อาทิ Biology, Digital, Robotics และ Nano technology เพื่อสนับสนุนงานค้นคว้าวิจัยของไทย
สู่ระดับโลก และสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

9. การสร้างมาตรการจูงใจด้านสิทธิประโยชน์และการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญด้าน
การศึกษาทั้งในและต่างประเทศ(Tax incentive for local & International professors) ผลักดันให้
เกิดมาตรการด้านสิทธิประโยชน์ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาทั้งในและ
ต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดกระบวนการการเรียนรู้ให้กับสถานศึกษาของไทยให้
เทียบเท่ามาตรฐานสากล

10. การพัฒนาและส่งเสริมผู้นำรุ่นใหม่ (Young leader's development) ผู้บริหาร
สถานศึกษาและครู ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความเป็นผู้ นมีคุณธรรม และ
มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เพื่อเปิดโอกาสในการพัฒนาสู่การเป็นผู้นำรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพ

โดยมีโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนพระราชัฐเป็น โรงเรียน
ต้นแบบที่มาจากทุกตำบลในประเทศไทยตำบลละ 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 7,424 โรงเรียน
โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมกันคัดเลือก โรงเรียนจากหลายสังกัดเพื่อเข้ารับ
การพัฒนาในระยะแรกจำนวน 3,322 โรงเรียน แบ่งเป็น โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาจำนวน 3,093 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาจำนวน 184 โรงเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษจำนวน 31
โรงเรียน และโรงเรียนในสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 14 โรงเรียน
โดยจะดำเนินการพัฒนาโรงเรียนอื่นๆ ในระยะต่อไป จนครบทั้ง 7,424 โรงเรียน ตามเป้าหมาย
ของโครงการ โรงเรียนพระราชัฐ (ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงาน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่าง 12 องค์กรเอกชน เพื่อเป็นอีกพลัง
ในการช่วยขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนโครงการพระราชัฐตามแนวทางยุทธศาสตร์ 10
ด้าน โดยลงพื้นที่ปฏิบัติจริงให้การสนับสนุน ร่วมวางแผนบริหารจัดการร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน
เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายแห่งความสำเร็จในการยกระดับมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาของประเทศ
ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการสร้างคุณค่าให้กับสังคมไทยอย่างยั่งยืน

โครงการ Connex ED มีผู้ร่วมก่อตั้งร่วมกัน 12 องค์กรภาคเอกชน ประกอบด้วย

- 1) ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) 2) บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) 3) บริษัท ปูนซิเมนต์
ไทย จำกัด(มหาชน) 4) ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) 5) บริษัท นวัตกรรมผล จำกัด
- 6) บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด(มหาชน) 7) บริษัท ปตท. จำกัด(มหาชน) 8) บริษัท กลุ่มเซ็นทรัล
จำกัด 9) บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด(มหาชน) 10) บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด(มหาชน)

11) บริษัท ซีพีออลล์ จำกัด(มหาชน) และ 12) บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)
(ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) เป็นหนึ่งใน 12 องค์กรภาคเอกชน นำโดย นายฐาปน สิริวัฒนภักดี กรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) สนับสนุนโรงเรียนจำนวนทั้งสิ้น 806 โรงเรียน ซึ่งในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีสนับสนุนอยู่ใน 5 จังหวัด ได้แก่ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว และตราด (บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน), 2559) ได้จัดทำความร่วมมือทางวิชาการกับ 3 สถาบันการศึกษาประกอบด้วย วิทยาลัย พาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เพื่อให้ เด็กไทยมีโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมและยั่งยืน โดยมีหลักการในการทำความร่วมมือ ทางวิชาการ ดังนี้ 1) ร่วมสร้างผู้นำรุ่นใหม่เพื่อขับเคลื่อนระบบการศึกษาร่วมกับผู้บริหารของ โรงเรียนที่ได้รับผิดชอบเพื่อพัฒนาการศึกษาที่มีเด็กเป็นศูนย์กลางให้สามารถเข้าถึงการศึกษาที่มี คุณภาพอย่างเท่าเทียม ในรูปแบบที่ทำได้จริงและสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ 10 ด้าน ในการ ยกระดับการศึกษาสู่มาตรฐานสากล 2) ดูแลโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายร่วมกันและจัดทำ รูปแบบ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อนำไปถ่ายทอดสู่ผู้บริหารและครูโดยวัดผลที่นักเรียน สามารถมีความรู้ด้านบัญชีเพิ่มขึ้นและรู้จักการนำไปใช้ตลอดถึงหลักการหาโอกาสรอบตัว เพื่อประกอบการค้าขายได้ในอนาคต 3) ร่วมสังเกตการณ์ถึงโอกาสทางการค้าของแต่ละชุมชน ในรูปแบบที่เหมาะสม และรวบรวมข้อมูลเพื่อถ่ายทอดให้ความรู้ไปยังโรงเรียนที่ได้รับผิดชอบ 4) ร่วมจัดทำข้อมูลการลงพื้นที่แต่ละ โรงเรียนซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถสืบค้นและพัฒนาต่อได้จาก ข้อมูลที่มีอยู่ และ 5) ร่วมสร้างนวัตกรรมชุมชน พัฒนาชุมชน ไปสู่ความสามารถที่พึ่งพาตนเองได้ ตามร่างข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการระหว่างบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) และ 3 สถาบันการศึกษาประกอบด้วย วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คณะเทคโนโลยี สังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี และสภาคณาจารย์และ ข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ในการดำเนินงานโครงการโรงเรียนประชารัฐ เพื่อพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและ พัฒนาผู้นำโดยได้เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อขออนุญาตและขอแนะนำในการ ดำเนินงานโครงการทำมาค้าขายเข้าไปพัฒนาโรงเรียนที่รับผิดชอบจำนวน 306 โรงเรียน เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว นายฐาปน สิริวัฒนภักดีจึงได้เชิญ โรงเรียนในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) รับผิดชอบ โรงเรียนละ 2 คน เพื่อมาประชุมหารือเรื่องของการพัฒนาโรงเรียนด้วยโครงการทำมาค้าขาย จังหวัดตราด โดย

ที่นายฐาปน สิริวัฒนภักดีเชื่อมั่นว่าโครงการทำมาค้าขายจะสามารถมีผลตามมาคือ Outcome 9 ด้าน และ KPI 30 ข้อตามที่กำหนดไว้(บรรพต วิรุณราช, 2559) โดยโครงการดังกล่าวฯ มีรูปแบบ ในการกระตุ้นการทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในแต่ละโรงเรียนโดยพัฒนาความเป็นผู้นำ เพื่อสามารถที่จะเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้เติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคม สามารถที่จะช่วย ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ อีกทั้งยังเป็นการวางรากฐานที่ดีให้กับประเทศชาติในอนาคตที่ดีต่อไป(ฐาปน สิริวัฒนภักดี 2559)

จากการสังเกตการณ์ในการลงพื้นที่ก่อนการดำเนินงานวิจัยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่โรงเรียน ประชารัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือพร้อมกับสกุลพาร์ทเนอร์จากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์และ สกุลพาร์ทเนอร์จากบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัดใน 5 จังหวัดในระหว่างวันที่ 8 กันยายน- 17 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ซึ่งในการลงพื้นที่เพื่อสังเกตการณ์ พบประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. พื้นฐานโรงเรียนส่วนใหญ่มีสถานที่ตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางจังหวัดห่างจากสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะเป็นโรงเรียนระดับตำบลที่มีขนาดเล็กถึงขนาดกลางมีการเรียนการสอน ระดับชั้นอนุบาล ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในการเรียนการสอนอย่างจำกัด และต้องซ่อมอยู่บ่อยครั้ง ภูมิความเร็ของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตช้า ไม่มีครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างชาติ ไม่มีครูสอนตรงตามวิชา ยังต้องการความช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การเรียน การสอนอยู่อีกมาก

2. ผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ในการบริหารโรงเรียนแตกต่างกันไปมีทั้งเน้นการเรียน การสอนในเรื่องวิชาการ เน้นเรื่องวิชาชีพ และเน้นทั้งสองเรื่องโดยผู้บริหารโรงเรียนมองว่าสิ่งที่จะ ช่วยให้ผู้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น ได้แก่ความพร้อมของอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน โรงเรียนต้อง มีการฝึกทักษะการเสริมอาชีพให้นักเรียน รวมไปถึงมีการสอนในเรื่องการทำมาหากิน เช่น การทำ บัญชี เป็นต้น

3. สภาพอาคารเรียนส่วนใหญ่จะค่อนข้างเก่า สภาพแวดล้อมบริเวณโรงเรียนมีการรักษา ความสะอาดได้เป็นอย่างดีแต่สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงเรียนยังไม่เพียงพอ

4. ด้านชุมชนโดยรอบของโรงเรียน ส่วนใหญ่ให้ร่วมมือในการสนับสนุนโรงเรียนตาม กำลังความสามารถและนโยบายของผู้นำท้องถิ่นนั้นๆ และอาชีพผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีอาชีพ รับจ้าง ทำการเกษตร ฐานะค่อนข้างยากจน

5. ลักษณะโดยทั่วไปของนักเรียนจะประสบปัญหาเรื่องครอบครัวแตกแยก เด็กส่วนใหญ่อยู่กับผู้ปกครองที่ป็นปู่ย่า ตายาย มากกว่าที่อยู่กับพ่อแม่เพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำงาน ต่างถิ่นฐานที่ได้รับค่าจ้างที่สูงกว่าเด็กนักเรียนส่วนหนึ่งที่จบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะไม่เรียนต่อ จะออกมาช่วยทางบ้านทำงานหาเงิน โดยเป็นลูกจ้างบ้างหรือทำการเกษตรกรรมบ้าง

อย่างไรก็ตาม พบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะขยายโรงเรียนประชารัฐ ในปีต่อไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาว่าโรงเรียนประชารัฐที่วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ช่วยบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) ดูแลในภาคตะวันออกนี้ ความสำเร็จตามโครงการทำมาค้าขาย ในการพัฒนาโรงเรียนประชารัฐมีปัจจัยอะไรบ้างเพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนในการถ่ายทอด องค์ความรู้และคุณค่าให้แก่นักเรียนและชุมชนได้อย่างแท้จริงอันจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐ ภาคตะวันออก

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก
2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก
3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก
4. การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก
5. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกมีอิทธิพลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก

คำถามในการวิจัย

มีปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก

กระบวนการในการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการทำวิจัย

ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Review literature) เกี่ยวกับ

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขัน
3. แนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืน
4. แนวคิดเกี่ยวกับห่วงโซ่แห่งคุณค่า
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร โครงการ
6. แนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัด
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structural interview) กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ โครงการ โรงเรียนพระราชรัฐ ได้แก่ กลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัย และ กลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟฯ รวมจำนวน 15 คน สัมภาษณ์จนข้อมูลอิ่มตัว

ทำการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการแจกแบบสอบถามเชิงปริมาณกับผู้บริหาร ครู โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

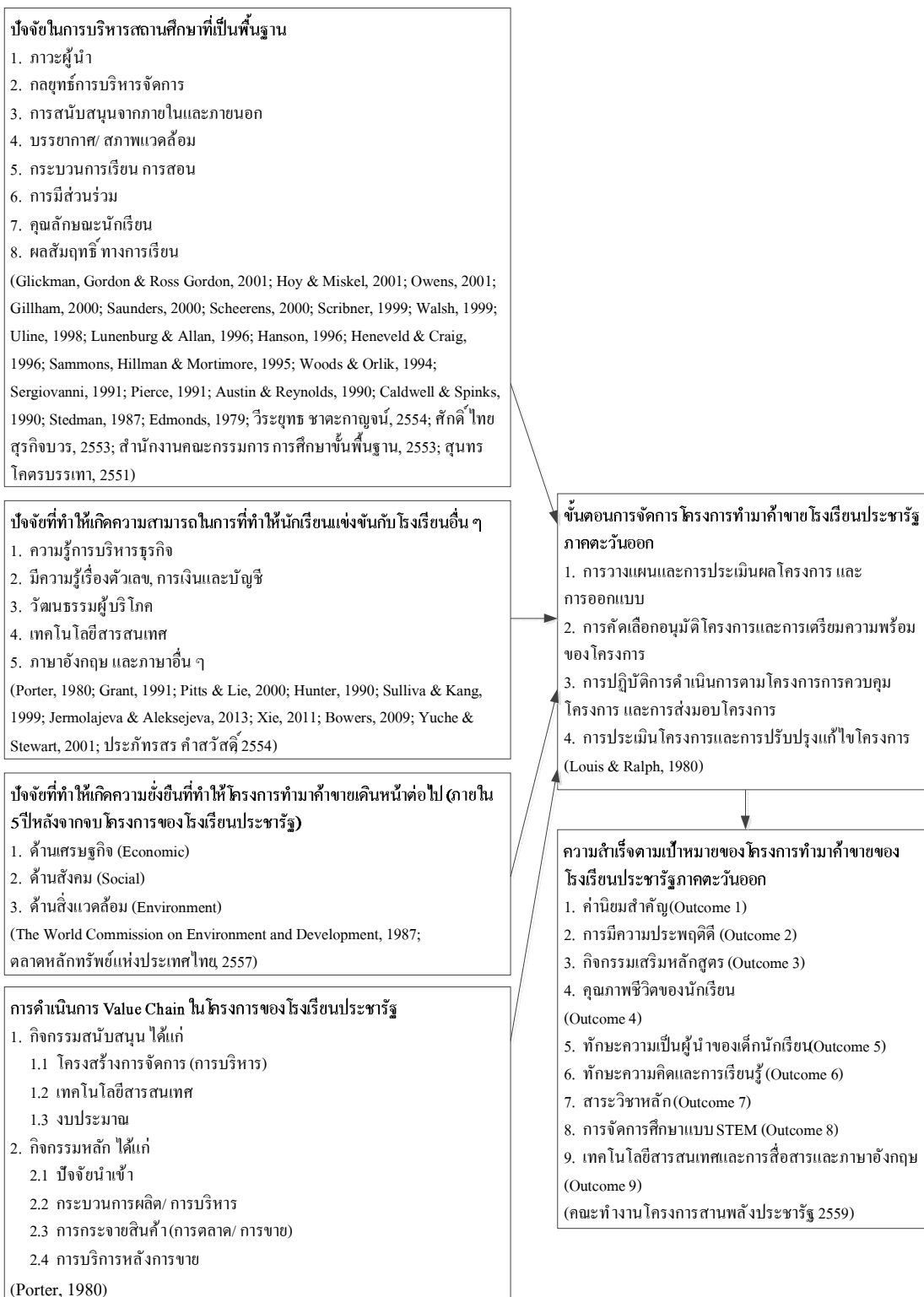

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาพที่ 1-2 กรอบแนวทางการดำเนินการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยแสดงปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) และการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐที่มีอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ แสดงขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้

ภาพที่ 1-3 กรอบแนวคิดในการวิจัยเชิงปริมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผู้บริหาร โครงการโรงเรียนประชารัฐสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงเกณฑ์การอนุมัติโครงการและจัดสรรงบประมาณ โครงการโรงเรียนประชารัฐในปีต่อไป
2. ผู้บริหาร โครงการโรงเรียนประชารัฐสามารถนำผลการวิจัยไปคัดกรองกลุ่มผู้ผ่านการประเมิน หรือต่ำกว่าการประเมิน เพื่อนำไปฝึกอบรม ให้ความรู้ หรือการพัฒนาในรูปแบบอื่นๆ ก่อนที่จะให้การสนับสนุนงบประมาณลงไป
3. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ที่สนใจและนิสิตนักศึกษา นำไปค้นคว้าช้อยดงานวิจัยนี้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

1.1.1 ประชากรในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการโรงเรียนประชารัฐ ได้แก่ กลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัยและกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟ ฯ

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการโรงเรียนประชารัฐ ได้แก่ กลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัยและกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟ ฯ ซึ่งเป็นกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัยจำนวน 7 คน และกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟ ฯ 8 คน รวมจำนวน 15 คน

1.2 การวิจัยเชิงปริมาณ

1.2.1 ประชากรในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหาร และครูในโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก จำนวนทั้งสิ้น 39 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษานี้ขึ้นพื้นฐาน 2559)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก ได้แก่ 1) ผู้บริหาร โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกหรือเทียบเท่า 2) ครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการนำแนวคิดที่มีการทบทวนวรรณกรรมมากำหนดกรอบคำถามในการสัมภาษณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี

หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการนำแนวคิดทฤษฎีที่มีการทบทวนวรรณกรรมและแนวคิดที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการพัฒนาเครื่องมือแบบสอบถามสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูลและมีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

2.1 ตัวแปรเชิงสาเหตุ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายดำเนินต่อไปได้ใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

2.2 ตัวแปรควบคุม ได้แก่ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3 ตัวแปรตาม ได้แก่ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2559 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2561 (รวม 16 เดือน)

นิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนพระราชรัฐ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเป็นโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ เป็นโรงเรียนต้นแบบที่มาจากทุกตำบลในประเทศไทย ตำบลละ 1 โรงเรียน โดยมีบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) เป็นผู้สนับสนุนดูแลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ได้แก่

1. จังหวัดจันทบุรีจำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดมาบไฟ 2) โรงเรียนวัดเวฬุวัน 3) โรงเรียนบ้านบ่อเวฬุ 4) โรงเรียนวัดหนองซิม 5) โรงเรียนบ้านโป่งน้ำร้อน 6) โรงเรียนบ้านหนองเจ๊กสร้อย 7) โรงเรียนบ้านโคกวัดและ 8) โรงเรียนบ้านเนินมะหาด

2. จังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดเที่ยงพิมลมุข 2) โรงเรียนวัดอินทาราม 3) โรงเรียนวัดกระทุ่ม 4) โรงเรียนวัดประชาบุรุงกิจและ 5) โรงเรียนวัดนาเหล่าบก

3. จังหวัดปราจีนบุรีจำนวน 9 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดโคกป่าแพ่ง 2) โรงเรียนวัดวัดพัฒนารังษี 3) โรงเรียนบ้านกุงประชาสรรค์ 4) โรงเรียนบ้านบุสูง 5) โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง

- 6) โรงเรียนบ้านหนองงูเหลือม 7) โรงเรียนชุมชนวัดบ้านโจ้ง 8) โรงเรียนวัดหนองคุ้ม และ
9) โรงเรียนวัดพรหมประสิทธิ์

4. จังหวัดสระแก้วจำนวน 17 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านคลองน้ำใส 2) โรงเรียนบ้านเขมะกา 3) โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน 4) โรงเรียนบ้านชุมทอง 5) โรงเรียนบ้านกุดเวียน
6) โรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก 7) โรงเรียนบ้านกะสัง 8) โรงเรียนบ้านวังบูรพา 9) โรงเรียนช่องกลุ่มวิทยา
10) โรงเรียนบ้านทับใหม่ 11) โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนา 12) โรงเรียนบ้านโป่งคอม
13) โรงเรียน ส. ไทยเสรีอุตสาหกรรม 3 14) โรงเรียนบ้านหันทราย 15) โรงเรียนบ้านพระเพลิง
16) โรงเรียนชัยม่วงวิทยา และ 17) โรงเรียนวังหลังวิทยาคม

5. จังหวัดตราดจำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนชุมชนวัดท่าพริก (จริยาอุปถัมภ์)
2) โรงเรียนบ้านโป่ง 3) โรงเรียนบ้านหนองบอน 4) โรงเรียนบ้านป้องกันตนเองท่านชุมพล และ
5) โรงเรียนบ้านสระใหญ่

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน หมายถึง วิธีการ/แนวทางการปฏิบัติ
ที่จะสนับสนุนให้โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์
ที่กำหนดไว้ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำ หมายถึง การที่ผู้บริหารของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงาน
อื่น ๆ อีกทั้งเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่และมีการจัด
ประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน

2. กลยุทธ์การบริหารจัดการ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำการ
สำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากรตามอัตราค่าจ้างที่มีอยู่และมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษา
ให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียนโดยมีการแนะนำกระบวนการการจัดทำแผน
กลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนการสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน

3. การสนับสนุนจากภายในและภายนอก หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ได้รับการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการหรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้า
ประกวด เพื่อชิงรางวัลและได้รับความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจากคณะกรรมการ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี อีกทั้งได้รับการพัฒนา ด้านการส่งเสริม
อาชีพจนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

4. บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการจัด
สภาพแวดล้อมและอาคารเรียนได้อย่างสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัย อีกทั้งมีการจัดกิจกรรมการ
สร้างความรักสามัคคีกันโรงเรียน ได้แก่ การแข่งขันกีฬา การเข้าค่ายวิชาการ งานเลี้ยงสังสรรค์

ประจำปีเป็นต้น และมีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียน ได้แก่ ห้องอินเทอร์เน็ต ศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

5. กระบวนการเรียนการสอน หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย อาทิเช่น กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากผู้มีประสบการณ์จริง กิจกรรมลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและมีการผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ หรือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สื่อมัลติมีเดียวีดีโอการสอน โขเซียมมีเดีย รวมไปถึงมีการจัดทำโครงการสอน แผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง

6. การมีส่วนร่วม หมายถึง ครูในโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานและมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกัน โดยโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบโรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน อาทิเช่น การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่นการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น เป็นต้น

7. คุณลักษณะนักเรียน หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้ และมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนดมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในกรทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมายเป็นต้น มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้น

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเช่น ตรวจสอบการอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้นให้เป็นไปตามเกณฑ์และมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานเช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น รวมไปถึงมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐานเพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้นๆ

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ หมายถึง ความสามารถในการแข่งขันที่ทำให้นักเรียนในโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ อาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถซึ่งโรงเรียนสามารถทำได้ในขณะที่โรงเรียนอื่นไม่สามารถทำได้หรือโรงเรียนที่สามารถทำได้ดีกว่าโรงเรียนอื่น โดยจะต้องประกอบด้วย

1. ความรู้การบริหารธุรกิจ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำกลยุทธ์ไปใช้ในการแข่งขันกับโรงเรียนอื่น โดยการมีความสามารถในการสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อและมีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอมีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

2. มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน หมายถึง ความพยายามที่ลดต้นทุนของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างต่อเนื่อง โดยการเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงิน

3. วัฒนธรรมผู้บริโภคมุ่งหมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เข้าใจถึงพฤติกรรมผู้บริโภคในลักษณะการมุ่งเน้นตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะซึ่งจะแตกต่างกันไป จึงต้องมีการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย สามารถตอบสนองความพึงพอใจด้วยสินค้าและบริการตรงตามความต้องการของลูกค้า และมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ตามกลุ่มผู้บริโภค

4. เทคโนโลยี หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการนำกลยุทธ์การตอบสนองอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีและมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์นำเทคโนโลยีเพื่อมาใช้ในการผลิตสินค้าและการให้บริการ สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างทันเวลา และการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตและบริการได้ด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่

5. ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำมาค้าขาย การมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำมาค้าขายและการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ สำหรับการสื่อสาร

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปได้ใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ หมายถึง ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดินหน้าต่อไปได้ โดยการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่สามารถดำเนินไปได้อย่างมั่นคงราบรื่น มีหลักในการสร้างความยั่งยืนของการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจะต้องประกอบด้วย

1. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) หมายถึง การเงินและความก้าวหน้าของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ด้านสังคม (Social) หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยนอกเหนือจากในเรื่องที่โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตระหนักถึงการดูแลครูและนักเรียน

3. ด้านสิ่งแวดล้อม(Environment) หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต้องมีมาตรการ เพื่อสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ หมายถึง ระบบของกิจกรรมของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกัน เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไปจะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วยโดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องทั้ง 2 กิจกรรม ประกอบด้วย

1. กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ(การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ

2. กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) กระบวนการ (วิธีการผลิตและวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า(การตลาดและการขาย) และการบริการหลังการขาย)

ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือหมายถึง การบูรณาการหลักการ จัดการ การประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ เครื่องมือ เทคนิค และวิธีการที่ใช้ในการวางแผน การจัดการโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การปฏิบัติตามโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและการควบคุมคุณภาพของงานโดยสร้างประสิทธิภาพของการวางแผน ตารางงาน ทรัพยากร การตัดสินใจ การควบคุม และการทบทวนการวางแผนให้เข้ากับกิจกรรมของโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดกิจกรรม การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดภายใต้กรอบในการบริหารเพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้กระบวนการบริหารโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ประกอบด้วย

1. การวางแผน และการออกแบบ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์สอดคล้องกับเวลาและงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญและการกำหนดการวางแผนออกมาในรูปแบบตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน

2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการหมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการคัดเลือกและอนุมัติอย่างน้อยจะต้องมีเหตุผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนา โครงการที่ได้รับการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณดำเนินการอย่างแน่นอน และมีการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน ได้แก่ การเตรียมงาน เตรียมเงิน เตรียมบุคลากร และเตรียมองค์กร

3. การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ หมายถึง โรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำโครงการไปสู่การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ได้กำหนดไว้การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยเพื่อให้โครงการเป็นไปตามแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้ และเมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงมีการส่งมอบให้หน่วยงานในโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปดำเนินการบริหารในระดับปกติต่อไป

4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ หมายถึง การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย การนำผลการประเมินที่ได้มาทำการปรับนโยบายและวางแผนใหม่ และประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับ

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีองค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาที่มีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วย

1. ค่านิยมสำคัญหมายถึง การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนและนักเรียนมีการปฏิบัติตามค่านิยมสำคัญ(มีพฤติกรรมเชิงบวก) ได้แก่ ความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม มีวินัย พอเพียง จิตสาธารณะ

2. การมีความประพฤติดี หมายถึง อัตราส่วนนักเรียนที่ขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ถูกพักการเรียน/ ทัณฑ์บน ถูกให้ออกจากระบบการศึกษาก่อนจบช่วงชั้น ในภาคเรียนที่ผ่านมา รวมถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบ ได้แก่ ทุจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น ลักขโมยของผู้อื่น ทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่ ดื่มของมึนเมา ใช้สารเสพติด ก่ออาชญากรรม

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชมรมกีฬา กิจกรรมนอกเวลาเรียน กิจกรรมชมรม/ ชุมนุมที่โรงเรียนมีการดำเนินการ รวมถึง นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาที่จัดร่วมกับผู้ปกครองชุมชน นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ตามความคิดเห็นของครูและชุมชน

4. คุณภาพชีวิตของนักเรียน หมายถึง สุขภาพกายของนักเรียนมีสุขภาพแข็งแรงและมีพลังงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนสูงและน้ำหนักตามเกณฑ์มาตรฐานการมีสุขภาพจิตที่ดี ความรู้สึกมีความสุขมากขึ้น โอกาสได้ทำงานอดิเรกในการคลายเครียดของนักเรียนความรู้สึกเครียดมากขึ้นของนักเรียน และการมีส่วนร่วมในการดูแลของผู้ปกครองและครูการมีความรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์ของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้น โรงเรียน และครอบครัวรู้สึกปลอดภัย

ในชุมชนที่อาศัยอยู่ไม่มีปัญหา ด้านสภาพแวดล้อม มลภาวะทางเสียง ทางอากาศ ทางน้ำ และ ความเสี่ยงด้านอาชญากรรมของชุมชนรอบโรงเรียน

5. ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนหมายถึง นักเรียนมีทักษะการสื่อสารได้แก่ การรับฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจ ใสรูปข้อมูลและระบุใจความสำคัญได้ การนำเสนอความคิดของตนเองได้ อย่างมั่นใจสามารถใช้สื่อประกอบการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม และสามารถโน้มน้าวใจผู้อื่นได้ นักเรียนสามารถการทำงานเป็นทีมรู้จักตนเองและผู้อื่นได้แก่ การแสดงความคิดเห็นของตนเอง อย่างสร้างสรรค์เมื่อต้องทำงานกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นเมื่อทำงานกลุ่มร่วมกัน แม้คนอื่น จะคิดต่าง การช่วยเพื่อนในกลุ่มแก้ไขปัญหาให้กำลังใจเพื่อน การช่วยแบ่งหน้าที่การทำงานให้ เพื่อนในกลุ่ม การนำคำตักเตือนจากเพื่อนมาปรับปรุงตนเองนักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นได้แก่ ลองทำสิ่งใหม่ ๆ เพื่อหาความชอบของตนเอง คิดถึงสิ่งที่ตัวเองอยากทำในอนาคต พุดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงความฝันของแต่ละคนและสิ่งที่อยากทำ พุดคุยกับคุณครูหรือพ่อแม่ ถึงสิ่งที่อยากทำในอนาคต การวางแผนอนาคตของตัวเองเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย

6. ทักษะการคิดและการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking) คือ สามารถแยกแยะข้อมูลที่แตกต่างกันออกจากกันได้ การนำข้อมูลมาสรุป เรียบเรียงให้ ง่ายต่อความเข้าใจ ถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจรายละเอียดของหัวข้อต่าง ๆ นักเรียนมีทักษะ การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) ได้แก่ ไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ฟังจากผู้อื่นโดยทันที การประเมิน แหล่งที่มาของข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง การอธิบายเหตุผลและความคิดของตนเอง เมื่อตัดสินใจเลือกสนับสนุนแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งได้ นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) ได้แก่ เมื่อเจอปัญหาและความท้าทายแล้วรู้สึกอยากแก้ไข สนุกกับการคิดหาหนทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา มีการประเมินวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหานักเรียน มีทักษะการค้นคว้าและเรียนด้วยตนเองได้แก่ การเปิดรับข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันจากสื่อ ต่าง ๆ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเองแม้ไม่มีใคร บอกหรือบังคับและนักเรียนได้เรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนมีโอกาส ในการเลือกหัวข้อที่ต้องการศึกษาด้วยตนเอง มีการโต้ตอบและแสดงความคิดเห็น ภายในชั้นเรียน ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง หรือเรียนรู้นอกห้องเรียน ได้ค้นพบแนวคิด ใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ได้ประเมินตัวเองว่าเข้าใจเนื้อหา และรู้สึกท้าทายและสนุกกับการเรียนรู้

7. สารวิชาหลัก หมายถึง ผลลัพธ์ในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) ผลการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ด้านการคำนวณด้านวิทยาศาสตร์ ของคะแนนเฉลี่ย PISA, NST 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาจากผลการเรียนในระดับดี และ 3) อัตราการของนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

8. การจัดการศึกษาแบบ STEM หมายถึง ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) นักเรียนมีโอกาสได้ทำสิ่งเหล่านี้ไปขณะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่ ได้นำความรู้ในรายวิชาไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เข้าใจว่าความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพได้ ทำงานเป็นทีม ช่วยกันค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ และแก้ปัญหาที่ท้าทาย ได้พูดคุย ได้พูดคุยและแสดงความคิดเห็นโต้ตอบกับเพื่อน ได้สร้างนวัตกรรมหรือผลงานที่นำไปใช้งานจริง เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

9. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ หมายถึง 1) การจัดการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และ ICT ได้แก่ จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์และ ICT ต่อภาคเรียน และโอกาสของนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ รวมถึงผลการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และ ICT ของตัวนักเรียนเองและนักเรียนส่วนใหญ่ในห้อง 2) การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ ได้แก่ โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้ขณะเรียนและนอกห้องเรียน ได้แก่ พูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงที่สอน ได้เรียนรู้จากสื่อที่หลากหลาย นอกเหนือจากหนังสือเรียน เช่น เพลง ข่าว โฆษณา ภาพยนตร์ การได้ฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ความรู้สึกสนุก ท้าทาย เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3) ผลการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักเรียนและคะแนนเฉลี่ย ONET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง โรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จะประสบความสำเร็จในโครงการทำมาค้าขายต้องประกอบไปด้วยปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) รวมถึงการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ และขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นตัวแปรและมีความสัมพันธ์และส่งผลให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐ ภาคตะวันออก” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ข้อมูลจากเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบแนวคิดของการวิจัยและอภิปรายผลงานวิจัยในส่วนต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผลและสอดคล้องกับการวิจัยโดยมีเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขัน
3. แนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืน
4. แนวคิดเกี่ยวกับห่วงโซ่มูลค่า
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโครงการ
6. แนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัด
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา

คุณลักษณะของโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงานที่ปรับปรุงแล้ว มี 12 ประการ ได้แก่

1. ผู้บริหารที่มีความหลากหลายของภาวะผู้นำ ในที่นี้ หมายถึงครูผู้ซึ่งความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ประกอบด้วย ความมุ่งมั่นและชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโรงเรียน มีการบริการเชิงรุกด้วยการสร้างทีมงานบริหารของโรงเรียน การมีส่วนร่วมของครู ในการบริหารจัดการ หลักสูตร การตัดสินใจและการใช้นโยบายต่างๆ และต้องมีการสร้างครูให้เป็นผู้นำทางวิชาการด้วย (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Sergiovanni, 1991; Austin & Reynolds, 1990; Edmonds, 1979; Lunenburg & Allan, 1996)
2. ความตระหนักถึงสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของโรงเรียน ซึ่งการมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โดยการมีสภาพแวดล้อมที่เป็นระบบ ระเบียบ และการมีสภาพแวดล้อมที่ดึงดูดความสนใจต่อการเรียนการสอน (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Sergiovanni,

1991; Austin & Reynolds, 1990; Stedman, 1987; Edmonds, 1979; Lunenburg & Allan, 1996; Hanson, 1996)

3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองโดยมีความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ด้วยการให้ความร่วมมือที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการมีจิตสำนึกร่วมกับชุมชน ในการตัดสินใจและการวางแผนร่วมกัน เพื่อให้เกิดพันธะผูกพันให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ สร้างระเบียบเชิงสังคม เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมของครูและนักเรียนภายในโรงเรียน (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Woods & Orlik, 1994; Sergiovanni, 1991; Austin & Reynolds, 1990; Caldwell & Spinks, 1990; Stedman, 1987; Scribner, 1999; Lunenburg & Allan, 1996; Hanson, 1996)

4. การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันและการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่องซึ่งการมีวิสัยทัศน์ และการมีเป้าหมายร่วมกัน ประกอบด้วยการมีเอกภาพของเป้าหมายโรงเรียน โดยจะต้องมีการ ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียน และมีความเคารพในสถาบัน (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Lunenburg & Allan, 1996)

5. การได้รับการสนับสนุนจากที่ ภายนอกและภายในโรงเรียนในเรื่องเวลาเรียน การจัด กิจกรรม ด้านวิชาการและคุณธรรมจริยธรรม (Glickman et al., 2001)

6. มีการเน้นการเรียนการสอน ซึ่งการเรียนการสอนที่เข้มแข็ง จะต้องมีการใช้เวลาที่ เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน และการบริหาร โดยเน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Sergiovanni, 1991; Austin & Reynolds, 1990; Caldwell & Spinks, 1990; Stedman, 1987)

7. การพัฒนาที่ต่อเนื่อง มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของโรงเรียนรวมถึงการพัฒนาครู อย่างมีประสิทธิภาพ (Glickman et al., 2001; Stedman, 1987)

8. มีแผนการสอนที่ดี ซึ่งการมีแผนการเรียนการสอนที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจน ในที่นี้คือ ความมีประสิทธิภาพของแผนการสอน ในการเตรียมการสอน โดยจะต้องมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนของ แผนการสอน ประกอบกับบทเรียนที่เหมาะสมกับนักเรียน และใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Sergiovanni, 1991; Austin & Reynolds, 1990; Caldwell & Spinks, 1990; Scribner, 1999)

9. ครูในโรงเรียนมีความร่วมมือกันดี (Glickman et al., 2001; Sergiovanni, 1991)

10. มีการศึกษาเพื่อหาข้อมูลในการสร้างรูปแบบของโรงเรียน และเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้ ได้แก่ การพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนให้มีการเรียนรู้ และรับผิดชอบ โรงเรียนได้เอง

เพื่อเป็นการสร้างทีมงานในการพัฒนาโรงเรียน (Glickman et al., 2001; Sammons et al., 1995; Sergiovanni, 1991)

11. การมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการพัฒนาปรับปรุงโรงเรียน (Glickman et al., 2001; Austin & Reynolds, 1990)

12. มีการใช้วิธีการที่หลากหลายในการพัฒนาปรับปรุงโรงเรียน โดยมีการส่งเสริมในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (Glickman et al., 2001; Sergiovanni, 1991)

ส่วน Hoy and Miskel (2001) กล่าวถึง ปัจจัยความสำเร็จที่ทำให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ ซึ่งมองว่าโรงเรียนเป็นระบบทางสังคม (The school as social system) ประกอบด้วย

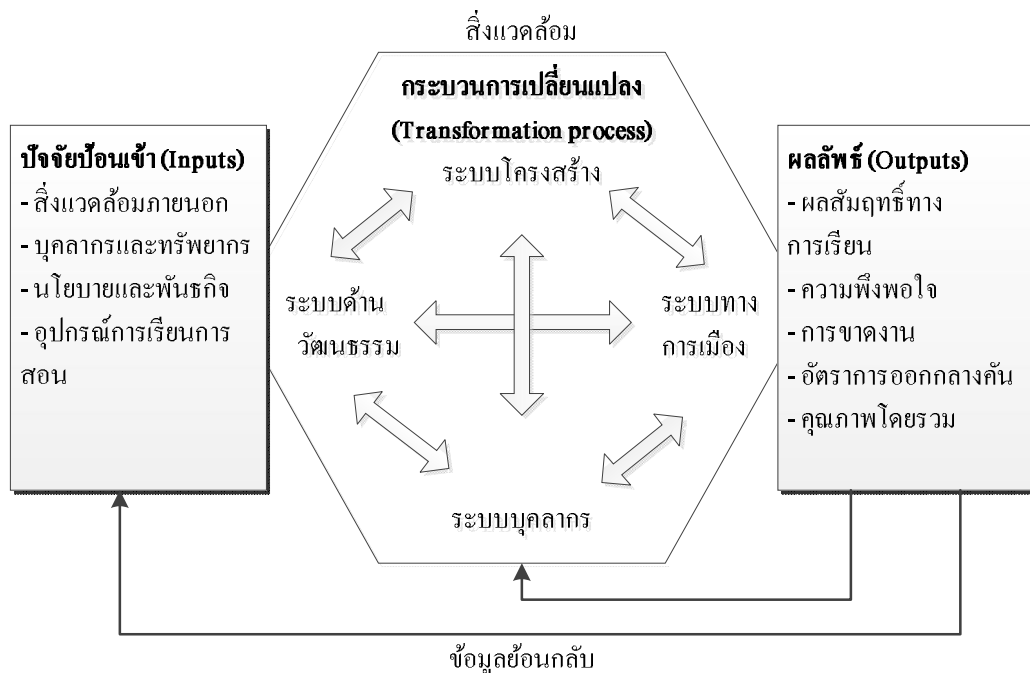
1. ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ประกอบด้วย สิ่งแวดล้อมที่อยู่ภายนอกโรงเรียน บุคลากรและทรัพยากร นโยบายและพันธกิจของคณะกรรมการสถานศึกษา และอุปกรณ์การเรียนการสอน

2. กระบวนการเปลี่ยนแปลง (Transformation process) ในโรงเรียนจะประกอบด้วย 4 ระบบ ได้แก่ 1) ระบบโครงสร้าง เป็นโครงสร้างแบบราชการ 2) ระบบด้านวัฒนธรรม 3) ระบบบุคลากร และ 4) ระบบทางการเมือง

3. ผลลัพธ์ (Outputs) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ การขาดงาน อัตราการออกกลางคัน และคุณภาพโดยรวม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ปัจจัยนำเข้าโดยมีข้อมูลย้อนกลับจากภายนอกเป็นตัวกำกับติดตาม โดยเป็นตัวนำไปสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงในโรงเรียน โดยทั้งสี่ระบบนี้จะส่งผลมีความสัมพันธ์กันกับกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีผลต่อผลลัพธ์ของโรงเรียน

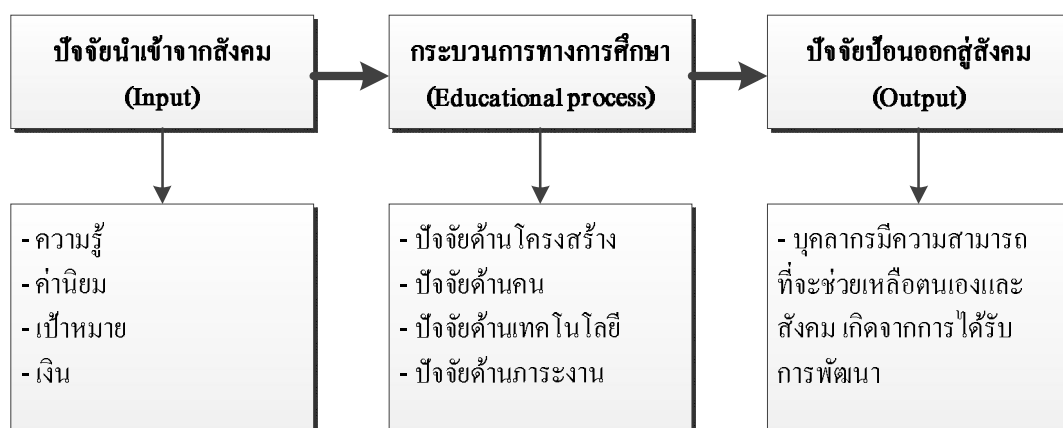
ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 โรงเรียนในฐานะเป็นระบบทางสังคม (Hoy & Miskel, 2001)

Owens (2001) กล่าวถึงปัจจัยความสำเร็จที่มีผลต่อความเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิผลว่าในการที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จขององค์กรนั้น จะต้องประกอบไปด้วยภาระงาน ต้องมีโครงสร้างในองค์กร มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ และมีบุคลากรที่เหมาะสมในการที่จะทำให้บรรลุถึงพันธกิจขององค์กร ดังนั้น โรงเรียนก็ต้องมีระบบที่ดีในการปฏิบัติงานในโรงเรียน รวมไปถึงถึงการมีระบบการขนส่งที่ดี เช่น การบริการรถรับส่งนักเรียน การอำนวยความสะดวกแก่บุคลากรในโรงเรียนเพื่อการปฏิบัติงาน มีการให้บริการด้านอาหารที่ดี เป็นต้น ทำให้เห็นว่าโรงเรียนมีภาระงานหลากหลายในการที่จะทำให้โรงเรียนบรรลุถึงเป้าหมายและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จที่ต้องการ ดังนั้น โรงเรียนจะต้องรวมภาระงานย่อย และการทำงานที่จำเป็นต่าง ๆ ขึ้นเป็นโครงสร้างในโรงเรียนเพื่อความมีระบบ และจำแนกคุณสมบัติของงานที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งก็จะมีทั้งโครงสร้างที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ โครงสร้างแบบเป็นเพื่อนร่วมงาน โดยโครงสร้างในโรงเรียนยังสามารถบ่งบอกได้ถึงลักษณะของการติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการตัดสินใจ นอกจากนี้ โครงสร้างในองค์กรยังสามารถกำหนดระบบการคืนไหลของงานได้ซึ่งก็จะทำให้ผลสำเร็จเกิดขึ้น ดังนั้น ครูจะต้องมีแผนการสอนประจำหลักสูตร มีตารางสอน มีตารางเรียนประจำห้องเรียน เป็นต้น สุดท้ายในโรงเรียนจะต้องมีบุคลากรเป็นผู้ที่ทำให้ภาระงานในโรงเรียนประสบผลสำเร็จ ในที่นี้คือผู้ปฏิบัติงาน

นอกจากนี้ Owens (2001) ได้กล่าวถึง ความเป็นโรงเรียนด้วยระบบ Input-Process-Output system ว่าโรงเรียนเป็นระบบเปิดที่ต้องมีความสัมพันธ์กัน ทั้งสิ่งแวดล้อมภายนอกและภายในโรงเรียน โดยโรงเรียนจะต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการต่าง ๆ ต่อไปนี้ 1) Input เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคม ประกอบด้วย ความรู้ ค่านิยม เป้าหมายของสังคม และเงิน 2) Process เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนเป็นกระบวนการทางการศึกษา ซึ่งรวมปัจจัยย่อยในโรงเรียน เช่น ปัจจัยด้านโครงสร้าง ด้านคน ด้านเทคโนโลยีและด้านภาระงาน และ 3) Output เป็นผลผลิตจากกระบวนการที่ 2 Process ไปสู่สังคม ได้แก่ การที่บุคคลที่มีความสามารถช่วยเหลือตนเองและสังคม เนื่องจากการได้รับการพัฒนาปรับปรุงตนเองมาจากโรงเรียนในเรื่องของสติปัญญา ความเป็นเหตุเป็นผล และความสามารถในการวิเคราะห์ ทักษะคิด ค่านิยม แรงจูงใจ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ การมีทักษะในการติดต่อสื่อสาร ได้รับการพัฒนาเรื่องวัฒนธรรม ความเข้าใจโลก และความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น ดังภาพที่ 2-2

ภาพที่ 2-2 ความเป็นโรงเรียนด้วย Input-Process-Output system (Owens, 2001)

จากภาพที่ 2-2 แสดงว่าปัจจัยภายในโรงเรียนที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้อโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จทั้งในด้านสังคมและด้านโรงเรียน คือ กระบวนการทางการศึกษา (Educational process) มี 4 ปัจจัย เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้อเป้าหมายของโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จได้แก่

1. ปัจจัยด้านโครงสร้าง โดยในกระบวนการทางการศึกษาในโรงเรียน ได้แก่ อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การตัดสินใจ การควบคุมการทำงาน การวางแผน การใช้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงาน การแบ่งระดับชั้น ห้องเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ในโรงเรียน สายการบังคับบัญชาในโรงเรียน รวมทั้งการติดต่อสื่อสารภายในโรงเรียน โดยมีองค์ประกอบย่อย มีดังต่อไปนี้

1) โรงเรียนมีการกำหนดบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างชัดเจน 2) โรงเรียนได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจไปยังบุคลากรระดับต่าง ๆ 3) โรงเรียนมีระบบการควบคุมการปฏิบัติงานที่ผู้ร่วมงานมีความพึงพอใจ 4) โรงเรียนมีการกระตุ้นให้บุคลากรใช้การควบคุมภายในตนเองเพื่อผลสำเร็จของการปฏิบัติงาน 5) โรงเรียนมีการวางแผนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ 6) โรงเรียนมีการใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานได้อย่างเหมาะสม 7) โรงเรียนได้ใช้กฎระเบียบ ข้อบังคับเพื่อประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน 8) โรงเรียนมีการจัดโครงสร้างสายการบังคับบัญชาในโรงเรียนอย่างชัดเจน 9) โรงเรียนมีการติดต่อสื่อสารกับบุคลากรอย่างทั่วถึงและหลากหลายวิธีการ และ 10) ระบบโครงสร้างการบริหารของโรงเรียน ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัจจัยด้านคน โดยภายในโรงเรียนจะประกอบด้วย ครู อาจารย์ เนาะแนว อาจารย์ปกครอง ครูนิเทศ ครูพยาบาล และผู้บริหาร เป็นต้น ซึ่งบุคลากรในโรงเรียนจะต้องมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีค่านิยมที่ดีต่อการทำงาน การมีภาวะผู้นำ มีการให้ผลตอบแทน และมีความพึงพอใจกับระบบบริหารงานบุคคลภายในโรงเรียน โดยมีองค์ประกอบย่อย มีดังต่อไปนี้ 1) บุคลากรในโรงเรียนมีทักษะเพียงพอในการปฏิบัติงาน 2) บุคลากรในโรงเรียนมีค่านิยมที่ดีต่อการทำงาน 3) บุคลากรในโรงเรียนมีภาวะผู้นำ 4) บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจในการทำงาน 5) บุคลากรในโรงเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงาน 6) บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจกับระบบการได้รับรางวัล เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน และการได้รับการชมเชย 7) บุคลากรในโรงเรียนมีความพึงพอใจกับระบบการบริหารงานบุคคลภายในโรงเรียน 8) บุคลากรในโรงเรียนเกิดภาวะคับข้องใจจากการปฏิบัติงานในโรงเรียน 9) บุคลากรในโรงเรียนรู้เป้าหมายของโรงเรียน 10) บุคลากรในโรงเรียนมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตนเอง และ 11) บุคลากรในโรงเรียนได้ใช้ความรู้ ความสามารถตามที่ตนถนัด

3. ปัจจัยด้านภาระงาน เป็นปัจจัยภาระงานภายในโรงเรียน ประกอบไปด้วย การสอน การบริการด้านอาหาร การบริหาร การสอบ การนิเทศ เนาะแนว เป็นต้น โดยมีองค์ประกอบย่อย มีดังต่อไปนี้ 1) โรงเรียนได้กำหนดภาระงานสอนของครูอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม 2) โรงเรียนมีการกำหนดชั่วโมงการสอนต่อสัปดาห์ของครูอย่างเหมาะสม ทำให้ครูมีเวลาตรวจงานและเตรียมการเรียนการสอน 3) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง 4) โรงเรียนมีการจัดระบบการควบคุมคุณภาพอาหารกลางวันแก่นักเรียน 5) โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จขององค์กร 6) โรงเรียนมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน 7) โรงเรียนมีการจัดการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 8) โรงเรียนมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและ

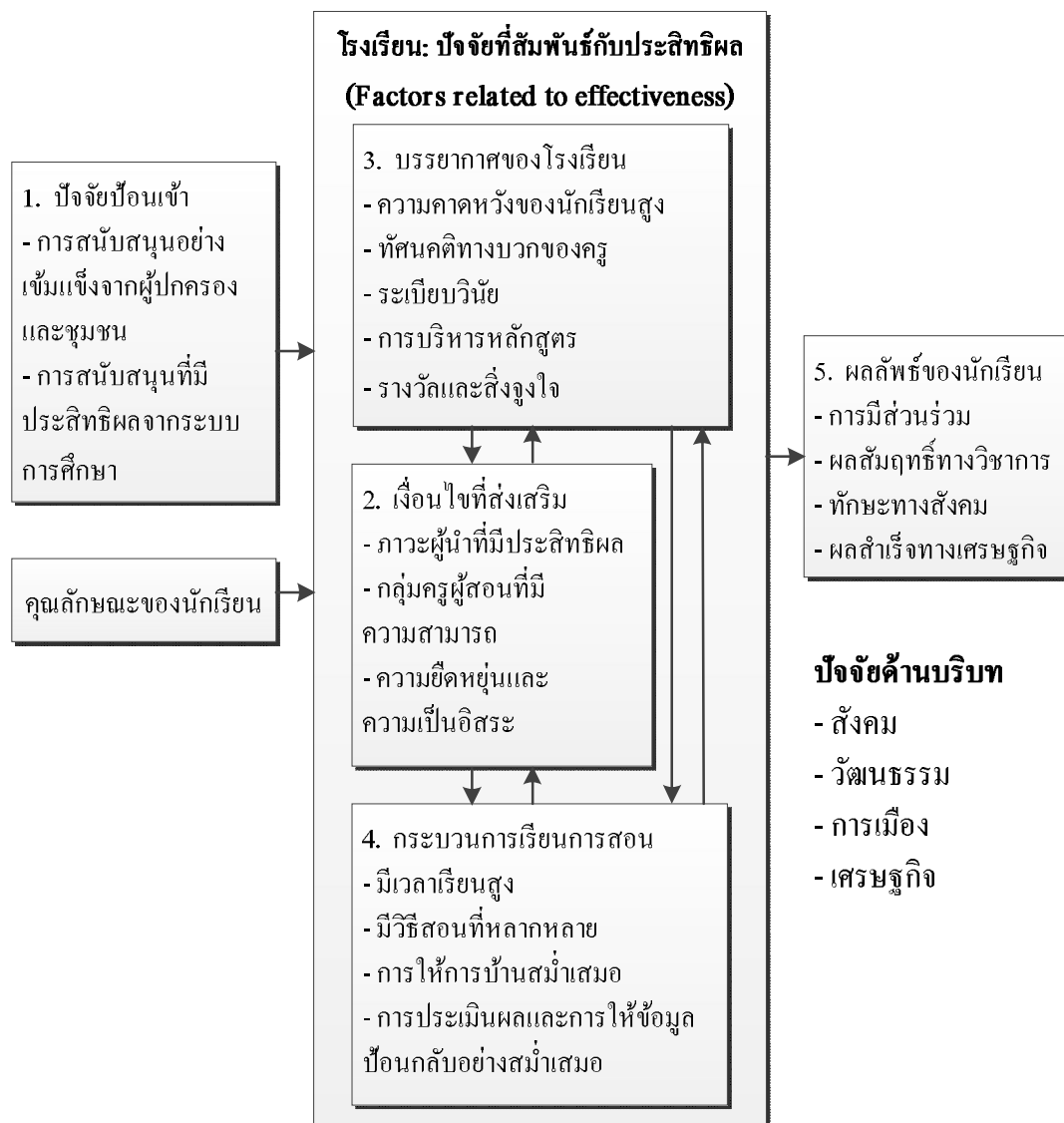
เป็นระบบ 9) โรงเรียนมีการให้บริการนักเรียนด้านอาหารกลางวันและอาหารเสริมอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ 10) โรงเรียนมีระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่มีคุณภาพและทันสมัยเพื่อการใช้งาน 11) โรงเรียนมีการจัดหาทุนการศึกษา และทุนด้านอื่น ๆ แก่นักเรียนอย่างต่อเนื่องและ 12) โรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมช่วยเหลือสังคม

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี โดยในกระบวนการทางการศึกษาในโรงเรียน ในที่นี้คือ สิ่งก่อสร้าง อาคารเรียน ตารางสอน ตารางเรียน แผนการสอน หลักสูตรรายวิชา ห้องปฏิบัติการ วิชาต่าง ๆ ห้องสมุด กระดานดำ หนังสือเรียน วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยมีองค์ประกอบย่อย มีดังต่อไปนี้ 1) โรงเรียนมีอาคารเรียนที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการเรียนการสอน 2) โรงเรียนมีการจัดทำตารางสอนทุกชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ 3) โรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของตนเอง 4) โรงเรียนมีการจัดทำแผนการเรียนการสอนทุกรายวิชาอย่างมีระบบและต่อเนื่อง 5) โรงเรียนมีห้องปฏิบัติการที่ตอบสนองต่อหลักสูตรของตนเอง 6) โรงเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมและทันสมัยต่อการเรียนการสอน 7) โรงเรียนมีเอกสารประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ทั้งครูและนักเรียน 8) โรงเรียนมีการประยุกต์สื่อการเรียนการสอนที่ใช้หาได้จากท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน 9) โรงเรียนมีคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ 10) โรงเรียนใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการค้นคว้าหาข้อมูล และเป็นแหล่งการเรียนรู้ ทั้งครูและนักเรียนและ 11) โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียนการสอน

Gillham (2000) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จนั้น โรงเรียนต้องมีพันธกิจที่ชัดเจน มีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย และบรรยากาศเอื้อต่อการมีความคาดหวังสูงในการประสบความสำเร็จและการมีโอกาสดูแล และเวลาในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยโรงเรียนต้องมีความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ และมีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้านของนักเรียน

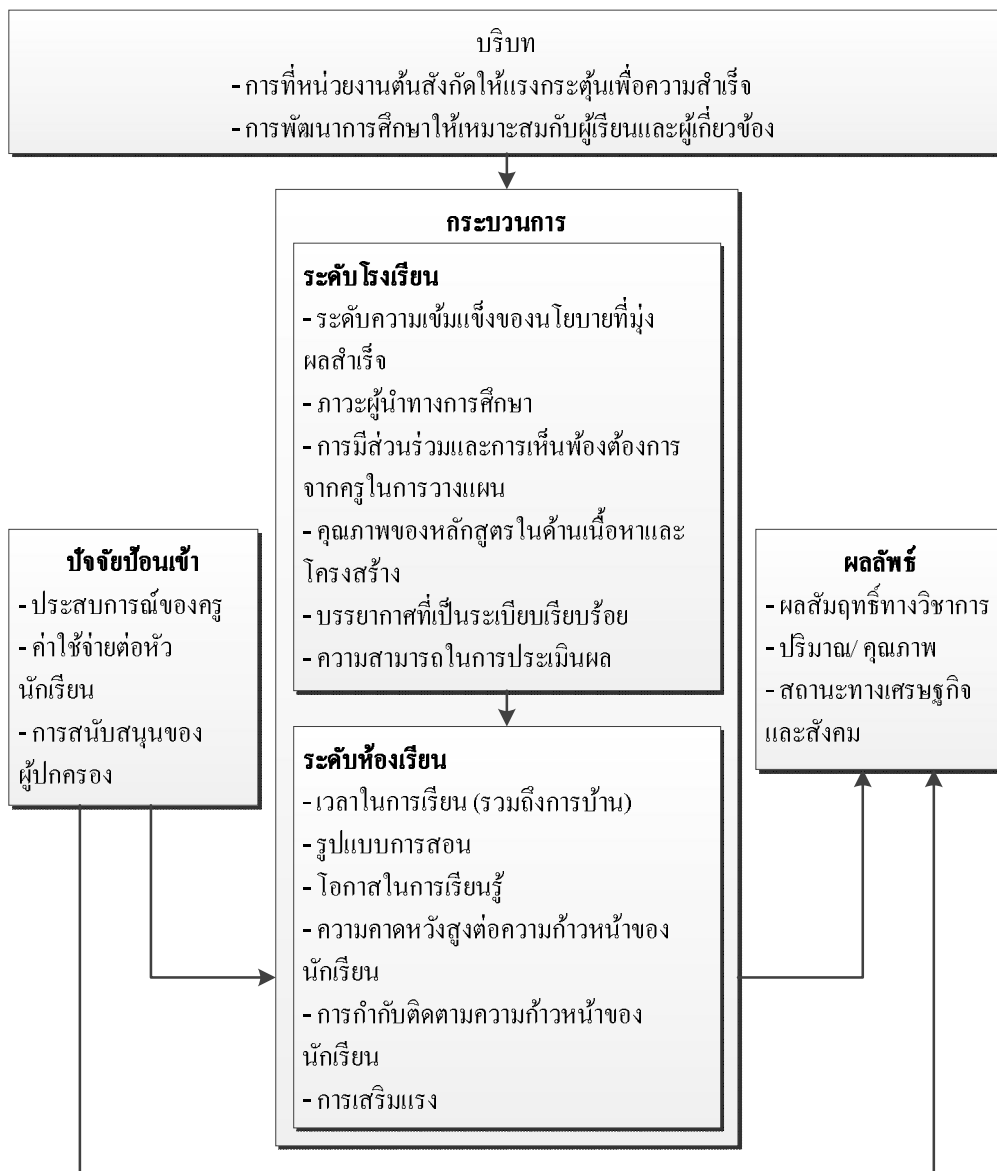
Saunders (2000) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งเหมาะสมกับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มปัจจัยด้านบริบท (Contextual factors) ปัจจัยที่แสดงถึงคุณลักษณะของผู้เรียน (Children's characteristics) กลุ่มปัจจัยป้อนเข้า (Supporting inputs) เช่น การสนับสนุนอย่างเข้มแข็งจากผู้บริหารและชุมชน การสนับสนุนอย่างมีประสิทธิภาพจากระบบการศึกษา และวัสดุอุปกรณ์ที่พอเพียงจะมีผลต่อนักเรียน (Student outcomes) เช่น การมีส่วนร่วม ผลสัมฤทธิ์ ทางวิชาการทักษะทางสังคมและผลสำเร็จทางเศรษฐกิจ ภายใต้องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในกระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน ได้แก่ กลุ่มบรรยากาศของโรงเรียน (School climate) เช่น ความคาดหวังสูงของนักเรียน

ทัศนคติทางบวกของครู ระเบียบวินัย การบริหารหลักสูตรสถานศึกษารางวัลและสิ่งจูงใจ กลุ่มเงื่อนไขที่ส่งเสริม (Enabling conditions) เช่น ภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลกลุ่มครูผู้สอน ที่มีความสามารถ ความยืดหยุ่นและความเป็นอิสระ มีเวลาเรียนในโรงเรียนสูง และกลุ่ม กระบวนการเรียนการสอน (Teaching/ Learning process) เช่น มีเวลาเรียนสูง วิธีสอนที่หลากหลาย การให้การบ้านสม่ำเสมอการประเมินผล และการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ดังแสดงในภาพที่ 2-3

ภาพที่ 2-3 ตัวแบบความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนของ Saunders (Saunders, 2000)

ในส่วน Scheerens (2000) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน และได้นำเสนอตัวแบบบูรณาการของโรงเรียนที่มีประสิทธิผล กล่าวคือ กลุ่มปัจจัยด้านบริบท(Context) ได้แก่ การที่หน่วยงานต้นสังกัดให้แรงกระตุ้นเพื่อความสำเร็จและการพัฒนาการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องจะส่งผลทางอ้อมต่อผลลัพธ์ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยส่งผ่านกระบวนการดำเนินงานทั้งในระดับโรงเรียนและระดับห้องเรียน ส่วนกลุ่มปัจจัยป้อนเข้า(Inputs) ได้แก่ ประสิทธิภาพของครู ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักเรียนและการสนับสนุนของผู้ปกครองจะส่งผลทั้งทางตรงต่อด้านผลลัพธ์(Outputs) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการทั้งเชิงปริมาณเชิงคุณภาพ สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และส่งผลทางอ้อมผ่านกระบวนการดำเนินงานทั้งในระดับโรงเรียน(School level) ได้แก่ ระดับความเข้มแข็งของนโยบายที่มุ่งผลสำเร็จภาวะผู้นำทางการศึกษา การมีส่วนร่วมและการเห็นพ้องต้องการจากครูในการวางแผนคุณภาพของหลักสูตรในด้านเนื้อหาและโครงสร้างบรรยากาศที่เป็นระเบียบเรียบร้อย ความสามารถในการประเมินผล และในระดับห้องเรียน(Classroom level) ได้แก่ เวลาในการเรียนรู้ รูปแบบการสอน โอกาสในการเรียนรู้ ความคาดหวังสูงต่อความก้าวหน้าของนักเรียนการกำกับติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน และการเสริมแรง เป็นต้น ดังแสดงในภาพที่ 2-4

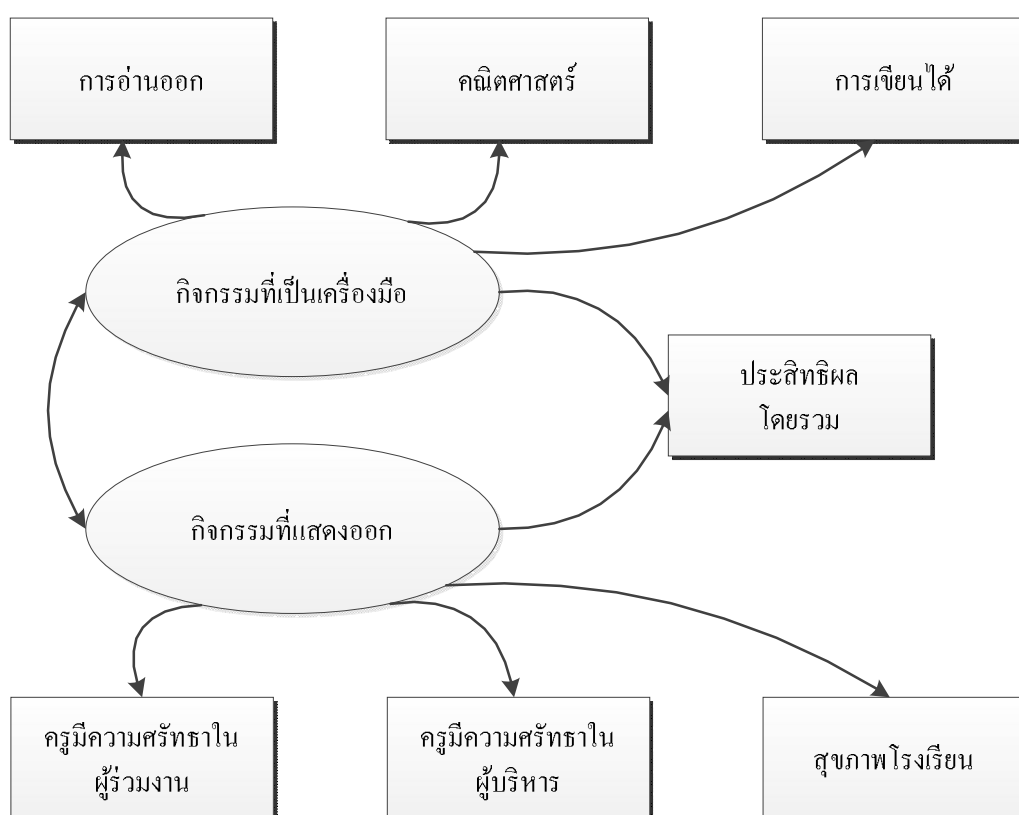

ภาพที่ 2-4 ตัวแบบบูรณาการความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนของ Scheerens (Scheerens, 2000)

Walsh (1999) ได้กล่าวถึง การที่โรงเรียนจะประสบความสำเร็จนั้น โรงเรียนจะต้องมีเป้าหมายสูงสุดคือการบริหารงานร่วมกันระหว่างคณะครูและนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนในโรงเรียนทุกคนได้รับการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยมีองค์ประกอบที่ส่งเสริมให้เกิดความมีประสิทธิภาพของโรงเรียน ประกอบด้วย การเข้าถึงความสำเร็จที่แท้จริง โรงเรียนเข้าถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ โดยโรงเรียนรับรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบโรงเรียน และรู้ถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของครูและนักเรียนในโรงเรียน ระดับความสามารถของนักเรียนในโรงเรียน พร้อมมีระบบบริหาร

ข้อมูลที่มีประสิทธิผล รวมไปถึงการรู้ถึงลำดับของงานและการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และมีวิสัยทัศน์และเป้าหมายของโรงเรียน ในส่วน Uline (1998) ได้กล่าวถึงการประเมินผลความสำเร็จของโรงเรียน โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการเรียนการสอน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Student achievement)
2. ผลผลิตที่แสดงออกถึงความรู้สึก คือ บรรยากาศภายในโรงเรียน (School climate) และความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (Trust) ดังภาพที่ 2-5

ภาพที่ 2-5 การประเมินผลความสำเร็จของโรงเรียน (Uline, 1998)

Heneveld and Craig (1996) ได้พัฒนารอบแนวคิดประกอบด้วยปัจจัยที่จะถือว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ดีที่สุดในการพิจารณาความสำเร็จของโรงเรียนในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ถูกรวบรวมจากผลการวิจัยของประสิทธิผลของโรงเรียนและการศึกษาการปรับปรุงโรงเรียนในประเทศกำลังพัฒนากรอบแนวคิดระบุปัจจัยสำคัญที่สำคัญ 18 ประการ ที่มีอิทธิพลต่อผลงานของนักเรียน ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย 1) การรับเข้า (สนับสนุน) 2) คุณลักษณะ

ของนักเรียน (ภายนอกโรงเรียน) 3) เงื่อนไขที่ทำให้เกิดพฤติกรรม 4) สภาพแวดล้อมของโรงเรียน และ 5) กระบวนการเรียนการสอน (ภายในโรงเรียน) โดยปัจจัยทั้งหมดเหล่านี้มีความสัมพันธ์กัน และได้รับอิทธิพลจากบริบทโดยรอบโรงเรียนที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของนักเรียนที่ดีที่สุดและส่งผลให้โรงเรียนมีคุณภาพ ดังภาพที่ 2-6

ภาพที่ 2-6 แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน (Heneveld & Craig, 1996)

จากภาพที่ 2-6 แสดงขอบเขตแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ได้รวมทุกหน่วยของการวิเคราะห์ในการกำหนดคุณภาพของการศึกษา ได้แก่ นักเรียน ครู และ

ชั้นเรียน โดย Henevald and Craig ได้ใช้กรอบแนวคิดนี้ในการทำความเข้าใจปัจจัยที่กำหนดประสิทธิผลของโรงเรียน ได้ดังนี้

1. สรุปสำหรับนักวางแผนและผู้กำหนดนโยบายว่าโรงเรียนควรจะดำเนินการอย่างไร
2. สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการปฏิรูปการศึกษาและการออกแบบโปรแกรม
3. สามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบโปรแกรมการปฏิรูปและออกแบบการศึกษาและโปรแกรมการฝึกอบรมครู

ดังนั้น การตรวจสอบประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศกำลังพัฒนาได้ให้ความสำคัญอย่างมากขึ้นจากจำนวนของข้อสรุปที่สำคัญที่อาจสรุปได้อย่างกว้างเช่น

1. ผลจากการศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศกำลังพัฒนาได้แสดงให้เห็นความแตกต่างจากผลการวิจัยของประเทศอุตสาหกรรมว่าในอดีตคุณภาพของปัจจัยในโรงเรียนดูเหมือนจะมีอิทธิพลต่อผลงานของนักเรียนในขณะที่ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัวดูเหมือนจะอธิบายความแปรปรวนในความสำเร็จ
2. ความสำคัญของการศึกษาหน้าที่การผลิตที่แสดงให้เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์มีผลกระทบอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แสดงให้เห็นแล้วว่าตัวแปรการเรียนการสอนและโรงเรียนได้รับการศึกษายังคงจำกัดซึ่งไม่แสดงผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญใดๆ ของตัวแปรโรงเรียนและระดับชั้นเรียนในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

Pierce (1991) ได้กล่าวถึงลักษณะโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จควรมีลักษณะการให้ความสำคัญในความแตกต่างทางวัฒนธรรมและพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เน้นการสร้างครูที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการและพัฒนาทักษะพื้นฐานมีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการวางแผนกับครูรวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง

วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2554) กล่าวถึง ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ คือ วิธีการแนวทางการปฏิบัติที่จะสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น องค์กรจึงจำเป็นต้องมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จเพื่อเป็นแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการยึดโยงการปฏิบัติงานของทุกระดับให้มุ่งไปสู่ทิศทางเดียวกันทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าจะต้องทำสิ่งใดบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร โดยปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จในการจัดการศึกษา (Critical success factors: CSFs) เป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนากระบวนการบริหารและการจัดการทางการศึกษา ประกอบด้วย 17 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมของการศึกษา หมายถึง สภาพการณ์ทางด้านประชากร สังคม และ เศรษฐกิจ ซึ่งสัมพันธ์กับระบบการศึกษาและส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ ระบบการจัดการศึกษา

2. ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง กิจกรรมการให้บริการด้านข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่ทันเหตุการณ์ และเป็น ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชน เช่น ห้องสมุดประชาชน บริการที่อ่าน หนังสือและแหล่งความรู้ หอกระจายข่าว หรือเสียงตามสาย วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ วารสารหรือ สิ่งพิมพ์เผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ

3. โอกาสในการได้รับการศึกษา หมายถึง โอกาสของผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ เจตคติ และทักษะต่าง ๆ จากการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยที่มีคุณภาพ

4. คุณภาพครู หมายถึง ความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของครู โดยจะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ภาระงาน และการสอน กระบวนการพัฒนาคุณภาพ และการ ควบคุมคุณภาพของครู

5. คุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ความพร้อมในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ กระบวนการพัฒนาคุณภาพ และ การควบคุมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา

6. คุณภาพหลักสูตร หมายถึง ต้องมีการวางแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการหลักสูตร สถานศึกษาที่มีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เหมาะสมกับความสามารถ ความต้องการของผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน รวมถึงปัญหาของชุมชน

7. การกระจายอำนาจทางการศึกษา หมายถึง การกระจายอำนาจและการตัดสินใจ ในการบริหารการศึกษาของหน่วยงานส่วนกลาง ทั้งอำนาจในการบริหารวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหารงานทั่วไป ไปยังหน่วยงานทางการศึกษาในระดับท้องถิ่น และสถานศึกษา ได้มีอำนาจและตัดสินใจเพื่อการบริหารการศึกษาได้อย่างคล่องตัว

8. การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การเข้ามามีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน และประชาชนทั่วไป โดยจะแสดงให้เห็นถึงการมีส่วนร่วมในการวางแผน การบริหารจัดการ และการประเมินผลการจัด การศึกษา

9. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียน การสอนที่ได้ให้ผู้เรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน จัดกิจกรรม

และประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องมีการบูรณาการสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความถนัด ศักยภาพ และความสนใจของผู้เรียน มีความทันสมัย อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นั้น ต้องเน้น ที่กระบวนการคิด การปฏิบัติจริง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

10. การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการในการจัดระบบ การวางแผน การควบคุม และการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิด การพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

11. ประสิทธิภาพทางการศึกษา หมายถึง ความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา เพื่อการจัดการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

12. การพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่มุ่งพัฒนาความรู้และทักษะ ที่เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพตามความต้องการในสาขาต่าง ๆ เช่น การให้ความรู้เพื่อ พัฒนาความสามารถและความชำนาญในการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การใช้และซ่อมเครื่องยนต์ การบัญชี การบริหารธุรกิจ การจักสาน การถักทอ ช่างโลหะ ช่างไฟฟ้า การประกอบอาหาร การตัด เย็บเสื้อผ้า ฯลฯ

13. การพัฒนาสุขภาพ ครอบครัว ชุมชน และสิ่งแวดล้อม หมายถึง กิจกรรมการศึกษา ที่มุ่งให้ความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องเกี่ยวกับสุขอนามัย การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตส่วนบุคคล ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของ ประชาชน เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย โภชนาการ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ใน ครอบครัว การวางแผนครอบครัว และการจัดสิ่งแวดล้อมในบ้านและชุมชน ฯลฯ

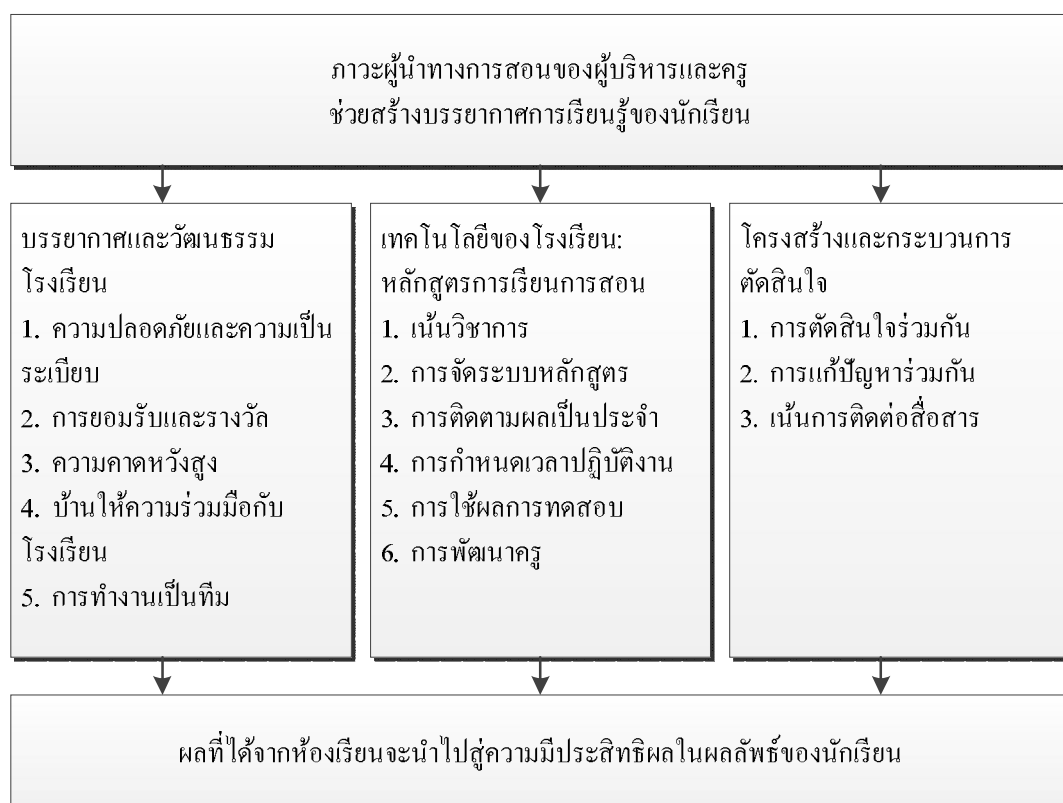
14. การพัฒนาศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และนันทนาการ หมายถึง กิจกรรมการศึกษา เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องในการดำรงชีวิต แนวทาง ข้อปฏิบัติที่ดำรงในสังคม การสืบทอดเสริมสร้างงานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี เช่น กิจกรรม การส่งเสริมศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ท้องถิ่น ศิลปะ ดนตรี กีฬาและนันทนาการ ฯลฯ

15. การพัฒนาความเป็นพลเมือง หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ประชาชน มีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติที่ถูกต้องในเรื่องเกี่ยวกับการเสริมสร้างภาวะความสงบ สุขในครอบครัวและสังคม รวมทั้งความรู้และความเข้าใจในการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม

16. คุณภาพผู้จบการศึกษา หมายถึง ความรู้ ความสามารถ เจตคติ และทักษะต่าง ๆ ของ ผู้จบการศึกษาในแต่ละระดับ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและการพึ่งพาตัวเองของผู้จบการศึกษา

17. ความพึงพอใจในการจัดการศึกษา หมายถึง ระดับการยอมรับในคุณภาพการ จัด การศึกษาของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับผลการจัดการศึกษา

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร(2553) ได้กล่าวถึง การประสบความสำเร็จของโรงเรียนตามแนวคิดของ Pollack, Chrispeels and Watson ว่า สามารถจำแนกองค์ประกอบของการบริหารจัดการโรงเรียนที่มีประสิทธิผลนั้น มี3 ส่วนใหญ่ ได้แก่ 1) บรรยากาศและวัฒนธรรมของโรงเรียน 2) การปฏิบัติการเรียนการสอน และ 3) กระบวนการบริหารการจัดการ โรงเรียน นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงบทบาทของภาวะผู้นำว่ามีส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน ดังภาพที่ 2-7

ภาพที่ 2-7 การประสบความสำเร็จของโรงเรียนตามแนวคิดของ Pollack, Chrispeels and Watson (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร 2553)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2553) กล่าวถึง คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ ประสบความสำเร็จ มีพื้นฐานจากแนวคิดและค่านิยมหลัก 11 ประการ ประกอบด้วย

1. การเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ร่วม (Visionary leadership) โดยผู้นำระดับสูงจะต้องเป็นผู้กำหนดทิศทางของโรงเรียนโดยมุ่งเน้นที่คุณภาพผู้เรียนรวมไปถึงการสร้างแรงจูงใจให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้โรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ
2. การศึกษาที่ยึดการเรียนรู้เป็นแกนกลาง (Learning-centered education) ต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนรู้ ตรงตามความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ
3. การเรียนรู้ของโรงเรียนและตัวบุคคล (Organizational and personal learning) มีการจัดระบบการเรียนรู้ให้โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกันและการเรียนรู้รายบุคคล
4. การให้คุณค่ากับคณะครู บุคลากร และผู้มีส่วนร่วม (Valuing faculty, staff and partners) โรงเรียนจะต้องสร้างความผูกพัน ความพึงพอใจ แรงจูงใจรวมถึงสภาพแวดล้อมการทำงานและสวัสดิการ เป็นต้น
5. ความคล่องแคล่ว กระตือรือร้น (Agility) โรงเรียนต้องมีความยืดหยุ่น และปรับเปลี่ยนความต้องการของผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง
6. การมุ่งสู่อนาคต (Focus on the future) การพัฒนาโรงเรียนให้มีความยั่งยืนต้องอาศัยความเข้าใจปัจจัยต่างๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาวที่มีผลต่อการจัดการศึกษา การสอน ตลอดจนการจัดหลักสูตรที่ตรงตามความต้องการได้อย่างเหมาะสม
7. การจัดการเพื่อให้เกิดนวัตกรรม (Managing for innovation) โรงเรียนต้องมีการคิดค้นและพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมของหลักสูตร
8. การบริหารจัดการบนพื้นฐานของข้อมูลจริง (Management by fact) โรงเรียนต้องมีการวางแผน ตัดสินใจ และดำเนินการต่างๆ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์เป็นข้อเท็จจริง ที่เชื่อถือได้มากที่สุด
9. ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ/ สังคม และความเป็นพลเมืองดี (Public/ social responsibility and citizenship) โรงเรียนมีบทบาทในการรับผิดชอบต่อชุมชน ในเรื่องการดูแลสุขภาพอนามัย สภาพแวดล้อมของชุมชน และสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน รวมทั้งบุคลากรของโรงเรียน ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสาธารณะ
10. การมุ่งเน้นผลลัพธ์และการสร้างคุณค่า (Focus on result and creating value) โรงเรียนต้องมีการวางแผน ปฏิบัติ และประเมินผลลัพธ์ในทุกระดับงาน
11. มุมมองเชิงระบบ (System perspective) โรงเรียนมีระบบบริหารจัดการที่เชื่อมโยงแผนปฏิบัติงาน กระบวนการตัวชี้วัดและกิจกรรมต่างๆ ให้มีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

สุนทร โคตรบรรเทา (2551) กล่าวถึง ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการบริหารงานโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จว่าสามารถแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างปัจจัยด้านต่าง ๆ ของระบบการบริหารการดำเนินงานของโรงเรียน ดังภาพที่ 2-8

ภาพที่ 2-8 ปัจจัยเกี่ยวกับระบบการบริหารสถานศึกษา (สุนทร โคตรบรรเทา, 2551)

จากภาพที่ 2-8 แสดงถึงปัจจัยเกี่ยวกับระบบการบริหารสถานศึกษา (สุนทร โคตรบรรเทา, 2551) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปัจจัยป้อนเข้า (Inputs) หมายถึง สภาพแวดล้อมของเขตพื้นที่การศึกษา ทำให้เขตพื้นที่การศึกษามีบุคลากรการเงินและงบประมาณ และทฤษฎีหรือความรู้ นอกจากนี้รัฐบาลส่วนกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่าง ๆ ขึ้นมาควบคุม

การดำเนินงานของเขตพื้นที่กลุ่มอื่นที่เรียกรื่องสิ่งต่าง ๆ จากพื้นที่การศึกษาเหมือนกัน เช่น นักเรียนต้องการหลักสูตรที่มีเนื้อหาสอดคล้องและมีประโยชน์ เพื่อเตรียมตัวสำหรับอาชีพในอนาคต หรือเพื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปครูต้องการเงินเดือนสูงขึ้น สภาพการทำงานดีขึ้น มีสวัสดิการและมีความมั่นคงในอาชีพ คณะกรรมการสถานศึกษาต้องการอัตราการได้คืนมาจากการลงทุนสูง นั่นคือ การศึกษาที่มีคุณภาพภายในงบดำเนินการที่จัดหาให้ ในทำนองคล้ายกันชุมชนคาดหวังจากเขตพื้นที่ให้จัดหาการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่บุตรหลานในเขตพื้นที่ทั้งหมดโดยไม่มีการเพิ่มภาษี และกลุ่มสนใจมีวาระต่าง ๆ กัน แต่ละกลุ่มมีเป้าหมายของตนเอง และมักมีข้อขัดแย้งกัน หน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา คือ การบูรณาการเป้าหมายกระจัดกระจายเหล่านี้ให้เป็นแผนปฏิบัติที่ใช้การได้

2. กระบวนการแปรรูป (Transformation process) องค์การทำการเปลี่ยนแปลงตัวป้อนจากสภาพแวดล้อมภายนอกให้เป็นผลผลิตบางอย่าง มีการทำงานเพื่อสร้างผลผลิตออกมา ระบบคุณค่าเพิ่ม (Valued added) ให้แก่งานในกระบวนการ ซึ่งกระบวนการแปรรูปนี้ ได้แก่ การดำเนินงานภายในองค์กร และระบบบริหารการดำเนินงานขององค์กร องค์ประกอบบางอย่างของระบบการบริหารการดำเนินงาน ได้แก่ ความสามารถทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านทักษะการตัดสินใจและการสื่อสาร แผนการดำเนินงาน และความสามารถในการก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้บริหารสถานศึกษากระทำภายในโครงสร้างขององค์กร จะมีผลกระทบต่อผลผลิตของเขตพื้นที่การศึกษา

3. ผลผลิต (Outputs) หน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา คือ การจัดหาและใช้ตัวป้อนทั้งหลายจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เปลี่ยนรูปตัวป้อนเหล่านี้ โดยผ่านกิจกรรมการบริหาร เช่น การจัดหาโครงสร้าง การพัฒนาวัฒนธรรม การจูงใจ การนำการตัดสินใจ การสื่อสาร การใช้ การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาหลักสูตร การบริหารงานบุคคล และการจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันเพื่อทำให้เกิดผลผลิตในองค์กรที่เป็นสถานศึกษา ผลผลิตในที่นี้ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การปฏิบัติงานของครู ระดับความเจริญงอกงามของนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน การออกกลางคันของนักเรียน การออกจากงานของบุคลากรในโรงเรียน การขาดงานของบุคลากรในโรงเรียน และการขาดเรียนของนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในโรงเรียนกับฝ่ายบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เจตคติต่อโรงเรียนของนักเรียน และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน

การสังเคราะห์ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

การสังเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา ได้นำมาประยุกต์ผสมผสานสร้างเป็นปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 สรุปการสังเคราะห์ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา ที่เป็นพื้นฐาน	Glickman, Gordon and Ross Gordon (2001)	Hoy and Miskel (2001)	Owens (2001)	Gillham (2000)	Saunders (2000)	Scheerens (2000)	Scribner (1999)	Walsh (1999)	Uline (1998)	Lunenburg and Allan (1996)	Hanson (1996)	Heneveld and Craig (1996)	Sammons, Hillman and Mortimore (1995)	Woods and Oriik (1994)	Sergiovanni (1991)	Pierce (1991)	Austin and Reynolds (1990)	Caldwell and Spinks (1990)	Stedman (1987)	Edmonds (1979)	วิริยะพร ขาตะกาญจน์ (2554)	ศักดิ์ไทย สุทธิจิบรรพ (2553)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)	สุนทร โศตรบรรเทา (2551)	รวม	
ภาวะผู้นำ	✓		✓		✓	✓				✓		✓	✓		✓		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	14
กลยุทธ์การบริหารจัดการ	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓		✓	✓		✓			✓			✓		✓			14
การสนับสนุนจากภายในและ ภายนอก	✓		✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓		✓		17
บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	20
กระบวนการเรียนการสอน	✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	21
การมีส่วนร่วม	✓				✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓		15
คุณลักษณะนักเรียน					✓						✓	✓	✓		✓	✓	✓									7
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓						✓		✓		✓		13

จากตารางที่ 2-1 การสังเคราะห์ตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน พบว่า เป็นวิธีการ/แนวทางการปฏิบัติที่จะสนับสนุนให้โรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่

- 1) ภาวะผู้นำ
- 2) กลยุทธ์การบริหารจัดการ
- 3) การสนับสนุนจากภายในและภายนอก
- 4) บรรยากาศ/สภาพแวดล้อม
- 5) กระบวนการเรียน การสอน
- 6) การมีส่วนร่วม
- 7) คุณลักษณะนักเรียนและ
- 8) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขัน

การนำเครื่องมือทางการจัดการ(Management tools) มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานเพื่อความเหมาะสมตามสภาพของธุรกิจ ทำให้เกิดมาตรวัดความสามารถในการแข่งขันขององค์กรที่หลากหลาย เช่น ความสามารถทางการเงินวัดได้จากกิจการสามารถทำกำไรได้เพิ่มขึ้นหรือความสามารถทางการตลาดสามารถวัดได้จากกิจการสามารถเจาะตลาดได้เพิ่มขึ้นหรือมีความสามารถในการพัฒนาตลาดใหม่ได้เพิ่มขึ้นเหล่านี้เป็นต้นแต่การที่องค์กรมีความสามารถทางการเงินที่ดีขึ้นก็ไม่ได้หมายความว่าองค์กรจะสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นได้ หรือการที่องค์กรมีความสามารถทางการตลาดที่ดีขึ้นก็ไม่ได้บ่งบอกว่า องค์กรจะสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นได้เช่นเดียวกันเพราะความสามารถทางการเงินหรือความสามารถทางการตลาดที่เพิ่มขึ้นเป็นเพียงมาตรวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงานเพื่อให้องค์กรอยู่รอดและเจริญเติบโต (David, 2001; Wheelen & Hunger, 2002)

ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) หรือความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Competitive advantage) เป็นสิ่งที่กิจการมีเหนือกว่ากิจการอื่น ซึ่งความสามารถหรือความได้เปรียบนี้อาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถซึ่งกิจการสามารถทำได้ในขณะที่กิจการอื่นไม่สามารถทำได้ หรือกิจการสามารถทำได้ดีกว่ากิจการอื่นเช่น กิจการสามารถสร้างความแตกต่างในสินค้าหรือบริการได้อย่างต่อเนื่องหรือมีนวัตกรรมสินค้าเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือสามารถทำให้ต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ เป็นต้น การสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันดังกล่าวนี้สามารถทำได้โดยการสร้างความแตกต่างในสินค้ามุ่งลดต้นทุน มุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ หรือการตอบสนองอย่างรวดเร็ว ดังนั้นความสามารถในการแข่งขันจึงหมายถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ซึ่งสามารถสร้างมาได้ด้วยการนำกลยุทธ์ทางการแข่งขันหรือกลยุทธ์ระดับธุรกิจไปใช้แข่งขันกับกิจการอื่นนั้นเองซึ่งกลยุทธ์ดังกล่าวประกอบด้วย 1) การเป็นผู้นำด้านต้นทุนหรือต้นทุนต่ำโดยอาศัยความสามารถความรู้เรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงินเป็นหลัก 2) การสร้างความแตกต่าง โดยอาศัยความสามารถทางการบริหารจัดการธุรกิจ 3) การ

มุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะเน้นความเข้าใจตลาดเข้าในวัฒนธรรมของผู้บริโภคเป้าหมายและ
4) การตอบสนองอย่างรวดเร็ว โดยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าประยุกต์ใช้งานร่วม(Porter, 1980)

ฉะนั้นความสามารถในการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงแบบพลวัตจึงขึ้นอยู่กับ การนำกลยุทธ์ทางการแข่งขันหรือกลยุทธ์ระดับธุรกิจไปใช้ในการแข่งขันกับกิจการอื่นโดยมุ่งถึงวิธีการแข่งขันในธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งหรือเป็นวิธีการปฏิบัติซึ่งธุรกิจหนึ่งจะต้องมีการแข่งขันของตลาดใดตลาดหนึ่ง ซึ่งกลยุทธ์ทางการแข่งขันจะสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ทั้งในระยะสั้นและในระยะยาวโดยการดำเนินงานด้านกลยุทธ์และประสิทธิภาพของกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแข่งขันเป็นส่วนที่สนับสนุนการบริหารจัดการของผู้ประกอบการ(Porter, 1980) การที่ผู้ประกอบการนำกลยุทธ์ไปใช้จะสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรมที่กิจการมีบทบาทในการค้นคว้าวิจัยเพื่อช่วยลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจผลที่ได้รับคือความสำเร็จในเป้าหมายของกลยุทธ์(Dess, Lumpkin & Covin, 1997) ในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกิจการสามารถปรับปรุงกลยุทธ์ในการแข่งขันอย่างใดอย่างหนึ่งให้เหนือกว่าคู่แข่งซึ่งกลยุทธ์ทางการแข่งขันที่สามารถทำให้กิจการมีความสามารถในการแข่งขัน ประกอบด้วยกลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน(Cost leadership strategy) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง(Differentiation strategy) และกลยุทธ์การมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ(Focus strategy)(Porter, 1980) มีการใช้กลยุทธ์เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันจากการสร้างความพึงพอใจในความรวดเร็วต่อผู้บริโภคหรือกลยุทธ์การตอบสนองอย่างรวดเร็ว(Quick response strategy) ซึ่งเป็นที่นิยมมาก โดยผู้เชี่ยวชาญได้นำกลยุทธ์มารวมกันเพื่อการดำเนินงานเป็นประโยชน์ต่อกิจการมากที่สุด(Porter, 1980)

กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน(Cost leadership strategy) กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุนเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยวิธีการลดต้นทุนหรือทำให้ต้นทุนต่ำลง จะทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าลดลง ทำให้ประสิทธิภาพทางการแข่งขันสูงขึ้นเพราะเนื่องจาก จะทำการส่งเสริมการขายในปริมาณมากก็ยังคงรักษากำไรไว้ได้และยังทำให้สามารถขยายส่วน ครอบตลาดเพิ่มขึ้นด้วยหรือในขณะที่สามารถควบคุมต้นทุนให้ต่ำสุดได้ทำให้องค์กรมีกำไรสูงขึ้น และสามารถอยู่รอดในสถานการณ์การแข่งขันที่รุนแรงได้(Porter, 1980) กิจการที่ทำการบริหารจัดการประสบความสำเร็จด้านการดำเนินงานโดยมีผลของโครงสร้างด้านต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่ง จำเป็นต้องมีการควบคุมต้นทุนที่เข้มงวดมีการควบคุมการเงินผ่านทางการจัดทำงบประมาณและมีการตั้งเป้าหมายด้านปริมาณความสามารถดังกล่าวปกติมักพบในตัวผู้นำซึ่งได้รับการศึกษาหรือได้รับการอบรมในด้านการบัญชีและมีประสบการณ์อันสำคัญด้านการประยุกต์ใช้เทคนิคดังกล่าว

ดังนั้นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้านบัญชีจะเน้นให้กิจการประสบความสำเร็จในการดำเนินงานด้วยต้นทุนโดยรวมที่ต่ำกว่ากิจการอื่นๆ ในตลาดเดียวกันมักได้รับการคาดหวังว่าจะมีผลการดำเนินงานที่มีปริมาณมากกว่า (Grant, 1991; Porter, 1980)

ความสามารถในการแข่งขันจากการใช้กลยุทธ์ความเป็นผู้นำด้านต้นทุนมุ่งความสนใจไปที่การพยายามที่จะลดต้นทุน แต่ความพยายามที่จะลดต้นทุนจะต้องทำอย่างต่อเนื่องเพราะความสำเร็จของการลดต้นทุนจะต้องเพิ่มผลผลิตหรือลดปัจจัยนำเข้าและเพิ่มผลผลิตที่เป็นปัจจัยนำออก ให้เกิดการสูญเสียในระหว่างการผลิตให้น้อยที่สุด โดยผ่านการทำบัญชีรายการต่าง ๆ ทั้งรายการรับจ่ายวัตถุดิบ ราคาต้นทุน ราคาขาย ถ้าไรที่จะได้รับการปรับปรุงถึงเหล่านี้ จะทำให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นหรือปรับปรุงแบบไม่ต่อเนื่องแล้วแต่กรณี จุดมุ่งหมายอยู่ในองค์กร และเป้าหมายในการลดต้นทุนเป็นการปรับปรุงเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าในด้านราคาโดยทางอ้อมตลอดไปถึงผลของความน่าเชื่อถือหรือราคาที่ดีกว่าคู่แข่ง ค่าใช้จ่ายที่สามารถลดต้นทุนได้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการลดต้นทุนและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะนำไปประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูปตลอดไปจนถึงขบวนการในการผลิตสินค้าอื่น ๆ แนวทางการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อเป็นผู้นำด้านต้นทุนสามารถทำได้โดยหาทางลดต้นทุนตามเส้นทางของกิจกรรมต่างๆ ผ่านการจัดทำบัญชี เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้มองเห็นสภาพหรือสถานะทางการเงินและบัญชี ในห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) การประหยัดเนื่องจากขนาดและผลอันเกิดจากประสบการณ์ (Economies of scale and experience effects) การรวมตัวในแนวตั้ง (Vertical integration) ใช้ทำเลที่ตั้งเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย (Pitts & Lie, 2000; Porter, 1980)

กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (Differentiation strategy) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างเป็นอีกวิธีหนึ่งของการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันที่มุ่งตลาดเป้าหมายกว้างโดยการสร้างมูลค่าต่าง ๆ ให้โดดเด่นเหนือคู่แข่ง ซึ่งอาจทำได้ด้วยการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากคู่แข่งในสายตาของลูกค้าโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้ได้รับความพอใจในลักษณะที่ลูกค้ายินดีที่จ่ายเงินซื้อในราคาพิเศษ (Premium price) ซึ่งแพงกว่าราคาเฉลี่ยทั่วไปในอุตสาหกรรมกลยุทธ์นี้ยึดถือแนวคิดสำคัญที่ว่าลูกค้ามีความเต็มใจที่จะจ่ายเงินซื้อในราคาที่สูงกว่าสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ลักษณะพิเศษบางอย่าง กิจการจำเป็นจะต้องสำรวจวิจัยเพื่อทราบว่าคุณลักษณะเด่นพิเศษที่ลูกค้าต้องการคืออะไรและใช้สิ่งนั้นเป็นตัวหลักในการสร้างความแตกต่าง (Pitts & Lie, 2000) การสร้างความแตกต่างเป็นที่ยอมรับความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการในมุมมองของผู้ซื้อตลาดที่แตกต่างกันระหว่างตัวสินค้าและบริการของกิจการกับคู่แข่ง กิจการจะประสบผลสำเร็จในการสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าจำเป็นจะต้องมีลักษณะเฉพาะของตัวสินค้าและขายได้ในราคาที่สูงกว่าสินค้าปกติทั่วไป

กลยุทธ์การสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเด่นพิเศษเป็นการสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและความต้องการที่ต่อสู้กับคู่แข่งจะเป็นอุปสรรคป้องกันไม่ให้คู่แข่งรายใหม่เข้ามาในตลาดได้ การสร้างความแตกต่างนี้จะเป็นผลของความแตกต่างด้านราคาต้นทุนของตัวสินค้าและราคาขายที่เพิ่มขึ้น โดยเหตุนี้ การเปรียบเทียบราคาสินค้าของผู้บริโภคและการอ่อนไหวต่อราคาสินค้านั้นจะลดลงสุดท้ายกิจการที่สามารถสร้างความแตกต่างได้ดีก็จะประสบความสำเร็จพร้อมทั้งการสร้างความจริงภักดีของลูกค้าและจะเป็นกำแพงป้องกันการเผชิญหน้าด้านธุรกิจของคู่แข่ง (Porter, 1980) การสร้างความแตกต่างโดยเฉพาะการใช้คุณภาพสูงเป็นหลักสามารถเพิ่มส่วนครองตลาดให้สูงขึ้นได้จากการศึกษาพบว่า การใช้กลยุทธ์การแข่งขันโดยอาศัยการมุ่งเน้นผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง จะทำให้ส่วนครองตลาดเพิ่มขึ้นตลอดเวลาและส่งผลทำให้ความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้นด้วยคุณภาพของผลิตภัณฑ์สูงมักจะนำไปสู่ความมีชื่อเสียง และความต้องการของตลาดสูง ผลลัพธ์ที่ตามมาคือทำให้ส่วนครองตลาดสูงตามขึ้นด้วยและยังสามารถป้องกันการเข้าสู่อุตสาหกรรมของผู้เข้ามารายใหม่ได้เนื่องจากผู้เข้ามาใหม่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ดีกว่า (Pitts & Lie, 2000) ธุรกิจจะดำเนินการสร้างกลยุทธ์ทางการแข่งขันเพื่อสร้างความเป็นพิเศษของตัวสินค้าขึ้นอยู่กับขนาดและความสามารถขององค์กรนั้นๆ (Porter, 1980) ซึ่งมีวิธีการสร้างความแตกต่างเพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันได้ดังนี้สร้างความแตกต่างตามเส้นทางกิจกรรมต่าง ๆ ของห่วงโซ่แห่งคุณค่า (Value chain) สร้างความแตกต่างด้านลักษณะพิเศษของผลิตภัณฑ์ (Product features) สร้างความแตกต่างด้านบริการหลังการขาย (After-sales service) สร้างความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ที่ปรารถนา (Desirable image) สร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี (Technological innovation) (Pitts & Lie, 2000; Porter, 1980)

กลยุทธ์การมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ (Focus strategy) กลยุทธ์การมุ่งเน้นลูกค้าตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ แตกต่างจากกลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุนและกลยุทธ์การสร้าง ความแตกต่าง คือผู้ที่มุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่ม จะเลือกทำบางส่วนหรือบางกลุ่มของอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่งโดยเฉพาะการปรับแต่งกลยุทธ์เพื่อให้เหมาะสมกับตัวของสินค้าและบริการส่วนนั้นๆ จะสร้างความแตกต่างออกไปจากสินค้าอื่นๆ ในตลาด สิ่งที่สำคัญของการมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ ได้แก่เป้าหมายของผู้บริโภคกลุ่มเล็กๆ โดยเฉพาะ (Specific niche) ซึ่งจะแตกต่างไปจากการผลิตสินค้าจำนวนมากๆ ถ้ากลุ่มเป้าหมายของการมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่มไม่แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ กลยุทธ์ก็จะไม่ประสบผลสำเร็จผู้ที่มุ่งใช้กลยุทธ์การมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ จะแสวงหาความได้เปรียบทางการแข่งขันกับกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเฉพาะกลุ่มเป็นการมุ่งเน้นตัวสินค้าในกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาประโยชน์ความเป็นพิเศษของผู้บริโภคบางส่วนและมุ่งเน้นเฉพาะสามารถประสบผลสำเร็จในความได้เปรียบด้านกลยุทธ์การแข่งขันกับคู่แข่ง

ที่มีเป้าหมายที่ลูกค้ากลุ่มเดียวกันการมุ่งเน้นเฉพาะเป็นกลยุทธ์ที่ซึ่งผู้บริหารจะนำมาใช้กับเป้าหมายเฉพาะของตลาด ซึ่งเป็นเรื่องของตลาดเฉพาะ มุ่งสู่ตลาดที่แคบผลิตสินค้าเพื่อขายในตลาดที่จำกัด เป็นของตลาดที่มีศักยภาพในการทำอะไรได้สูงมีความต้องการความเป็นพิเศษเฉพาะอย่างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเพียงพอจากผู้ผลิตรายอื่นและสามารถใช้เป็นฐานในการขยายต่อสินค้าตัวอื่นๆ ต่อไปได้ โดยการทำตลาดสินค้าเฉพาะเป็นตลาดแบบจำกัดเฉพาะกลุ่มหรือค้นหากลุ่มที่เป็นไปได้สูงที่สนใจที่จะซื้อสินค้าหรือบริการซึ่งมีลักษณะ 1) มีการผลิตและการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตออกมาเฉพาะกลุ่ม 2) มีเป้าหมายของส่วนการตลาดสินค้าเฉพาะกลุ่ม 3) มีการรักษาส่วนแบ่งการตลาดของสินค้าเฉพาะกลุ่มเป็นการมุ่งเน้นตลาดขนาดเล็กโดยเฉพาะ (Specific niche) ภายในอุตสาหกรรม ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นผู้ซื้อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ส่วนตลาดแคบ ๆ ของสายผลิตภัณฑ์บางอย่าง ในตลาดภูมิภาค หรือตลาดที่มีรสนิยมและความชอบเป็นพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยเฉพาะ เป็นต้น หลักการสำคัญต้องใช้ความเชี่ยวชาญพิเศษที่กิจการมีอยู่มุ่งเน้นเพียงอย่างเดียว แทนที่จะใช้วิธีกระจายออกไปสู่ขอบเขตกว้างซึ่งบริษัทไม่สามารถทำได้สำเร็จการมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ สามารถจำกัดขอบเขตการแข่งขันเพื่อมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ (Cost-based focus) เพื่อสนองความต้องการของตลาดขนาดเล็กหรือส่วนตลาดใดตลาดหนึ่ง โดยเฉพาะเช่น กลุ่มลูกค้าที่รับประทานอาหารมังสวิวัตินกลุ่มคนจน กลุ่มคนรวย เป็นต้น หรือมุ่งเน้นการสร้างความแตกต่าง (Differentiation-based focus) ในตลาดขนาดเล็ก (Porter, 1985)

กลยุทธ์การตอบสนองอย่างรวดเร็ว (Quick response strategy) ปัจจัยเชิงพลวัตสำหรับอนาคต คือความเร็วอย่างแน่นอน ความเร็วจะเป็นเรื่องสำคัญเพราะคู่แข่งกันกำลังเคลื่อนตัวอย่างรวดเร็ว และหน้าต่างของโอกาสกำลังหดสั้นลงผู้บริหารทุกคนต่างต้องการผลิตภัณฑ์หรือบริการอย่างรวดเร็ว ดังนั้นกิจการทั้งหลายต้องเป็นนักการตลาดที่ตอบสนองอย่างรวดเร็ว กิจการต้องเรียนรู้วิธีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งในด้านการผลิตการบริการ และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย (Kotler, 2003) การตอบสนองอย่างรวดเร็ว (Quick response) หมายถึง การมีความคล่องตัวต่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอสินค้าใหม่ การปรับปรุงสินค้าหรือแม้แต่การตัดสินใจของการบริหารจัดการการมุ่งตอบสนองความต้องการของลูกค้า กิจการพยายามตอบสนองให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า (What they want) ตอบสนองให้ตรงกับช่วงระยะเวลาที่ลูกค้ามีความต้องการของลูกค้า (When they want) และตอบสนองอย่างรวดเร็วด้วย (Quick response) (Pitts & Lie, 2000; Porter, 1980)

การเปลี่ยนแปลงของธุรกิจในยุคโลกาภิวัตน์การบริหารจัดการไม่เพียงแต่จะทำให้ได้การผลิตสินค้าที่ดีที่สุด หรือสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะและเป็นผู้ นำในด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้

ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงินทำนั้นแต่จะต้องมีการตอบสนองความพึงพอใจลูกค้าอย่างรวดเร็วเพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดด้วย(Hunter, 1990)

สรุปได้ว่าความสามารถในการแข่งขันอาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถ ซึ่งกิจการสามารถทำได้ในขณะที่กิจการอื่นไม่สามารถทำได้หรือกิจการสามารถทำได้ดีกว่ากิจการอื่นเช่น กิจการสามารถสร้างความแตกต่างในสินค้าหรือมีนวัตกรรมเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นต้น ความสามารถในการแข่งขันดังกล่าวสามารถทำได้โดยการนำกลยุทธ์ระดับธุรกิจหรือกลยุทธ์ทางการแข่งขันไปใช้แข่งขันกับกิจการอื่นประกอบด้วย 1) การมีความรู้ หรือประสบการณ์ เรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน 2) ใช้นโยบายจัดการต้นทุนหรือต้นทุนต่ำ 3) การมีความรู้ด้านการบริหารธุรกิจในการสร้างความแตกต่าง 3) การรู้วัฒนธรรมผู้บริโภคกลุ่มที่มุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะ และ 4) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในเรื่องการตอบสนองอย่างรวดเร็ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการแข่งขัน

Jermolajeva and Aleksejeva (2013) ได้ศึกษาเรื่อง การแข่งขันและความยั่งยืนของประเทศในบริบทของการปฏิรูประบบอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางใหม่ๆ ในองค์กรการทำงานและประสิทธิภาพของระบบการศึกษาที่สูงขึ้น(HES) โดยเน้นด้านคุณภาพขององค์กร จุดมุ่งหมายคือ อธิบายอิทธิพลของการปฏิรูปการศึกษาในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การจ่ายเงินให้ความสนใจที่พิเศษกับการวิเคราะห์และการประเมินประสบการณ์ระหว่างประเทศ จากมุมมองของสหวิทยาการรวมทั้งเศรษฐศาสตร์ครุศาสตร์ ฯลฯ ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ(Quantitative indicators) ที่ใช้ในการอธิบายคุณลักษณะเฉพาะของHES และการมีปฏิสัมพันธ์ของระบบนี้บริบทโดยรวมของการพัฒนาของรัฐยังมีการวิเคราะห์HES ของประเทศลัตเวียในบางแง่มุม กิจกรรมทางเศรษฐกิจของคนที่มีอายุมากขึ้น อยู่กับระดับของการศึกษาโดยตรงเพื่อที่จะจัดระเบียบ HES ของลัตเวียรวมทั้งเพิ่มศักยภาพการแข่งขันและประสิทธิภาพทั้งนี้ คุณภาพและความพร้อมในระบบการศึกษาของลัตเวียจึงต้องกำหนดแผนพัฒนาระยะกลาง (4-5 ปี) และระยะยาว (10-15 ปี) ที่สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศพบว่า ตัวชี้วัดของดัชนีการแข่งขันระดับโลมิตังนี้

- 1) กรอบนโยบายและการบริหารจัดการ
- 2) ระบบเครือข่ายพื้นฐานสาธารณะ
- 3) เสถียรภาพเศรษฐกิจ
- 4) ประสิทธิภาพของสินค้า
- 5) ค่าสุขภาพและการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 6) การศึกษาระดับอุดมศึกษาและการฝึกอบรม
- 7) ประสิทธิภาพของตลาดแรงงาน
- 8) ความรู้ลึกของ ความสงบสุขและขนาดตลาด
- 9) ระดับเทคโนโลยี
- 10) นวัตกรรม
- 11) คุณภาพของผู้ประกอบการ และ
- 12) ระดับการพัฒนาตลาดการเงิน

Xie (2011) ได้ศึกษาเรื่องพันธมิตรทางกลยุทธ์การแข่งขันของโรงเรียนที่มีการจัดการดำเนินงานความร่วมมือระหว่างจีนกับต่างชาติมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์วิธีการที่จะปรับปรุงการแข่งขันในมหาวิทยาลัยของจีนรวมทั้งองค์ประกอบบนพื้นฐานทฤษฎีการปรับปรุงการแข่งขันระหว่างประเทศผ่านการดำเนินงานของโรงเรียนในกลุ่มความร่วมมือระหว่างจีนกับต่างชาติ(Sino-Foreign cooperative school) พบว่า 1) การสื่อสารทางวัฒนธรรมของสหกิจศึกษาระหว่างจีนกับนานาชาติเป็นรูปแบบที่สำคัญของการศึกษาและวัฒนธรรมการสื่อสาร2) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human resources development) ของโรงเรียนในกลุ่มความร่วมมือระหว่างจีนกับต่างชาติยังสามารถส่งเสริมการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างครูจีนและครูต่างชาติโดยการส่งครูไปต่างประเทศเพื่อฝึกอบรมและสอนร่วมกับครูต่างชาติครูจีนสามารถปรับปรุงภาษาต่างประเทศของพวกเขาได้อย่างรวดเร็วและเทียบระดับมืออาชีพในระยะเวลาอันสั้น 3) รูปแบบทางการเงินที่หลากหลาย (Diversified financing patterns) 4) การรวมระบบการเรียนการสอน (Combined teaching system) ของรูปแบบการเรียนการสอนต่างประเทศชั้นสูงเช่น ห้องเรียนมัลติมีเดีย ห้องเรียนเครือข่าย สามารถนำไปรวมกับแผนการเรียนการสอนได้นอกจากนี้ ระบบและรูปแบบการเรียนการสอน ควรมีการปรับสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยของจีนในการตั้งค่าหลักสูตรการดำเนินงานร่วมกันของโรงเรียนความสามารถทางภาษาของนักเรียนควรได้รับการปรับปรุงหลักสูตรเฉพาะควรคำนึงถึงคนยากจนเพื่อฝึกฝนความสามารถพิเศษด้วยการสื่อสารระหว่างประเทศและเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของมหาวิทยาลัย5) เสริมสร้าง ความเข้มแข็งของระบบการจัดการภายใน (Strengthening internal management system) ต้องมีเจ้าหน้าที่ด้านการบริหารจัดการที่มีคุณภาพสูงในโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ของต่างประเทศที่ทันสมัยควรจัดให้มีฝ่ายที่ทำหน้าที่ชี้แจงและสานสัมพันธ์ในระหว่างหน่วยงาน มีการออกแบบขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจนเพื่อลดการเหลื่อมล้ำ ระหว่างสภาพแวดล้อมในท้องถิ่นมีความร่วมมือกับต่างประเทศ6) เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดมหาวิทยาลัย(Complying with market demands universities) รองรับการแก้ไขปัญห ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพยากรการจัดสรรการตลาด (Market allocating resources) และการควบคุมระบบจัดการระดับมหภาค (Administrative macro control) ควรมีกดกดดันในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากร (Resources allocation efficiency) เพื่อเพิ่มข้อจำกัดของค่าใช้จ่ายและกระตุ้นกำไรสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ เพื่อเป็นแรงจูงใจสำหรับโรงเรียนที่มีการดำเนินงานความร่วมมือ

Bowers (2009) ได้ศึกษาเรื่องการให้ความรู้สำหรับการทำสิ่งใหม่ให้กับวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อดำเนินการส่งต่อความรู้และทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้คนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันพบว่า

ขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนพึ่งตัวเอง(Self-sufficiency) จะถูกเปลี่ยนเป็นตลาดใหม่ ที่นำไปสู่การพึ่งพากันมากขึ้นโดยขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจการเงิน วัฒนธรรมสามัญเริ่มต้นจากมนุษย์ จะกลายเป็นความสำคัญมากขึ้นเมื่ออุตสาหกรรม/ วัฒนธรรมของผู้บริโภคลดถอยลงไปสู่จุดสำคัญในการส่งอิทธิพลผ่านคือ ความสามารถในการกระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงแง่มุมที่แตกต่างกันของประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นเป็นรูปร่าง(Embodied)/ กรอบความคิด (Conceptual) ขณะที่ดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมสามัญและกิจกรรมการตลาด ผู้บริโภคและการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารผ่านเทคโนโลยี(เช่น อีเมล โทรศัพท์มือถือ) จะรวมถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวความทรงจำและประสบการณ์ต่าง ๆ

Yuche and Stewart (2001) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะทางธุรกิจนานาชาติที่จำเป็น โดยศึกษาจากผู้สำเร็จการศึกษาด้านธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกาและไต้หวันR.O.C. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำ ธุรกิจระหว่างประเทศจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั่วโลกและหลักสูตรในโรงเรียนธุรกิจเพื่อการแข่งขันระดับโลก ในเรื่องวัฒนธรรมและปัจจัยเศรษฐกิจในสภาพแวดล้อมที่มั่นคงเพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาความแข็งแกร่งของความแตกต่างทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจในหมู่ประชาชาติและสำนักในวิธีการทำงานระดับสากล อย่างมืออาชีพเป็นสิ่งจำเป็นพบว่า ความสำคัญในการแข่งขันด้านธุรกิจระหว่างประเทศ คือ

- 1) ความสามารถพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจระหว่างประเทศระบุว่าการศึกษาในสหรัฐอเมริกาถูกตัดสินว่ามีความสำคัญในไต้หวันด้วย) สำหรับประเทศไต้หวันเพื่อรักษาความปลอดภัยจากการแข่งขันทางเศรษฐกิจ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยธุรกิจ 4 ปี พร้อมกับทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศชั้นนำโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ) ความสำคัญสำหรับนักเรียนที่จะมีทักษะรับมือและจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมากขึ้นทั่วโลก รวมถึงสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขัน) มีความรู้มากขึ้น รวมถึงความรู้ในด้านกฎหมายในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศก็ควรได้รับการพัฒนาในผู้สำเร็จการศึกษาระดับธุรกิจและ 5) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับธุรกิจของไต้หวันควรจะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องทั่วไปในประเทศจีนและวิธีการจัดการทางธุรกิจในประเทศจีนเพิ่มเติมด้วย

ประภัสสร คำสวัสดิ์(2554) ได้ทำการศึกษาตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พบว่า ตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่สำคัญ ได้แก่ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง คือ ผลรวมของมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ ในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง โดยใช้ราคาต่อปีเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ) อัตราการเจริญเติบโตอย่างแท้จริงทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะเกิดจากประเทศนั้น ๆ มีการเพิ่มประสิทธิภาพของปัจจัยการผลิต รวมไปถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ) รายได้ประชาชาติต่อหนึ่งหน่วยประชากร

แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานค่าครองชีพของตัวแทนประชากรในประเทศต่าง ๆ 4) มูลค่าส่งออก เป็นตัวเลขที่บ่งบอกถึงความสามารถในการค้าระหว่างประเทศ5) ดัชนีการพัฒนามนุษย์แสดงถึงความสนใจในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของรัฐบาล6) ผลสัมฤทธิ์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นการแสดงออกถึงศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการ7) หนี้สาธารณะ เป็นการพิจารณาหนี้ภายในประเทศและต่างประเทศที่รัฐบาลสร้างขึ้น ซึ่งเป็นการพิจารณานโยบายภาครัฐ8) หนี้ต่างประเทศ หมายถึง ภาระการชำระคืนหนี้ต่างประเทศในช่วงเวลาหนึ่ง9) การกระจายรายได้ของครัวเรือน เพื่อพิจารณาความไม่เท่าเทียมกันของรายได้ของภาคครัวเรือน 10) เส้นความยากจน คือ เครื่องมือในการกำหนดเกณฑ์ความต้องการขั้นพื้นฐานขั้นต่ำของบุคคล) ดัชนีบิกแม็ค เป็นการเปรียบเทียบอัตราเงินเฟ้อของสินค้าพื้นฐานในแต่ละประเทศ

การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

การสังเคราะห์ข้อมูลจากแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันได้นำมาประยุกต์ผสมผสานสร้างเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ดังตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-2 สรุปการสังเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

ปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียน อื่น ๆ	Porter (1980)	Grant (1991)	Pitts and Lie (2000)	Hunter (1990)	Langlois and Ralph (2000)	Sulliva and Kang (1999)	Bela (1989)	Jermolajeva and Aleksejeva (2013)	Xie (2011)	Bowers (2009)	Yuche and Stewart (2001)	ประภัทรสร คำสวัสดิ์ (2554)	รวม
	1. ความรู้การบริหารธุรกิจ	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	
2. มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชี และการเงิน	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓				7

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ปัจจัยที่ทำให้เกิด ความสามารถในการที่ทำให้ นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียน อื่น ๆ	ปัจจัยที่ทำให้เกิด											รวม	
	Porter (1980)	Grant (1991)	Pitts and Lie (2000)	Hunter (1990)	Langlois and Ralph (2000)	Sulliva and Kang (1999)	Bela (1989)	Jermolajeva and Aleksejeva (2013)	Xie (2011)	Bowers (2009)	Yuche and Stewart (2001)		ประกาศนียบัตร คำว่าสถิติ (2554)
3. วัฒนธรรมผู้บริโภคร	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	10
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
5. ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ									✓		✓		2

จากตารางที่ 2-2 การสังเคราะห์ตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการ
ที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ พบว่า ความสามารถในการแข่งขันที่ทำให้
นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ได้ อาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถ ซึ่งกิจการสามารถทำได้ในขณะที่
ที่กิจการอื่นไม่สามารถทำได้หรือกิจการที่สามารถทำได้ดีกว่ากิจการอื่นโดยจะต้องประกอบด้วย
1) ความรู้การบริหารธุรกิจ 2) มีความรู้เรื่องตัวเลข/บัญชีและการเงิน 3) วัฒนธรรมผู้บริโภคร
4) เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับความยั่งยืน

ความหมายของคำว่า ความยั่งยืนสามารถมองได้หลายมิติ เช่น ความยั่งยืนของ
ความสามารถในการใช้ทรัพยากร ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติคณะกรรมการโลกว่าด้วย
สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา The World Commission on Environment and Development (WCED,
1987) ได้ให้นิยามของคำว่า Sustainability หรือความยั่งยืนไว้ว่า “Development that meet the needs
of the present without compromising the ability of future generation to meet their own needs”
“การพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของปัจจุบันโดยไม่ส่งผลลดความสามารถของคนรุ่นหลัง
ที่จะตอบสนองความต้องการของพวกเขา” เป็นการกระตุ้นให้องค์กรทั่วโลกได้ตระหนักถึงการ

ดำเนินธุรกิจที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดกับทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นสังคม สิ่งแวดล้อมหรือแม้กระทั่งผู้คนในโลกอนาคต

หลักการการสร้างความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางสามเสาหลัก (WCED, 1987) สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. เศรษฐกิจ (Economic) คือ การเงินและความก้าวหน้าขององค์กรองค์กรจะต้องตอบคำถามว่าจะหาเงินด้วยวิธีใดและจะเติบโตอย่างไร เพื่อที่จะให้องค์กรยั่งยืนมีเสถียรภาพทางการเงิน สามารถจ่ายเงินเดือนให้พนักงานได้และสามารถสร้างผลกำไรให้แก่ผู้ถือหุ้นได้ ซึ่งหมายถึงความมั่นคงขององค์กร

2. สังคม (Social) นอกจากองค์กรจะตระหนักถึงการดูแลพนักงานแล้วผลิตภัณฑ์ที่ออกไปสู่ท้องตลาด ก็จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและลูกค้าด้วย

3. สิ่งแวดล้อม (Environment) องค์กรมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมยิ่งถ้าหากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรก็จะต้องมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย

กลไกสำคัญซึ่งนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรที่มีไม่เพียงแต่ทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่อยู่นอกกระบวนการหรือเพียงเพื่อประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์องค์กรแต่ยังต้องผนวกความรับผิดชอบต่อสังคมเข้าไปในทุกกระบวนการดำเนินงานขององค์กรให้ได้ผลลัพธ์สุดท้ายคือ การคำนึงถึงมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาสิณี ดันตศิรีสุข(2555) โดยครอบคลุมการพัฒนาที่สมดุลทั้ง 3 ด้าน ซึ่งความยั่งยืนในทางเศรษฐศาสตร์ ในที่นี้ หมายถึง ความกินดีอยู่ดีโดยเฉลี่ยของประชากรหนึ่งคน จะต้องไม่ลดลงเมื่อเวลาผ่านไป ส่วน Pearce, Barbier and Markandya (1990) มองว่า การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมจะมีผลต่อการนำเอาทรัพยากรมาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ โดยการแปลความหมายของความยั่งยืนในเชิงธุรกิจ เน้นสามเสาหลัก ที่เรียกว่า Three pillar approach ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงความต้องการทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ความยั่งยืนจะไม่เน้นไปที่จุดใดจุดหนึ่ง แต่ต้องจะมีด้านไปพร้อม ๆ กัน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2557) กล่าวว่า กลไกสำคัญที่จะนำธุรกิจไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนจึงหนีไม่พ้นเรื่องการค้าเงินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและการบูรณาการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของขีดความสามารถขององค์กรนั้น ๆ ดังภาพที่ 2-9

ภาพที่ 2-9 ธุรกิจกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน(ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2557)

ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ หมายถึง ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐเดินหน้าต่อไปได้ โดยการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่สามารถดำเนินไปได้อย่างมั่นคงราบรื่น โดยไม่เกิดสภาพที่ไม่พึงปรารถนา มีหลักในการสร้างความยั่งยืนของการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนประชารัฐ โดยจะต้องประกอบด้วย 1) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) 2) ด้านสังคม (Social) และ 3) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

แนวคิดเกี่ยวกับห่วงโซ่แห่งคุณค่า

การจัดการกระบวนการเป็นการจัดการกิจกรรมที่เปลี่ยนปัจจัยนำเข้า (Input) ให้เป็นผลิตภัณฑ์ (Output) เป็นกิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการผลิตหรือการบริการให้แก่ผู้รับบริการทั้งภายในและภายนอกองค์กร กระบวนการแบ่งออกเป็น 2 กระบวนการ คือ กระบวนการสร้างคุณค่า และกระบวนการสนับสนุน กระบวนการกำหนดขั้นต้นมีระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนดที่เป็นลายลักษณ์อักษรมีการควบคุมและขั้นต้นการวัดและประเมินกระบวนการ (บูรณะศักดิ์มาดหมาย, 2552)

ในเรื่อง Value chain เป็นแนวความคิดที่พัฒนาโดย Porter (1985) โมเดลนี้จะเน้นกิจกรรมหลักและกิจกรรมรองที่เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าบริการของบริษัท ทั้งนี้ โดยบริษัทอาจนำระบบสารสนเทศในกิจกรรมเหล่านี้ มาสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ดังนั้น โมเดลนี้จึงให้ความสำคัญกับบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศในการแข่งขันโดยแนวคิดนี้จะแบ่งกิจกรรมขององค์กรโดยใช้มิติทางด้านเทคโนโลยีและเศรษฐศาสตร์เป็นพื้นฐานในการแบ่งประเภทของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำภายในองค์กร และเรียกกิจกรรมเหล่านี้ว่า “กิจกรรมที่มีมูลค่า” (Value activities) โดยที่

มูลค่า (Value) ที่องค์กรสร้างขึ้นวัดจากจำนวนของผู้ค้าที่มีใจจะซื้อสินค้า บริการองค์กรจะมีกำไรถ้ามูลค่าที่สร้างขึ้นเกินกว่าต้นทุนในการดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ ในการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน องค์กรจะต้องทำกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่งหรือดำเนินการในลักษณะที่มีความแตกต่างจากคู่แข่งและด้วยราคาพรีเมียม (มีมูลค่ามากกว่า)

Value chain หมายถึง ระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกัน ความเชื่อมโยงนี้ หมายถึง เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไปจะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วยความเชื่อมโยงของกิจกรรมต่าง ๆ จึงต้องมีการเปรียบเทียบ (Trade-offs) ในการทำงานของแต่ละกิจกรรมเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมโดยรวมของบริษัทจะเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น หากต้นทุนในการออกแบบสินค้ามีราคาสูงและวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีราคาแพง ก็จะทำให้ต้นทุนหลังการขายลดลงด้วยเพราะสินค้าได้รับการออกแบบมาอย่างดีและผลิตด้วยวัตถุดิบที่มีคุณภาพปัญหาที่ติดตามมาจะน้อยลงด้วยปัญหาจึงอยู่ที่บริษัทด้วยว่าจะพิจารณาในเรื่องการเปรียบเทียบ (Trade-offs) นี้อย่างไรจึงจะเกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน

ใน Porter's value chain ซึ่งเป็นทัศนะของPorter นี้ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ขององค์กรสามารถสร้างได้ด้วย 2 วิธีหลักคือ

1. การทำให้ต้นทุนในการผลิตและการให้บริการที่ต่ำกว่าคู่แข่ง (Low relative cost)
2. การทำให้สินค้าและบริการของตนเองแตกต่างจากคู่แข่ง (Differentiation) เพื่อจะสามารถตั้งราคาสูง (Premium price) ได้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าบริษัทจะเลือกกลยุทธ์ในการแข่งขันอย่างไร การสร้างกำไรของบริษัทขึ้นอยู่กับความสามารถของบริษัทในการสร้าง Value ให้กับลูกค้า และลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้า บริการของตนเอง ด้วยเหตุนี้ Porter จึงเห็นว่า แท้ที่จริงแล้วบริษัทก็คือ กลุ่มขององค์ประกอบ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้าง Value ซึ่ง Porter เรียกกิจกรรมเหล่านี้ว่า Value activities และบริษัทจะสามารถทำกำไรได้ก็ต่อเมื่อบริษัทสามารถสร้าง Value ซึ่งเป็นที่ต้องการของลูกค้าได้สูงกว่า Cost ที่เกิดขึ้น

โดยกิจกรรมหลักในการสร้างมูลค่า Value activities ออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ Primary activities หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการผลิตสินค้า บริการ โดยตรง การส่งมอบให้กับลูกค้ารวมทั้งบริการหลังการขายและ Support activities ซึ่งหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่คอยสนับสนุน หรือทำให้ Primary activities ดำเนินไปโดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมหลัก (Primary activities) ประกอบด้วยกิจกรรมย่อยที่มีการดำเนินงานติดต่อกันเป็นลำดับอีก 5 กิจกรรม ได้แก่

1.1 Inbound logistics เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลือกสรร การรับ การเก็บ Inputs ต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตสินค้า บริการ กิจกรรมเหล่านี้จึงรวมถึง Raw material, Delivery, Transportation, Inventory เป็นต้น

1.2 Operation (Manufacturing) เป็นกิจกรรมการแปรสภาพ Inputs ต่าง ๆ ให้เป็นสินค้า บริการ ซึ่งจะรวมถึงการบำรุงรักษาเครื่องจักรและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ Outbound logistics หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำส่งสินค้า บริการ ไปให้กับลูกค้าตั้งแต่ Order processing, Warehousing ไปจนถึง Transportation

1.3 Marketing and sales เป็นกิจกรรมที่ทำเพื่อให้สินค้า บริการเป็นที่รู้จักของลูกค้า และพยายามโน้มน้าวให้ลูกค้าซื้อสินค้า บริการ

1.4 Service เป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกค้าใช้สินค้า/บริการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะหมายความรวมถึง การติดตั้ง การซ่อมบำรุง บริการอะไหล่ และการรับประกันต่างๆ

1.5 Support activities ในขณะที่ Primary activities มีการดำเนินงานไปอย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับ

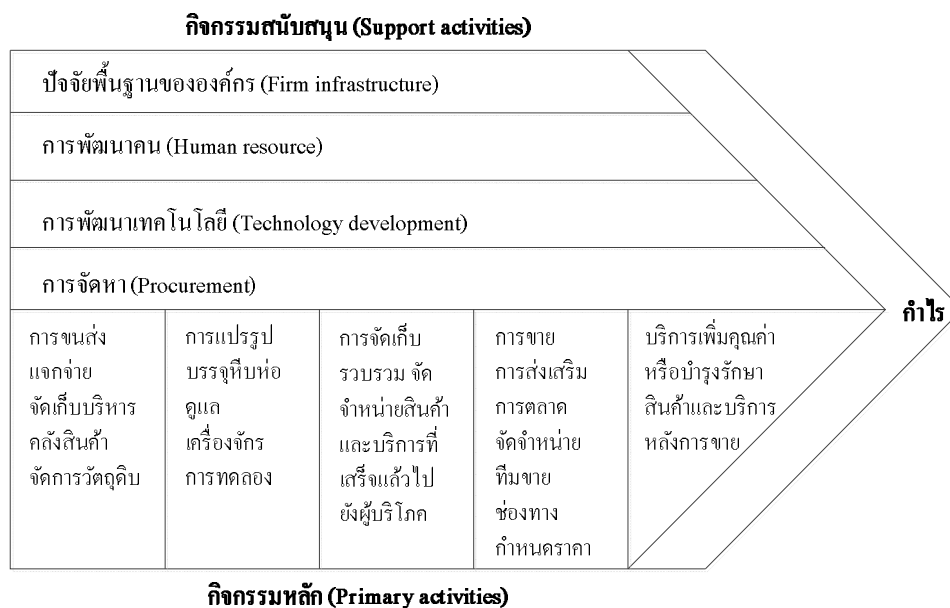
2. กิจกรรมสนับสนุน (Support activities) เป็นกิจกรรมที่เข้าไปมีอิทธิพลต่อทุก Primary activities ในทุกขั้นตอนด้วยเหตุนี้เราจึงเห็นว่าแต่ละ Support activities เป็นกิจกรรมตามแนวนอนที่ครอบคลุมทุก Primary activities ในทุกขณะ ประกอบด้วยกิจกรรมย่อยสำคัญ 4 กิจกรรม คือ

2.1 Procurement หมายถึง กิจกรรมการสรรหาสินทรัพย์ต่างๆ ที่ต้องใช้ในแต่ละ Primary activities ไม่ว่าจะเป็นการเลือกแหล่งวัตถุดิบ การเลือกวิธีการในการส่งมอบสินค้า บริการ แก่ลูกค้า ฯลฯ

2.2 Technology development หมายถึง วิทยาการ (Know-how) และเทคโนโลยีของอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ

2.3 Human resource management เป็นทุกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นการสรรหา ฝึกอบรม ประเมินผล รวมทั้งการให้ผลตอบแทนและรางวัล

2.4 Firm infrastructure ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงอาคาร สิ่งก่อสร้างใดๆ ตามความหมายโดยตรงของคำว่า Infrastructure แต่จะหมายถึง หน่วยงานต่าง ๆ ที่ผลิตข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจและการดำเนินงานต่างๆ ซึ่งจะรวมถึงฝ่ายบัญชี ฝ่ายการเงิน และฝ่ายกฎหมาย

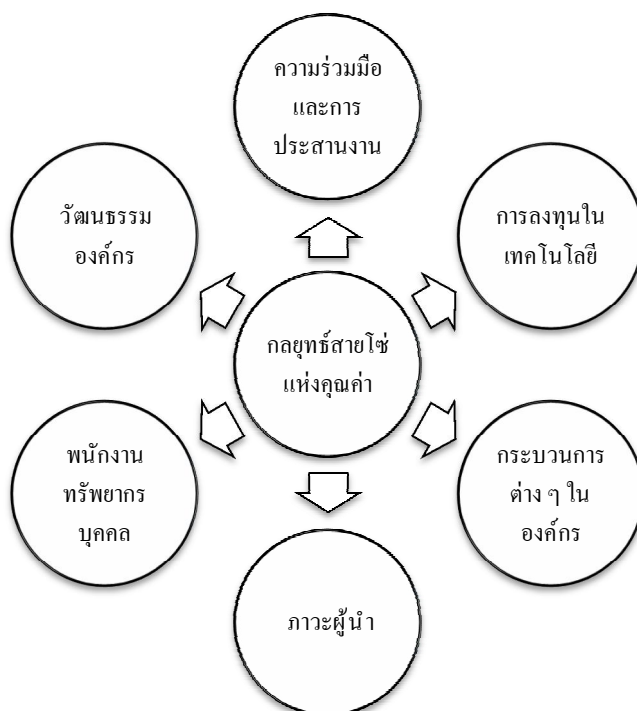

ภาพที่ 2-10 การวางกรอบ Value chain (บูรณะศักดิ์มาตหมาย, 2552)

จากภาพที่ 2-10 แสดงการวางกรอบ Value chain ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการทำให้กิจกรรมต่างๆ ดำเนินไปอย่างสอดคล้องรวมทั้งการวางกรอบ Value chain ให้เหมาะสมกับอุตสาหกรรมต่าง ๆ เนื่องจากในแต่ละอุตสาหกรรมมีรูปแบบ และสัดส่วนความมากน้อยของแต่ละกิจกรรมที่ไม่เหมือนกัน

กลยุทธ์โซ่แห่งคุณค่าที่ประสบผลสำเร็จ

ในกระบวนการสร้างคุณค่าในงานเพิ่มผลผลิตขององค์กรมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของการดำเนินการสร้างคุณค่าในโซ่แห่งคุณค่าข้างต้นดังภาพที่-11

ภาพที่ 2-11 การดำเนินการสร้างคุณค่าใน Value chain (บุรณะศักดิ์มาดหมาย, 2552)

1. วัฒนธรรมองค์กร (Organization culture) เมื่อโซ่แห่งคุณค่าเป็นระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกันคนในองค์กรจะต้องมีแนวทางการปฏิบัติที่เป็นแบบอย่างเดียวกันจนถึงขั้นเป็นวัฒนธรรมองค์กร กล่าวคือ องค์กรทุกองค์กรมีวัฒนธรรมเพราะวัฒนธรรมคือ สิ่งที่หล่อหลอมให้คนในองค์กรมีและเข้าใจกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันวัฒนธรรมทำหน้าที่เหมือน “เบ้า” ที่หล่อหลอมให้คนในองค์กรมีความเชื่อและพฤติกรรมไปในทิศทางเดียวกัน วัฒนธรรมทำให้คนในองค์กรอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและลดความขัดแย้ง ฉะนั้น การดำเนินกิจกรรมการสร้างมูลค่าจะต้องมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กร (Organization culture) เป็นแบบอย่างเดียวกัน เพราะการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจะมีผลกระทบต่อกิจกรรมหนึ่งในองค์กรด้วย จึงต้องมีการเปรียบเทียบ (Trade-offs) เพื่อให้ทราบว่า การดำเนินกิจกรรมหนึ่งจะเกิดผลโดยรวมของบริษัท จะเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถแข่งขันได้ องค์กรควรเริ่มต้นจากการสำรวจดูว่าปัจจุบันผู้คนในองค์กรมักมีพฤติกรรมหรือแนวปฏิบัติไปในทิศทางใดบ้างแล้ว จึงนำเอาพฤติกรรมเหล่านั้นมาเปรียบเทียบกับทิศทางที่องค์กรมุ่งที่จะไป เพื่อดูว่าพฤติกรรมใดที่จะทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย และพฤติกรรมใด

อาจเป็นอุปสรรคต่อการก้าวไปข้างหน้าขององค์กร ตัวอย่างพฤติกรรมที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และนำเอาพฤติกรรมที่ต้องกขเห็นพนักงานทุกคน

ถือปฏิบัติเหล่านี้มากำหนดเป็นค่านิยมหรือวัฒนธรรมขององค์กร การสร้างวัฒนธรรมองค์กรก็เหมือนกับการปลูกฝังวัฒนธรรมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ให้แก่ผู้คนในสังคม ผู้บริหารจำเป็นต้องสื่อสารเน้นย้ำ ทำตัวเป็นตัวอย่างว่ากล่าวตักเตือนเมื่อไม่ปฏิบัติตามและให้รางวัลเมื่อปฏิบัติได้ถูกต้อง

2. ทรัพยากรบุคคล (Human resource) ทรัพยากรมนุษย์คือ ทรัพยากรที่มีค่าที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์ นับว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีเกียรติภูมิ ทรัพยากรที่ว่ามีค่านี้ได้แก่ความรู้ ความสามารถ ความคิดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในตัวของมนุษย์โดยมนุษย์แต่ละคนจะมีทรัพยากรดังกล่าวในระดับที่ต่าง ๆ บางคนมีมาก บางคนมีปานกลาง และบางคนมีน้อย ซึ่งขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์จะนำทรัพยากรเหล่านั้นมาใช้อย่างไรให้เกิดประโยชน์และมีคุณภาพซึ่งความสำคัญของทรัพยากรบุคคล (ทุนมนุษย์) ที่นำมาสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนจะต้องใช้ระยะเวลายาวนานและเป็นสิ่งที่ทำได้ยากเมื่อเทียบกับสิ่งอื่น (Some activities are much harder to replicate than others) กล่าวคือ การแข่งขันด้านราคาใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 60 วัน คู่แข่งก็สามารถพัฒนาได้ทันการแข่งขันด้านการโฆษณาใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี การแข่งขันด้านนวัตกรรมใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 2 ปี การแข่งขันด้านระบบการผลิตใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 3 ปี การแข่งขันด้านช่องทางการกระจายสินค้าใช้ระยะเวลาน้อยกว่า 4 ปี ส่วนด้านการแข่งขันด้านทรัพยากรบุคคล (Human resources) นั้นจะต้องใช้เวลาถึงมากกว่า 7 ปี ฉะนั้นการบริหารทรัพยากรมนุษย์จึงต้องพัฒนาเป็นแนวคิดใหม่ ๆ เพื่อที่จะสร้างคุณค่าให้กับองค์กรได้เพราะทรัพยากรบุคคล (Human resource) เป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุดขององค์กร

3. ภาวะผู้นำ (Leadership) ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการใช้อำนาจในการจูงหรือใช้ความสามารถในการจูงใจและอิทธิพลที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ฉะนั้นผู้นำขององค์กรมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารองค์กร เพราะจะเป็นผู้สามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ทางธุรกิจ ซึ่งมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งแต่ที่สำคัญไปไม่น้อยก็คือบุคลากรที่จะนำแนวทางนโยบายปฏิบัติกระบวนการสร้างคุณค่าในงานเพิ่มผลผลิตขององค์กรจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยผู้นำที่สามารถจูงใจและการติดต่อสื่อสารในองค์กรเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อผู้นำองค์กรที่จะให้ความสำคัญต่อบริษัทให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพผู้นำมิใช่แต่ผู้ปฏิบัติอย่างเดียวแต่จะเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการโน้มน้าวให้คนปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ การจูงใจจึงเป็นสิ่งที่คู่กับผู้นำที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผู้นำโดยพื้นฐานแล้วจะต้องมีทักษะการจูงใจให้คนได้ดีคือ พนักงานมีความต้องการหรือความเต็มใจภายในที่ผลักดันบุคลากรแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมาย หรือผลสำเร็จของงานและองค์กร

4. กระบวนการต่าง ๆ ภายในองค์กร (Business process) กระบวนการทางธุรกิจ (Business process) เป็นขั้นตอนในการประกอบธุรกิจ โดยเริ่มตั้งแต่การนำเงินมาลงทุนในกิจการ เพื่อใช้จ่ายเป็นค่าเครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ วัตถุดิบค่าแรง ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน ด้านต่าง ๆ แล้วทำการจำหน่ายสินค้าหรือบริการออกไปเพื่อให้ได้มาซึ่งรายรับแก่ธุรกิจ หลังจากนั้นจึงนำไปหักค่าใช้จ่ายเพื่อดูผลได้สุทธิว่ากำไรหรือขาดทุนแล้วจึงนำเงินนั้นมาใช้เพื่อดำเนินธุรกิจต่อไป การสร้างคุณค่าในงานต้องคำนึงถึงทุกกระบวนการในระบบธุรกิจว่าเป็นอย่างไร เพราะแต่ละองค์กรมีขนาดศักยภาพต่างกันการดำเนินกิจกรรมการสร้างคุณค่าในงานอาจมีแนวทางที่ต่างกันบ้าง

5. การลงทุนในเทคโนโลยี (Technology investment) การดำเนินทางธุรกิจในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็กไปจนถึงใหญ่ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง อาทิ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือ IT หรือเทคโนโลยีทางการผลิตต่างๆ ที่นำมาใช้ เนื่องจากเทคโนโลยีเหล่านี้ สามารถเอื้ออำนวยให้งานสร้างคุณค่าขององค์กรมีความก้าวหน้าและสร้างความสามารถในทางการแข่งขันได้ไม่ว่าจำนวนระยะเวลา จำนวนการผลิต หรือ ความสลับซับซ้อนใดๆ ในงาน

6. ความร่วมมือ และการประสานงาน (Co-operation) สิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ขาดไม่ได้ในกระบวนการสร้างคุณค่า คือ ความร่วมมือและการประสานงานที่ดีของทุกแผนกในองค์กร จะต้องร่วมมือกัน ตลอดจนมีความเข้าใจในการทำงานเป็นอย่างดีจึงจะประสบผลสำเร็จเพราะกระบวนการของธุรกิจมีความหลากหลาย เช่น กระบวนการของผลิตภัณฑ์และบริการ จะประกอบไปด้วยกระบวนการผลิต และกระบวนการขาย หรือกระบวนการทางธุรกิจ จะประกอบไปด้วยกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ กระบวนการสร้างและพัฒนาลูกค้าและกระบวนการขยายการลงทุน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่า

โกศล ดิสิลธรรม (2551) กล่าวว่า แนวทางการวิเคราะห์ห่วงโซ่แห่งคุณค่า สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงแนวราบ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยธุรกิจ เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นกำลังระหว่างหน่วยธุรกิจ โดยเฉพาะองค์กรขนาดใหญ่ ประกอบด้วยหลายหน่วยธุรกิจ ที่มี กจะดำเนินธุรกรรมการจัดหาจัดซื้อร่วมระหว่างหน่วยธุรกิจเพื่อลดต้นทุน ธุรกรรมการจัดซื้อ แต่การดำเนินดังกล่าวอาจไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวังหากองค์กรขาดความพร้อมในระบบสนับสนุน ส่งผลให้เกิดต้นทุนการประสานงาน และความล่าช้าในระบบธุรกรรม

ดังนั้น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยธุรกิจ จึงสนับสนุนการตัดสินใจเพื่อกำหนดกลยุทธ์ดังกล่าว

2. การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงตามแนวตั้ง โดยมุ่งสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ด้วยการเชื่อมโยงกิจกรรมที่สร้างคุณค่าเพิ่มระหว่างองค์กรกับธุรกิจต้นน้ำและปลายน้ำ ประกอบด้วย ผู้ส่งมอบชิ้นส่วนวัตถุดิบ ซ่งทางจัดจำหน่าย และผู้บริโภค ดังนั้น การวิเคราะห์จึงต้องประเมินประสิทธิผลด้วยผลตอบแทน ตลอดทั้งห่วงโซ่แห่งคุณค่าอุตสาหกรรม เช่น อัตราผลตอบแทนสินทรัพย์ ต้นทุนและผลิตผลจากแต่ละกระบวนการ เป็นต้น หากองค์กรต้องการสร้างความได้เปรียบทางต้นทุนจะต้องศึกษาการประเมินห่วงโซ่แห่งคุณค่าคู่แข่ง เช่น โครงสร้างต้นทุนรายได้ อัตราผลตอบแทน และข้อมูลเชิงคุณภาพที่แสดงถึงแนวทางการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยหลัก 3 ประการที่ต้องพิจารณาในห่วงโซ่แห่งคุณค่าเพื่อที่จะทำได้แหล่งที่มาที่สำคัญของการได้เปรียบทางการแข่งขัน(ณัฐพันธ์เขจรนันท์, 2552) ประกอบด้วย

1. การพิจารณาห่วงโซ่แห่งคุณค่าของผลิตภัณฑ์หรือบริการบางอย่าง ในแง่ของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือการจัดหา ซึ่งเป็นกิจกรรมพื้นฐานและกิจกรรมสนับสนุน โดยกิจกรรมพื้นฐานที่เกิดขึ้น ได้แก่ การขนส่งขาเข้า การปฏิบัติการ การขนส่งขาออกการตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย ส่วนกิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างหลักขององค์กร การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาเทคโนโลยี และการจัดหาทรัพยากร

2. การพิจารณาถึงการประสานงานระหว่างกิจกรรม โดยการเชื่อมโยงวิธีการของการทำกิจกรรมอย่างหนึ่งและต้นทุนของการทำกิจกรรมอีกอย่างหนึ่ง ภายใต้การแสวงหาวิธีการสร้างข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน ซึ่งองค์กรสามารถทำกิจกรรมอย่างเดียวกันด้วยวิธีที่แตกต่างกันให้ผลลัพธ์ไม่เหมือนกัน เช่น การพยายามประหยัดค่าใช้จ่ายของการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ โดยใช้คนงานในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ทั้งหมด แทนที่จะใช้ผู้ตรวจสอบคุณภาพที่มีความรู้ความสามารถสูง ซึ่งจะทำให้มีต้นทุนในการจ้างงานสูง แต่ต้นทุนค่าจ้างผู้ตรวจสอบที่เพิ่มขึ้นอาจลดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าการพยายามประหยัดค่าตรวจสอบหรือการลดพนักงานซ่อมบำรุงออกไปแก้ไขผลิตภัณฑ์ที่ขายแล้วแต่มีข้อบกพร่อง แต่กลับเพิ่มเวลาของพนักงานขายที่จะทุ่มเทให้กับการขายแทนที่การดูแลผลิตภัณฑ์ที่ขายไปแล้วแต่มีข้อบกพร่องหรือชำรุด เป็นต้น

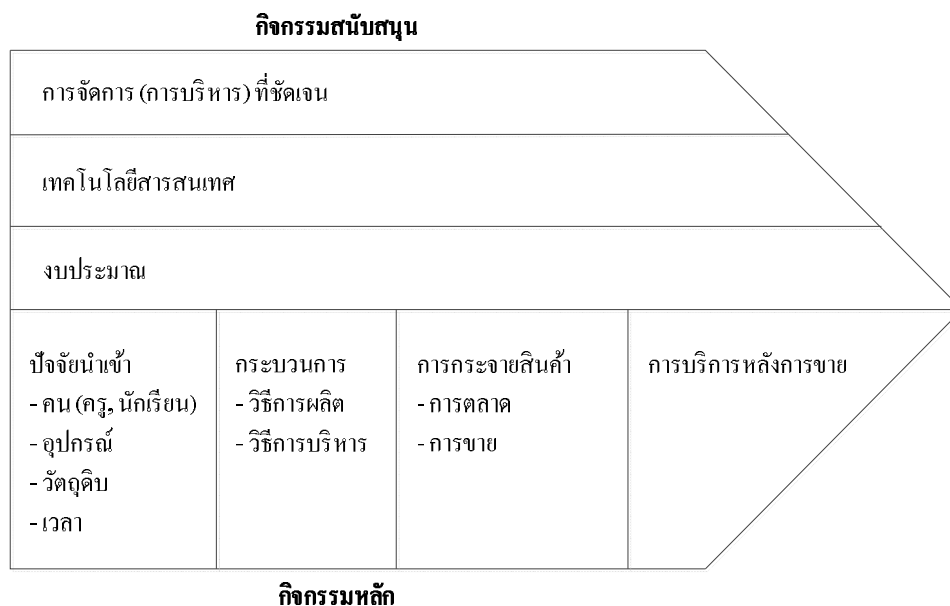
3. การพิจารณาการเสริมแรงที่เป็นไปได้ระหว่างผลิตภัณฑ์หรือหน่วยธุรกิจไม่ใช่การพิจารณาเฉพาะในกิจกรรมแต่ละอย่าง เช่น การผลิตจะสามารถสร้างการประหยัดโดยขนาดจากต้นทุนต่อหน่วยการผลิตต่ำสุด โดยนำห่วงโซ่ของผลิตภัณฑ์หรือการผลิตที่มีหน้าที่แยกออกจากกันมาใช้กิจกรรมร่วมกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดความประหยัดร่วมกัน เช่น ต้นทุนรวมของการผลิตผลิตภัณฑ์หลายอย่างร่วมกันภายในโรงงานเดียว จะมีต้นทุนต่ำกว่าแยกผลิตในแต่ละโรงงาน เป็นต้น

ซึ่งวิธีการแบบนี้ สามารถใช้ได้กับงานด้านการตลาดเช่นกัน เช่น การทำโฆษณาร่วมกันของผลิตภัณฑ์ในสายผลิตภัณฑ์เดียวกัน เป็นต้น

วสันต์ กาญจนมุกดา (ม.ป.ป.) ประโยชน์ของสายโซ่คุณค่า การวิเคราะห์สายโซ่คุณค่า ช่วยให้กิจการ สามารถมองภาพรวมของธุรกิจ ได้กว้างขึ้นไม่ใช่มองเฉพาะจุดใดจุดหนึ่ง ซึ่งจะทำให้กิจการได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ถ้ากิจการนำแนวคิดสายโซ่คุณค่ามาใช้ในการวิเคราะห์ในการประกอบกิจการ สามารถช่วยกิจการได้ตั้งแต่ขั้นแรกของการประกอบธุรกิจเช่น การเลือกผู้ขาย การเลือกซื้อวัตถุดิบสินค้าหรือกระบวนการผลิต ซึ่งจะมองทั้งสิ่งแวดล้อมภายในและภายนอกที่มีผลกระทบต่อกิจการ เพื่อที่จะให้กิจการ สามารถปรับกระบวนการในการดำเนินกิจการให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่นอกจากนี้ สายโซ่คุณค่ายังมองไปถึงการจัดจำหน่ายและการบริการหลังการขายจนไปถึงผู้บริโภคคนสุดท้ายซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะส่งผลให้กระบวนการทุกขั้นตอนของกิจการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์สูงสุด

สรุปได้ว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจักษ์วิทยาคม หมายถึง ระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกันเมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไป จะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วย โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องที่ ๒ กิจกรรม ประกอบด้วย

- 1) กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ
- 2) กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัตถุดิบ และเวลา) กระบวนการ (วิธีการผลิตและวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) และ การบริการหลังการขาย โดยผู้บริหารสามารถศึกษาถึงลักษณะความสำคัญและความสัมพันธ์ของแต่ละกิจกรรมที่สร้างความสามารถทางการแข่งขันได้ ดังแสดงภาพที่ 2-12

ภาพที่ 2-12 การดำเนินการ (Process, activity) Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฏฐ์
(Porter, 1980)

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโครงการ

ความหมายของการบริหารโครงการ

Meredith and Mantel (2006) และวราภรณ์ จิรัชชีพพัฒนา(2552) กล่าวถึง การบริหารโครงการ ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นวิธีการ เทคนิค และแนวความคิดที่เกี่ยวกับการวางแผนโครงการ การจัดการองค์กร การปฏิบัติตามโครงการและการติดตามและประเมินผลโครงการ ซึ่งทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ การบริหารโครงการที่ดีจะขึ้นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ขององค์กรส่วน Richman (2002) และสุพจน์ โกสิทธิ์จินดา (2550) กล่าวถึง การบริหารโครงการ (Project management) ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นชุดของหลักการ วิธีการ เทคนิคที่ใช้ในการวางแผน การจัดองค์กร ชี้นำ และควบคุม เวลา คุณภาพของงาน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ รวมทั้งเป็นกระบวนการทบทวนการวางแผน กระบวนการแก้ปัญหาในงานที่ไม่สามารถดำเนินการตามวิธีปกติได้สำเร็จส่วน Morris and Hough (1988) และ มยุรี อนุมาราชชน (2551) กล่าวถึง การบริหารโครงการ ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่แตกต่างจากการบริหารงานประจำ เป็นการบริหารงานทั่วไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ภายใต้กรอบของงบประมาณ และระยะเวลา

โดยวัตถุประสงค์ที่กำหนดอาจจะได้ผลที่เปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งมีลักษณะเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพหรือมีทั้งสองอย่างโดย Kerzner (1998) กล่าวว่า การบริหาร โครงการเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Directing) การควบคุม (Controlling) การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ ส่วน วิสูตร จิระคำแข็ง(2552) กล่าวถึง การบริหาร โครงการเป็นการจัดการทรัพยากรต่าง ๆ รวมทั้ง ความสามารถและความเชี่ยวชาญ ความร่วมมือร่วมใจของทีมงาน เงินทุน อุปกรณ์ต่าง ๆ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูล ระบบงาน เทคนิค และเวลา ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการที่มีอยู่ให้มีความเหมาะสมที่สุด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

สรุปได้ว่าการบริหาร โครงการเป็นการบูรณาการหลักการ จัดการ การประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ เครื่องมือ เทคนิค และวิธีการที่ใช้ในการวางแผน การจัดการองค์กร การปฏิบัติตามโครงการ และการควบคุมคุณภาพของงานโดยสร้างประสิทธิภาพของการวางแผน ตารางงาน ทรัพยากร การตัดสินใจ การควบคุม และการทบทวนการวางแผนให้เข้ากับกิจกรรมของโครงการ เพื่อใช้เป็น กรอกในการกำหนดกิจกรรม การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดภายใต้กรอบในการบริหารเพื่อให้ ผู้บริหารสามารถใช้กระบวนการบริหาร โครงการที่เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุ ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ความหมายของโครงการ

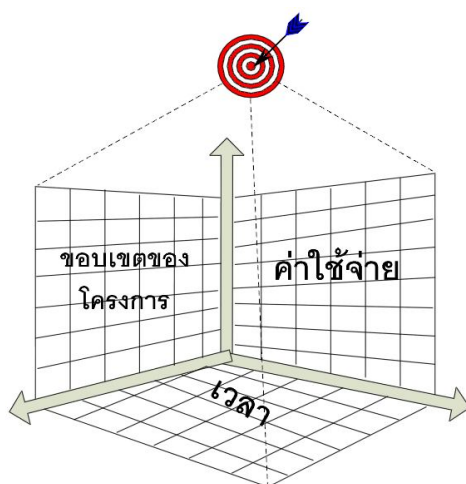
Schwalbe (2007) โครงการ หมายถึง ความพยายาม (การกระทำ) ชั่วคราวที่ใช้เพื่อสร้าง ผลิตผล บริการหรือผลลัพธ์ที่มีลักษณะพิเศษไม่เหมือนใคร โครงการมีคุณลักษณะดังนี้

1. มีวัตถุประสงค์ทุกโครงการควรมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเช่น ติดตั้งเครื่อง คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์เพื่อสนองตอบการสอบถามของลูกค้าให้เพิ่มขึ้นร้อยละ95
2. มีอัตลักษณ์ของตนเอง
3. มีระยะเวลา โครงการมีเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด
4. พัฒนาโดยวิธีการค่อยๆ ทำรายละเอียดเพิ่มขึ้นในช่วงแรกโครงการจะถูกกำหนด อย่างกว้างๆ เมื่อเวลาผ่านไปรายละเอียดของโครงการเริ่มชัดเจน
5. ใช้ทรัพยากร ทรัพยากรประกอบด้วยคน ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เงิน และทรัพย์สิน อื่น ๆ หลายโครงการเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานซึ่งต้องการคนจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องหรือมาจากหน่วยงานภายนอกองค์การ
6. มีเจ้าของ หรือมีผู้ให้การสนับสนุนโครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายกลุ่มควรมีคน ที่รับผิดชอบหลักเพื่อกำหนดทิศทาง ขอบเขตของงาน และสนับสนุนด้านการเงินกับโครงการ

7. มีความไม่แน่นอน เนื่องจากแต่ละโครงการมีลักษณะเฉพาะไม่เหมือนกัน บางครั้งจึงเป็นการยากที่กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้ชัดเจนประมาณระยะเวลาที่ใช้ในการทำโครงการ การกำหนดค่าใช้จ่ายทั้งหมดบริษัทผู้ขายสินค้าหรือบริการเลิกกิจการสมาชิกขอลางานโดยไม่มีแผน สิ่งเหล่านี้คือความไม่แน่นอนที่มีอยู่ในทุกโครงการ

โดยโครงการมีข้อจำกัด 3 เรื่อง คือ ขอบเขตของโครงการ เวลา และค่าใช้จ่าย ข้อจำกัดนี้มีผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ ดังนี้

1. ขอบเขตของโครงการ โดยเป็นงานที่โครงการต้องทำคืออะไรอะไรคือสิ่งที่ลูกค้าหรือผู้สนับสนุนคาดหวังจากโครงการ
2. เวลา โดยเป็นเวลาที่ต้องการใช้ตารางเวลาของโครงการ
3. ค่าใช้จ่าย โดยเป็นงบประมาณของโครงการ

ภาพที่ 2-13 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อจำกัดโครงการ (Schwalbe, 2007)

จากภาพที่ 2-13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างข้อจำกัดโครงการการบริหารข้อจำกัดจึงเป็นการแลกเปลี่ยนระหว่างขอบเขต เวลา และค่าใช้จ่ายของโครงการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อจำกัดข้อใดข้อหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่อข้อจำกัดที่เหลือเช่น ลดขอบเขตงานเพื่อให้สอดคล้องกับเวลา และงบประมาณ โครงการทุกโครงการมีความเสี่ยง ผู้จัดการโครงการต้องตัดสินใจว่าข้อจำกัดข้อใดที่สำคัญที่สุดถ้าเวลาสำคัญที่สุด ผู้จัดการโครงการต้องเปลี่ยนขอบเขตของโครงการและค่าใช้จ่ายเพื่อให้สอดคล้องกับตารางเวลาแต่ถ้าขอบเขตโครงการสำคัญที่สุดผู้จัดการโครงการอาจต้องปรับเวลาและค่าใช้จ่าย

Kerzner (1998) ได้อธิบายว่า โครงการ เป็นกิจกรรมหรืองานชุดใดชุดหนึ่งที่มีการระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการทำให้สำเร็จไว้แน่นอน มีการระบุวันเริ่มและวันสิ้นสุดโครงการ โดยมีข้อจำกัดด้านเงินทุน และต้องมีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น เงิน คน เครื่องจักร เป็นต้น ส่วน ฌญฐพัณั เขจรนัณทณั(2551) ได้อธิบายว่า โครงการ เป็นการดำเนินกิจกรรมหรืองานตามแผนงานที่ได้จัดทำขึ้น โดยแต่ละกิจกรรมจะมีวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ภายใต้กรอบจำกัดของระยะเวลา งบประมาณ และตามผลงานที่กำหนด และวารจรณั จจรชัพพัณนา(2552) ได้อธิบายว่า โครงการ เป็นความพยายามชั่วคราวที่ใช้เพื่อสร้างผลผลิต บริการหรือผลลัพธ์ที่มีลักษณะพิเศษ ไม่เหมือนใคร โครงการมีลักษณะที่ไม่เหมือนกัน ชั่วคราว และพัฒนาแบบค่อย ๆ เพิ่ม โครงการต้องการทรัพยากร มีผู้สนับสนุนโครงการ และเกี่ยวข้องกับความเสี่ยง ข้อจำกัดของการบริหารโครงการคือการบริหารขอบเขต เวลา และงบประมาณของโครงการ

กระบวนการบริหารโครงการ

โครงการเป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อนประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ มากมายหลายขั้นตอน ดังนั้นการที่จะกระทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการได้นั้นย่อมต้องมีกระบวนการที่ทำให้กิจกรรมย่อยต่าง ๆ มีความสอดคล้องและการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน กระบวนการดังกล่าวเรียกว่า การวางแผนโครงการซึ่งแสดงให้เห็นวงจร หรือขั้นตอนของโครงการทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการ (Louis & Ralph, 1980) กล่าวถึงกระบวนการในการบริหารโครงการ 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนและการประเมินผลโครงการ และการออกแบบ
2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ
3. การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบ

โครงการ

4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

การวัดความสำเร็จของโครงการ

ความสำเร็จสามารถวัดจากสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (Baker, Jensen & Murphy, 1988)

1. ด้านเวลา โดยการพิจารณาว่าโครงการนั้นสามารถเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่
2. งบประมาณ โดยการพิจารณาว่าโครงการนั้นๆ สามารถจัดการกับค่าใช้จ่ายตามงบประมาณที่กำหนดได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ ทั้งนี้ให้พิจารณาถึงการสรรหาเงินทุน การระดมเงินทุนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม และใช้เงินสำหรับการบริหารโครงการได้ตามที่กำหนดจำนวนไว้

3. ผลงานตรงตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยผลงานได้ผลลัพธ์ตรงตามความต้องการทั้งคุณภาพและปริมาณตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไข ได้เสนอการวัดความสำเร็จของโครงการภายใต้บรรทัดฐาน ดังต่อไปนี้

3.1 บรรทัดฐานด้านเวลา (Time criterion) หมายความว่าถึง โครงการนั้นๆ สามารถเสร็จตามเวลา ตารางเวลา หรือกำหนดการที่กำหนดไว้

3.2 บรรทัดฐานด้านการเงิน (Monetary criterion) หมายความว่าถึง โครงการนั้นๆ สามารถหางบประมาณที่เหมาะสมได้หรือไม่ มีหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณที่เหมาะสมหรือไม่ มีระบบการเงินและรักษาสภาพคล่องทางการเงินที่เหมาะสมกับโครงการหรือไม่

3.3 บรรทัดฐานด้านประสิทธิผล (Effectiveness) หมายความว่าถึง โครงการนั้นๆ จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ โครงการนั้นสำเร็จตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้หรือไม่

3.4 บรรทัดฐานด้านความพึงพอใจของทีมงานบริหารโครงการ และผู้รับบริการ (Client satisfaction) หมายความว่าถึง การประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่ทำงานในโครงการว่า แนวทางการบริหารโครงการนั้นๆ สมาชิกของทีมงานบริหารโครงการให้การยอมรับหรือไม่ ทั้งนี้ให้รวมถึงว่าประชาชนที่เป็นผู้รับผลกระทบจากผลลัพธ์ของโครงการมีความพึงพอใจในผลลัพธ์ของโครงการหรือไม่

Turner (1993) ได้กล่าวถึงการวัดความสำเร็จที่ครอบคลุมมากขึ้น ดังนี้

1. การบรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการ
 2. การสร้างผลประโยชน์ที่พึงพอใจให้เจ้าของโครงการ
 3. การตอบสนองความต้องการของเจ้าของโครงการ ผู้ดำเนินงานและผู้รับประโยชน์
 4. สร้างผลงานตรงตามวัตถุประสงค์
 5. ผลงานเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเสร็จตรงตามเวลาโดยค่าใช้จ่ายเป็นไปตามงบประมาณ
 6. การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นในกลุ่มเจ้าหน้าที่โครงการและผู้สนับสนุน
- ดังนั้น สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการบูรณาการหลักการ จัดการ การประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ เครื่องมือ เทคนิค และวิธีการที่ใช้ในการวางแผน การจัดการองค์กร การปฏิบัติตามโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการควบคุมคุณภาพของงานโดยสร้างประสิทธิภาพของการวางแผน ตารางงาน ทรัพยากร การตัดสินใจ การควบคุม และการทบทวนการวางแผนให้เข้ากับกิจกรรมของโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดกิจกรรม การใช้

ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดภายใต้กรอบในการบริหารเพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้กระบวนการบริหารโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ประกอบด้วย 1) การวางแผนและการประเมินผลโครงการ และการออกแบบ 2) การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ 3) การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการและ 4) การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

แนวคิดเกี่ยวกับตัวชี้วัด

ความหมายของตัวชี้วัด

Johnstone (1981) กล่าวว่า ตัวชี้วัดหมายถึง ตัวแปรหรือตัวประกอบ(Factor) ที่ใช้วัด เพื่อให้ได้คุณค่าหรือคุณลักษณะซึ่งบ่งบอกสถานภาพของลักษณะหรือผลของสิ่งใด สิ่งหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง สอดคล้องกับDavis (1972) กล่าวว่า ตัวชี้วัดเป็นข้อความที่ใช้บ่งบอกหรือเครื่องมือที่ใช้ติดตามการดำเนินงานหรือสถานะของระบบ

บรรพต วิรุณราช (2552) กล่าวว่า ตัวชี้วัดหมายถึง เป็นสิ่งที่จะต้องกำหนดเกณฑ์(KPI: Key performance indicator) ที่พนักงานจะต้องทำ โดยอธิบายให้ละเอียดว่า ทำเท่าใดได้เกณฑ์เท่าใด จากนั้นผู้เกี่ยวข้องจะทำการให้คะแนนเป็นตัวเลขโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เดิม เมื่อให้ตัวเลขแล้วนำตัวเลขนั้นมาดูว่าอธิบายอย่างไร เช่น คะแนน หมายถึงดีมาก เป็นต้น ส่วน วันเพ็ญผ่องกาย (2550) ใช้คำว่า “ตัวบ่งชี้” และให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรประกอบหรือองค์ประกอบที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของระบบการดำเนินงานส่วนใดส่วนหนึ่ง ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นสารสนเทศที่บ่งบอกสถานะหรือสภาพการณ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เราสนใจ ซึ่งการนำตัวแปรหรือข้อเท็จจริงต่างๆ มาสัมพันธ์กันเพื่อให้เกิดคุณค่าจะสะท้อนให้เห็นสภาพการณ์ที่ต้องการศึกษาโดยรวม

จากความหมายของตัวชี้วัดที่มีผู้ให้ไว้ต่าง กัน พอจะสรุปได้ว่า “ตัวชี้วัด มีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

1. ตัวชี้วัดจะต้องสามารถให้ค่าหรือบ่งบอกคุณลักษณะของสิ่งที่ทำการวัดว่ามีปริมาณหรือคุณลักษณะเช่นไร ส่วนจะมีความหมายอย่างไร จะต้องนำไปตีค่า หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐาน จึงจะทราบได้ว่า สิ่งนั้นมีค่าสูงหรือต่ำได้มาตรฐานหรือไม่เพียงใด
2. ค่าหรือคุณลักษณะที่ได้จากตัวชี้วัดมีความหมายภายใต้เงื่อนไข ประการ คือ

2.1 เงื่อนไขของเวลา กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง เช่น ระยะเวลา 1 สัปดาห์ 3 เดือน 1 ปี ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาใช้และการตีความหมาย

2.2 เงื่อนไขของสถานที่ กล่าวคือ ตัวชี้วัดจะบ่งบอกสถานภาพของสิ่งที่มุ่งวัดเฉพาะในเขตพื้นที่หรือบริเวณหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของระบบที่ทำ การตรวจสอบ เช่น ระดับตำบล อำเภอ จังหวัดด้านปัจจัยกระบวนการ หรือผลลัพธ์ เป็นต้น

ในการประเมินตัวชี้วัดจะถูกพัฒนาขึ้นมาจากประเด็นที่ต้องการประเมิน โดยตัวชี้วัดนี้จะแสดงให้เห็นถึง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ หรือที่เกิดขึ้นในประเด็นที่ต้องการประเมินตัวชี้วัดที่พัฒนามานี้ จะต้องมีความเหมาะสมกับประเด็นที่ต้องการประเมินสามารถวัดได้แม่นยำ ถูกต้อง และที่สำคัญต้องกำหนดเกณฑ์ หรือเป้าหมายที่ต้องการบรรลุสำหรับตัวชี้วัดนั้นๆ

ลักษณะที่สำคัญของตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดมีลักษณะสำคัญรวม 5 ประการ ดังนี้ (Johnstone, 1981)

1. ตัวชี้วัดสามารถให้สารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งหรือสภาพที่ศึกษาอย่างกว้างๆ ตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์ให้สารสนเทศที่ถูกต้องแม่นยำไม่มากก็น้อยแต่ไม่จำเป็นต้องถูกต้องแม่นยำอย่างแน่นอน
2. ตัวชี้วัดมีลักษณะที่แตกต่างไปจากตัวแปรเนื่องจากตัวชี้วัดเกิดจากการรวมตัวแปรหลายๆ ตัวที่มีความสัมพันธ์กันเข้าด้วยกันเพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษา แต่ตัวแปรจะให้สารสนเทศของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษาเพียงด้านเดียว เพราะว่ามีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง เช่น อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน
3. ตัวชี้วัดจะต้องกำหนดเป็นปริมาณ ตัวชี้วัดต้องแสดงสภาพที่ศึกษาเป็นค่าตัวเลขหรือปริมาณเท่านั้นในการแปลความหมายค่าของตัวชี้วัดจะต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นในการสร้างตัวชี้วัดจะต้องมีการกำหนดความหมายและเกณฑ์ของตัวชี้วัดอย่างชัดเจน
4. ตัวชี้วัดจะเป็นค่าชั่วคราว จะมีค่า ณ จุดเวลา หรือช่วงเวลานั้นๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปค่าตัวชี้วัดก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้
5. ตัวชี้วัดเป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี

การสร้างตัวชี้วัด

บุษบา ดันติศักดิ์ (2550) กล่าวถึงการสร้างตัวชี้วัดที่มีประสิทธิภาพว่าเป็นการเน้นถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นหลักและเน้นการประเมินผลผลิต (Output) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. พิจารณาว่าควรมีเป้าหมายใดบ้างที่จะตอบตามวัตถุประสงค์โครงการ

2. แต่ละเป้าหมายจะต้องมีข้อมูลอะไร (ตัวชี้วัด ที่จะระบุว่าเป้าหมายนั้นได้บรรลุแล้ว)
3. ข้อมูลเหล่านั้นจะไปหาได้จากแหล่งใด
4. จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใดและเมื่อใด

ข้อมูลที่บ่งบอกปริมาณเชิงสัมพัทธ์หรือสถานะของสิ่งที่มุ่งวัดในเวลาใดเวลาหนึ่งโดยไม่จำเป็นต้องบ่งบอกสถานะที่เจาะจงหรือชัดเจน แต่บ่งบอกหรือสะท้อนภาพของสถานการณ์ที่เราสนใจเข้าไปตรวจสอบอย่างกว้างๆ หรือให้ภาพเชิงสรุปโดยทั่วไปซึ่งอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต (Johnstone, 1981) สรุปความหมายตัวชี้วัดหมายถึง สารสนเทศที่ใช้บ่งบอกสถานะของสิ่งที่มุ่งวัด หรือสะท้อนลักษณะรวมของการดำเนินงานที่มีความชัดเจนเพียงพอทำให้การทำงานมีทิศทางและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น สามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้ตลอดเวลา มีความน่าเชื่อถือได้ และสามารถที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประเมินสภาพที่ต้องการศึกษาและมีการบูรณาการครบทุกมิติสามารถปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงได้ ส่งผลให้องค์กรมีคุณภาพได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานและประชาชนที่เกี่ยวข้องในการทำงานเกิดผลสำเร็จมากขึ้น ดังนั้นตัวชี้วัดการพัฒนาหมายถึง สิ่งที่บ่งบอกหรือใช้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงที่พึงปรารถนาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งถือได้ว่าเป็นเครื่องในการติดตามและประเมินผลความก้าวหน้าและความเจริญของสังคมในด้านต่างๆ โดยแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นอยู่และเป็นไปที่เกิดจากผลของความพยายามในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในขณะนั้น

ตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา

คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ(2559) กล่าวถึง องค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษามีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 9 ประการ ดังตารางที่ 2-3 ตารางที่ 2-3 องค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา(คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ 2559)

องค์ประกอบของตัวชี้วัด	องค์ประกอบหลัก
Outcome 1 ค่านิยมสำคัญ	KPI 1 ครูมีการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียน KPI 2 นักเรียนมีการปฏิบัติตามค่านิยมสำคัญ (มีพฤติกรรมเชิงบวก)
Outcome 2 การมีความประพฤติดี	KPI 3 สถิติเกี่ยวกับความประพฤติเชิงลบ KPI 4 การแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

องค์ประกอบของตัวชี้วัด	องค์ประกอบหลัก
Outcome 3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร	KPI 5 การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ KPI 6 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาและการมีส่วนร่วมกับชุมชน
Outcome 4 คุณภาพชีวิตของนักเรียน	KPI 7 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย KPI 8 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ KPI 9 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม KPI 10 ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม
Outcome 5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	KPI 11 นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร KPI 12 นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม KPI 13 นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น
Outcome 6 ค่านิยมสำคัญ	KPI 14 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking) KPI 15 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) KPI 16 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative thinking) KPI 17 นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) KPI 18 นักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง KPI 19 นักเรียนได้เรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
Outcome 7 สาระวิชาหลัก	KPI 20 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน KPI 21 ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ KPI 22 ผลการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ KPI 23 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา KPI 24 นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

องค์ประกอบของตัวชี้วัด	องค์ประกอบหลัก
Outcome 8 การจัดการศึกษาแบบ STEM	KPI 25 ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education)
	KPI 26 ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education)
Outcome 9 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และภาษาอังกฤษ (English)	KPI 27 การจัดการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และ ICT
	KPI 28 ผลการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และ ICT ของนักเรียน
	KPI 29 การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ
	KPI 30 ผลการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากตารางที่ 2-3 แสดงถึงองค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา มีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 10 ประการ สามารถแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ได้ดังนี้

1. ค่านิยมสำคัญ มี 2 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ครูมีการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียน
- 2) นักเรียนมีการปฏิบัติตามค่านิยมสำคัญ (มีพฤติกรรมเชิงบวก) และมี 2 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-4 องค์ประกอบค่านิยมสำคัญ (Outcome 1) (คณะกรรมการสานพลังประชารัฐ 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 1 ครูมีการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียน	1.1 การปลูกฝังค่านิยม 12 ประการให้นักเรียนของท่าน
KPI 2 นักเรียนมีการปฏิบัติตามค่านิยมสำคัญ (มีพฤติกรรมเชิงบวก)	2.1 นักเรียนมีพฤติกรรม ได้แก่ ความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ อนุรักษ์วัฒนธรรม มีวินัย พอเพียง จิตสาธารณะ

2. การมีความประพฤติดี มี 2 องค์ประกอบหลัก คือ 1) สถิติเกี่ยวกับความประพฤติเชิงลบ 2) การแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน และมี 4 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-5 องค์ประกอบการมีความประพฤติดี (Outcome 2) (คณะทำงาน โครงการสานพลัง
ประชาชนรัฐ, 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 3 สถิติเกี่ยวกับความประพฤติ เชิงลบ	3.1 อัตราส่วนนักเรียนที่ขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ 3.2 อัตราส่วนนักเรียนที่ถูกพักการเรียน ทัณฑ์บนในภาค เรียนที่ผ่านมา 3.3 อัตราส่วนนักเรียนที่ถูกให้ออกจากระบบการศึกษา ก่อนจบช่วงชั้น ในปีการศึกษาที่ผ่านมา
KPI 4 การแสดงออกถึงพฤติกรรม เชิงลบของนักเรียน	4.1 นักเรียนเคยพบเห็นเพื่อนร่วมชั้นทำพฤติกรรม ต่อไปนี้ ได้แก่ ทูจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความรำคาญ แก่ผู้อื่น ลักขโมยของผู้อื่น ทะเลาะวิวาท สูบบุหรี่ ดื่มของ มีนเมา ใช้สารเสพติด ก่ออาชญากรรม

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรมี 2 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลา
2) นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาและการมีส่วนร่วมกับชุมชนและมี 8 องค์ประกอบย่อย
ดังนี้

ตารางที่ 2-6 องค์ประกอบกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Outcome 3) (คณะทำงาน โครงการสานพลัง
ประชาชนรัฐ, 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 5 การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลา รู้	5.1 อัตราส่วนนักเรียนที่มีส่วนร่วมในชมรมกีฬาของ โรงเรียน 5.2 อัตราส่วนชั่วโมงกิจกรรมนอกเวลาเรียนของนักเรียน แต่ละคนใน 1 สัปดาห์ 5.3 รูปแบบของกิจกรรมชมรม/ ชุมนุมที่โรงเรียนมีการ ดำเนินการ

ตารางที่ 2-6 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 6 นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสา และการมีส่วนร่วม กับชุมชน	5.4 จำนวนชั่วโมงที่นักเรียนทำกิจกรรมชมรมหรือกิจกรรมนอกเวลาเรียนใน 1 สัปดาห์
	6.1 นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน
	6.2 ผู้ปกครองมีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนที่โรงเรียน/ นักเรียนจัดขึ้น
	6.3 นักเรียนในโรงเรียนนี้ มีกิจกรรมที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนตามความคิดเห็นของครู
	6.4 นักเรียนในโรงเรียนนี้ มีกิจกรรมที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนตามความคิดเห็นของชุมชน

4. คุณภาพชีวิตของนักเรียน มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย 2) ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ 3) ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 4) ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมและมี 22 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-7 องค์ประกอบคุณภาพชีวิตของนักเรียน (Outcome 4) (คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ, 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 7 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย	7.1 อัตราส่วนนักเรียนที่รับประทานอาหารเช้า 3 มื้อต่อวัน
	7.2 อัตราส่วนนักเรียนที่มีส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน
	7.3 อัตราส่วนนักเรียนที่มีน้ำหนักตามเกณฑ์มาตรฐาน
	7.4 จำนวนวันลาป่วยเฉลี่ยต่อปี ต่อคน
	7.5 นักเรียนที่ได้รับประทานอาหารเช้า 3 มื้อ เป็นจำนวนกี่วันต่อสัปดาห์
	7.6 นักเรียนรู้สึกแข็งแรงและมีพลังงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่วัน

ตารางที่ 2-7 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 8 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	7.7 จำนวนวันที่นักเรียนนอนมากกว่า 8 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์
	7.8 การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพกายของบุตรหลานของผู้ปกครอง
	8.1 การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพจิตของบุตรหลานของผู้ปกครอง
	8.2 การช่วยดูแลสุขภาพจิตของนักเรียนในความดูแลของครู
	8.3 ความรู้สึกมีความสุขมากน้อยของนักเรียน
KPI 9 ผลสำรวจคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	8.4 โอกาสได้ทำงานอดิเรกในการคลายเครียดของนักเรียน
	8.5 ความรู้สึกเครียดมากน้อยของนักเรียน
	9.1 ความรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์ของตนเองกับเพื่อนร่วมชั้นมากน้อยของนักเรียน
	9.2 ความรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์ของตนเองกับโรงเรียนมากน้อยของนักเรียน
	9.3 ความรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์ของตนเองกับครอบครัวตัวเองมากน้อยของนักเรียน
KPI 10 ผลการสำรวจคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	10.1 นักเรียนรู้สึกปลอดภัยในชุมชนที่อาศัยอยู่
	10.2 สภาพแวดล้อมในชุมชนดีต่อสุขภาพของนักเรียน
	10.3 ปัญหาด้านมลภาวะทางเสียงของโรงเรียน
	10.4 ปัญหาด้านมลภาวะทางอากาศของโรงเรียน
	10.5 ปัญหาด้านมลภาวะทางน้ำของโรงเรียน
	10.6 ความเสี่ยงด้านอาชญากรรมของชุมชนรอบโรงเรียน

5. ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนมี 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร 2) นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม 3) นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นและมี 6 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-8 องค์ประกอบทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน(Outcome 5) (คณะทำงานโครงการสถานพลังประชารัฐ, 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 11 นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร	<p>11.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรม ได้แก่ การรับฟังผู้อื่นอย่างตั้งใจสรุปข้อมูลและระบุใจความสำคัญได้ การนำเสนอความคิดของตนเองได้อย่างมั่นใจสามารถใช้สื่อประกอบการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม และสามารถโน้มน้าวใจผู้อื่นได้</p> <p>11.2 ภาพรวมของนักเรียนในชั้นเรียนในทักษะทางการสื่อสาร</p>
KPI 12 นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม	<p>12.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างสร้างสรรค์เมื่อต้องทำงานกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นผู้อื่นเมื่อทำงานกลุ่มร่วมกัน แม้คนอื่นจะคิดต่าง การช่วยเพื่อนในกลุ่มแก้ไขปัญหาให้กำลังใจเพื่อน การช่วยแบ่งหน้าที่การทำงานให้เพื่อนในกลุ่ม การนำคำตักเตือนจากเพื่อนมาปรับปรุงตนเอง</p> <p>12.2 ภาพรวมของนักเรียนในชั้นเรียนในทักษะการทำงานเป็นทีม</p>
KPI 13 นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น	<p>13.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรม ได้แก่ ลองทำสิ่งใหม่ ๆ เพื่อหาความชอบของตนเอง คิดถึงสิ่งที่ตัวเองอยากทำในอนาคต พูดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงความฝันของแต่ละคนและสิ่งที่ยากทำ พูดคุยกับคุณครูหรือพ่อแม่ ถึงสิ่งที่ยากทำในอนาคต การวางแผนอนาคตของตัวเองเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย</p> <p>13.2 ภาพรวมของนักเรียนในชั้นเรียนในการรู้จักตนเอง</p>

6. ทักษะการคิดและการเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบหลัก คือ 1) นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking) 2) นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) 3) นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative thinking) 4) นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) 5) นักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง 6) นักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง 7) นักเรียนได้เรียนรู้โดยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และมี 7 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-9 องค์ประกอบค่านิยมสำคัญ (Outcome 6) (คณะกรรมการโครงการสานพลังประชารัฐ 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 14 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical thinking)	14.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรมได้แก่ สามารถแยกแยะข้อมูลที่แตกต่างกันออกจากกันได้ การนำข้อมูลมาสรุป เรียบเรียงให้ง่ายต่อความเข้าใจถามคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจรายละเอียดของหัวข้อต่าง ๆ
KPI 15 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking)	15.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรมได้แก่ ไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ฟังจากผู้อื่นโดยทันที การประเมินแหล่งที่มาของข้อมูลว่ามีความน่าเชื่อถือและถูกต้อง การอธิบายเหตุผลและความคิดของตนเองเมื่อตัดสินใจเลือกสนับสนุนแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งได้
KPI 16 นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ (Creative thinking)	16.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรมได้แก่ กล้าเสนอแนะแนวคิดใหม่ ๆ เสมอ การเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ ที่แตกต่างของผู้อื่นชอบคิดและจินตนาการถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ การเสนอความคิดใหม่ ๆ ที่เป็นนวัตกรรมและนำไปใช้ได้จริง
KPI 17 นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving)	17.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรมได้แก่ เมื่อเจอปัญหาและความท้าทายแล้วรู้สึกอยากแก้ไข สนุกกับการคิดหาหนทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหามีการประเมินวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อหาวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา

ตารางที่ 2-9 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 18 นักเรียนมีทักษะการค้นคว้า และเรียนด้วยตนเอง	18.1 ความบ่อยครั้งในการทำพฤติกรรม อาทิเช่น การเปิดรับข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบันจากสื่อต่าง ๆ มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ด้วยตนเองแม้ไม่มีใครบอกหรือบังคับ
KPI 19 นักเรียนได้เรียนรู้ โดยวิธีการ จัดการเรียนการสอนแบบมีผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง	19.1 นักเรียนมีโอกาส ในการเลือกหัวข้อที่ต้องการศึกษา ด้วยตนเอง มีการโต้ตอบและแสดงความคิดเห็นภายใน ชั้นเรียน ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง หรือเรียนรู้ นอกห้องเรียน ได้ค้นพบแนวคิดใหม่ ๆ ด้วยตนเอง ได้ประเมินตัวเองว่าเข้าใจเนื้อหา และรู้สึกทำท่ายและ สนุกกับการเรียนรู้ 19.2 วิธีการในการเรียนการสอนของครู ได้แก่ เปิด โอกาสให้นักเรียนเลือกหัวข้อที่ต้องการศึกษาดำเนินการด้วยตนเอง เป็นผู้สนับสนุนให้นักเรียนค้นพบแนวคิดด้วยตนเอง โดยการให้นักเรียนสนทนา แสดงความคิดเห็นและ โต้ตอบกันภายในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง หรือ ไปเยี่ยมชมสถานที่ อื่น ๆ นอกห้องเรียน จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับวิธีการเรียนที่แตกต่างกันของแต่ละคน และมีวิธีการวัดผลที่หลากหลายและเปิด โอกาสให้ นักเรียนประเมินตนเอง

7. สารวิชาหลักมี 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน 2) ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ 3) ผลการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 5) นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมี 17 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-10 องค์ประกอบสาระวิชาหลัก(Outcome 7) (คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 20 ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน	20.1 คะแนนเฉลี่ย PISA ด้านการอ่านของนักเรียน ในโรงเรียน
	20.2 คะแนนเฉลี่ย NST วิชาภาษาไทยของนักเรียน ในโรงเรียน
	20.3 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมต้น
	20.4 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมปลาย
	20.5 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย
KPI 21 ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ	21.1 คะแนนเฉลี่ย PISA ด้านการคำนวณของนักเรียน ในโรงเรียน
	21.2 คะแนนเฉลี่ย NST วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ในโรงเรียน
KPI 22 ผลการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์	22.1 คะแนนเฉลี่ย PISA ด้านวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ในโรงเรียน
	22.2 คะแนนเฉลี่ย NST วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ในโรงเรียน
KPI 23 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	23.1 อัตราส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ3.5-4.0
	23.2 อัตราส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ3.0-3.49
	23.3 อัตราส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ2.5-2.99
	23.4 อัตราส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับ2.0-2.49
	23.5 อัตราส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับต่ำกว่า2.0
KPI 24 นักเรียนได้ศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น	24.1 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมต้น
	24.2 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับมัธยมปลาย
	24.3 อัตราส่วนนักเรียนที่ได้ศึกษาต่อในระดับ มหาวิทยาลัย

8. การจัดการศึกษาแบบ STEM มี 2 องค์ประกอบหลัก คือ 1) ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) 2) ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education) และมี 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-11 องค์ประกอบการจัดการศึกษาแบบ STEM (Outcome 8) (คณะทำงาน โครงการสานพลังประชารัฐ, 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 25 ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education)	<p>25.1 นักเรียนมีโอกาสได้ทำสิ่งเหล่านี้ไปขณะเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ได้แก่ ได้นำความรู้ในรายวิชาไปแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจริง เข้าใจว่าความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพได้ ทำงานเป็นทีม ช่วยกันค้นหาข้อมูล วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่ทำหาย ได้พูดคุย ได้พูดคุยและแสดงความคิดเห็น ได้ตอบกับเพื่อน ได้สร้างนวัตกรรมหรือผลงานที่นำไปใช้งานจริง เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น</p> <p>25.2 การใช้วิธีการในการจัดการเรียนการสอนของครู ได้แก่ มีการนำความรู้ในรายวิชาไปใช้ในการแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจริง มีการเชื่อมโยงความรู้ทางวิชาการ โดยเฉพาะในวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เข้ากับอาชีพและชีวิตประจำวัน สนับสนุนให้นักเรียนทำงานร่วมกัน ในการวิเคราะห์ สืบค้นหาข้อมูล และแก้ปัญหที่ทำหาย สนับสนุนให้นักเรียนพูดคุย แสดงความคิดเห็น ได้ตอบกัน แสดงให้นักเรียนเห็นว่าชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่สร้างสามารถนำไปใช้ได้จริง มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม</p>
KPI 26 ผลการเรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้แบบสะเต็มศึกษา (STEM Education)	26.1 ระดับความสามารถของนักเรียนที่นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้

9. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และภาษาอังกฤษ(English)

มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การจัดการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และICT 2) ผลการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และICT ของนักเรียน 3) การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ4) ผลการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนและมี 8 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 2-12 องค์ประกอบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และภาษาอังกฤษ (English) (Outcome 9) (คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ 2559)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 27 การจัดการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และICT	27.1 จำนวนชั่วโมงการเรียนการสอนด้านคอมพิวเตอร์และ ICT ต่อภาคเรียน
	27.2 โอกาสของนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้
KPI 28 ผลการเรียนรู้ด้านคอมพิวเตอร์และICT ของนักเรียน	28.1 ความสามารถและทักษะด้านคอมพิวเตอร์ของนักเรียน
	28.2 ความสามารถด้านICT ของนักเรียนส่วนใหญ่ในชั้นเรียน
KPI 29 การจัดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษ	29.1 โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้ ขณะเรียน ได้แก่ พูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงที่สอน ได้เรียนรู้จากสื่อที่หลากหลาย นอกเหนือจากหนังสือเรียน เช่น เพลง ข่าว โฆษณา ภาพยนตร์ การได้ฝึกทักษะทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ความรู้สึกสนุก ทำท่าย เมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
	29.2 โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้ นอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชมเว็บไซต์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง การพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติในชีวิตจริง ฝึกการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง เช่น ส่งข้อความถึงเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2-12 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
KPI 30 ผลการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน	29.3 วิธีที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ พูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงที่สอนมีการจัดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้นักเรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษ มีสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่น่าสนใจนอกเหนือจากตำรา มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นักเรียนได้มีโอกาสได้ใช้ทักษะครบทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน
	30.1 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักเรียน
	30.2 คะแนนเฉลี่ย ONET วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เกศรา อมรวิวัฒน์ (2559) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนด้านการจัดการศึกษาและฝึกอบรมเชิงเทคนิคและอาชีพ บทเรียนจากสิงคโปร์และสหรัฐอเมริกาสู่ทิศทางการปรับประยุกต์ในการบริหารงานภาครัฐของไทยผลการวิจัยพบว่า หากเปรียบเทียบกับกรณีศึกษาจากประเทศสิงคโปร์และสหรัฐอเมริกา ประเทศไทยจัดอยู่ในระยะเริ่มต้นของการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการจัดการศึกษาและฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีพ โดยมีข้อเสนอแนะที่สังเคราะห์ได้จากงานวิจัย คือ รัฐบาลควรเร่งพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำ และบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติกระจายอำนาจการมอบอำนาจแก่ผู้ปฏิบัติในระดับท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคเอกชน การพัฒนาและดำเนินตามแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาสังคมและอุตสาหกรรม รวมถึงการสร้างวัฒนธรรมในการพัฒนานโยบายและแนวทางปฏิบัติที่มีประจักษ์พยานมาสนับสนุน

กมลมาลย์ ไชยศิริชญญา (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน และ

ผลการยืนยันองค์ประกอบและรูปแบบของการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชนผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชนมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ธรรมชาติ การจัดทำข้อตกลงและการบริหารสัญญา การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษามาตรการส่งเสริม และนโยบายภาครัฐ 2) รูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน มี 5 องค์ประกอบ แบ่งเป็นตัวแปรต้น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ธรรมชาติ การจัดทำข้อตกลงและการบริหารสัญญา มาตรการส่งเสริม และนโยบายภาครัฐ ส่วนตัวแปรตามคือการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา โดยที่ธรรมชาติ การจัดทำข้อตกลงและการบริหารสัญญา มาตรการส่งเสริม และนโยบายภาครัฐ ส่วนมีอิทธิพลทางตรงต่อการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา นอกจากนี้ ธรรมชาติยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสร้างนวัตกรรมผ่านการจัดทำข้อตกลงและการบริหารสัญญา และนโยบายภาครัฐ อีกทั้งนโยบายภาครัฐยังมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสร้างนวัตกรรมผ่านการจัดทำข้อตกลงและการบริหารสัญญาและมาตรการส่งเสริม และพบว่ารูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี 3) ผลการยืนยันองค์ประกอบและรูปแบบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชนจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ พบว่า องค์ประกอบและรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชนมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครบถ้วน

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านโรงเรียนด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน และหาอิทธิพลปัจจัยด้านโรงเรียนด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนและตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยด้านโรงเรียนด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียนประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการทำบ้านของนักเรียนส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านโรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารความสัมพันธ์ระหว่างครูกับ

นักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัวประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองและ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

พิทยุทธ์ กงกุล และสิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์(2555) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการใช้ชุมชน เป็นฐานในการบริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและตรวจสอบประสิทธิผลของ รูปแบบการใช้ชุมชนเป็นฐานในการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการใช้ ชุมชนเป็นฐานในการบริหาร โรงเรียนขนาดเล็ก มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การมีส่วน ร่วมของผู้ปกครองและนักเรียน และการมีส่วนร่วมในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการใช้ชุมชนเป็นฐานในการบริหาร โรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับดี โดยนักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อโรงเรียนที่มีการแข่งขันในอัตราสูงได้ โดยการพัฒนานักเรียน ให้มีทัศนคติทางบวกสอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ส่วนในเรื่องการปรับเปลี่ยนและ การพัฒนาโรงเรียนนั้น ชุมชนต้องให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้ สภาพแวดล้อมโรงเรียนมีความสวยงาม ทั้งนี้ การแก้ปัญหาภายในโรงเรียน ต้องมีระบบ มีการทำงานเป็นทีม การมีส่วนร่วม และมีความเป็นประชาธิปไตย

สราวดี เฟิงศรี โครตร และจันทร์ชลิมาพุทธร (2554) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยและศึกษาผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการจัดการศึกษาปฐมวัย ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย มี องค์ประกอบ ประกอบด้วย หลักการและแนวคิด ได้แก่ การส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนและ การมีข้อตกลงร่วมกันในการทำงานระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเด็ก พัฒนาผู้ปกครองและพัฒนาโรงเรียน มีลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มี 2 แบบ ได้แก่ แบบเป็นทางการและแบบไม่เป็นทางการ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ได้แก่ ร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินการ และร่วมประเมินผล และบทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการอบรมเลี้ยงดูในฐานของผู้ปกครอง ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการอาสาสมัคร ด้านการเรียนรู้ ที่บ้าน ด้านการตัดสินใจ และด้านการร่วมมือกับชุมชน 2) ผลการใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมของ ผู้ปกครองในกธจัดการศึกษาปฐมวัย พบว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัด การศึกษาปฐมวัยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

โกมล จันทวงษ์(2553) ได้ศึกษาเรื่องการเสริมสร้างผู้นำทางการศึกษาในการบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการเรียนรู้ของ

ชุมชนต้นแบบ และศึกษาแนวทางการเสริมสร้างผู้นำทางการศึกษาในการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พื้นที่ศึกษาประกอบด้วยชุมชนต้นแบบ ๒ ชุมชน และชุมชนที่ปฏิบัติการ 3 ชุมชน ในอำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า) กระบวนการเรียนรู้ของชุมชนต้นแบบ ได้แก่ การจัดการความรู้และภูมิปัญญาของชุมชน การเรียนรู้ร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตั้งแต่ระดับบุคคล ชุมชน และเครือข่าย โดยมีพื้นที่สาธารณะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน 2) แนวทางการเสริมสร้างผู้นำทางการศึกษาในการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โดยจะต้องค้นหาผู้นำทางการศึกษาที่อาศัยหรือปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในชุมชน มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน และต้องเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จเป็นต้นแบบ 3) ผลการเสริมสร้างผู้นำทางการศึกษาในการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยผู้นำทางการศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานชุมชน กระบวนการเรียนรู้ การจัดการความรู้และภูมิปัญญาของชุมชน ส่วนชุมชนที่ปฏิบัติการต้องมีความสามารถในการจัดการความรู้และภูมิปัญญาของชุมชน การเรียนรู้ร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตั้งแต่ระดับบุคคล ชุมชนและเครือข่าย และกิจกรรมที่มีแนวโน้มดำเนินต่อไป

พัชนี ทองแก้ว วิจิต สุรัตน์เรืองชัยและไพรัตน์ วงษ์นาม (2552) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดชลบุรีมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาและพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมาก 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดชลบุรี ได้แก่ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย ทรัพยากรของโรงเรียน สมรรถนะของโรงเรียน เครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน สมรรถนะของบุคลากรและภาวะผู้นำ มีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา โดยปัจจัยด้านเครือข่ายที่สนับสนุนการปฏิบัติงานมีอิทธิพลรวมต่อความสำเร็จในการใช้หลักสูตรสถานศึกษามากที่สุด 3) โมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ในระดับดี

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับปัจจัยทางการบริหาร ระดับประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลของโรงเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน พบว่า ระดับปัจจัยทางการบริหารและระดับประสิทธิผลของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละปัจจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีเพียงปัจจัยสมรรถนะขององค์กรที่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับปัจจัยทางการบริหาร และระดับประสิทธิผลของโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของโรงเรียนขนาดเล็กอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และปัจจัยทางการบริหารมีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลของโรงเรียน

ถาวร เสงี่ยมเอียด (2550) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อวิเคราะห์นั้น ศึกษารายละเอียดของประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรปัจจัยระดับนักเรียน ระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้และเพื่อสร้างโมเดลเชิงสาเหตุของตัวแปรระดับนักเรียนระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่า 1) ประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ในระดับปานกลาง 2) ผลการวิเคราะห์นั้น ศึกษารายละเอียดของประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่า คุณลักษณะที่ 8 ด้าน ของประสิทธิผลของโรงเรียน มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่บ่งชี้ ประสิทธิภาพของโรงเรียนให้ความสำคัญกับแรงจูงใจต่อสิ่งที่เรียน เป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ความคิดที่มีต่อวิชาการ ความสนใจในชั้นเรียน ความสัมพันธ์กับครู เจตคติต่อการบ้าน การบูรณาการทางสังคมในห้องเรียน ความสนใจในสิ่งที่เรียน และความเป็นอยู่ที่ดีในโรงเรียน ตามลำดับ 3) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่พัฒนาขึ้น ที่ 8 ระดับ คือ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในระดับนักเรียนระดับห้องเรียน และระดับโรงเรียน มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

พรพรรณ อินทรประเสริฐ (2550) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ด้านโครงสร้างและกระบวนการบริหารในทศวรรษหน้า ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบ การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า มี องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้าน โครงสร้างและ กระบวนการบริหารงานวิชาการ 2) ด้าน โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล 3) ด้าน โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานงบประมาณ 4) ด้าน โครงสร้างและกระบวนการบริหารงาน การกำกับ ติดตาม และ 5) ด้าน โครงสร้างและกระบวนการบริหารจัดการองค์กร

งานวิจัยต่างประเทศ

Wang, Chiang, Plaisent and Bernard (2013) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยของควมมีประสิทธิผล ของโรงเรียน: การตรวจสอบเชิงประจักษ์ของปัจจัยภายนอกและภายในของโรงเรียนมัธยมต้น ในไต้หวันมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาครั้งนี้ประการแรก เพื่อสำรวจปัจจัยของควมมีประสิทธิผล โรงเรียน ประการที่สอง เพื่อตรวจสอบลักษณะที่สำคัญที่สุดและตัวชี้วัดประสิทธิผลของโรงเรียน และประการที่สาม เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกของควมมี ประสิทธิภาพของโรงเรียนและประสิทธิผลการรับรู้ของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของ โรงเรียนเป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนในหลายปัจจัยของสภาพแวดล้อมภายในและ ภายนอก การปรับความเข้าใจของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเป็นยุทธศาสตร์ ที่สำคัญในมุมมองของขอบเขตการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกของโรงเรียนและการศึกษา ตามผลของการใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์การถดถอยผลแสดงให้เห็นว่าการรวมกันของ สภาพแวดล้อมและลักษณะการบริหารจัดการการเรียนการสอนและการเรียนรู้ และการสื่อสารและ การประเมินกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของโรงเรียนที่เงินเชิงสถิติและลักษณะที่สำคัญและ ความเป็นผู้นำความคาดหวังภารกิจ เวลาในการปฏิบัติงาน การตรวจสอบ ทักษะพื้นฐาน สภาพ ภูมิอากาศ และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน เป็นปัจจัยสำคัญของการมีประสิทธิผลของ โรงเรียน นอกจากนี้ ยังตั้งข้อสังเกตว่าไม่มีปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งของประสิทธิผลของโรงเรียนและ การศึกษาในไต้หวันที่ไม่มีความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการมีประสิทธิผลของโรงเรียน ไม่มีการตัด ขาดความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหนึ่งและประสิทธิผลของโรงเรียน นั่นคือครูของโรงเรียนมัธยมต้น ในไต้หวันได้พิจารณาปัจจัยที่แปรปรวนเหล่านี้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญสำหรับการมี ประสิทธิภาพของโรงเรียน นอกจากนี้ โดยใช้กระบวนการเชิงลึกการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ข้อมูล ค้นหาภารกิจ การตรวจสอบ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน สภาพภูมิอากาศและเวลาที่มีความ เกี่ยวข้องอย่างมากกับประสิทธิผลของโรงเรียนเมื่อที่แปรปัจจัยได้รับการพิจารณาด้วยกัน กล่าว โดยสรุป ความสำคัญของสภาพภูมิอากาศความเป็นผู้นำความคาดหวัง ทักษะพื้นฐานภารกิจ เวลา ในการงาน การตรวจสอบ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนในการเรียนการสอนที่มีคุณภาพนั้น ไม่สามารถละเลยปัจจัยเหล่านี้ได้นอกจากนี้ การคาดการณ์คุณค่าของภารกิจ การตรวจสอบ การมี

ส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน สภาพภูมิอากาศ และเวลาในการทำงานควรให้ความสำคัญเช่นกัน นักวิจัยและผู้ปฏิบัติงานควรให้ความสนใจอย่างมากกับผลการวิจัยเหล่านี้ เมื่อทำการปฏิรูปการปรับปรุงการศึกษาและการประเมินผลโรงเรียน

Agunloye (2011) ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลง โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง: ขอบเขตการวินิจฉัยและตัวแบบเชิงแนวคิดผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง (Chronically low-performing schools: CLPS) คือ โรงเรียนที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานที่คาดหวังของผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนในการประเมินหลายครั้ง ปัญหาบางประการที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงแต่ไม่จำกัด ความคาดหวังทางวิชาการต่ำ อัตราการเข้าชั้นเรียนต่ำ อัตราการหยุดเรียนสูง อัตราการสำเร็จ การศึกษาระดับต่ำ ปัญหาทางวินัยสูง นักเรียนและพนักงานขาดคุณธรรมผลการดำเนินงานใน ระดับต่ำ ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรไม่เพียงพอ การแทรกแซงต่าง ๆ บางครั้ง ความคิดริเริ่มที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปยังคงได้รับและมีการพยายามที่ จะแก้ปัญหานี้ ความคิดริเริ่มโดยทั่วไปใช้หนึ่งวิธีการแก้ไขที่เหมาะสมกับทุกปัญหา (One-solution-fits-all) ผ่านการยอมรับและการดำเนินการปฏิรูปที่เฉพาะเจาะจง บรรลุเสร็จ ได้ทั้งระบบมากขึ้น แต่วิธีการเหล่านี้มักจะไม่ถูกคำนึงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละ โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวินิจฉัยและรูปแบบในการเปลี่ยนแปลง โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่อง โดยทำการตรวจสอบว่าทำไมโรงเรียนถึงมีผลงานต่ำกว่า มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง ระบุปัญหาที่สำคัญในกระบวนการ โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่าและนำเสนอ รูปแบบความคิดที่เรียกว่า “โดเมนของผลการดำเนินงาน โรงเรียน (Domains of school performance: DoSP)” เพื่อนำไปใช้กับ โรงเรียนที่มีผลงานต่ำกว่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยใน การปฏิรูปการดำเนินงานของโรงเรียนเหล่านั้น

Iverson (2001) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based management: a case study) เป็นกรณีศึกษา โดยใช้โรงเรียนประถมศึกษาแห่งหนึ่งในเมืองนิวยอร์ก ผลการวิจัยพบว่า การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based management) ไม่ได้เกิดขึ้นเอง จากภายในโรงเรียน แต่เป็นการสั่งการจากภาครัฐลงมา โดยในช่วงแรกโรงเรียนรับรู้เพียงว่าให้ โรงเรียนมีการบริหารจัดการในด้านการตัดสินใจแบบมีส่วนร่วมทำให้ผู้บริหารและครูในโรงเรียน มีความเข้าใจว่า ผู้บริหารและคณะกรรมการของโรงเรียนมีอำนาจตามกฎหมายมากขึ้น และ การบริหารจัดการ โรงเรียนมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ โรงเรียนมากยิ่งขึ้น จะส่งผลให้ โรงเรียนมีประสิทธิภาพสำเร็จมากยิ่งขึ้น ซึ่งการจะบริหารจัดการนั้น ต้องมีการปรับเปลี่ยน

วัฒนธรรมภายในโรงเรียน ต้องมีการออกกฎหมายที่ทำให้เกิดการกระจายอำนาจอย่างจริงจัง และมีแผนพัฒนาหรือแผนแม่บทของโรงเรียนอย่างชัดเจน

Reezigt (2011) ได้ศึกษาเรื่อง ขอบเขตสำหรับการปรับปรุงโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ในโครงการพัฒนาโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพขอบเขตของการปรับปรุงโรงเรียน ได้รับการพัฒนามีประสิทธิภาพซึ่งรวมแนวความคิดที่ได้มาจากทฤษฎีที่หลากหลาย (โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสิทธิผลทางการศึกษาและทฤษฎีการปรับปรุง) และจากการวิเคราะห์กรณีศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการปรับปรุงโรงเรียนสำหรับ 8 ประเทศ (เนเธอร์แลนด์ ฟินแลนด์ สหราชอาณาจักร เบลเยียมในชุมชนชาวฝรั่งเศส กรีซ อิตาลี สเปน และโปรตุเกส) ที่เข้าร่วมในโครงการ โดยการสร้างขอบเขตที่มีประสิทธิภาพมีความเป็นไปได้ เพราะความแตกต่างอย่างมากระหว่างประเทศ จึงได้ใช้แนวคิดทั่วไปซึ่งสามารถเติมเต็มบนพื้นฐานของสถานการณ์การศึกษาที่เกิดขึ้นจริงหรือที่ความต้องการในประเทศที่แตกต่างกัน ซึ่งโรงเรียนที่กำลังทำการปรับปรุงคือจุดศูนย์กลางของขอบเขตโรงเรียน ได้ดำเนินการกระบวนการปรับปรุงที่มุ่งเป้าไปที่ผลลัพธ์ของการปรับปรุงภายในการปรับปรุงวัฒนธรรมโรงเรียนที่กำลังทำการปรับปรุงได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในบริบทของการศึกษา โรงเรียนกำลังประสบความสำเร็จกับความกดดันที่จะปรับปรุงจากบริบทที่ได้รับทรัพยากรสำหรับการปรับปรุงและช่วยให้เป้าหมายการศึกษาของสังคมกว้างขวางขึ้นในใจระหว่างการปรับปรุงทุกความสัมพันธ์ในตัวแบบ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

Dondero (1993) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการในโรงเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของครูและประสิทธิผลของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการในโรงเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของครู มีข้อเสนอแนะของครู โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่ให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการกำหนดกฎระเบียบในการดูแลตนเอง จะทำให้ครูที่มีความรับผิดชอบ จะมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกันอย่างรอบคอบ ส่งผลให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูที่ได้ออกโอกาสในการร่วมตัดสินใจนั้น จะมีได้รับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

Krug (1990) ได้ศึกษาเรื่องการเรียนรู้และความเป็นผู้นำ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่า ความเป็นผู้นำของผู้บริหารมีผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไร และผู้บริหารมีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง โดยใช้วิธีการวัดการมีประสิทธิภาพและการพัฒนาการของความเป็นผู้นำโรงเรียนและผู้บริหาร ผลการศึกษาพบว่า ความพยายามของผู้บริหาร ในการกำหนดนโยบายของโรงเรียน การจัดการด้านหลักสูตรการนิเทศการสอน การประเมินผลการเรียนการสอนในโรงเรียนและการส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียน มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ผลจากบทบาทของผู้บริหารจะมีผลต่อบุคลิกลักษณะของครู โรงเรียน และชุมชน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบงานวิจัยและวิธีการวิจัย (Research design and method) โดยใช้ผสานวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
3. วิธีการรวบรวมวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. วิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research)

เป็นการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structural interview) โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สร้างข้อคำถามจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ได้จากแนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องวรรณคดี สุทธินรากร, 2556) โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ เพื่อค้นหาประเด็นสำคัญ และมีความเกี่ยวข้องกันกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มสภคณาจารย์มหาวิทยาลัยและกลุ่มสภคณาจารย์บริษัท ไทยเบฟฯ ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Positive sampling) โดยเลือกสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการโรงเรียนพระราชรัฐเพื่อให้ข้อมูลถึงจุดอิมตัวเมื่อได้กลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 12 ท่าน (Lincoln & Guba, 1985) ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ

ดำเนินการโครงการโรงเรียนพระราชัฐ จำนวน 15 ท่าน (Guest, Bunce, & Johnson, 2006) เพื่อนำข้อมูลที่ได้อามาสังเคราะห์หาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผู้วิจัยจึงให้ความสนใจกับกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์มหาวิทยาลัยจำนวน 7 ท่าน และกลุ่มสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟ จำกัด จำนวน 8 ท่าน รวมจำนวน 15 ท่าน ตามรายชื่อตารางที่ 3-1 ดังนี้

ตารางที่ 3-1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วิเคราะห์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

ที่	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง	ความเกี่ยวข้องในโครงการ ทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชัฐ ภาคตะวันออกเฉียงใต้
1	อาจารย์อัจจิมา ศุภจรียาวัตร	รองประธานโครงการ จัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์ และบริหารธุรกิจ	หัวหน้าทีมสคูลพาร์ทเนอร์จาก วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ คูแล โรงเรียนพระราชัฐจังหวัด ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว กาญจนบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระบุรี สิงห์บุรี และ สุพรรณบุรี จำนวน 52 โรงเรียน
2	อาจารย์ชญัญญา โมราศิลป์	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยคูแล โรงเรียนพระราชัฐจังหวัด นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และ พัทลุง จำนวน 12 โรงเรียน
3	ดร.โชติ เนื่องนันท์	ประธานสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี คูแล โรงเรียน พระราชัฐจังหวัดตราดจำนวน 5 โรงเรียน
4	ดร.ปัญญาณัฐ ศิลาลาย	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏรำไพพรรณี คูแล โรงเรียน พระราชัฐจังหวัดตราดจำนวน 5 โรงเรียน

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ที่	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง	ความเกี่ยวข้องในโครงการ ทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออก
5	ดร.เปาชี วานอง	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏราชนครินทร์ คูแล โรงเรียนพระราชรัฐจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 6 โรงเรียน
6	อาจารย์นรุต โตโพธิ์ไทย	อาจารย์ประจำสาขาการ จัดการทั่วไปคณะ วิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครปฐม คูแลโรงเรียน พระราชรัฐจังหวัดนครปฐมจำนวน 4 โรงเรียน
7	อาจารย์นันทกัศ ธนาอภิรินทร์	อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	สคูลพาร์ทเนอร์จากมหาวิทยาลัย ราชภัฏนครสวรรค์ คูแลโรงเรียน พระราชรัฐจังหวัดนครสวรรค์และ อุทัยธานี จำนวน 12 โรงเรียน
8	คุณศันสนามลายอริสุนย์	ผู้จัดการโครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟฯ	หัวหน้าทีมสคูลพาร์ทเนอร์บริษัท ไทยเบฟฯ คูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัดจำนวน 306 โรงเรียน
9	คุณตรีรัตน์ คุณศรีรัศมิ์สกุล	เจ้าหน้าที่โครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟฯ	สคูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟฯ คูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน
10	คุณณิชยา สืบสุข	เจ้าหน้าที่โครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟฯ	สคูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟฯ คูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน
11	คุณวรุต วิชิตบุญญเศรษฐ์	เจ้าหน้าที่โครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟฯ	สคูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟฯ คูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ที่	ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์	ตำแหน่ง	ความเกี่ยวข้องในโครงการ ทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียง
12	ดร.เรืองฤทธิ์ อุปละนา ละ	เจ้าหน้าที่โครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟ ฯ	สตูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟ ฯ ดูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน
13	ดร.อนุชิต จุริเกษ	ที่ปรึกษาโครงการ ทางการศึกษา บริษัท ไทยเบฟ ฯ	สตูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟ ฯ ดูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน
14	คุณชนาวุฒิ นาคเวก	ผู้อำนวยการสำนัก ทรัพยากรบุคคล บริษัท ไทยเบฟ ฯ	ที่ปรึกษาโครงการทีมสตูลพาร์ท เนอร์ บริษัทไทยเบฟ ฯ ดูแล โรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด ทั่วประเทศจำนวน 306 โรงเรียน
15	คุณรัช สุกรเสพย	หัวหน้าส่วนโครงการ ทางการศึกษาและ Regional coordinator บริษัทไทยเบฟ ฯ	สตูลพาร์ทเนอร์บริษัทไทยเบฟ ฯ ดูแลโรงเรียนพระราชรัฐ 45 จังหวัด จำนวน 306 โรงเรียน

2. วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มประชากร โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่

1) ผู้บริหารโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้หรือเทียบเท่า 2) ครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มประชากรโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงใต้ประกอบด้วย ผู้บริหาร และครู จำนวนทั้งสิ้น 39 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559) โดยกลุ่มประชากรตามรายชื่อตารางที่ 3-2 ดังนี้

ตารางที่ 3-2 จำนวนกลุ่มประชากรในโรงเรียนประชารัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
โรงเรียนประชารัฐในจังหวัดจันทบุรี				
1	โรงเรียนวัดมาบไฟ	1	13	14
2	โรงเรียนวัดเวฬุวัน	1	12	13
3	โรงเรียนบ้านบ่อเวฬุ	1	9	10
4	โรงเรียนวัดหนองซิม	1	12	13
5	โรงเรียนบ้านโป่งน้ำ ร้อ	1	25	26
6	โรงเรียนบ้านหนองเจ๊กสร้อย	1	9	10
7	โรงเรียนบ้านโคกวัด	1	9	10
8	โรงเรียนบ้านเนินมะหาด	1	13	14
โรงเรียนประชารัฐในจังหวัดตราด				
9	โรงเรียนชุมชนวัดท่าพริก(จริยาอุปถัมภ์)	1	12	13
10	โรงเรียนบ้านโป่ง	1	12	13
11	โรงเรียนบ้านหนองบอน	1	13	14
12	โรงเรียนบ้านป้องกันตนเองด้านชุมพล	1	12	13
13	โรงเรียนบ้านสระใหญ่	1	8	9
โรงเรียนประชารัฐในจังหวัดฉะเชิงเทรา				
14	โรงเรียนวัดเที่ยงพิมลमुख	1	11	12
15	โรงเรียนวัดอินทาราม	1	1	2
16	โรงเรียนวัดกระทุ่ม	1	4	5
17	โรงเรียนวัดประชานิธิ	1	2	3
18	โรงเรียนวัดนาเหล่าบก	1	10	11
โรงเรียนประชารัฐในจังหวัดปราจีนบุรี				
19	โรงเรียนวัดโคกป่าแพ่ง	1	10	11
20	โรงเรียนวัดวัดนารังยี	1	11	12
21	โรงเรียนบ้านกุงประชาสรรค์	1	12	13

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
22	โรงเรียนบ้านบุสูง	1	12	13
23	โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง	1	11	12
24	โรงเรียนบ้านหนองงูเห่าล้อม	1	5	6
25	โรงเรียนชุมชนวัดบ้านโง้ง	1	8	9
26	โรงเรียนวัดหนองคุ่ม	1	4	5
27	โรงเรียนวัดพรหมประสิทธิ์	1	9	10
	โรงเรียนพระราชวังในจังหวัดสระแก้ว			
28	โรงเรียนบ้านคลองน้ำไผ่	1	11	12
29	โรงเรียนบ้านเขามะกา	1	16	17
30	โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน	1	17	18
31	โรงเรียนบ้านชุมทอง	1	12	13
32	โรงเรียนบ้านกุศเวียง	1	15	16
30	โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน	1	17	18
31	โรงเรียนบ้านชุมทอง	1	12	13
32	โรงเรียนบ้านกุศเวียง	1	15	16
33	โรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก	1	15	16
34	โรงเรียนบ้านกะตัง	1	14	15
35	โรงเรียนบ้านวังบูรพา	1	11	12
36	โรงเรียนช่องกุ่มวิทยา	1	12	13
37	โรงเรียนบ้านทับใหม่	1	12	13
38	โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนา	1	10	11
39	โรงเรียนบ้านโป่งคอม	1	12	13
40	โรงเรียน ส.ไทยเสรีอุตสาหกรรม 3	1	11	12
41	โรงเรียนบ้านหันทราย	1	10	11
42	โรงเรียนบ้านพระเพลิง	1	14	15
43	โรงเรียนชัยม่วงวิทยา	1	14	15

ตารางที่ 3-2 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
44	โรงเรียนวังหลังวิทยาคม	1	20	21
	รวม	44	495	539

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามให้กับผู้บริหารและครู โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใน 5 จังหวัดโดยจำแนกวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. เลือกแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive random sampling) โดยเลือกเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่
 - 1) ผู้บริหารโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงหรือเทียบเท่า
 - 2) ครูผู้รับผิดชอบโครงการโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง
2. เลือกแบบใช้ความน่าจะเป็น ใช้การเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Stratified random sampling) เพื่อการเลือกสุ่มตัวอย่างโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ครอบคลุม

ตารางที่ 3-3 จำนวนตัวอย่างตามกลุ่มโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ในการเลือกแบบใช้ความน่าจะเป็น ใช้การเลือกแบบแบ่งกลุ่ม (Stratified random sampling)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน	สัดส่วน	จำนวน	จำนวน
		ประชากร	จาก	กลุ่ม	กลุ่ม
		ทั้งหมด	ประชากร	ตัวอย่าง	ตัวอย่าง
			ทั้งหมด	จากการ	ที่ใช้จริง
				คำนวณ	
1	โรงเรียนวัดมาบไฟ จังหวัดจันทบุรี	14	2.60	5.97	6
2	โรงเรียนวัดเวฬุวัน จังหวัดจันทบุรี	13	2.41	5.55	6
3	โรงเรียนบ้านบ่อเวฬุ จังหวัดจันทบุรี	10	1.86	4.27	4
4	โรงเรียนวัดหนองขี้ จังหวัดจันทบุรี	13	2.41	5.55	6

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน ประชากร	สัดส่วน จาก ประชากร ทั้งหมด	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง จากการ คำนวณ	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้จริง
5	โรงเรียนบ้านโป่งน้ำร้อน อำเภอ จังหวัดจันทบุรี	26	4.82	11.09	11
6	โรงเรียนบ้านหนองเจ๊กสร้อย จังหวัดจันทบุรี	10	1.86	4.27	4
7	โรงเรียนบ้านโคกวัด จังหวัดจันทบุรี	10	1.86	4.27	4
8	โรงเรียนบ้านเนินมะหาด จังหวัดจันทบุรี	14	2.60	5.97	6
9	โรงเรียนชุมชนวัดท่าพริก(จริยาอุปถัมภ์) จังหวัดตราด	13	2.41	5.55	6
10	โรงเรียนบ้านโป่ง จังหวัดตราด	13	2.41	5.55	6
11	โรงเรียนบ้านหนองบอน จังหวัดตราด	14	2.60	5.97	6
12	โรงเรียนบ้านป้องกันตนเองด่านชุมพล จังหวัดตราด	13	2.41	5.55	6
13	โรงเรียนบ้านสระใหญ่ จังหวัดตราด	9	1.67	3.84	4
14	โรงเรียนวัดเที่ยงพิมลมุข จังหวัดฉะเชิงเทรา	12	2.23	5.12	5
15	โรงเรียนวัดอินทารามจังหวัดฉะเชิงเทรา	2	0.37	0.85	1
16	โรงเรียนวัดกระทุ่ม จังหวัดฉะเชิงเทรา	5	0.93	2.13	2
17	โรงเรียนวัดประชาบำรุงกิจ จังหวัดฉะเชิงเทรา	3	0.56	1.28	1
18	โรงเรียนวัดนาเหล่าบกจังหวัดฉะเชิงเทรา	11	2.04	4.69	5
19	โรงเรียนวัดโคกป่าแพ่งจังหวัดปราจีนบุรี	11	2.04	4.69	5
20	โรงเรียนวัดวัฒนารังษีจังหวัดปราจีนบุรี	12	2.23	5.12	5
21	โรงเรียนบ้านกุ่งประชาสรรค์ จังหวัดปราจีนบุรี	13	2.41	5.55	6

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน ประชากร	สัดส่วน จาก ประชากร ทั้งหมด	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง จากการ คำนวณ	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้จริง
22	โรงเรียนบ้านบุสูง จังหวัดปราจีนบุรี	13	2.41	5.55	6
23	โรงเรียนบ้านหนองสองห้องจังหวัด ปราจีนบุรี	12	2.23	5.12	5
24	โรงเรียนบ้านหนองงูเห่าจังหวัด ปราจีนบุรี	6	1.11	2.56	3
25	โรงเรียนชุมชนวัดบ้านไฉ่จังหวัด ปราจีนบุรี	9	1.67	3.84	4
26	โรงเรียนวัดหนองคูมจังหวัดปราจีนบุรี	5	0.93	2.13	2
27	โรงเรียนวัดพรหมประสิทธิ์จังหวัด ปราจีนบุรี	10	1.86	4.27	4
28	โรงเรียนบ้านคลองน้ำใส จังหวัดสระแก้ว	12	2.23	5.12	5
29	โรงเรียนบ้านเขามะกา จังหวัดสระแก้ว	17	3.15	7.25	7
30	โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน จังหวัดสระแก้ว	18	3.34	7.68	8
31	โรงเรียนบ้านชุมทอง จังหวัดสระแก้ว	13	2.41	5.55	6
32	โรงเรียนบ้านกุศเวียง จังหวัดสระแก้ว	16	2.97	6.83	7
33	โรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก จังหวัดสระแก้ว	16	2.97	6.83	7
34	โรงเรียนบ้านกะสัง จังหวัดสระแก้ว	15	2.78	6.40	6
35	โรงเรียนบ้านวังบูรพา จังหวัดสระแก้ว	12	2.23	5.12	5
36	โรงเรียนช่องกุ่มวิทยา จังหวัดสระแก้ว	13	2.41	5.55	6
37	โรงเรียนบ้านทับใหม่ จังหวัดสระแก้ว	13	2.41	5.55	6
38	โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนาจังหวัด สระแก้ว	11	2.04	4.69	5
39	โรงเรียนบ้านโป่งคอม จังหวัดสระแก้ว	13	2.41	5.55	6

ตารางที่ 3-3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวน ประชากร	สัดส่วน จาก ประชากร ทั้งหมด	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง จากการ คำนวณ	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้จริง
40	โรงเรียน ส.ไทยเสรีอุตสาหกรรม 3 จังหวัดสระแก้ว	12	2.23	5.12	5
41	โรงเรียนบ้านหันทราย จังหวัดสระแก้ว	11	2.04	4.69	5
42	โรงเรียนบ้านพระเพลิง จังหวัดสระแก้ว	15	2.78	6.40	6
43	โรงเรียนชัยม่วงวิทยา จังหวัดสระแก้ว	15	2.78	6.40	6
44	โรงเรียนวังหลังวิทยาคมจังหวัดสระแก้ว	21	3.90	8.96	9
	รวม	539	100.00	230	230

3. เลือกแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น ใช้เลือกการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก(Convenience random sampling) ในกลุ่มโรงเรียนประชากรภูภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามที่กำหนด โดยจะส่งแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ ผู้บริหาร และครู โรงเรียนประชากรภูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยใช้สัดส่วนตามสูตร Determination a sample size (Yamane, 1973)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size)

N = จำนวนประชากร (Population)

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า} \quad n = \frac{539}{1 + 539 (0.05)^2}$$

$$n = 229.60$$

สำหรับการวิจัยนี้กำหนดให้มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดให้ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จะได้ขนาดตัวอย่างที่น้อยที่สุดเท่ากับ 230 คน เพื่อให้มีตัวเลขที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ได้สะดวก ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เท่ากับ 230 คน

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยการวิเคราะห์เอกสาร แนวคิดทฤษฎี (Content analysis) และการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ โครงการ โรงเรียนพระราชรัฐ เป็นการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured interviews) เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการกำหนดตัวแปรวิจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยนำข้อมูลตัวแปรองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้มาสร้างเป็นแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดการวิจัย และตามข้อเสนอของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item of objective congruence index) ปรับแก้ไขแล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของคอนบราค (Cronbach) แล้วปรับปรุงแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ได้เก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปใช้ในการสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียง

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบผลและการรายงานผล เพื่อตรวจสอบและยืนยันการรายงานผลปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

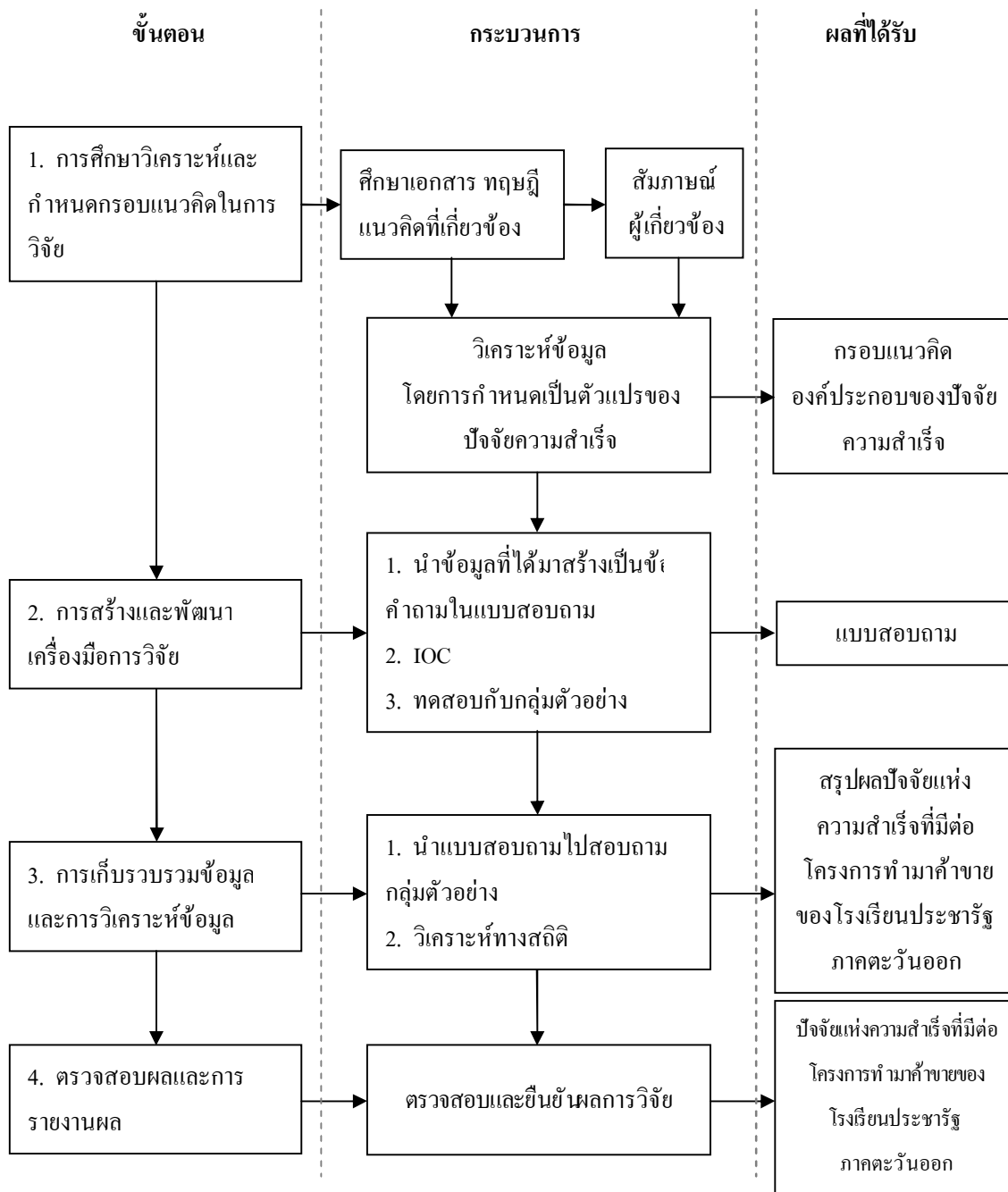
1. ทำการทบทวนวรรณกรรมกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้จากแนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ จำนวน 15 คน (Guest et al., 2006) เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. การวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิธีการสำรวจประเด็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครู โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 230 ตัวอย่าง

ซึ่งการเป็นการตรวจสอบและยืนยันการรายงานผลในลักษณะสามเส้า ถือว่าเป็นการทดสอบในตัวเพื่อเป็นการเพิ่มความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องและน่าเชื่อถือของผลการวิจัย (วรรณิแกมเกต, 2551)

ขั้นตอนการดำเนินงานที่ 4 ขั้นตอน สามารถสรุปได้ดังภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วิธีการวิจัย

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative research)

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการเข้าถึงข้อมูลและเก็บรวบรวมข้อมูลคือ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) ทบทวนวรรณกรรม (Literature review) ที่เกี่ยวข้องและการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data)

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านเอกสาร (Review data) ทบทวนวรรณกรรม (Literature Review) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา เก็บรวบรวม ตรวจสอบ ข้อมูลด้านวิชาการจากแหล่งข้อมูลและวรรณกรรมต่าง ๆ เช่น เอกสารทางวิชาการ วารสาร หนังสือพิมพ์ บทความ ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต อีกทั้ง งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field data) ผู้วิจัยแนะนำตัวเองพร้อมวัตถุประสงค์ในการขอสัมภาษณ์ รวมถึงหัวข้อสัมภาษณ์รวมถึงขอความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูล (Informed consent) อีกทั้งจะรักษาความเป็นส่วนตัวและการเก็บรักษาความลับ (Privacy and confidentiality) โดยจะนำข้อมูลที่สัมภาษณ์ความถูกต้องตรงตามความเป็นจริง (Accuracy) อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยผู้ให้ข้อมูลยินยอมให้ข้อมูลและได้แสดงว่าให้ข้อมูลโดยความสมัครใจโดยการแจ้งให้ และได้รับการยินยอมจากผู้ให้ข้อมูลโดยตรงหลังจากนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ แบบเป็นทางการ (Formal interview) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structural interview) โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สร้างข้อคำถามจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ได้จากแนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (วรรณคดี สุทธิสาร, 2556) โดยการกำหนดคำถามออกเป็นประเด็นให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเรื่องที่ทำการศึกษาสำหรับการสัมภาษณ์นี้ ก่อนเริ่มทำการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้แสดงถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ รวมถึงการขออนุญาตในการจัดบันทึกและบันทึกเสียง ระหว่างการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้มีปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้ากับผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อเกิดการแลกเปลี่ยน และผู้ให้สัมภาษณ์สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์แต่ละครั้ง ประมาณ 15-30 นาที ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของผู้ให้สัมภาษณ์และความอึดตัวของข้อมูลที่ได้ ซึ่งการสัมภาษณ์แต่ละรายนั้น จำเป็นต้องทำการสัมภาษณ์จนกระทั่งไม่พบข้อสงสัยหรือไม่มีข้อมูลใหม่เกิดขึ้นที่เรียกว่า ข้อมูลอิ่มตัวจึงหยุดการสัมภาษณ์

2.2 ช่วงระยะเวลาระหว่างการสัมภาษณ์นี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสรุป จัดบันทึกสั้นๆ เฉพาะประเด็นที่สำคัญรวมถึงมีการสังเกตผู้ถูกสัมภาษณ์ในด้านสีหน้า ท่าทางร่วมด้วย และเมื่อจบการสัมภาษณ์ จะทำการบันทึกข้อมูลอื่นๆ ทันทันที เช่น ลักษณะท่าทาง ลักษณะนี้ เฝ้ามองที่เห็นจริง

โดยไม่มีอคติความ นอกจากนี้ยังได้บันทึกเกี่ยวกับความคิดความรู้สึก หรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับ
ผู้วิจัยขณะที่รวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้สัมภาษณ์สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ให้สัมภาษณ์เพื่อให้เกิดความ
ไว้วางใจในตัวผู้วิจัยเป็นการสร้างความคุ้นเคย (Familiarization study) ซึ่งจะมีผลต่อความถูกต้อง
และเป็นจริงของข้อมูล

2.2.2 ตรวจสอบความไว้วางใจได้ของข้อมูล (Dependability) โดยการนำข้อมูลไป
ตรวจสอบกับอาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์เพื่อยืนยันความถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

1. ศึกษาวรรณกรรม ทฤษฎี แนวคิด รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนด
ขอบเขตของการวิจัยและสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายสำหรับทำ การวิจัยในครั้งนี้
2. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากผลการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้องนำมา
ทำการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire)
3. นำแบบสอบถามที่ร่างไว้มาทำการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
จากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำการพิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามมาทำการแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้น นำแบบสอบถามมาดำเนินการ
ทดสอบ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่าง 30 ชุด
5. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ มาทดสอบความความน่าเชื่อถือ (Reliability
analysis)
6. ทำการปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้ง นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมพิจารณาแก้ไข
ปรับปรุงเพิ่มเติมเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ
7. นำแบบสอบถามไปนำเสนอเพื่อตรวจสอบจริยธรรม
8. ปรับปรุงแบบสอบถาม หลังจากการสอบจริยธรรม
9. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม
เพื่อวัดตัวแปรในการวิจัย โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

การสร้างเครื่องมือ

1. ค้นคว้าและศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อหาตัวแปรในการวิจัย และกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร และกรอบแนวคิดในการวัดตัวแปร

2. สร้างตารางวิเคราะห์เนื้อหา (Specification table) เพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยผู้วิจัยได้ นิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นที่ต้องการวัด โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณกับโรงเรียนพระราชรัฐ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใน 5 จังหวัดได้แก่ จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว และตราด

3. นำตารางวิเคราะห์เนื้อหาและข้อคำถามที่ได้ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่ต้องการวัด ภาษา และให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงข้อคำถามให้ ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา โดยแบบสอบถามที่สร้างมีข้อคำถามที่ผู้วิจัยสามารถ เก็บหรือวัดได้ โดยตรง และผู้วิจัยได้สร้างคำถามขึ้นจากตัวแปร สามารถแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) มีทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ จากข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 5 คำถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็น พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ จากข้อที่ 6 ถึงข้อที่ 29 คำถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำ 8 ข้อ จากข้อที่ 6 ถึงข้อที่ 9 คำถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารจัดการ 3 ข้อ จากข้อที่ 9 ถึงข้อที่ 11 คำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากภายในและภายนอก 3 ข้อ จากข้อที่ 12 ถึงข้อที่ 14 คำถามเกี่ยวกับบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม 3 ข้อ จากข้อที่ 15 ถึงข้อที่ 17 คำถามเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอน 3 ข้อ จากข้อที่ 18 ถึงข้อที่ 20 คำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม 3 ข้อ จากข้อที่ 21 ถึงข้อที่ 23 คำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะนักเรียน 3 ข้อ จากข้อที่ 24 ถึงข้อที่ 26 และคำถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน 3 ข้อ จากข้อที่ 27 ถึงข้อที่ 29

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในกาที่ ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบ

มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ จากข้อที่ 30 ถึงข้อที่ 44 คำถามเกี่ยวกับความรู้การบริหารธุรกิจ 3 ข้อ จากข้อที่ 30 ถึงข้อที่ 32 คำถามเกี่ยวกับมีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน 3 ข้อ จากข้อที่ 33 ถึงข้อที่ 35 คำถามเกี่ยวกับวัฒนธรรม ผู้บริโภค 3 ข้อ จากข้อที่ 36 ถึงข้อที่ 38 คำถามเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ 3 ข้อ จากข้อที่ 39 ถึงข้อที่ 41 และคำถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ 3 ข้อ จากข้อที่ 42 ถึงข้อที่ 44

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี) หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 9 ข้อ จากข้อที่ 45 ถึงข้อที่ 53 คำถามเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจ 3 ข้อ จากข้อที่ 45 ถึงข้อที่ 47 คำถามเกี่ยวกับด้านสังคม 3 ข้อ จากข้อที่ 48 ถึงข้อที่ 50 และคำถามเกี่ยวกับด้านสิ่งแวดล้อม 3 ข้อ จากข้อที่ 51 ถึงข้อที่ 53

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 7 ข้อ จากข้อที่ 54 ถึงข้อที่ 60 คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมสนับสนุน 3 ข้อ จากข้อที่ 54 ถึงข้อที่ 56 และคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมหลัก 4 ข้อ จากข้อที่ 57 ถึงข้อที่ 60

ตอนที่ 6 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ จากข้อที่ 61 ถึงข้อที่ 72 คำถามเกี่ยวกับการวางแผนและการออกแบบ 3 ข้อ จากข้อที่ 61 ถึงข้อที่ 63 คำถามเกี่ยวกับการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ 3 ข้อ จากข้อที่ 64 ถึงข้อที่ 66 คำถามเกี่ยวกับการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ 3 ข้อ จากข้อที่ 67 ถึงข้อที่ 69 และคำถามเกี่ยวกับการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ 3 ข้อ จากข้อที่ 70 ถึงข้อที่ 72

ตอนที่ 7 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) มีทั้งหมดจำนวน 27 ข้อ จากข้อที่ 73 ถึงข้อที่ 99 คำถามเกี่ยวกับค่านิยมสำคัญ 3 ข้อ จากข้อที่ 73 ถึงข้อที่ 75 คำถามเกี่ยวกับการมีความประพฤติดี 3 ข้อ จากข้อที่ 76 ถึงข้อที่ 78 คำถามเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร 3 ข้อ จากข้อที่ 79 ถึงข้อที่ 81 คำถามเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของนักเรียน 3 ข้อ จากข้อที่ 82 ถึงข้อที่ 84 คำถามเกี่ยวกับทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน 3 ข้อ จากข้อที่ 85 ถึงข้อที่ 87 คำถามเกี่ยวกับทักษะการคิดและ

การเรียนรู้ 3 ข้อ จากข้อที่ 88 ถึงข้อที่ 90 คำถามเกี่ยวกับสาระวิชาหลัก 3 ข้อ จากข้อที่ 91 ถึงข้อที่ 93
คำถามเกี่ยวกับการจัดการศึกษาแบบ STEM 3 ข้อ จากข้อที่ 94 ถึงข้อที่ 96 และคำถามเกี่ยวกับ
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ 3 ข้อ จากข้อที่ 97 ถึงข้อที่ 99

โดยในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 7 มีลักษณะเครื่องมือเป็นมาตรวัดแบบประเมินค่า (Rating scale) ที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากกาสัมภาษณ์ และการทบทวนงานวิจัย ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) แล้วจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Best & Kahn, 1993) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยอย่างมาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยอิสระเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีการตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุมตามองค์ประกอบที่กำหนดและพิจารณาประเมินความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยกำหนดผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาลงคะแนนความคิดเห็น (ศิริชัยพงษ์วิชัย, 2552) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าเห็นว่าสอดคล้องตรงกับวัตถุประสงค์ให้ คะแนน

ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้องไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ให้ 1 คะแนน

ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ให้ คะแนน

เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมินแล้วผู้วิจัยจึงนำผลที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจไปวิเคราะห์รายข้อ และนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) หรือดัชนีความตรงตามเนื้อหา (Content validity index: CVI) จากสูตร

$$\text{IOC หรือ CVI} = \frac{R}{N}$$

โดยที่ R = คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่าแบบวัดIOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ0.5 ถือว่าข้อคำถามนั้นเป็นตัวแปรหนึ่งที่ต้องการวัดได้มีความเที่ยงตรง สามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้ได้ ถ้าข้อคำถามใดมีค่าแบบวัดต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่

จากผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับเนื้อหาว่า ข้อคำถามแต่ละข้อที่ได้สร้างขึ้นนั้น มีความสอดคล้องกับเนื้อหาหรือ (โงฐณี อ่อนสวัสดิ์, 2551) โดยได้รับความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์ 2) ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง 3) ดร.ธิตต์ ตรีศิริ โชติ 4) ดร.ภทธี ปริสตัด และ 5) ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์สร แล้วพบว่า ผลของค่า IOC ของแบบสัมภาษณ์ ได้ค่าIOC = 0.96 และผลของค่า IOC ของแบบสอบถาม ได้ค่า IOC = 0.99 ซึ่งค่าIOC ของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามในครั้งนี้มีค่ามากกว่า 0.5 ทุกข้อคำถาม ดังนั้น ข้อคำถามทุกข้อในแบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ต้องการวัด มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและมีความเหมาะสม มีความชัดเจนของภาษา และครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา (กริช แรงสูงเนิน, 2554)

2. การตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามของการวิจัยเชิงปริมาณ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากการทำIOC นำไปทดลองใช้กับลักษณะโรงเรียนพระราชัฐที่ใกล้เคียงจำนวน 30 คน นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องของชุดข้อมูลแล้วทำการลงรหัส จากนั้นนำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์ใช้โปรแกรม SPSS แล้วคำนวณด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's coefficient of alpha) หรือค่าความเชื่อมั่น โดยถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีค่าได้เท่ากับหรือมากกว่า 0.7 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามมีระดับความได้เชื่อถือได้ปานกลาง (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, กรรณิการ์ สุขเกษม, โสภิต ผ่องเสรี และ ถนอมรัตน์ ประสิทธิ์เมตต์, 2549)

ตารางที่ 3-4 ค่าความเชื่อมั่น(Reliability)

ตัวแปร	Cronbach's alpha
ตอนที่ 2 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	0.9783
ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	0.9783
ตอนที่ 4 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)	0.9781
ตอนที่ 5 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ	0.9781
ตอนที่ 6 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก	0.9781
ตอนที่ 7 ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก	0.9781

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง 30 คน ผู้วิจัยได้ทำการวัดความเชื่อมั่นหรือความเที่ยงตรงของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคและได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามโดยภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.982 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง(กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554)

3. การตรวจสอบจริยธรรมของการวิจัย ผู้วิจัยส่งเครื่องมือทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจากกระบวนการดังกล่าวแล้วส่งให้คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา (คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554) เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคนิคสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลแนวคิด และความคิดเห็นที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกรวมถึงมุมมองที่แตกต่างกัน และเป็นการยืนยันกรอบความคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง พร้อมบันทึกวิดีโอ เทปบันทึกเสียง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจำนวนจัดส่ง โดยทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือนำส่งด้วยตนเองโดยขอความกรุณาให้ผู้ให้ข้อมูลตอบ แบบสอบถามและส่งแบบสอบถามคืนทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามที่มีคำตอบที่สมบูรณ์กลับคืนมา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์คะแนนตามน้ำหนักที่กำหนดไว้ แล้วนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนา และแบบสอบถาม ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิเคราะห์เนื้อหาประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

2. เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงโดยการนำแบบสอบถามที่รับกลับคืนมาทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลซึ่งกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและใช้สถิติวิเคราะห์

3. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean: \bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานตามกรอบแนวคิดของการวิจัย โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

2.1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน มีอิทธิพลต่อการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงโดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA)

2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงโดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA)

2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) มีอิทธิพลต่อการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA)

2.4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ มีอิทธิพลต่อการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA)

2.5 การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้โดยใช้การวิเคราะห์ทางสถิติความถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis: MRA)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน โดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำเสนอผลการทดสอบและวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์การประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์(Outcome) และตัวชี้วัดหลัก(KPI) ของโรงเรียนพระราชรัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปิดโครงการ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เชิงปริมาณปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนพระราชรัฐ ภาควะวันออกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนพระราชรัฐภาควะวันออกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา(Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) หาค่าความถี่ ร้อยละ

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple linear regression analysis: MRA) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์การประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์ (Outcome) และ ตัวชี้วัดหลัก (KPI) ของโรงเรียนพระราชรัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปิดโครงการ

จากการดำเนินการโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) ระยะเวลาปี 1 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์สรุป ผลการประเมินโครงการทำมาค้าขายของสกุลพาร์ทเนอร์จากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และเครือข่ายในผลความสำเร็จตามผลลัพธ์(Outcome) และตัวชี้วัดหลัก(KPI) ของโรงเรียนพระราชรัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปิดโครงการ และได้ตั้งเกณฑ์ของความสำเร็จ ตามการประเมินของสกุลพาร์ทเนอร์ในระบบการบริหารจัดการโรงเรียนพระราชรัฐ (สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล, 2561) ดังนี้

ระดับความสำเร็จที่ร้อยละ 90-100 หมายถึง ดำเนินโครงการไว้ในระดับดีมากสามารถ ดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีมาก และสามารถแสดง ผลลัพธ์ตัวภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ภาพการลงบันทึก บัญชีการค้าขาย ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต และภาพนำสินค้าออกจำหน่าย

ระดับความสำเร็จที่ร้อยละ 80-89 หมายถึง ดำเนินโครงการไว้ในระดับดีสามารถดำเนิน โครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีและแสดงผลลัพธ์ตัวภาพ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จ

ระดับความสำเร็จที่ร้อยละ 70-79 หมายถึง ดำเนินโครงการไว้ในระดับปานกลาง สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับปานกลาง

บันทึกรูปภาพกิจกรรมต่าง ๆ และสถานนะผลสำเร็จรายเดือนซึ่งสามารถสรุปผลการประเมินผลสำเร็จได้ดังนี้

ตารางที่ 4-1 สรุปผลการประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์(Outcome) และตัวชี้วัดหลัก(KPI) ของโรงเรียนพระราชัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อปิดโครงการ

กลุ่ม ที่	ระดับ ความสำเร็จ (%)	จำนวน (โรงเรียน)	ชื่อโรงเรียน
1	90-100	24	<p>จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) โรงเรียนวัดเวฬุวัน 2) โรงเรียนบ้านบ่อเวฬุ 3) โรงเรียนวัดหนองขี้ม 4) โรงเรียนบ้านโป่งน้ำร้อน 5) โรงเรียนบ้านหนองเจ๊กสร้อย 6) โรงเรียนบ้านโคกวัด <p>จังหวัดตราด จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) โรงเรียนชุมชนวัดท่าพริก(จริยาอุปลัมภ์) 2) โรงเรียนบ้านโป่ง <p>จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) โรงเรียนวัดเที่ยงพิมลมุข 2) โรงเรียนวัดอินทาราม 3) โรงเรียนวัดกระทุ่ม <p>จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 6 โรงเรียน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) โรงเรียนวัดโคกป่าแพ่ง 2) โรงเรียนบ้านกงประชาสรรค์ 3) โรงเรียนบ้านนุสูง 4) โรงเรียนบ้านหนองสองห้อง 5) โรงเรียนชุมชนวัดบ้านไฉ่ 6) โรงเรียนวัดพรหมประสิทธิ์

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

กลุ่ม ที่	ระดับ ความสำเร็จ (%)	จำนวน (โรงเรียน)	ชื่อโรงเรียน
			จังหวัดสระแก้ว จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน 2) โรงเรียนบ้านกุดเวียน 3) โรงเรียนบ้าน โศกแพร์ก 4) โรงเรียนบ้านวังบูรพา 5) โรงเรียนบ้านทับใหม่ 6) โรงเรียนบ้านโป่งคอม 7) โรงเรียนวังหลังวิทยาคม
2	80-89	17	จังหวัดตราด จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านหนองบอน 2) โรงเรียนบ้านป้องกันตนเองค่านชุมพล 3) โรงเรียนบ้านสระใหญ่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดประชานิรังกิจ 2) โรงเรียนวัดนาเหล่าบก จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดวัดนารังษี 2) โรงเรียนบ้านหนองงูเห่าล้อม จังหวัดสระแก้ว จำนวน 10 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านคลองน้ำใส 2) โรงเรียนบ้านเขามะกา 3) โรงเรียนบ้านชุมทอง 4) โรงเรียนบ้านกะสัง 5) โรงเรียนช่องกลุ่มวิทยา 6) โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนา 7) โรงเรียน ศ.ไทยเสรีอุตสาหกรรม 3

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

กลุ่ม ที่	ระดับ ความสำเร็จ (%)	จำนวน (โรงเรียน)	ชื่อโรงเรียน
			8) โรงเรียนบ้านหันทราย 9) โรงเรียนบ้านพระเพลิง 10) โรงเรียนชัยม่วงวิทยา
3	70-79	3	จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดมาบไฟ 2) โรงเรียนบ้านเนินมะหาด จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนวัดหนองคู่ม

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า

กลุ่มที่ 1 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีมากและสามารถแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ภาพการลงบันทึกบัญชีการค้าขาย ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต และภาพนำสินค้าออกจำหน่ายโดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6 โรงเรียน จังหวัดตราด จำนวน 2 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 3 โรงเรียน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 6 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 24 โรงเรียน

กลุ่มที่ 2 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีและแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จโดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดตราด จำนวน 3 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2 โรงเรียน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 2 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 17 โรงเรียน

กลุ่มที่ 3 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับปานกลางและไม่ได้บันทึกรูปภาพกิจกรรมต่าง ๆ และสถานนะผลสำเร็จรายเดือนโดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 โรงเรียน และจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 โรงเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีผลกระทบสูงต่อความสำเร็จของโรงเรียนประชารัฐ นั้น ผู้ได้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง สรุปตัวแปรหลักที่เกี่ยวข้อง คือปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไต่ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

ซึ่งวรรณกรรม พบว่า มีตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1. ภาวะผู้นำได้แก่ การชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสัมมนา

2. กลยุทธ์การบริหารจัดการ ได้แก่ การแนะนำกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ การสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากร การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน

3. การสนับสนุนจากภายในและภายนอก ได้แก่ การสนับสนุนนักเรียนและครู ในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวด การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ ความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายใน โรงเรียน

4. บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

5. กระบวนการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดทำโครงการสอน แผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ

6. การมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผน การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

7. คุณลักษณะนักเรียน ได้แก่ ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและความรับผิดชอบ

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ การจัดการทดสอบนักเรียนและการติดตามผลการเรียนของนักเรียน

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำสามารถสรุปร้อยละของ

ประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์	11	73.33
2. การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น	5	33.33
3. การส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสัมมนา	7	46.67
4. การส่งเสริมให้บุคลากรมีภาวะผู้นำ	2	13.33

จากตารางที่ 4-2 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหารควรมีการชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ การส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสัมมนา คิดเป็นร้อยละ 46.67 ถัดมาคือ การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมให้บุคลากรมีภาวะผู้นำ คิดเป็นร้อยละ 13.33

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์ในการบริหารจัดการสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การแนะนำกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่	5	33.33
2. การสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากร	8	53.33
3. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน	6	40.00

จากตารางที่ 4-3 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โดยการสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 รองลงมาคือ การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 40.00 และน้อยที่สุด คือ การแนะนำกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่คิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การสนับสนุนนักเรียนและครู ในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ	11	73.33
2. เข้าประกวด การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ	5	33.33
3. ความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน	1	6.67

จากตารางที่ 4-4 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก โดยการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ การเข้าประกวด การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพคิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ การมีความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อมสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย
ในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียน	8	53.33
2. การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	10	66.67
3. การจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกัน โรงเรียน	9	60.00

จากตารางที่ 4-5 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม โดยการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกัน โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และน้อยที่สุด คือ การจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนคิดเป็นร้อยละ 53.33

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย
ในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การจัดทำโครงการสอน แผนการสอน	7	46.67
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย	5	33.33
3. การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ	9	60.00
4. การนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียน	5	33.33

จากตารางที่ 4-6 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน โดยการผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ การจัดทำโครงการสอน แผนการสอนคิดเป็น

ร้อยละ 46.67 และน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย และการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนคิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผน	5	33.33
2. การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น	2	13.33
3. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน	13	86.67

จากตารางที่ 4-7 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นคิดเป็นร้อยละ 13.33

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียน สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ทักษะในการคิดสร้างสรรค์	13	86.67
2. ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	12	80.00
3. มีความรับผิดชอบ	10	66.67

จากตารางที่ 4-8 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียน โดยทักษะในการคิดสร้างสรรค์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมาคือ ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 80.00 และน้อยที่สุด คือ มีความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 66.67

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถสรุป ร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การจัดการทดสอบนักเรียน	11	73.33
2. การติดตามผลการเรียนของนักเรียน	15	100.00
3. การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน	10	66.67

จากตารางที่ 4-9 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการติดตามผลการเรียนของนักเรียน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ การจัดการทดสอบนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และน้อยที่สุด คือ การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 66.67

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน เพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
ในปัจจุบันในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. ภาวะผู้นำ	การชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ การเปิดโอกาสให้แสดงความ คิดเห็น และการส่งเสริม สนับสนุนการอบรมสัมมนา	การชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ การเปิดโอกาสให้แสดงความ คิดเห็น และการส่งเสริม สนับสนุนการอบรมสัมมนา
2. กลยุทธ์ในการ บริหารจัดการ	การแนะนำกระบวนการการจัดทำ แผนกลยุทธ์ การสำรวจและ วางแผนในการสรรหาบุคลากร การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้ สอดคล้องกับท้องถิ่นและ ความพร้อมของโรงเรียน	การแนะนำกระบวนการจัดทำ แผนกลยุทธ์ การสำรวจและ วางแผนในการสรรหาบุคลากร การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้ สอดคล้องกับท้องถิ่นและ ความพร้อมของโรงเรียน
3. การสนับสนุนจาก ภายในและภายนอก	การสนับสนุนนักเรียนและครู ในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือ ด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวด การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ ความร่วมมือในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียน	การสนับสนุนนักเรียนและครู ในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือ ด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวด การพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ ความร่วมมือในการแก้ปัญหา ภายในโรงเรียน
4. บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	การจัดสภาพแวดล้อมและอาคาร เรียน การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ	การจัดสภาพแวดล้อมและอาคาร เรียน การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติม จากการสัมภาษณ์คือ การจัด กิจกรรมการสร้างความรักสามัคคี กัน โรงเรียน

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
5. กระบวนการเรียนการสอน	การจัดทำโครงการสอน แผนการสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลาย การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ	การจัดทำโครงการสอน แผนการสอน การจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่หลากหลาย การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการ สัมภาษณ์คือ การนำนวัตกรรม ทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัด กระบวนการเรียน
6. การมีส่วนร่วม	การมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายและวางแผน การมีส่วนร่วม ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและ ชุมชน	การมีส่วนร่วมในการกำหนด เป้าหมายและวางแผน การมีส่วนร่วม ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและ ชุมชน
7. คุณลักษณะ นักเรียน	ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และความรับผิดชอบ	ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และความรับผิดชอบ
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน	การจัดการทดสอบนักเรียน และ การติดตามผลการเรียนของ นักเรียน	การจัดการทดสอบนักเรียน การติดตามผลการเรียนของ นักเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติม จากการสัมภาษณ์คือ การตรวจสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียน

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานสามารถแบ่ง
ได้เป็น 8 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำตัวแปรย่อยคือ การชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์การเปิดโอกาสให้แสดง
ความคิดเห็น และการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสัมมนา

ด้านที่ 2 กลยุทธ์การบริหารจัดการตัวแปรย่อยคือการแนะนำกระบวนการการจัดทำแผนกลยุทธ์ การสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากร การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน

ด้านที่ 3 การสนับสนุนจากภายในและภายนอก ตัวแปรย่อยคือการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวดการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพ ความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ด้านที่ 4 บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ตัวแปรย่อยคือการจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียน การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกัน โรงเรียน

ด้านที่ 5 กระบวนการเรียนการสอน ตัวแปรย่อยคือ การจัดทำโครงการสอน แผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียน

ด้านที่ 6 การมีส่วนร่วม ตัวแปรย่อยคือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผน การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

ด้านที่ 7 คุณลักษณะนักเรียนตัวแปรย่อยคือ ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวแปรย่อยคือ การจัดการทดสอบนักเรียน การติดตามผลการเรียนของนักเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามรถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

1. ความรู้การบริหารธุรกิจ ได้แก่ กลยุทธ์การสร้างแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการ และการปรับตัวในสถานะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ
2. มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน ได้แก่ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยงบบัญชี/ การเงิน และการเป็นผู้นำในด้านต้นทุน
3. วัฒนธรรมผู้บริโภค ได้แก่ การทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ การนำพาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ การใช้เทคโนโลยี Social media
5. ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ได้แก่ การมีความรู้ความชำนาญและการฝึกฝนการใช้ภาษา

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง	12	80.00
2. การพัฒนาสินค้าและบริการ	8	53.33
3. การปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	10	66.67

จากตารางที่ 4-11 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ โดยกลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ การปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจคิดเป็นร้อยละ 66.67 และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาสินค้าและบริการ คิดเป็นร้อยละ 53.33

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน	14	93.33
2. การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน	13	86.67
3. การเป็นผู้นำในด้านต้นทุน	12	80.00

จากตารางที่ 4-12 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้เรื่องตัวเลข การเงิน และบัญชี โดยการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และน้อยที่สุด คือ การเป็นผู้นำในด้านต้นทุนคิดเป็นร้อยละ 80.00

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภครวมสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุดและมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า	10	66.67
การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า	9	60.00
การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์	5	33.33

จากตารางที่ 4-13 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคโดยการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าคิดเป็นร้อยละ 60.00 และน้อยที่สุด คือ การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์คิดเป็นร้อยละ 33.33

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุดและมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย
ที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ	4	26.67
การใช้เทคโนโลยี Social media	10	66.67
การนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค	12	80.00

จากตารางที่ 4-14 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ การใช้เทคโนโลยี Social media คิดเป็นร้อยละ 66.67 และน้อยที่สุด คือ การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ คิดเป็นร้อยละ 26.67

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย
ที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ
ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีความรู้ความชำนาญ	3	20.00
การฝึกฝนการใช้ภาษา	8	53.33
การสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา	10	66.67

จากตารางที่ 4-15 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ โดยการสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ

การฝึกฝนการใช้ภาษาคิดเป็นร้อยละ 53.33 และน้อยที่สุด คือ การมีความรู้ความชำนาญคิดเป็นร้อยละ 20.00

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
ในปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. ความรู้การบริหารธุรกิจ	กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการ และ การปรับตัวในสภาวะ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ทางธุรกิจ	กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการ และ การปรับตัวในสภาวะ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ทางธุรกิจ
2. มีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน	การเรียนการสอนเสริมเรื่อง ตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน และการเป็นผู้นำ ในด้านต้นทุน	การเรียนการสอนเสริมเรื่อง ตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน และการเป็นผู้นำ ในด้านต้นทุน
3. วัฒนธรรมผู้บริโภค	การทำความเข้าใจถึงความต้องการ ของลูกค้า การตอบสนองความ พึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่มีลักษณะเด่น เป็นเอกลักษณ์	การทำความเข้าใจถึงความต้องการ ของลูกค้า การตอบสนองความ พึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่มีลักษณะเด่น เป็นเอกลักษณ์
4. เทคโนโลยีสารสนเทศ	การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศ การผลิตสินค้าและบริการ การใช้ เทคโนโลยี Social media	การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศ การผลิตสินค้าและบริการ การใช้ เทคโนโลยี Social media และ ตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
5. ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ	ได้แก่ การมีความรู้ความชำนาญ และการฝึกฝนการใช้ภาษา	คือ การนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค การมีความรู้ความชำนาญ และการฝึกฝนการใช้ภาษา และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่

- ด้านที่ 1 ความรู้การบริหารธุรกิจ ตัวแปรย่อยคือ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการและการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ
- ด้านที่ 2 มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน ตัวแปรย่อยคือ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน และการเป็นผู้นำในด้านต้นทุน
- ด้านที่ 3 วัฒนธรรมผู้บริโภคตัวแปรย่อยคือ การทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์
- ด้านที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรย่อยคือ การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ การใช้เทคโนโลยี Social media และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค
- ด้านที่ 5 ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ตัวแปรย่อยคือ การมีความรู้ความชำนาญ การฝึกฝนการใช้ภาษาและตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)

1. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าการมีเสถียรภาพทางการเงิน และการสร้างผลกำไร

2. ด้านสังคม ได้แก่ การดูแลคุณภาพชีวิต และการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายและมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิด

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และฉิวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้า	12	80.00
2. การมีเสถียรภาพทางการเงิน	9	60.00
3. การสร้างผลกำไร	7	46.67

จากตารางที่ 4-17 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ โดยความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาคือ การมีเสถียรภาพทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และน้อยที่สุด คือ การสร้างผลกำไร คิดเป็นร้อยละ 46.67

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และฉิวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ	15	100.00
2. การมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ	7	46.67
3. การดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ	11	73.33

จากตารางที่ 4-18 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม โดยการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ การดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 73.33 และน้อยที่สุด คือ การมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการคิดเป็นร้อยละ 46.67

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของปัจจัย ที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อม

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	15	100.00
2. การไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตราย	15	100.00
3. มีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดต่อสิ่งแวดล้อม	15	100.00

จากตารางที่ 4-19 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมโดยมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตราย และมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดต่อสิ่งแวดล้อมคิดเป็นร้อยละ 100.00

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่4-20

ตารางที่ 4-20 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
ในปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป
(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. ด้านเศรษฐกิจ	ความมั่นคงด้านการเงินและ ความก้าวหน้า การมีเสถียรภาพ ทางการเงิน และการสร้างผลกำไร	ความมั่นคงด้านการเงินและ ความก้าวหน้า การมีเสถียรภาพ ทางการเงิน และการสร้างผลกำไร
2. ด้านสังคม	การดูแลคุณภาพชีวิต และการมี ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือ บริการ	การดูแลคุณภาพชีวิต และการมี ความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือ บริการ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติม จากการสัมภาษณ์คือ การดูแล ติดตามผลกระทบทางสังคมหลัง การขายหรือให้บริการ
3. ด้านสิ่งแวดล้อม	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ที่มีอันตราย และมีมาตรการ ป้องกันผลกระทบที่เกิด	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการ ที่มีอันตราย และมีมาตรการ ป้องกันผลกระทบที่เกิดต่อ สิ่งแวดล้อม

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขาย เดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรย่อยคือความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าการมีเสถียรภาพทางการเงิน และการสร้างผลกำไร

ด้านที่ 2 ด้านสังคมตัวแปรย่อยคือ การดูแลคุณภาพชีวิต การมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ

ด้านที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อมตัวแปรย่อยคือ มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายและมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดต่อสิ่งแวดล้อม

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

1. กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ

2. กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผนการกระจายสินค้า

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน	15	100.00
2. มีเทคโนโลยีสารสนเทศ	15	100.00
3. มีงบประมาณ	15	100.00

จากตารางที่ 4-21 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน โดยมีโครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณคิดเป็นร้อยละ 100.00

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมหลัก สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมหลัก

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มีปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา)	15	100.00
2. มีการวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ	15	100.00
3. มีการวางแผนการกระจายสินค้า	15	100.00

จากตารางที่ 4-22 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านหลัก โดยมีปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผนการกระจายสินค้า คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
ในการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. กิจกรรมสนับสนุน	โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ	โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ
2. กิจกรรมหลัก	ปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผน การกระจายสินค้า	ปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผน การกระจายสินค้า

จากตารางที่ 4-23 พบว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 กิจกรรมสนับสนุน ตัวแปรย่อยคือ โครงสร้างการจัดการ(การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ

ด้านที่ 2 กิจกรรมหลัก ตัวแปรย่อยคือ ปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผนการกระจายสินค้า

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก

1. การวางแผน และการออกแบบ ได้แก่ การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณ

2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ได้แก่ การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน และจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน

3. การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ ได้แก่ การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนดการกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยและการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป

4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ได้แก่ การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายและการนำผลประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงใต้
การวางแผน และการออกแบบ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ
การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่4-24

ตารางที่ 4-24 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของขั้นตอน
การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านการวางแผน
และการออกแบบ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์	15	100.00
2. การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณ	15	100.00
3. การวางแผนออกมาในรูปแบบตารางเวลา	8	53.33
4. ลำดับความสำคัญของงาน	4	26.67

จากตารางที่ 4-24 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าขั้นตอน
การจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านการวางแผน และ
การออกแบบ โดยการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์และการสอดคล้องกับเวลาและ
งบประมาณ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ การวางแผนออกมาในรูปแบบตารางเวลา
คิดเป็นร้อยละ 53.33 และน้อยที่สุด คือ ลำดับความสำคัญของงานคิดเป็นร้อยละ 26.67

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงใต้
การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการสามารถสรุปร้อยละของ
ประเด็นสำคัญด้วยวิธีContent analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติม
จากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่4-25

ตารางที่ 4-25 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของขั้นตอนการจัดการโครงการท่ามาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนา	11	73.33
2. การอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน	14	93.33
3. การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน	12	80.00

จากตารางที่ 4-25 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการท่ามาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ โดยมีการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงานคิดเป็นร้อยละ 80.00 และน้อยที่สุด คือ การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาคิดเป็นร้อยละ 73.33

ขั้นตอนการจัดการโครงการท่ามาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และมีตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของขั้นตอนการจัดการโครงการท่ามาค้าขายโรงเรียนพระราชูภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนด	15	100.00
2. การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อย	12	80.00
3. การส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป	14	93.33

จากตารางที่ 4-26 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ โดยการปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ การส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป คิดเป็นร้อยละ 93.33 และน้อยที่สุด คือ การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยคิดเป็นร้อยละ 80.00

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำสูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-27 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย	7	46.67
2. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่	9	60.00
3. การประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบที่ได้ปฏิบัติจริง	6	40.00

จากตารางที่ 4-27 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ โดยการนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย คิดเป็นร้อยละ 46.67 และน้อยที่สุด คือ การประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบที่ได้ปฏิบัติจริงคิดเป็นร้อยละ 40.00

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิเพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
 ในขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฏฐภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. การวางแผน และการออกแบบ	การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณ	การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน
2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ	การมีเหตุผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนา การอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน และการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน	การมีเหตุผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนา การอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน และการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน
3. การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ	การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนด การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อย และการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป	การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนด การกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อย และการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป
4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ	การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายและการนำผลประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่	การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายและการนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับที่ได้ปฏิบัติจริง

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ ภาควิชาสามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 การวางแผน และการออกแบบ ตัวแปรย่อยคือการสอดคล้องกับขอบเขตและ วัตถุประสงค์การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณและตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน

ด้านที่ 2 การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการตัวแปร ย่อยคือ การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณ แน่นนอน และการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน

ด้านที่ 3 การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบ โครงการ ตัวแปรย่อยคือ การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนดการกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อย และการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป

ด้านที่ 4 การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การนำไป เปรียบเทียบกับนโยบายและการนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบที่ได้ ปฏิบัติจริง

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาค

ตะวันออก

1. ค่านิยมสำคัญได้แก่ การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัยความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวัง สิ่งตอบแทน
2. มีความประพฤติดี ได้แก่ อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน
3. กิจกรรมเสริมหลักสูตรได้แก่นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน
4. คุณภาพชีวิตของนักเรียน ได้แก่ การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนจาก ผู้ปกครอง และครู
5. ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนได้แก่ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม
6. ทักษะการคิดและการเรียนรู้ได้แก่ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาการค้นคว้า และเรียนด้วยตนเอง
7. สาระวิชาหลัก ได้แก่ ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

8. STEM ได้แก่ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้

9. ICT and English ได้แก่ โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านค่านิยมสำคัญสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวนตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านค่านิยมสำคัญ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียน	15	100.00
2. มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย ความพอเพียง	4	26.67
3. มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน	2	13.33

จากตารางที่ 4-29 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านค่านิยมสำคัญ โดยการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย ความพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 26.67 และน้อยที่สุดคือ มีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนคิดเป็นร้อยละ 13.33

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านการมีความประพฤติดี สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำ มาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อัตราส่วนการขาดเรียน	15	100.00
2. อัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบ	13	86.67
3. การพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	12	80.00

จากตารางที่ 4-30 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำ มาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ค่าขาดเรียนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ อัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบ คิดเป็นร้อยละ 86.67 และน้อยที่สุด คือ การพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำ มาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-31 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำ มาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้	14	93.33
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	7	46.67
3. นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน	6	40.00

จากตารางที่ 4-31 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำ มาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยการมีนโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 รองลงมาคือ

นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 46.67 และน้อยที่สุด คือ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนคิดเป็นร้อยละ 40.00

ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนจากผู้ปกครอง	8	53.33
2. การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนจากครู	14	93.33

จากตารางที่ 4-32 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน โดยต้องการดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนจากครู มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 และรองลงมาคือ การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนจากผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 53.33

ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-33 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	15	100.00
2. นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น	10	66.67

จากตารางที่ 4-33 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนโดยการสื่อสาร การทำงานเป็นทีมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และรองลงมาคือ นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นคิดเป็นร้อยละ 66.67

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความคิดและการเรียนรู้ สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-34 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความคิดและการเรียนรู้

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. การคิดเชิงสร้างสรรค์	15	100.00
2. การแก้ปัญหา	15	100.00
3. การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	15	100.00

จากตารางที่ 4-34 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความคิดและการเรียนรู้ โดยการคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านสาระวิชาหลัก สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลัก

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ด้านการอ่าน การคำนวณ	15	100.00
2. การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	15	100.00

จากตารางที่ 4-35 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่าความสำเร็จ
ตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลัก
โดยด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100.00

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM สามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis
คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ดังตารางที่ 4-36

ตารางที่ 4-36 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	15	100.00
2. นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้	3	20.00

จากตารางที่ 4-36 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ความสำเร็จ
ตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดการศึกษา
แบบ STEM โดยการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคมมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 100.00 และรองลงมาคือ นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้
คิดเป็นร้อยละ 20.00

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและภาษาอังกฤษสามารถสรุปร้อยละของประเด็นสำคัญ

ด้วยวิธี Content analysis คือ การนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุด และฉิวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ ดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-37 จำนวน และร้อยละ ของการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำแนกตามตัวแปรของ
ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและภาษาอังกฤษ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์	7	46.67
2. โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน	4	26.67
3. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	10	66.67

จากตารางที่ 4-37 พบว่า การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่เสนอแนะว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและภาษาอังกฤษ โดยมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ มีโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 46.67 และน้อยที่สุด คือ มีโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน คิดเป็นร้อยละ 26.67

ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้พบว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้เพื่อหาตัวแปรเพิ่มเติมจากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4-38

ตารางที่ 4-38 ความสอดคล้องระหว่างการทบทวนวรรณกรรมและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
 ในความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำ มาค้าขายของ โรงเรียนพระราชรัฐ
 ภาคตะวันออก

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
1. ค่านิยมสำคัญ Outcome 1	การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้ นักเรียน มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย ความ พอเพียง และมีจิตสาธารณะใน การช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้ นักเรียน มีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย ความ พอเพียง และมีจิตสาธารณะใน การช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่ง ตอบแทน
2. มีความประพฤติดี Outcome 2	อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วน ที่ถูกให้ออกจากระบบ และการ พฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วน ที่ถูกให้ออกจากระบบ และการ พฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน
3. กิจกรรมเสริม หลักสูตร Outcome 3	นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลา รู้ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลา รู้ และนักเรียนมีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการ สัมภาษณ์คือ นักเรียนได้เข้าร่วม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ชุมชน
4. คุณภาพชีวิตของ นักเรียน Outcome 4	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของ นักเรียนจากผู้ปกครอง และครู	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของ นักเรียนจากผู้ปกครอง และครู
5. ทักษะความเป็น ผู้นำของเด็กนักเรียน Outcome 5	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการ สัมภาษณ์คือ นักเรียนรู้จักตนเอง และผู้อื่น
6. ทักษะการคิดและ การเรียนรู้ Outcome 6	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การ แก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียน ด้วยตนเอง	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การ แก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียน ด้วยตนเอง

ตารางที่ 4-38 (ต่อ)

ตัวแปร	ทบทวนวรรณกรรม	จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
7. สารวิชาหลัก Outcome 7	ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
8. STEM Outcome 8	นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มี ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้	นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มี ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้
9. ICT and English Outcome 9	โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และ สื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้ คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และ สื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้ คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

จากตารางที่ 4-38 พบว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียน
ประจักษ์ภูภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถแบ่งได้เป็น 9 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ค่านิยมสำคัญตัวแปรย่อยคือการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนมีความ
ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้มีวินัย ความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น
โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ด้านที่ 2 มีความประพฤตินดี ตัวแปรย่อยคือ อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วนที่ถูกให้
ออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน

ด้านที่ 3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร ตัวแปรย่อยคือ นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้
นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์
คือ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน

ด้านที่ 4 คุณภาพชีวิตของนักเรียน ตัวแปรย่อยคือ การได้รับการดูแลสุขภาพกายและ
จิตใจจากผู้ปกครอง และครู

ด้านที่ 5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน ตัวแปรย่อยคือ การสื่อสาร การทำงานเป็น
ทีม และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือนักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น

ด้านที่ 6 ทักษะการคิดและการเรียนรู้ ตัวแปรย่อยคือ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง

ด้านที่ 7 สารวิชาหลัก ตัวแปรย่อยคือ ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ด้านที่ 8 STEM ตัวแปรย่อยคือ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้

ด้านที่ 9 ICT and English ตัวแปรย่อยคือ โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เชิงปริมาณปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีผลกระทบสูงต่อความสำเร็จของโรงเรียนพระราชรัษฎ์

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในตารางผู้วิจัยได้ใช้ตัวอักษรและสัญลักษณ์แทนความหมายของค่าต่าง ๆ ดังนี้

SE	หมายถึง	ค่าที่แสดงระดับของความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการใช้ตัวแปรอิสระทั้งหมดพยากรณ์ตัวแปรตาม
Standardized coefficients	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
Unstandardized coefficients	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในรูปคะแนนดิบ
Beta	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอยของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในรูปคะแนนมาตรฐาน
R square	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) ที่อธิบายอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม
t	หมายถึง	ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานค่าสัมประสิทธิ์ การถดถอย

F	หมายถึง	ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
P-value	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัย
Collinearity statistics	หมายถึง	ค่าสถิติแสดงสภาพที่เกิดสหสัมพันธ์(Correlation)กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ
Tolerance	หมายถึง	ค่าแสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ หากค่า Tolerance < 0.2 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง
VIF	หมายถึง	ค่าแสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองหรือไม่ หากค่า VIF > 5 แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง
H ₀	หมายถึง	สมมติฐานหลัก (Null hypothesis)
H ₁	หมายถึง	สมมติฐานรอง (Alternative hypothesis)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันโดยแจกแจงความถี่และแสดงค่าร้อยละ

ตารางที่ 4-39 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
1. เพศ			
ชาย	58	25.22	2
หญิง	172	74.78	1
2. อายุ			
ไม่เกิน 30 ปี	39	16.96	4
31-40 ปี	84	36.52	1
41-50 ปี	40	17.39	3

ตารางที่ 4-39 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ	ลำดับ
51 ปีขึ้นไป	67	29.13	2
3. ระดับการศึกษาสูงสุด			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	
ปริญญาตรี	125	54.35	1
สูงกว่าโท	105	45.65	2
4. ประสบการณ์ในการทำงาน			
ไม่เกิน 10 ปี	74	32.17	1
11-20 ปี	69	30.00	2
21-30 ปี	46	20.00	3
31 ปีขึ้นไป	41	17.83	4
5. ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน			
ไม่เกิน 5 ปี	82	35.65	1
6-10 ปี	53	23.04	3
11-15 ปี	27	11.74	4
15 ปีขึ้นไป	68	29.57	2
รวม	230	100.00	

จากตารางที่ 4-39 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ ภาพรวมส่วนใหญ่เป็นดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 74.78 และเพศชาย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 25.22

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 36.52 รองลงมา คือ มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 29.13 มีอายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 17.39 และน้อยที่สุด คือ มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.96 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 54.35 รองลงมา คือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 45.65 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 32.17 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 11-20 ปี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีประสบการณ์ในการทำงาน 21-30 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 31 ปีขึ้นไป จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.83 ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันไม่เกิน 5 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 35.65 รองลงมา คือ มีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 5 ปีขึ้นไป จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 29.57 มีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 6-10 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 23.04 และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 11-15 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.74 ตามลำดับ

ผลการศึกษารูปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 74.78 มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 36.52 มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ร้อยละ 54.35 ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี ร้อยละ 32.17 และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันไม่เกิน 5 ปี ร้อยละ 35.65

เกณฑ์ในการแปลผลการวิเคราะห์ในตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 7 โดยใช้เกณฑ์ระดับค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ดังนี้ (วิชิต อุอ้าน, 2553)

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในระดับเห็นด้วยมากอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ด้านภาวะผู้นำด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านคุณลักษณะนักเรียนและด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายข้อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-40 ถึงตารางที่ 4-48

ตารางที่ 4-40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านภาวะผู้นำ	4.48	0.56	มากอย่างยิ่ง	1
ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ	4.29	0.59	มากอย่างยิ่ง	4
ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก	4.24	0.62	มากอย่างยิ่ง	5
ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	4.37	0.57	มากอย่างยิ่ง	2
ด้านกระบวนการเรียนการสอน	4.20	0.58	มาก	6
ด้านการมีส่วนร่วม	4.31	0.58	มากอย่างยิ่ง	3
ด้านคุณลักษณะนักเรียน	3.82	0.70	มาก	8
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.18	0.61	มาก	7
ภาพรวมปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	4.24	0.48	มากอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-40 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.82-4.48 โดยด้านภาวะผู้นำ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.48 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง รองลงมาตามลำดับ คือด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.37 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ด้านการมีส่วนร่วม มีคะแนน

เฉลี่ยอยู่ที่ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.29 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ด้านกระบวนการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.82 อยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.48 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.56-0.70 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน โดยรวม และในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านภาวะผู้นำ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
6. ผู้บริหาร โรงเรียนมีการจัด ประชุมเพื่อชี้แจง ให้ทราบถึง วิสัยทัศน์ และ แนวทางการ ปฏิบัติงานได้ อย่างชัดเจน	110 (47.83%)	100 (43.48%)	18 (7.83%)	1 (0.43%)	1 (0.43%)	4.38	0.69	มาก	3
7. ผู้บริหาร โรงเรียนเปิด โอกาสให้ บุคลากรแสดง ความคิดเห็น และความสามารถ อย่างเต็มที่	129 (56.09%)	84 (36.52%)	16 (6.96%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.48	0.65	มาก	2

ตารางที่ 4-41 (ต่อ)

ด้านภาวะผู้นำ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
8. ผู้บริหาร โรงเรียน ส่งเสริม สนับสนุนให้ บุคลากรเข้าร่วม ประชุมอบรม สัมมนาและ ศึกษาดูงานจาก หน่วยงานอื่น ๆ	146 (63.48%)	73 (31.74%)	11 (4.78%)	- (0%)	- (0%)	4.59	0.58	มาก	1
ภาพรวมด้านภาวะผู้นำ						4.48	0.56	มากอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-41 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ ภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.38-4.59 โดยผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.59 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียนปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.48 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง น้อยที่สุดคือ ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงภัยพิบัติ และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง เช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.57 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.58-0.69 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-42 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร
สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการของผู้ตอบแบบสอบถาม
(n = 230)

ด้านกลยุทธ์การ บริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
9. มีการแนะนำ กระบวนการ จัดทำแผนกล ยุทธ์การบริหาร จัดการการเรียน สอนให้เข้าใจ อย่างชัดเจน	80 (34.78%)	113 (49.13%)	36 (15.65%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.18	0.70	มาก	3
10. มีการสำรวจ และวางแผนใน การสรรหา บุคลากรตาม อัตราค่าจ้างที่มีอยู่	105 (45.65%)	107 (46.52%)	18 (7.83%)	- (0%)	- (0%)	4.38	0.63	มาก อย่าง ยิ่ง	1
11. มีการจัดทำ หลักสูตร การศึกษาให้ สอดคล้องกับ ท้องถิ่นและ ความพร้อมของ โรงเรียน	95 (41.30%)	109 (47.39%)	25 (10.87%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.29	0.68	มาก อย่าง ยิ่ง	2
ภาพรวมด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ						4.29	0.59	มากอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-42 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษา
ที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาคอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 4.29 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.18-4.38 โดยมีการสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากรตามอัตรากำลังที่มีผู้มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง รองลงมาคือ มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง น้อยที่สุดคือ มีการแนะนำกระบวนการการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.59 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.63-0.70 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-43 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านกร สนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
12. โรงเรียนมี การสนับสนุน นักเรียนและครู ในการส่งผลงาน ด้านวิชาการ หรือ ด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวด เพื่อชิงรางวัล	121 (52.61%)	82 (36.65%)	25 (10.87%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.40	0.72	มาก อย่าง ยิ่ง	1

ตารางที่ 4-43 (ต่อ)

ด้านกร สนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
13. โรงเรียน ได้รับการพัฒนา ด้านการส่งเสริม อาชีพจนเป็นที่ ยอมรับของ ผู้ปกครองและ ชุมชน	72 (31.30%)	112 (48.70%)	43 (18.70%)	2 (0.87%)	1 (0.43%)	4.10	0.75	มาก	3
14. โรงเรียน ได้รับความ ร่วมมือในการ แก้ปัญหาภายใน โรงเรียนจาก คณะกรรมการ สถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ผู้ปกครองและ ชุมชนเป็นอย่างดี	86 (37.39%)	114 (49.57%)	28 (12.17%)	1 (0.43%)	1 (0.43%)	4.2	0.7	มาก	2
ภาพรวมด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก						4.24	0.62	มากอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-43 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.10-4.40 โดยโรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวด

เพื่อชิงรางวัลมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.40 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดีมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.23 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือ โรงเรียนได้รับการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพจนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.62 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.71-0.75 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-44 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
15. โรงเรียนจัด สภาพแวดล้อม และอาคารเรียน ได้อย่างสะอาด เรียบร้อยและ ปลอดภัย	124 (53.91%)	83 (36.09%)	22 (9.57%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.43	0.68	มาก	1
16. โรงเรียน มีแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อ การเรียนรู้ของครู และนักเรียน เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต ศูนย์การเรียนรู้ เกี่ยวกับ	107 (46.52%)	89 (38.70%)	33 (14.35%)	- (0%)	1 (0.43%)	4.31	0.74	มาก	3

ตารางที่ 4-44 (ต่อ)

ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
เศรษฐกิจพอเพียง ห้องปฏิบัติการ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ									
17. มีการจัด กิจกรรมการสร้าง ความรักสามัคคี กันโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา การเข้าค่าย วิชาการ งานเลี้ยง สังสรรค์ประจำปี ฯลฯ	110 (43.48%)	116 (50.43%)	12 (5.22%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.37	0.62	มาก	2
								อย่าง ยิ่ง	
	ภาพรวมด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม					4.37	0.57	มาก	อย่าง ยิ่ง

จากตารางที่ 4-44 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อมภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.31-4.43 โดยโรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนได้อย่างสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัยมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ 4.43 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกันโรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา การเข้าค่ายวิชาการ งานเลี้ยงสังสรรค์ประจำปี ฯลฯ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.37 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือ โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียน เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต ศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ฯลฯ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.31 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.57 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.62-0.74 แสดงว่า

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-45 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้าน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อย	น้อย				
กระบวนการเรียนการสอน	มากที่สุด	ปานกลาง	น้อย	น้อย	น้อย				
18. มีการจัดทำ โครงการสอน แผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการ บันทึกหลังการ สอนทุกครั้ง	68 (29.57%)	121 (52.61%)	39 (16.96%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.11	0.70	มาก	3
19. โรงเรียนจัด กิจกรรมการเรียน การสอนที่ หลากหลาย เช่น กิจกรรมการ ถ่ายทอดความรู้จาก ผู้มีประสบการณ์ จริง กิจกรรมลงมือ ปฏิบัติจริงให้เห็น ผล โดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ	87 (37.83%)	122 (53.04%)	20 (8.70%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.28	0.64	มาก	1
								อย่าง ยิ่ง	

ตารางที่ 4-45 (ต่อ)

ด้าน กระบวนการ เรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
20. มีการผลิตหรือ นำเสนอชนิด ต่าง ๆ หรือ การนำนวัตกรรม ทางเทคโนโลยีมา ใช้ในการจัด กระบวนการเรียน การสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (CAI), สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอการสอน, โซเซียลมีเดีย ฯลฯ	83 (36.09%)	113 (49.13%)	30 (13.04%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.20	0.72	มาก	2
ภาพรวมด้านกระบวนการเรียนการสอน						4.20	0.58	มาก	

จากตารางที่ 4-45 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.11-4.28 โดยโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากผู้มีประสบการณ์จริง กิจกรรมลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผล โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.28 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ มีการผลิตหรือนำเสนอชนิดต่าง ๆ หรือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียน การสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอการสอน โซเซียลมีเดีย ฯลฯ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.20 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ มีการจัดทำโครงการสอน แผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง

มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.58 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.64-0.72 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-46 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
21. ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกัน	102 (44.35%)	105 (45.65%)	22 (9.57%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.34	0.67	มาก	2
22. ครูมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน	105 (45.65%)	109 (47.39%)	15 (6.52%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.38	0.63	มาก	1
23. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบโรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน เช่น	86 (37.39%)	110 (47.83%)	33 (14.35%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.22	0.70	มาก	3

ตารางที่ 4-46 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่น การเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรม ในท้องถิ่น ฯลฯ									
ภาพรวมด้านการมีส่วนร่วม						4.31	0.58	มากที่สุด	อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4-46 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.22-4.38 โดยครูมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.38 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกันมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.37 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดน้อยที่สุดคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชน โดยรอบโรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน เช่น การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่น การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ฯลฯ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.58 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.63-0.70 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-47 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร
สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม
(n = 230)

ด้านคุณลักษณะ นักเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
24. นักเรียนมี ทักษะในการคิด สร้างสรรค์ เช่น การคิดและ ออกแบบงาน ประดิษฐ์หรือ ผลิตภัณฑ์ใน วิชาการงานและ พื้นฐานอาชีพ เป็นต้น	36 (15.65%)	120 (52.17%)	69 (30.00%)	2 (0.87%)	3 (1.30%)	3.80	0.76	มาก	3
25. นักเรียนมี ทักษะในการ แสวงหาความรู้ ด้วยตนเองเช่น สามารถศึกษา ค้นคว้าเรื่องที่ตน สนใจและทำเป็น โครงการได้	49 (21.30%)	102 (44.35%)	76 (33.04%)	- (0%)	3 (1.30%)	3.84	0.80	มาก	1
26. นักเรียนมี ความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบ ต่องานที่ครู มอบหมายให้แล้ว	38 (16.52%)	119 (51.74%)	65 (28.26%)	8 (3.48%)	- (0%)	3.8	0.74	มาก	2

ตารางที่ 4-47 (ต่อ)

ด้านคุณลักษณะ นักเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
เสร็จตามกำหนด									
มีความรับผิดชอบ									
ต่อเพื่อนนักเรียน									
ด้วยกันในการ									
ทำงานกลุ่มที่									
ได้รับมอบหมาย									
ฯลฯ									
ภาพรวมด้านคุณลักษณะนักเรียน						3.82	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4-47 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.80-3.85 โดยนักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ นักเรียนมีความรับผิดชอบเช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ฯลฯ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.70 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.73-0.77 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหาร
สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม
(n = 230)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากอย่าง ยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
27. โรงเรียนมี การจัดการ ทดสอบนักเรียน อย่างเป็นระบบ และมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บ คะแนน, O-net, NT เป็นต้น	82 (35.65%)	108 (46.96%)	40 (17.39%)	- (0%)	- (0%)	4.18	0.71	มาก	2
28. โรงเรียนมี การตรวจสอบ ความก้าวหน้า ของนักเรียนอย่าง สม่ำเสมอเช่น ตรวจสอบการ อ่าน เขียน ของ นักเรียนแต่ละชั้น ให้เป็นไปตาม เกณฑ์	81 (35.22%)	120 (52.170%)	28 (12.17%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.22	0.67	มาก อย่าง ยิ่ง	1
29. โรงเรียนมี การติดตามผล การเรียนของ นักเรียนอย่าง สม่ำเสมอด้วย	67 (29.13%)	127 (55.22%)	35 (15.22%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.13	0.67	มาก	3

ตารางที่ 4-48 (ต่อ)

ด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	ระดับความคิดเห็น				น้อย อย่างยิ่ง	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่าง ยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย					
การคัดกรอง นักเรียนที่มีผล การเรียนต่ำกว่า มาตรฐาน เพื่อจัด ให้มีการเรียน เสริมในวิชานั้น ๆ									
ภาพรวมด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						4.18	0.61		มาก

จากตารางที่ 4-48 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.13-4.22 โดยโรงเรียนมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบการอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้น ให้เป็นไปตามเกณฑ์มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.18 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ โรงเรียนมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง เช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.61 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.67-0.71 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/บัญชีและการเงิน ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศ และด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายข้อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-49 ถึงตารางที่ 4-54

ตารางที่ 4-49 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ	3.70	0.69	มาก	2
ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/บัญชีและการเงิน	3.71	0.71	มาก	1
ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค	3.64	0.74	มาก	4
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.67	0.88	มาก	3
ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ	3.09	0.75	ปานกลาง	5
ภาพรวมปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถใน การที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	3.56	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4-49 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.09-3.71 โดยด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาตามลำดับ คือด้านความรู้การบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านเทคโนโลยี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมากด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุด คือ ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.64 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.69-0.88 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ โดยรวมและในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุดอย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยอย่างยิ่ง				
30. มีความสามารถในการกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อ	19 (8.26%)	124 (53.91%)	79 (34.35%)	8 (3.48%)	- (0%)	3.67	0.68	มาก	3
31. มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ เช่น การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การบรรจุหีบห่อเป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจใส่และรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง	27 (11.74%)	121 (52.61%)	70 (30.43%)	10 (4.35%)	2 (0.87%)	3.70	0.77	มาก	2
32. มีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เช่น ผลิต	32 (13.91%)	116 (51.74%)	70 (30.43%)	6 (2.61%)	3 (1.30%)	3.74	0.78	มาก	1

ตารางที่ 4-50 (ต่อ)

ด้านความรู้การ บริหารธุรกิจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
สินค้าให้เป็นไป ตามความต้องการ ของตลาด, มีการ คาดการณ์ แนวโน้มความ ต้องการตลาดใน อนาคต									
ภาพรวมด้านความรู้การบริหารธุรกิจ						3.70	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4-50 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.67-3.74 โดยมีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเช่น ผลิตสินค้าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด, มีการคาดการณ์แนวโน้มความต้องการตลาดในอนาคตมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.74 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การบรรจุหีบห่อ เป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจใส่ และรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ มีความสามารถในกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.69 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.68-0.78 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-51 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านมีความรู้เรื่อง
ตัวเลข/ บัญชีและการเงิน ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านมีความรู้ เรื่องตัวเลข/ บัญชีและ การเงิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
33. มีการเรียน การสอนเสริม เรื่องตัวเลข/ การ บัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมา ค้าขายใน โรงเรียน	30 (13.04%)	109 (47.39%)	84 (36.52%)	7 (3.04%)	- (0%)	3.70	0.73	มาก	2
34. ความ พยายามที่ลด ต้นทุนด้วยการ บัญชี/ การเงิน อย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนใน การจัดซื้อ การลดต้นทุนต่อ หน่วยของสินค้า เป็นต้น	30 (13.04%)	117 (50.87%)	75 (32.61%)	7 (3.04%)	1 (0.43%)	3.72	0.74	มาก	1
35. การเป็นผู้ นำในด้านต้นทุนที่ ต่ำด้วยการให้ ความรู้ทางการ จัดการบัญชีและ	33 (14.35%)	107 (46.52%)	80 (34.78%)	4 (1.74%)	6 (2.61%)	3.68	0.84	มาก	3

ตารางที่ 4-51 (ต่อ)

ด้านมีความรู้ เรื่องตัวเลข/ บัญชีและ การเงิน	ระดับความคิดเห็น				น้อย อย่างยิ่ง	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย					
การเงิน เช่น การฝึกฝน การลงบัญชีและ สามารถวิเคราะห์ ถึงสาเหตุที่มา ของต้นทุนและ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การ ลดต้นทุนได้ เป็นต้น									
ภาพรวมด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน						3.71	0.71		มาก

จากตารางที่ 4-51 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.68-3.72 โดยความพยายามที่ลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน อย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนในการจัดซื้อ, การลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.72 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมาค้าขายในโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ การเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำ ด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงินเช่น การฝึกฝนการลงบัญชีและสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนได้ เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.68 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.71 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.73-0.84 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ

แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงินมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-52 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรม ผู้บริโภคของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านวัฒนธรรม ผู้บริโภค	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
36. มีการทำ ความเข้าใจถึง ความต้องการ ของลูกค้า กลุ่มเป้าหมาย เช่น มีแบบ สอบถามความ ต้องการในการ บริโภคของ กลุ่มเป้าหมาย, การเข้าใจถึง วัฒนธรรม ท้องถิ่นของ ผู้บริโภค เป็นต้น	26 (11.30%)	116 (50.43%)	73 (31.74%)	11 (4.78%)	4 (1.74%)	3.65	0.81	มาก	1
37. สามารถ ตอบสนองความ พึงพอใจด้วย สินค้าและบริการ ตรงตามความ ต้องการของลูกค้า	23 (10.00%)	117 (50.87%)	76 (33.04%)	13 (5.65%)	1 (0.43%)	3.64	0.76	มาก	2

ตารางที่ 4-52 (ต่อ)

ด้านวัฒนธรรม ผู้บริโภคร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
เช่น มีการให้ ความรู้เกี่ยวกับ คุณภาพสินค้า และวิธีการใช้, มี การส่งสินค้าอย่าง รวดเร็ว เป็นต้น									
38. มีผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่มี ลักษณะเด่นเป็น เอกลักษณ์ตาม กลุ่มผู้บริโภคร เช่น มีการผลิต สินค้าพิเศษ เฉพาะกลุ่มลูกค้า, การผลิตให้มี คุณลักษณะ เฉพาะตาม เทศกาล เป็นต้น	26 (11.30%)	108 (46.96%)	84 (36.52%)	8 (3.48%)	4 (1.74%)	3.63	0.80	มาก	3
ภาพรวมด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคร						3.64	0.74	มาก	

จากตารางที่ 4-52 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภครภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.63-3.65 โดยมีการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเช่น มีแบบสอบถามความต้องการในการบริโภคของกลุ่มเป้าหมาย, การเข้าใจถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้บริโภคร เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ย

มากที่สุด อยู่ที่ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ สามารถตอบสนองความพึงพอใจด้วยสินค้าและบริการตรงตามความต้องการของลูกค้าเช่น มีการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพสินค้าและวิธีการใช้ มีการส่งสินค้าอย่างรวดเร็ว เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ มีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ตามกลุ่มผู้บริโภคเช่น มีการผลิตสินค้าพิเศษเฉพาะกลุ่มลูกค้า การผลิตให้มีคุณลักษณะเฉพาะตามเทศกาล เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.74 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง0.76-0.81 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-53 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
39. สามารถนำ เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อ นำมาช่วยในเรื่อง สารสนเทศการ ผลิตสินค้าและ บริการได้อย่าง รวดเร็ว และมี คุณภาพ เช่น การ คำนวณการผลิต การคำนวณเวลา ให้บริการ การทำ รายงานสถิติ	45 (19.57%)	99 (43.04%)	68 (29.57%)	12 (5.22%)	6 (2.61%)	3.72	0.93	มาก	2

ตารางที่ 4-53 (ต่อ)

ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
จำนวนการผลิต ยอดการจำหน่าย เป็นต้น									
40. สามารถนำ เทคโนโลยี Social media มาใช้ใน การตอบสนอง ความต้องการของ ตลาดผู้บริโภคได้ อย่างทันเวลาเช่น Facebook, @line, Twister, Intragram เป็นต้น	52 (22.61%)	100 (43.48%)	57 (24.78%)	14 (6.09%)	7 (3.04%)	3.77	0.97	มาก	1
41. สามารถนำ เทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ ในการประมวล ความต้องการของ ผู้บริโภค เช่น การ จัดทำฐานข้อมูล ลูกค้า	35 (15.22%)	87 (37.83%)	80 (34.78%)	20 (8.70%)	8 (3.48%)	3.53	0.97	มาก	3
ภาพรวมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ						3.67	0.88	มาก	

จากตารางที่ 4-53 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.53-3.77 โดยสามารถนำเทคโนโลยี Social media มาใช้ในการตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคได้อย่างทันเวลาเช่น Facebook, @line, Twister, Intragram เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างรวดเร็ว และมีคุณภาพเช่น การคำนวณการผลิต การคำนวณเวลาให้บริการ การทำรายงานสถิติจำนวนการผลิต ยอดการจำหน่าย เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.72 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค เช่น การจัดทำฐานข้อมูลลูกค้ามีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.53 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.88 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.93-0.97 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-54 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้าน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
42. ความรู้ความ ชำนาญในการใช้ ภาษาอังกฤษ และ ภาษาอื่น ๆ กับ ธุรกิจในประเทศ	5 (2.17%)	54 (23.48%)	131 (56.96%)	38 (16.52%)	2 (0.87%)	3.10	0.72	ปาน กลาง	2
43. การมี ประสบการณ์การ ใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ในการทำธุรกิจ	6 (2.61%)	50 (21.74%)	120 (52.17%)	44 (19.13%)	10 (4.35%)	2.99	0.83	ปาน กลาง	3

ตารางที่ 4-54 (ต่อ)

ด้าน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
หรือกิจการต่างๆ ทั้งในและนอก ประเทศ									
44. การฝึกฝน การใช้ ภาษาอังกฤษ และ ภาษาอื่น ๆ สำหรับการ สื่อสารระหว่าง ประเทศ	15 (6.52%)	55 (23.91%)	124 (53.91%)	32 (13.91%)	4 (1.74%)	3.20	0.82	ปาน กลาง	1
ภาพรวมด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ						3.09	0.75	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-54 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.99-3.20 โดยการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ สำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.20 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ กับธุรกิจในประเทศ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.10 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง น้อยที่สุดคือ การมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำธุรกิจหรือกิจการต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.99 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.75 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.72-0.83 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขาย
 เดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม
 เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขาย
 เดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ
 แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยใช้สถิติเชิง
 พรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายชื่อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน
 มาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-55 ถึงตารางที่ 4-58

ตารางที่ 4-55 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน
 ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของ
 โรงเรียนพระราชรัฐ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ($n = 230$)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้ โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของ โรงเรียนพระราชรัฐ)	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านเศรษฐกิจ	3.69	0.70	มาก	2
ด้านสังคม	3.66	0.75	มาก	3
ด้านสิ่งแวดล้อม	4.03	0.66	มาก	1
ภาพรวมปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของ โรงเรียนพระราชรัฐ)	3.79	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4-55 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้
 โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ของ
 ผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นราย
 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.66-4.03 โดยด้านสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.03
 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาตามลำดับ คือด้านเศรษฐกิจ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.69 ซึ่งอยู่ในระดับ
 มาก และน้อยที่สุด คือ ด้านสังคม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.61 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.66-0.75 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)โดยรวม และในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-56 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
45. โครงการมี ความมั่นคงด้าน การเงินและ ความก้าวหน้า โครงการต่าง ๆ โดยจัดให้มี แผนการจัดการ รายได้ ต่อเนื่อง	27 (11.74%)	128 (55.65%)	67 (29.13%)	7 (3.04%)	1 (0.43%)	3.75	0.71	มาก	1
46. โครงการมี เสถียรภาพทาง การเงิน สามารถ จ่ายค่าตอบแทน ในการทำ กิจกรรมการผลิต หรือบริการของ โครงการต่าง ๆ	27 (11.74%)	115 (50.00%)	73 (31.74%)	14 (6.09%)	1 (0.43%)	3.67	0.78	มาก	2

ตารางที่ 4-56 (ต่อ)

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
47. โครงการ สามารถสร้างผล กำไรให้กับสมาชิก ได้	28 (12.17%)	109 (47.39%)	77 (33.48%)	15 (6.52%)	1 (0.43%)	3.64	0.80	มาก	3
ภาพรวมด้านเศรษฐกิจ						3.69	0.70	มาก	

จากตารางที่ 4-56 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี) หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.64-3.75 โดยโครงการมีความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าโครงการต่าง ๆ โดยจัดให้มีแผนการจัดการรายได้อย่างต่อเนื่องมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ โครงการมีเสถียรภาพทางการเงิน สามารถจ่ายค่าตอบแทนในการทำกิจกรรมการผลิตหรือบริการของโครงการต่าง ๆ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือ โครงการสามารถสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.70 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.71-0.80 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี) หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-57 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืน
ที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของ
โรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านสังคม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
48. โครงการมี แผนการดูแล คุณภาพชีวิตของ สมาชิกในโครงการ	24 (10.43%)	101 (43.91%)	91 (39.57%)	9 (3.91%)	5 (2.17%)	3.57	0.82	มาก	3
49. โครงการมี ความรับผิดชอบต่อ ผลิตภัณฑ์หรือ บริการที่ออกไปสู่ ท้องตลาด	29 (12.61%)	123 (53.48%)	67 (29.13%)	10 (4.35%)	1 (0.43%)	3.73	0.75	มาก	1
50. โครงการมี การดูแลติดตาม ผลกระทบทาง สังคมหลังการ ขายหรือให้บริการ	31 (13.48%)	116 (50.43%)	67 (29.13%)	12 (5.22%)	4 (1.74%)	3.69	0.83	มาก	2
ภาพรวมด้านสังคม						3.66	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4-57 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้
โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้าน
สังคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนน
เฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.57-3.73 โดยโครงการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ออกไปสู่
ท้องตลาด มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.73 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ โครงการมีการดูแล
ติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.69 ซึ่งอยู่ในระดับมาก
น้อยที่สุดคือ โครงการมีแผนการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.57

ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.75 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.74-0.83 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปได้ใน 5 ปี หลังจากจบ โครงการของ โรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-58 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบ โครงการของ โรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุดอย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยอย่างยิ่ง				
51. โครงการมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	50 (21.74%)	124 (53.91%)	51 (22.17%)	5 (2.17%)	- (0%)	3.95	0.73	มาก	3
52. โครงการไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม	76 (33.04%)	112 (48.70%)	40 (17.39%)	1 (0.43%)	1 (0.43%)	4.13	0.74	มาก	1
53. โครงการมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม	66 (28.70%)	107 (46.52%)	50 (21.74%)	6 (2.61%)	1 (0.43%)	4.00	0.81	มาก	2
ภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม						4.03	0.66	มาก	

จากตารางที่ 4-58 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.95-4.13 โดยโครงการ ไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ โครงการมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ โครงการมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.66 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.72-0.80 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมมีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย คำนิยามสนับสนุน และด้านกิจกรรมหลัก โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายข้อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-59 ถึงตารางที่ 4-61

ตารางที่ 4-59 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

การดำเนินการ Value chain ในโครงการ ของโรงเรียนพระราชรัฐ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านกิจกรรมสนับสนุน	3.99	0.68	มาก	1
ด้านกิจกรรมหลัก	3.88	0.75	มาก	2
ภาพรวมการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ	3.94	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4-59 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชวังของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.88-3.99 โดยด้านกิจกรรมสนับสนุน มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาตามลำดับ คือด้านกิจกรรมหลักมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.67 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.68-0.75 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชวัง โดยรวมและในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-60 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชวัง ด้านกิจกรรมสนับสนุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านกิจกรรม สนับสนุน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
54. มีการกำหนด โครงสร้าง บุคลากรในการ บริหารงาน โครงการ เช่น กำหนดครู ผู้รับผิดชอบ กำหนดนักเรียนที่ เข้าร่วมกิจกรรม	88 (38.26%)	112 (48.70%)	29 (12.61%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.25	0.68	มาก	1
55. มีการนำ เทคโนโลยีมาช่วย สนับสนุนในการ ผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่อง	53 (23.04%)	109 (47.39%)	53 (23.04%)	10 (4.35%)	5 (2.17%)	3.85	0.90	มาก	3

ตารางที่ 4-60 (ต่อ)

ด้านกิจกรรม สนับสนุน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ				
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง								
อุปกรณ์ช่วยการ ผลิตสินค้าจำนวน มาก, ใช้ Social media ในการทำ การตลาด เป็นต้น	56.	ได้รับ	การ	สนับสนุน	52	113	53	10	2	3.88	0.84	มาก	2
งบประมาณการ ในการดำเนิน โครงการ จากภาคเอกชน และชุมชนรอบ โรงเรียน													
ภาพรวมด้านกิจกรรมสนับสนุน						3.99	0.68	มาก					

จากตารางที่ 4-60 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.86-4.24 โดยมีการกำหนดโครงสร้างบุคลากรในการบริหารงานโครงการ เช่น กำหนดครูผู้รับผิดชอบ กำหนดนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.25 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดอย่างยิ่ง รองลงมาคือ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการจากภาคเอกชน และชุมชนรอบโรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดคือ มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนในการผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่องอุปกรณ์ช่วยการผลิตสินค้าจำนวนมาก ใช้ Social media ในการทำการตลาด เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.68 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.68-0.88 แสดงว่า ความ

คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-61 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านกิจกรรมหลัก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุดอย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยอย่างยิ่ง				
57. มีปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา) ที่เหมาะสมกับโครงการ	67 (29.13%)	112 (48.70%)	46 (20.00%)	5 (2.17%)	- (0%)	4.05	0.76	มาก	1
58. มีการวางแผนกระบวนการผลิต และวิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียนลำดับขั้นตอนการผลิต, มีสูตรการคำนวณวัสดุดิบที่แน่นอน, การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น	60 (26.09%)	113 (49.13%)	53 (23.04%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.00	0.75	มาก	2

ตารางที่ 4-61 (ต่อ)

ด้านกิจกรรม หลัก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
59. มีการวางแผน การกระจายสินค้า (การตลาดและ การขาย) เช่น การกำหนด กลุ่มเป้าหมาย, วิธีการขนส่ง สินค้า, การ ประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการ ขาย เป็นต้น	44 (19.13%)	100 (43.48%)	72 (31.30%)	12 (5.22%)	2 (0.87%)	3.75	0.85	มาก	3
60. มีการบริการ หลังการขายเช่น การรับประกัน เปลี่ยนคืนสินค้า ในเวลาที่กำหนด การรับฟังความ คิดเห็นจากลูกค้า หลังการใช้สินค้า และบริการ	49 (21.30%)	97 (42.17%)	63 (27.39%)	13 (5.65%)	8 (3.48%)	3.72	0.98	มาก	4
ภาพรวมด้านกิจกรรมหลัก						3.88	0.75	มาก	

จากตารางที่ 4-61 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ ด้านกิจกรรมหลักภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.72-4.05 โดยมีปัจจัยนำเข้า(คน (ครู,

นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคืบ และเวลา) ที่เหมาะสมกับโครงการ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.05 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ มีการวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียนลำดับขั้น ตอนการผลิตมีสูตรการคำนวณวัสดุคืบที่แน่นอน การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมากถัดมา มีการวางแผนการกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) เช่น การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย, วิธีการขนส่งสินค้า, การประชาสัมพันธ์, การส่งเสริมการขาย เป็นต้น มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.75 ซึ่งอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือ มีการบริการหลังการขาย เช่น การรับประกันเปลี่ยนคืนสินค้าในเวลาที่กำหนด, การรับฟังความคิดเห็นจากลูกค้าหลังการใช้สินค้าและบริการ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.72 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.75 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.75-0.98 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมหลัก มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ และด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายข้อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-62 ถึงตารางที่ 4-66

ตารางที่ 4-62 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านการวางแผน และการออกแบบ	4.06	0.67	มาก	2
ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ	4.11	0.62	มาก	1
ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ	4.04	0.64	มาก	3

ตารางที่ 4-62 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ	3.90	0.65	มาก	4
ภาพรวมขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย	4.03	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4-62 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.90-4.11 โดยด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการวางแผน และการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 อยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.59 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.62-0.66 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโดยรวม และในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-63 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการวางแผน และการออกแบบของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านการวางแผน และ การออกแบบ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
61. การวางแผน โครงการสอดคล้อง กับขอบเขตและ วัตถุประสงค์	71 (30.87%)	119 (51.74%)	39 (16.96%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.13	0.69	มาก	1

ตารางที่ 4-63 (ต่อ)

ด้านการวางแผน และ การออกแบบ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
62. การวางแผน โครงการ สอดคล้องกับ เวลาและ งบประมาณเป็น สำคัญ	68 (29.57%)	118 (51.30%)	40 (17.39%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.09	0.73	มาก	2
63. การกำหนด การวางแผน ออกมาในรูป ตารางเวลาและ ลำดับความสำคัญ ของงาน	57 (24.78%)	116 (50.43%)	51 (22.17%)	6 (2.61%)	- (0%)	3.97	0.76	มาก	3
ภาพรวมด้านการวางแผน และการออกแบบ						4.06	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4-63 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย ด้านการวางแผน และการออกแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.97-4.13 โดยการวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือการวางแผนโครงการสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณเป็นสำคัญมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 ซึ่งอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือ การกำหนดการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.97 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.67 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.69-0.76 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการวางแผน และการออกแบบ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-64 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการ
ทำมาค้าขายด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของ
โครงการของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านการคัดเลือก อนุมัติโครงการ และการเตรียม ความพร้อมของ โครงการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
64. การคัดเลือก และอนุมัติอย่าง น้อยจะต้องมีเหตุ มีผลที่เป็นไปตาม นโยบายของ การพัฒนาด้วย	67 (29.13%)	127 (55.22%)	36 (15.65%)	- (0%)	- (0%)	4.13	0.66	มาก	1
65. โครงการที่ ได้รับการอนุมัติ ต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณ ดำเนินการ อย่างแน่นอน	65 (28.26%)	127 (55.22%)	37 (16.09%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.11	0.67	มาก	2
66. การจัดเตรียม ความพร้อมเพื่อ ดำเนินงาน ได้แก่ การเตรียมงาน เตรียมเงิน เตรียม บุคลากร และ เตรียมองค์กร	59 (25.65%)	133 (57.83%)	37 (16.09%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.09	0.66	มาก	3
ภาพรวมด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ						4.11	0.62	มาก	

จากตารางที่ 4-64 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.09-4.13 โดยการคัดเลือก และอนุมัติอย่างน้อยจะต้องมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาด้วยมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ โครงการที่ได้รับการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณดำเนินการอย่างแน่นอนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.11 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือ การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน ได้แก่การเตรียมงานเตรียมเงิน เตรียมบุคลากร และเตรียมองค์กร มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.62 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.66-0.67 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-65 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม(n = 230)

ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
67. นำโครงการไปสู่การปฏิบัติ โดยยึดตามแผนที่ได้กำหนดไว้	69 (30.00%)	120 (52.17%)	41 (17.83%)	- (0%)	- (0%)	4.12	0.68	มาก	1

ตารางที่ 4-65 (ต่อ)

ด้านกร ปฏิบัติการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
ดำเนินการตาม โครงการ การควบคุม โครงการ และ การส่งมอบ โครงการ									
68. กำกับและ ควบคุมขั้น ตอน ย่อยเพื่อให้ โครงการเป็นไป ตามแผนงาน โครงการที่ได้ กำหนดไว้	60 (26.09%)	121 (52.61%)	48 (20.87%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.04	0.70	มาก	2
69. เมื่อโครงการ เสร็จสิ้นลงมีการ ส่งมอบให้ หน่วยงานประจำ นำไปดำเนินการ บริหารในระดับ ปกติต่อไป	57 (24.78%)	109 (47.39%)	61 (26.52%)	3 (1.30%)	- (0%)	3.96	0.75	มาก	3
ภาพรวมด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุม โครงการ และการส่งมอบโครงการ						4.04	0.64	มาก	

จากตารางที่ 4-65 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมา
ค้าขายด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่

ในช่วง 3.96-4.12 โดยนำโครงการไปสู่การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ได้กำหนดไว้มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.12 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ กำกับและควบคุมขั้นต้นน้อยเพื่อให้โครงการเป็นไปตามแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงมีการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการบริหารในระดับปกติต่อไป มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.96 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.64 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.68-0.75 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-66 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
70. โครงการและ การปรับปรุง แก้ไขโครงการ	44 (19.13%)	123 (53.48%)	62 (26.96%)	1 (0.43%)	- (0%)	3.9 0	0.69	มาก	2
การดำเนินงาน ของโครงการ โดยนำไป เปรียบเทียบกับ นโยบาย									
71. การนำผล การประเมิน ที่ได้มาการปรับ นโยบายและ วางแผนใหม่	43 (18.70%)	119 (51.74%)	66 (28.70%)	2 (0.84%)	- (0%)	3.8 8	0.71	มาก	3

ตารางที่ 4-66 (ต่อ)

ด้านการประเมิน โครงการและ การปรับปรุง แก้ไขโครงการ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ บ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
72. ประเมิน ความก้าวหน้า ของแผน เปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงาน จริงกับผล ที่คาดว่าจะได้รับ	43 (18.70%)	127 (55.22%)	58 (25.22%)	1 (0.43%)	1 (0.43%)	3.9	0.70	มาก	1
ภาพรวมด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ						3.9	0.65	มาก	
						0			

จากตารางที่ 4-66 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.88-3.91 โดยประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.91 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ การนำผลการประเมินที่ได้มาปรับนโยบายและวางแผนใหม่ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.65 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.69-0.70 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 7 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ด้านค่านิยมสำคัญด้านการมีความประพฤติดี ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ ด้านสาระวิชาหลักด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) วิเคราะห์รายชื่อด้วยค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: SD) ดังตารางที่ 4-67 ถึงตารางที่ 4-76

ตารางที่ 4-67 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการ ทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราช ฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
ด้านค่านิยมสำคัญ	4.22	0.63	มากอย่างยิ่ง	2
ด้านการมีความประพฤติดี	3.93	0.59	มาก	6
ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.23	0.70	มากอย่างยิ่ง	1
ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน	4.14	0.61	มาก	3
ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	3.94	0.67	มาก	5
ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้	3.86	0.68	มาก	8
ด้านสาระวิชาหลัก	3.78	0.61	มาก	9
ด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM	3.98	0.68	มาก	4
ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ	3.92	0.71	มาก	7
ภาพรวมความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชา ฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.00	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4-67 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้ตอบแบบสอบถามภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.78-4.23 โดยด้านด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.23 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาตามลำดับ คือด้านค่านิยมสำคัญมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมากด้านด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับมากด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.94 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ด้านการมีความประพฤติดี มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93 ซึ่งอยู่ในระดับมากด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมากด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.86 ซึ่งอยู่ในระดับมากและน้อยที่สุด คือ ด้านสาระวิชาหลักมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 อยู่ในระดับมาก ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.54 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.61-0.71 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม และในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-68 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านค่านิยมสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านค่านิยม สำคัญ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
73. นักเรียนมีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน	80 (34.78%)	124 (53.91%)	24 (10.43%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.23	0.66	มาก	1
74. นักเรียนมีความกตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย	82 (35.65%)	117 (50.87%)	29 (12.61%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.21	0.69	มาก	3

ตารางที่ 4-68 (ต่อ)

ด้านค่านิยม สำคัญ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
75. นักเรียนใช้ หลักความ พอเพียง และมีจิต สาธารณะในการ ช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่ง ตอบแทน	87 (37.83%)	109 (47.39%)	32 (13.91%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.22	0.71	มาก	2
ภาพรวมด้านค่านิยมสำคัญ						4.22	0.63	มากอย่างยิ่ง	

จากตารางที่ 4-68 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านค่านิยมสำคัญภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.21-4.23 โดยนักเรียนมีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทนมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.23 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ นักเรียนใช้หลักความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือนักเรียนมีความกตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.63 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.66-0.71 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-69 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการมีความประพฤติดี ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านการมีความ ประพฤติดี	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
76. นักเรียนมี อัตราส่วนการ ขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ลดลง	48 (20.87%)	133 (57.83%)	47 (20.43%)	2 (0.87%)	- (0%)	3.99	0.67	มาก	1
77. นักเรียนมี อัตราส่วนที่ถูกให้ ออกจากระบบ การศึกษาก่อนจบ ช่วงชั้น ในปี การศึกษาที่ผ่าน มาน้อยลง	41 (17.83%)	123 (53.48%)	63 (27.39%)	3 (1.30%)	- (0%)	3.88	0.70	มาก	3
78. นักเรียนมี การแสดงออกถึง พฤติกรรมเชิงลบ ของนักเรียน เช่น ทุจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความ รำคาญแก่ผู้อื่น ลักขโมยของผู้อื่น	43 (18.70%)	127 (55.22%)	58 (25.22%)	1 (0.43%)	1 (0.43%)	3.91	0.70	มาก	2
ภาพรวมด้านการมีความประพฤติดี						3.93	0.59	มาก	

จากตารางที่ 4-69 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการมีความประพฤติดี ภาพรวมอยู่

ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.88-3.99 โดยนักเรียนมีอัตราส่วนการขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ลดลง มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ นักเรียนมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน เช่น ทุจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น ลักษณะของผู้อื่นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.91 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีอัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบการศึกษา ก่อนจบช่วงชั้น ในปีการศึกษาที่ผ่านมาน้อยลงมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.59 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.67-0.70 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความประพฤตินี้มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-70 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
79. นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้	94 (40.87%)	104 (45.22%)	27 (11.74%)	4 (1.74%)	1 (0.43%)	4.25	0.76	มาก	1
80. นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสา และการมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชน	91 (39.57%)	107 (46.52%)	28 (12.17%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.24	0.73	มาก	2

ตารางที่ 4-70 (ต่อ)

ด้านกิจกรรม เสริมหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
81 นักเรียนได้ เข้าร่วมกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาชุมชน ตามความคิดเห็น ของครูและชุมชน	87 (37.83%)	108 (46.96%)	31 (13.48%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.21	0.74	มาก	3
ภาพรวมด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร						4.23	0.70	มาก	อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4-70 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.21-4.25 โดยนโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.25 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาและการมีส่วนร่วมกับชุมชน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งน้อยที่สุดคือ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน ตามความคิดเห็นของครูและชุมชนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.70 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.73-0.76 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-71 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านคุณภาพ ชีวิตของ นักเรียน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
82. การมีส่วนร่วมในการดูแล สุขภาพกายของ บุตรหลานของ ผู้ปกครอง	67 (29.13%)	126 (54.78%)	36 (15.65%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.13	0.67	มาก	2
83. การมีส่วนร่วมในการดูแล สุขภาพจิตของ บุตรหลานของ ผู้ปกครอง	63 (27.39%)	124 (53.91%)	41 (17.83%)	2 (0.87%)	- (0%)	4.08	0.69	มาก	3
84. การช่วยดูแล สุขภาพจิตของ นักเรียนในความ ดูแลของครู	79 (34.35%)	124 (53.91%)	26 (11.30%)	1 (0.43%)	- (0%)	4.22	0.65	มาก อย่าง ยิ่ง	1
ภาพรวมด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน						4.14	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4-71 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.08-4.22 โดยการช่วยดูแลสุขภาพจิตของนักเรียนในความดูแลของครู มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.22 ซึ่งอยู่ในระดับมากอย่างยิ่งรองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพกายของบุตรหลานของผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.13 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพจิตของบุตรหลานของผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.61 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.65-0.69 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-72 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านทักษะ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	ความเป็นผู้นำ ของเด็กนักเรียน	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย น้อย				
85. นักเรียนมี ทักษะการ นำเสนอข้อมูล และถ่ายทอด ข้อมูล	45 (19.57%)	112 (48.70%)	67 (29.13%)	5 (2.17%)	1 (0.43%)	3.85	0.77	มาก	3
86. นักเรียนมี ทักษะการทำงาน เป็นทีม	57 (24.78%)	118 (51.30%)	52 (22.61%)	3 (1.30%)	- (0%)	4.00	0.73	มาก	1
87. นักเรียนรู้จัก ตนเองและผู้อื่น	48 (20.87%)	133 (57.83%)	47 (20.43%)	2 (0.87%)	- (0%)	3.99	0.67	มาก	2
ภาพรวมด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน						3.94	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4-72 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.85-4.00 โดยนักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดรองลงมาคือ นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่นมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมาก น้อยที่สุดคือ นักเรียนมีทักษะการนำเสนอข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่

3.85 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.67 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.67-0.77 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-73 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านทักษะการ คิดและการ เรียนรู้	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
88. นักเรียนมี ทักษะการคิดเชิง สร้างสรรค์	42 (18.26%)	117 (50.87%)	68 (29.57%)	3 (1.30%)	- (0%)	3.86	0.72	มาก	2
89. นักเรียนมี ทักษะการ แก้ปัญหา	39 (16.96%)	120 (52.17%)	66 (28.70%)	5 (2.17%)	- (0%)	3.84	0.72	มาก	3
90. นักเรียนมี ทักษะการค้นคว้า และเรียนรู้ด้วย ตนเอง	41 (17.83%)	123 (53.48%)	63 (27.39%)	3 (1.30%)	- (0%)	3.88	0.70	มาก	1
ภาพรวมด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้						3.86	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4-73 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.84-3.88 โดยนักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเองมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.88 ซึ่งอยู่ในระดับมากรองลงมาคือ นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.86 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่

ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.68 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.70-0.72 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-74 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านสาระวิชาหลัก	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
91. ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน	29 (12.61%)	133 (57.83%)	66 (28.70%)	2 (0.87%)	- (0%)	3.82	0.65	มาก	2
92. ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ	19 (8.26%)	109 (47.39%)	96 (41.74%)	6 (2.61%)	- (0%)	3.61	0.68	มาก	3
93. นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	46 (20.00%)	121 (52.61%)	61 (26.52%)	2 (0.87%)	- (0%)	3.92	0.70	มาก	1
ภาพรวมด้านสาระวิชาหลัก						3.78	0.61	มาก	

จากตารางที่ 4-74 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลักภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.61-3.92 โดยนักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.82 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.61 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.65-0.70 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านสาระวิชาหลัก มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-75 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมาย
ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการศึกษา
แบบ STEM ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านการจัด การศึกษาแบบ STEM	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
94. ความรู้ใน วิชาสามารถ นำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน หรือประกอบ อาชีพได้	56 (24.35%)	125 (54.35%)	46 (20.00%)	3 (1.30%)	- (0%)	4.02	0.71	มาก	2
95. นักเรียนเห็น ว่าชิ้นงานหรือ นวัตกรรมที่เขา สร้างสามารถ นำไปใช้ได้จริง มี ประโยชน์ต่อ ชุมชนและสังคม	60 (26.09%)	121 (52.61%)	45 (19.57%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.03	0.73	มาก	1
96. ความสามารถ ของนักเรียนที่นำ องค์ความรู้แบบ บูรณาการ (STEM) ไปปรับ ใช้	47 (20.43%)	117 (50.87%)	60 (26.09%)	5 (2.17%)	1 (0.43%)	3.89	0.76	มาก	3
ภาพรวมด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM						3.98	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4-75 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.89-4.03 โดยนักเรียนเห็นว่าชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่เขาส่งสามารถนำไปใช้ได้จริง มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพ ได้มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับมากน้อยที่สุดคือ ความสามารถของนักเรียนที่นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.89 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยรวมมีค่า 0.68 รายข้อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.71-0.76 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการศึกษาแบบ STEM มีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4-76 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 230)

ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและ การสื่อสาร และ ภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
97. โอกาสของ นักเรียนในการใช้ คอมพิวเตอร์และ สื่อออนไลน์เพื่อ การเรียนรู้	66 (28.70%)	124 (53.91%)	36 (15.65%)	4 (1.74%)	- (0%)	4.10	0.71	มาก	1
98. โอกาสของ นักเรียนในการทำ สิ่งเหล่านี้ นอก เวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชม	52 (22.61%)	99 (43.04%)	68 (29.57%)	10 (4.35%)	1 (0.43%)	3.83	0.84	มาก	3

ตารางที่ 4-76 (ต่อ)

ด้านเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	มาก อย่างยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย อย่างยิ่ง				
สารสนเทศและ การสื่อสาร และ ภาษาอังกฤษ									
เว็บไซต์ หรือสื่อ อื่น ๆ ที่มีเนื้อหา เป็นภาษาอังกฤษ ฝึกพูด ภาษาอังกฤษกับ เพื่อน ครู หรือ ผู้ปกครอง									
99. โอกาสของ นักเรียนในการ ได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	50 (21.74%)	100 (43.48%)	72 (31.30%)	7 (3.04%)	1 (0.43%)	3.84	0.82	มาก	2
ภาพรวมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และ ภาษาอังกฤษ						3.92	0.71	มาก	

จากตารางที่ 4-76 ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.83-4.10 โดยโอกาสของนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ที่ 4.10 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดลงมาคือโอกาสของนักเรียนในการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.84 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดคือ โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้ นอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชมเว็บไซต์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู หรือ

ผู้ปกครองมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(SD) โดยรวมมีค่า 0.71 รายชื่อมีค่าใกล้เคียงกันอยู่ระหว่าง 0.71-0.84 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการสำรวจข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในรูปแบบตารางแสดงผลพร้อมคำอธิบาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 230 คน ส่วนใหญ่ไม่ตอบข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 217 คน คิดเป็นร้อยละ 94.35 ส่วนผู้ที่ตอบข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.65 และมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ สามารถสรุป ร้อยละของประเด็นสำคัญด้วยวิธี Content analysis คือการนับประเด็นที่ซ้ำ สูงสุดและมีข้อเสนอแนะใน 4 ประเด็น ดังตารางที่ 4-77

ตารางที่ 4-77 จำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจำแนกตามประเด็น ข้อเสนอแนะ

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชนและให้ภาคเอกชนรับนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการภายใต้โครงการพระราชรัฐ	3	23.08
2. ควรมีผู้เชี่ยวชาญให้การช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาคเอกชน หรือมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	2	15.38
3. ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและพัฒนากิจการบริหารจัดการด้านวิชาชีพ ควรสนับสนุนวิทยากรสอนทักษะอาชีพการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียน ได้มีความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้ โดยให้ทางมหาวิทยาลัยจัดค่ายอาสาสอนวิชาชีพ งานช่าง ฯลฯ ช่วงปิดภาคเรียน ก่อนจบการศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน	4	30.77

ตารางที่ 4-77 (ต่อ)

ประเด็นสำคัญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. โครงการโรงเรียนประชารัฐ เป็นโครงการที่ดี ควร ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	4	30.77
รวม	13	100.00

จากตารางที่ 4-77 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม ส่วนใหญ่ เสนอแนะว่า ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการด้านวิชาชีพควรสนับสนุนวิทยากรสอนทักษะอาชีพการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียน ได้มีความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้ โดยให้ทางมหาวิทยาลัยจ่ายอาสาสอนวิชาชีพ งานช่าง ฯลฯ ช่วงปิดภาคเรียน ก่อนจบการศึกษา เพื่อให้นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อเข้าสู่ตลาดแรงงานและโครงการโรงเรียนประชารัฐ เป็นโครงการที่ดี ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมาคือ ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชนและให้ภาคเอกชนรับนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการภายใต้โครงการประชารัฐ คิดเป็นร้อยละ 23.08 และน้อยที่สุด คือ ควรมีผู้เชี่ยวชาญให้การช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาคเอกชน หรือมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คิดเป็นร้อยละ 15.38

ตอนที่ 9 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นหลายตัว ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple linear regression analysis: MRA) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายว่า R ซึ่งใช้เกณฑ์เดียวกับการแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ดังที่ (Hinkle, & Jurs, 1998)

- 0.80-1.00 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
- 0.60-0.79 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง
- 0.40-0.59 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
- 0.20-0.39 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันต่ำ
- 0.01-0.19 หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_0 : ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ไม่ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ
โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

H_1 : ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการ
ทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ตารางที่ 4-78 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร
โดยรวมของการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.714	.509	.491	.41568

a. Predictors: (Constant), ภาวะผู้นำ, กลยุทธ์การบริหารจัดการ, การสนับสนุนจากภายในและ
ภายนอก, บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม, กระบวนการเรียนการสอน, การมีส่วนร่วม, คุณลักษณะ
นักเรียน, ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน

จากตารางที่ 4-78 พบว่า ตัวแปรอิสระ 8 ตัว มีความสัมพันธ์กับขั้นตอนการจัดการ
โครงการทำมาค้าขายในระดับมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงคือ .714 ตัวแปรทั้ง 8 ตัว สามารถ
อธิบายความผันแปรของระดับความสัมพันธ์ต่อการขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย
โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ได้ร้อยละ 50.90 ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ
.41568 (หมายถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4-79 การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานแต่ละด้านที่สามารถทำนายชั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออก

Model		Sum of Square	df	Mean Square	F	P
1	Regression	37.844	8	4.731	27.377	.000**
	Residual	36.459	211	.173		
	Total	74.304	219			

a. Predictors: (Constant), ภาวะผู้นำ, กลยุทธ์การบริหารจัดการ, การสนับสนุนจากภายในและภายนอก, บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม, กระบวนการเรียนการสอน, การมีส่วนร่วม, คุณลักษณะนักเรียน, ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน

b. Dependent variable: ชั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

จากตารางที่ 4-79 พบว่า มีตัวแปรอิสระในปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานในการแปรรูปอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อการชั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 4-80 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน(n = 230)

ปัจจัย ในการบริหาร สถานศึกษา ที่เป็นพื้นฐาน	Unstandardized		Standardized	t	P-value	Collinearity	
	coefficients		coefficients			statistics	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.268	.269		.998	.320		
ด้านภาวะผู้นำ	.195	.080	.190	2.428*	.016	.380	2.629
ด้านกลยุทธ์การ บริหารจัดการ	.077	.083	.078	.919	.359	.322	3.107
ด้านการ สนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	.016	.085	.017	.188	.851	.286	3.494
ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม	.036	.078	.035	.456	.649	.401	2.494
ด้าน กระบวนการ เรียน การสอน	.107	.071	.105	1.511	.132	.484	2.064
ด้านการมีส่วนร่วม	.107	.089	.108	1.205	.230	.291	3.432
ด้านคุณลักษณะ นักเรียน	.152	.060	.176	2.517*	.013	.474	2.111
ด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	.201	.059	.210	3.426**	.001	.621	1.611
R square	.509						
F	27.377	.000**					

* แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.05

** แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.01

ตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
ประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ Predictors: (Constant) ได้แก่ ปัจจัยในการบริหาร
สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ (X_1) ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ (X_2) ด้านการ
สนับสนุนจากภายในและภายนอก (X_3) ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม (X_4) ด้านกระบวนการ
เรียน การสอน (X_5) ด้านการมีส่วนร่วม (X_6) ด้านคุณลักษณะนักเรียน (X_7) และด้านผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน (X_8)

จากตารางที่ 4-80 การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple linear regression พบว่า ปัจจัยใน
การบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ด้านการ
สนับสนุนจากภายในและภายนอก ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียน การสอน
ด้านการมีส่วนร่วม ด้านคุณลักษณะนักเรียน และด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนไม่เกิดปัญหา
Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.2 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่า
ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยในการ
บริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ส่งผลต่อขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
ประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียง

ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.509 แสดงว่า ปัจจัยในการบริหาร
สถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน และขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประจํารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียง มีความสัมพันธ์กันปานกลางในทิศทางเดียวกัน จึงมีความสามารถในการพยากรณ์
ขั้น ตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายได้ร้อยละ 50.9 อีกร้อยละ 49.1 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นที่
ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

การทดสอบด้วยค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ ด้าน
คุณลักษณะนักเรียนและด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามขั้น ตอนการ
จัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียงได้ สามารถสร้างสมการของ
ความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง

Unstandardized $\hat{Y} = 0.268 + 0.195$ (ด้านภาวะผู้นำ)* + 0.077 (ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ) + 0.016 (ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก) + 0.036 (ด้านบรรยากาศ/สภาพแวดล้อม) + 0.107 (ด้านกระบวนการเรียน การสอน) + 0.107 (ด้านการมีส่วนร่วม) + 0.152 (ด้านคุณลักษณะนักเรียน)* + 0.201 (ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)**

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Standardized $\hat{Z} = 0.190$ (ด้านภาวะผู้นำ)* + 0.078 (ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ) + 0.017 (ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก) + 0.035 (ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม) + 0.105 (ด้านกระบวนการเรียน การสอน) + 0.108 (ด้านการมีส่วนร่วม) + 0.176 (ด้านคุณลักษณะนักเรียน)* + 0.210 (ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน)**

เมื่อ $Z =$ ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากสมการข้างต้นหมายความว่า เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.195 หน่วย เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.152 หน่วย เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.201 หน่วย เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.190 หน่วย เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.176 หน่วย เมื่อปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.210 หน่วย

ดังนั้น จะต้องทดสอบด้วยสมการความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่มีอิทธิพลทางบวกต่อชั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียน

ประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของตัวแปรแต่ละด้าน ที่ระดับนัยสำคัญ.05 มีดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านภาวะผู้นำเท่ากับ 0.190
2. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการเท่ากับ 0.078
3. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก เท่ากับ 0.017
4. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม เท่ากับ 0.035
5. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านกระบวนการเรียน การสอน เท่ากับ 0.105
6. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการมีส่วนร่วม เท่ากับ 0.108
7. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านคุณลักษณะนักเรียนเท่ากับ 0.176
8. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.210

แสดงว่าปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานทุกด้านส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_0) มีอิทธิพลในการพยากรณ์ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มากที่สุด รองลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ด้านภาวะผู้นำ (X_1) และน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก (X_3) ดังนั้น จึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญ.05 และสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน อย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านคุณลักษณะนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_0 : ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ไม่ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_1 : ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4-81 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร โดยรวมของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับ โรงเรียนอื่น ๆ

Model	R	R square	Adjusted R square	Std. error of the estimate
1	.642	.412	.398	.45202

a. Predictors: (Constant), ความรู้การบริหารธุรกิจ, มีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี วัฒนธรรมผู้บริโภค เทคโนโลยีสารสนเทศ, ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ

จากตารางที่ 4-81 พบว่า ตัวแปรอิสระ 5 ตัว มีความสัมพันธ์กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงคือ .642 ตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของระดับความสัมพันธ์ต่อการขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 41.20 ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ .45202 (หมายถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4-82 การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ แต่ละด้านที่สามารถทำนายขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Model		Sum of square	df	Mean square	F	P
1	Regression	30.579	5	6.116	29.933	.000**
	Residual	43.725	214	.204		
	Total	74.304	219			

a. Predictors: (Constant), ความรู้การบริหารธุรกิจ, มีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี วัฒนธรรมผู้บริโภค เทคโนโลยีสารสนเทศ, ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ

b. Dependent variable: ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4-82 พบว่า มีตัวแปรอิสระในปัจจุบันที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ในการแปรรูปอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลกระทบต่อการจัด การโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-83 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน (n = 230)

ปัจจัย ที่ทำให้เกิด	Unstandardize		Standardized	Collinearity			
	d coefficients		coefficients	statistics			
ความสามารถใน การที่ทำให้ นักเรียนแข่งขัน กับโรงเรียนอื่น ๆ				t	P-value		
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.877	.186		10.065**	.000		
ด้านความรู้การ บริหารธุรกิจ	.239	.090	.270	2.650**	.009	.264	3.785
ด้านมีความรู้เรื่อง ตัวเลข, การเงิน และบัญชี	.277	.079	.332	3.518**	.001	.308	3.242
ด้านวัฒนธรรม ผู้บริโภค	-.025	.087	-.031	-.292	.771	.239	4.179
ด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ	.091	.054	.135	1.673	.096	.421	2.374
ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ	-.003	.054	-.004	-0.064	.949	.588	1.699

ตารางที่ 4-83 (ต่อ)

ปัจจัย ที่ทำให้เกิด	Unstandardize		Standardized	Collinearity	
	d coefficients		coefficients	statistics	
ความสามารถใน การที่ทำให้ นักเรียนแข่งขัน กับโรงเรียนอื่น ๆ	B	SE	Beta	t	P-value
				Tolerance	VIF
R square	.412				
F	29.933	.000**			

* แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.05

** แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.01

ตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
ประชากรรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ Predictors: (Constant) ได้แก่ ปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ (X_1)
ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี (X_2) ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค (X_3) ด้านเทคโนโลยี
สารสนเทศ (X_4) และด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ (X_5)

จากตารางที่ 4-83 การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple linear regression พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ
ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
และด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance มีค่า
มากกว่า 0.2 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งผลการ
วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขัน
กับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชากร
ภาคตะวันออกเฉียง

ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.412 แสดงว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และขั้นตอนการจัดการ โครงการทำ
มาค้าขาย มีความสัมพันธ์กันปานกลางในทิศทางเดียวกัน จึงมีความสามารถในการพยากรณ์

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ร้อยละ 41.2 อีกร้อยละ 58.8 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

การทดสอบด้วยค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ สามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้สามารถสร้างสมการของความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง

Unstandardized $\hat{Y} = 1.877 + 0.239$ (ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ)** + 0.277 (ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี)** - 0.025 (ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค + 0.091 (ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ) - 0.003 (ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ)

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Standardized $\hat{Z} = 0.270$ (ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ)** + 0.332 (ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี)** - 0.031 (ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค + 0.135 (ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ) - 0.004 (ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ)

เมื่อ $\hat{Z} =$ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ จากสมการข้างต้นหมายความว่า เมื่อปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.239 หน่วย เมื่อปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.277 หน่วย เมื่อปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.270 หน่วย เมื่อปัจจัยที่ทำให้เกิด

ความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงิน และบัญชีเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้นักเรียนจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียน ประชาธิปไตยออกเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.332 หน่วย

ดังนั้น จะต้องทดสอบด้วยสมการความถดถอยเชิงเส้นปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถ ในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาธิปไตย โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอย มาตรฐานของปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานของตัวแปรแต่ละด้าน ที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 มีดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านความรู้การบริหารธุรกิจ เท่ากับ 0.270
2. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงิน และบัญชี เท่ากับ 0.332
3. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค เท่ากับ -0.031
4. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เท่ากับ 0.135
5. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ เท่ากับ -0.004

แสดงว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชาธิปไตย โดยที่ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี (X_2) มีอิทธิพลในการพยากรณ์ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายได้มากที่สุด รองลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือด้านความรู้การบริหารธุรกิจ (X_1) และน้อยที่สุดในทิศทางตรงกันข้ามคือด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค (X_3) แปลความว่า ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาธิปไตยด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคลดลง 0.031 หน่วย ถ้าปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ดังนั้น จึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น อย่างน้อย 2 ด้าน คือ ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ และด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนประชาธิปไตย

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

H_0 : ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ไม่ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

H_1 : ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ตารางที่ 4-84 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร

โดยรวมของปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)

Model	R	R Square	Adjusted R square	Std. error of the estimate
1	.805	.649	.644	.34767

a. Predictors: (Constant), ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านสิ่งแวดล้อม

จากตารางที่ 4-84 พบว่า ตัวแปรอิสระ 3 ตัว มีความสัมพันธ์กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงในระดับมีความสัมพันธ์กันสูงมาก คือ .805 ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของระดับความสัมพันธ์ต่อการขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงได้ร้อยละ 64.90 ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ .34767 (หมายถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4-85 การตรวจสอบตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขาย
 เดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) แต่ละด้าน
 ที่สามารถทำนายขึ้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ
 ภาคตะวันออก

Model		Sum of square	df	Mean square	F	P
1	Regression	30.579	5	6.116	29.933	.000**
	Residual	43.725	214	.204		
	Total	74.304	219			

a. Predictors: (Constant), ด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านสิ่งแวดล้อม

b. Dependent variable: ขึ้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออก

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

จากตารางที่ 4-85 พบว่า มีตัวแปรอิสระในปัจจุบันที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการ
 ทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ในการแปร
 รูปอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลกระทบต่อกรขึ้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ
 ภาคตะวันออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 4-86 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน (n = 230)

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	P-value	Collinearity statistics	
	B	SE	Beta			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	.947	.157		6.021**	.000		
ด้านเศรษฐกิจ	.158	.054	.187	2.902**	.004	.391	2.558
ด้านสังคม	.207	.051	.263	4.048**	.000	.385	2.595
ด้านสิ่งแวดล้อม	.432	.043	.487	10.015**	.000	.687	1.456
R square	.649						
F	132.912	.000**					

* แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ Predictors: (Constant) ได้แก่ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ (X_1) ด้านสังคม (X_2) และด้านสิ่งแวดล้อม (X_3)

จากตารางที่ 4-86 การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple linear regression พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance มีค่ามากกว่า 0.2 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.649 แสดงว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) และขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงมีความสัมพันธ์กันปานกลาง ในทิศทางเดียวกัน จึงมีความสามารถในการพยากรณ์ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายได้ร้อยละ 64.9 อีกร้อยละ 35.1 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

การทดสอบด้วยค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมสามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงได้ สามารถสร้างสมการของความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง

$$\text{Unstandardized } \hat{Y} = 0.947 + 0.158 (\text{ด้านเศรษฐกิจ})^{**} + 0.207 (\text{ด้านสังคม})^{**} + 0.432 (\text{ด้านสิ่งแวดล้อม})^{**}$$

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{Standardized } \hat{Z} = 0.187 (\text{ด้านเศรษฐกิจ})^{**} + 0.263 (\text{ด้านสังคม})^{**} + 0.487 (\text{ด้านสิ่งแวดล้อม})^{**}$$

เมื่อ Z = ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

มาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ด้านสิ่งแวดล้อม(X_3) มีอิทธิพลในการพยากรณ์ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มากที่สุด รองลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ด้านสังคม (X_2) และน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ (X_1) ดังนั้น จึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัยที่ 4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_0 : การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ไม่ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_1 : การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4-87 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปรโดยรวมของการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

Model	R	R square	Adjusted R square	Std. error of the estimate
1	.851	.724	.716	.31272

a. Predictors: (Constant), โครงสร้างการจัดการ, เทคโนโลยี, งบประมาณ, ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต/ การบริหาร, การกระจายสินค้า, การบริการหลังการขาย

จากตารางที่ 4-87 พบว่า ตัวแปรอิสระ 7 ตัว มีความสัมพันธ์กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือในระดับมีความสัมพันธ์กันสูงมาก คือ .851 ตัวแปรทั้ง 7 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของระดับความสัมพันธ์ต่อการขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 72.40 ด้วยความคลาดเคลื่อนของการประมาณ .31272 (หมายถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4-88 การตรวจสอบตัวแปรอิสระการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียน
 ประชารัฐ แต่ละด้านที่สามารถทำนายขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย
 โรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

Model		Sum of square	df	Mean square	F	P
1	Regression	57.072	7	8.153	83.369	.000**
	Residual	21.711	222	.098		
	Total	78.783	229			

a. Predictors: (Constant), โครงสร้างการจัดการ, เทคโนโลยี, งบประมาณ, ปัจจัยนำเข้า
 กระบวนการผลิต/ การบริหาร, การกระจายสินค้า, การบริการหลังการขาย

b. Dependent variable: ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

จากตารางที่ 4-88 พบว่า มีตัวแปรอิสระในการดำเนินการ Value chain ในโครงการของ
 โรงเรียนประชารัฐ ในการแปรรูปอย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อการขั้นตอนการจัดการโครงการทำมา
 ค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

ตารางที่ 4-89 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของการดำเนินการ Value chain ใน โครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ กับขั้นตอนการจัดการโครงการทำ มาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน (n = 230)

การดำเนินการ Value chain ในโครงการ ของโรงเรียน พระราชรัฐ	Unstandardize		Standardized	t	P-value	Collinearity	
	d coefficients		coefficients			Tolerance	VIF
	B	SE	Beta				
ค่าคงที่	.818	.139		5.903**	.000		
ด้านโครงสร้าง การจัดการ	.390	.042	.454	9.331**	.000	.524	1.907
ด้านเทคโนโลยี	-.001	.034	-.001	-.029	.977	.458	2.185
ด้านงบประมาณ	.053	.040	.076	1.314	.190	.375	2.664
ด้านปัจจัยนำเข้า	.111	.048	.144	2.303*	.022	.317	3.153
ด้านกระบวนการ ผลิต/ การบริหาร	.041	.057	.053	.721	.472	.230	4.353
ด้านการกระจาย สินค้า	.096	.051	.141	1.907	.058	.228	4.377
ด้านการบริการ หลังการขาย	.101	.041	.168	2.485*	.014	.270	3.700
R square	.724						
F	83.369	.000					
	**						

* แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.05

** แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.01

ตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนที่จัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียน
ประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียง

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ Predictors: (Constant) ได้แก่ การดำเนินการ Value chain
ในโครงการของโรงเรียนประจํารัฐ ด้านโครงสร้างการจัดการ (X_1) ด้านเทคโนโลยี (X_2)
ด้านงบประมาณ (X_3) ด้านปัจจัยนำเข้า (X_4) ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร (X_5) ด้านการ
กระจายสินค้า (X_6) และด้านการบริการหลังการขาย (X_7)

จากตารางที่ 4-89 การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple linear regression พบว่า
การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจํารัฐ ด้านโครงสร้างการจัดการ
ด้านเทคโนโลยี ด้านงบประมาณ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร ด้านการ
กระจายสินค้า และด้านการบริการหลังการขาย ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า
Tolerance มีค่ามากกว่า 0.2 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน
ซึ่งผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของ
โรงเรียนประจํารัฐ ส่งผลต่อขั้นตอนที่จัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประจํารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียง

ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.724 แสดงว่า การดำเนินการ Value chain
ในโครงการของโรงเรียนประจํารัฐ และขั้นตอนที่จัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประจํารัฐ
ภาคตะวันออกเฉียง มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ในทิศทางเดียวกัน จึงมีความสามารถในการพยากรณ์
ขั้นตอนที่จัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียง ได้ร้อยละ 72.4
อีกร้อยละ 27.6 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา

การทดสอบด้วยค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจํารัฐ ด้าน
กิจกรรมสนับสนุน และด้านกิจกรรมหลักสามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามขั้นตอนที่จัดการ
โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประจํารัฐภาคตะวันออกเฉียงได้ สามารถสร้างสมการของความสัมพันธ์
ได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง

Unstandardized $\hat{Y} = 0.818 + 0.390$ (ด้านโครงสร้างการจัดการ)** - 0.001 (ด้าน
เทคโนโลยี) + 0.053 (ด้านงบประมาณ) + 0.111 (ด้านปัจจัยนำเข้า)* + 0.041 (ด้านกระบวนการ
ผลิต/ การบริหาร) + 0.096 (ด้านการกระจายสินค้า) + 0.101 (ด้านการบริการหลังการขาย)*

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\text{Standardized } \hat{Z} = 0.454 (\text{ด้านโครงสร้างการจัดการ})^{**} - 0.001 (\text{ด้านเทคโนโลยี}) + 0.076 (\text{ด้านงบประมาณ}) + 0.144 (\text{ด้านปัจจัยนำเข้า})^{*} + 0.053 (\text{ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร}) + 0.141 (\text{ด้านการกระจายสินค้า}) + 0.168 (\text{ด้านการบริการหลังการขาย})^{*}$$

เมื่อ $Z = \hat{Z}$ ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากสมการข้างต้นหมายความว่า เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของ โรงเรียนพระราชฤๅ ด้านโครงสร้างการจัดการ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.390 หน่วย เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ด้านปัจจัยนำเข้าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.111 หน่วย เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ด้านการบริการหลังการขายเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.101 หน่วย เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ด้านโครงสร้างการจัดการ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.454 หน่วย เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ด้านปัจจัยนำเข้าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.144 หน่วย เมื่อการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ด้านการบริการหลังการขาย เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.168 หน่วย

ดังนั้น จะต้องทดสอบด้วยสมการความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ที่มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤๅภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชฤๅ ของตัวแปรแต่ละด้านที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านโครงสร้างการจัดการ เท่ากับ 0.454

2. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านเทคโนโลยี เท่ากับ -0.001
3. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านงบประมาณ เท่ากับ 0.076
4. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านปัจจัยนำเข้า เท่ากับ 0.144
5. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร เท่ากับ 0.053
6. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการกระจายสินค้า เท่ากับ 0.141
7. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการบริการหลังการขาย เท่ากับ 0.168

แสดงว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ทุกด้านส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ด้านโครงสร้างการจัดการ (X_1) มีอิทธิพลในการพยากรณ์ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มากที่สุด รองลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกัน คือ ด้านการบริหารหลังการขาย (X_7) และน้อยที่สุดในทิศทางตรงกันข้าม คือ ด้านเทคโนโลยี (X_2) ดังนั้นจึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ อย่างน้อย 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านการบริการหลังการขายส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัยที่ 5 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_0 : ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

H_1 : ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4-90 ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของสมการถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแปร
โดยรวมของขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียง

Model	R	R square	Adjusted R square	Std. error of the estimate
1	.779	.606	.599	.33525

a. Predictors: (Constant), การวางแผน และการออกแบบ, การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ, การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ, การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

จากตารางที่ 4-90 พบว่า ตัวแปรอิสระ 3 ตัว มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงในระดับมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง คือ .779 ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายความผันแปรของระดับความสัมพันธ์ต่อการความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงได้ร้อยละ 60.60 ด้วยความคลาดเคลื่อนของการกะประมาณ .33525 (หมายถึงความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการพยากรณ์โดยเฉลี่ย)

ตารางที่ 4-91 การตรวจสอบตัวแปรอิสระขั้นต้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
 ประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือแต่ละด้านที่สามารถทำนายความสำเร็จตามเป้าหมายของ
 โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Model		Sum of square	df	Mean square	F	P
1	Regression	37.218	4	9.304	82.784	.000**
	Residual	24.165	215	.112		
	Total	61.383	219			

a. Predictors: (Constant), การวางแผน และการออกแบบ, การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ, การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ, การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

b. Dependent variable: ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ0.01

จากตารางที่ 4-91 พบว่า มีตัวแปรอิสระในขั้นต้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการแปรรู้อย่างน้อย 1 ตัว ที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชากรภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4-92 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ เพื่อพยากรณ์อิทธิพลของขั้นตอนการ
จัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับความสำเร็จตาม
เป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยนำตัวแปรเข้าสมการพร้อมกัน (n = 230)

ขั้นตอนการ จัดการโครงการ ทำมาค้าขาย โรงเรียน พระราชรัฐภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	Unstandardized		Standardized	t	P-value	Collinearity	
	coefficients		coefficients			Tolerance	VIF
	B	SE	Beta				
ค่าคงที่	1.132	.160		7.073**	.000		
ด้านการวางแผน และการออกแบบ	.334	.064	.416	5.217**	.000	.288	3.476
ด้านการคัดเลือก อนุมัติโครงการ และการเตรียม ความพร้อมของ โครงการ	.129	.066	.150	1.950	.053	.309	3.238
ด้านการ ปฏิบัติการ ดำเนินการ ตามโครงการ การควบคุม โครงการ และ การส่งมอบ โครงการ	.082	.075	.100	1.097	.274	.222	4.512

ตารางที่ 4-92 (ต่อ)

ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมา ค้าขายโรงเรียน ประชารัฐภาค ตะวันออก	Unstandardized		Standardized	t	P-value	Collinearity	
	coefficients		coefficients			Tolerance	VIF
	B	SE	Beta				
ด้านการประเมิน โครงการและ การปรับปรุง แก้ไขโครงการ	.150	.063	.183	2.360*	.019	.303	3.301
R square	.606						
F	82.784*	.000**					

* แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.05

** แทนมีนัยสำคัญที่ระดับ0.01

ตัวแปรตามหรือตัวถูกพยากรณ์ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน
ประชารัฐภาคตะวันออก

ตัวแปรอิสระหรือตัวพยากรณ์ Predictors: (Constant) ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการ
ทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกด้านการวางแผน และการออกแบบ (X_1) ด้านการ
คัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ (X_2) ด้านการปฏิบัติการดำเนินการ
ตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ (X_3) และด้านการประเมินโครงการ
และการปรับปรุงแก้ไขโครงการ (X_4)

จากตารางที่ 4-92 การทดสอบเงื่อนไขของ Multiple linear regression พบว่า ขั้นตอนการ
จัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกด้านการวางแผน และการออกแบบ
ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการด้านการปฏิบัติการ
ดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการและด้านการประเมิน
โครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Tolerance
มีค่ามากกว่า 0.2 และค่า VIF มีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันซึ่งผลการ
วิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ค่าสัมประสิทธิ์ การตัดสินใจ (R^2) มีค่าเท่ากับ 0.606 แสดงว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ในทิศทางเดียวกัน จึงมีความสามารถในการพยากรณ์ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 60.6 อีกร้อยละ 39.4 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นที่ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษา การทดสอบด้วยค่าสถิติ F ปรากฏว่าค่า P-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่า มีตัวแปรอิสระขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ และด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ สามารถใช้พยากรณ์ตัวแปรตามความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ สามารถสร้างสมการของความสัมพันธ์ ได้ดังนี้

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนดิบหรือค่าจริง

Unstandardized $\hat{Y} = 1.132 + 0.334$ (ด้านการวางแผน และการออกแบบ)** + 0.129 (ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ) + 0.082 (ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ) + 0.150 (ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ)*

สมการของความสัมพันธ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Standardized $\hat{Z} = 0.416$ (ด้านการวางแผน และการออกแบบ)** + 0.150 (ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ) + 0.100 (ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ) + 0.183 (ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ)*

เมื่อ Z = ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากสมการข้างต้นหมายความว่า เมื่อขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
 ภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวางแผน และการออกแบบ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำ
 ให้ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.334 หน่วย เมื่อขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนภาครัฐ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1
 หน่วย จะทำให้ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.150 หน่วย เมื่อขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียน
 ภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวางแผน และการออกแบบ เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำ
 ให้ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.416 หน่วย เมื่อขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนภาครัฐ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 1
 หน่วย จะทำให้ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น 0.183 หน่วย

ดังนั้น จะต้องทดสอบด้วยสมการความถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ ขึ้นตอนการจัดการ
 โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตาม
 เป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยที่ค่าสัมประสิทธิ์
 ความถดถอยมาตรฐานของขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนภาครัฐภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือของแต่ละด้าน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 มีดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปร ด้านการวางแผน และ
 การออกแบบ เท่ากับ 0.416
2. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการ
 และการเตรียมความพร้อมของโครงการ เท่ากับ 0.150
3. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการปฏิบัติการดำเนินการ
 ตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ เท่ากับ 0.100
4. ค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยมาตรฐานของตัวแปรด้านการประเมินโครงการและ
 การปรับปรุงแก้ไขโครงการ เท่ากับ 0.183

แสดงว่าขึ้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายจริงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ทุกด้านส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนภาครัฐ
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ด้านการวางแผน และการออกแบบ (X_1) มีอิทธิพลในการพยากรณ์ขึ้นตอนการ
 จัดการโครงการทำมาค้าขายจริงเรียนภาครัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มากที่สุด รองลงมาในระดับที่

ใกล้เคียงกัน คือ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ (X_4) และน้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ (X_3) ดังนั้น จึงมีข้อมูลเพียงพอที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และสามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง 2 ด้าน คือ ด้านการวางแผนและการออกแบบ และด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4-93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงและความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง(Outcome)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	
1.1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านภาวะผู้นำส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
1.2 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.3 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.4 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านบรรยากาศ/สภาพแวดล้อม ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4-93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1.5 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านกระบวนการเรียนการสอน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.6 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านการมีส่วนร่วม ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.7 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านคุณลักษณะนักเรียน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
1.8 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	
2.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
2.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
2.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4-93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
2.4 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.5 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานการวิจัยที่ 3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	
3.1 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
3.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
3.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานการวิจัยที่ 4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง	

ตารางที่ 4-93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
4.1 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านโครงสร้างการจัดการ ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยอมรับสมมติฐาน
4.2 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านเทคโนโลยี ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.3 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านงบประมาณ ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านปัจจัยนำเข้า ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยอมรับสมมติฐาน
4.5 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.6 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านการกระจายสินค้า ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.7 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชาวิฑฒนด้านการบริการหลังการขาย ส่งผลตอ้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมมติฐานการวิจัยที่ 5 น้ นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งผลตอ้ ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชาวิฑฒนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 4-93 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
5.1 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออกด้านการวางแผน และการออกแบบ ส่งผลต่อความสำเร็จ ตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออก	ยอมรับสมมติฐาน
5.2 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออกด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความ พร้อมของโครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการ ทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาคตะวันออก	ปฏิเสธสมมติฐาน
5.3 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออกด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุม โครงการ และการส่งมอบโครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จตาม เป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออก	ปฏิเสธสมมติฐาน
5.4 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎภาค ตะวันออกด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไข โครงการ ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมา ค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาคตะวันออก	ยอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 4-93 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎภาคตะวันออกได้แก่
ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน (ด้านภาวะผู้นำด้านคุณลักษณะนักเรียน
ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถทางการแข่งขัน(ด้านมีความรู้
การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้
ให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฎภาค
(ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม)และการดำเนินการ Value chain ในโครงการของ
โรงเรียนพระราชรัฎภาค (ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านปัจจัยนำเข้าด้านการบริการหลังการขาย)

มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นต้นของการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง
 ส่วนปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน(ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการด้าน
 การสนับสนุนจากภายในและภายนอก ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียน
 การสอน ด้านการมีส่วนร่วม) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถทางการแข่งขัน(ด้านวัฒนธรรม
 ผู้บริโภคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ) และการดำเนินการ Value
 chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ (ด้านเทคโนโลยี ด้านงบประมาณ ด้านกระบวนการผลิต/
 การบริหาร ด้านการกระจายสินค้า) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นต้นของการจัดการโครงการทำมา
 ค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

2. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
 ภาคตะวันออกเฉียง(Outcome) ได้แก่ ขั้นต้นของการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ
 ภาคตะวันออกเฉียง(ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมิน โครงการและการปรับปรุง
 แก้ไขโครงการ) มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ
 โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง(Outcome) ส่วนความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมา
 ค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง(Outcome) ได้แก่ ขั้นต้นของการจัดการโครงการทำมา
 ค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง(ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียม
 ความพร้อมของโครงการ ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และ
 การส่งมอบโครงการ) ไม่มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขาย
 ของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง(Outcome)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ วิธีการวิจัย (Research design and method) โดยใช้ผสมผสานวิธี (Mixed research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณเก็บข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม เพื่อเก็บข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structural interview) โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนดไว้ล่วงหน้า สร้างข้อคำถามจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ที่ได้จากแนวทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการโครงการ โรงเรียนพระราชรัฐ เพื่อค้นหาประเด็นสำคัญ และมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ จำนวน 15 ท่าน
2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยวิธีการสำรวจประเด็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร และครู โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 230 ตัวอย่าง

สรุปผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยสามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสังเคราะห์การประเมินผลความสำเร็จตามผลลัพธ์ (Outcome) และตัวชี้วัดหลัก (KPI) ของโรงเรียนพระราชรัฐในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้เมื่อเปิดโครงการ

จากการสรุปผลการประเมินผลสำเร็จพบว่า

กลุ่มที่ 1 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับดีมาก และสามารถแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ภาพการลงบันทึกบัญชีการค้าขาย ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต และภาพนำสินค้าออกจำหน่าย โดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 6 โรงเรียน จังหวัดตราด จำนวน 2 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 3 โรงเรียน จังหวัด

ปราจีนบุรี จำนวน 6 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 24
โรงเรียน

กลุ่มที่ 2 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลิตภัณฑ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้
ระดับดี และแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่าง ๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จ โค้ชโรงเรียนพระราชรัฐ
ในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดตราด จำนวน 3 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2 โรงเรียน
จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 2 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 10 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน
17 โรงเรียน

กลุ่มที่ 3 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลิตภัณฑ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้
ระดับปานกลาง และไม่ได้บันทึกรูปภาพกิจกรรมต่าง ๆ และสถานนะผลสำเร็จรายเดือน
โดยโรงเรียนพระราชรัฐในภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน 2 โรงเรียน และจังหวัด
ปราจีนบุรี จำนวน 1 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 โรงเรียน

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเห็นเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานสามารถแบ่งได้เป็น 8
ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ภาวะผู้นำ ตัวแปรย่อยคือการชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ การเปิดโอกาสให้แสดง
ความคิดเห็น และการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมสัมมนา

ด้านที่ 2 กลยุทธ์การบริหารจัดการตัวแปรย่อยคือการแนะนำกระบวนการจัดทำแผน
กลยุทธ์ การสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากร การจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้อง
กับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน

ด้านที่ 3 การสนับสนุนจากภายในและภายนอก ตัวแปรย่อยคือการสนับสนุนนักเรียน
และครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวดการพัฒนาด้านการ
ส่งเสริมอาชีพ ความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

ด้านที่ 4 บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ตัวแปรย่อยคือการจัดสภาพแวดล้อมและอาคาร
เรียน การจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการจัดกิจกรรม
การสร้างความรักสามัคคีกันโรงเรียน

ด้านที่ 5 กระบวนการเรียนการสอน ตัวแปรย่อยคือ การจัดทำโครงการสอน แผนการ
สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย การผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ และตัวแปร
ที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการกระบวนการเรียน

ด้านที่ 6 การมีส่วนร่วม ตัวแปรย่อยคือ การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและ
วางแผน การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

ด้านที่ 7 คุณลักษณะนักเรียนตัวแปรย่อยคือ ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและความรับผิดชอบ

ด้านที่ 8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตัวแปรย่อยคือ การจัดการทดสอบนักเรียน การติดตามผลการเรียนของนักเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ความรู้การบริหารธุรกิจ ตัวแปรย่อยคือ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง การพัฒนาสินค้าและบริการและการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ

ด้านที่ 2 มีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน ตัวแปรย่อยคือ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน การลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน และการเป็นผู้นำในด้านต้นทุน

ด้านที่ 3 วัฒนธรรมผู้บริโภค ตัวแปรย่อยคือ การทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า การตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า การมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์

ด้านที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ ตัวแปรย่อยคือ การนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการ การใช้เทคโนโลยี Social media และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือ การนำมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค

ด้านที่ 5 ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ตัวแปรย่อยคือ การมีความรู้ความชำนาญการฝึกฝนการใช้ภาษาและตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการสร้างประสบการณ์การ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรย่อยคือ ความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าการมีเสถียรภาพทางการเงิน และการสร้างผลกำไร

ด้านที่ 2 ด้านสังคมตัวแปรย่อยคือ การดูแลคุณภาพชีวิต การมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ

ด้านที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อมตัวแปรย่อยคือ มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายและมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิด

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจักษ์สามารถแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 กิจกรรมสนับสนุน ตัวแปรย่อยคือ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ

ด้านที่ 2 กิจกรรมหลัก ตัวแปรย่อยคือ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุ วัสดุ และเวลา) การวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ การวางแผนการกระจายสินค้า

ผลการศึกษาพบว่า การจัดการโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์สามารถแบ่งได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 การวางแผน และการออกแบบ ตัวแปรย่อยคือ การสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์การสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณและตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน

ด้านที่ 2 การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการตัวแปรย่อยคือ การมีเหตุมีผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณแน่นอน และการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน

ด้านที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่กำหนดการกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยและการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการต่อไป

ด้านที่ 4 การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ ตัวแปรย่อยคือ การนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายและการนำผลการประเมินไปปรับปรุงนโยบายและวางแผนใหม่ และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือการประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบที่ได้ปฏิบัติจริง

ผลการศึกษาพบว่า ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถแบ่งได้เป็น 9 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ค่านิยมสำคัญตัวแปรย่อยคือ การปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนมีความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัยความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

ด้านที่ 2 มีความประพฤติดี ตัวแปรย่อยคือ อัตราส่วนการขาดเรียน อัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน

ด้านที่ 3 กิจกรรมเสริมหลักสูตรตัวแปรย่อยคือนโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์ คือ นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน

ด้านที่ 4 คุณภาพชีวิตของนักเรียนตัวแปรย่อยคือ การได้รับการดูแลสุขภาพกายและจิตใจจากผู้ปกครอง และครู

ด้านที่ 5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนตัวแปรย่อยคือ การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม และตัวแปรที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์คือนักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น

ด้านที่ 6 ทักษะการคิดและการเรียนรู้ตัวแปรย่อยคือ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง

ด้านที่ 7 สารวิชาหลักตัวแปรย่อยคือ ด้านการอ่าน การคำนวณ การได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ด้านที่ 8 STEM ตัวแปรย่อยคือ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และนำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้

ด้านที่ 9 ICT and English ตัวแปรย่อยคือ โอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ และโอกาสการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์ นอกเวลาเรียน และระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์เชิงปริมาณปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤทธิภาคตะวันออก

ตอนที่ 1 สรุปผลการสำรวจข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี ประสบการณ์ในการทำงานไม่เกิน 10 ปี และประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบันไม่เกิน 5 ปี

ตอนที่ 2 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยด้านภาวะผู้นำ ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านคุณลักษณะนักเรียนและด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.56$) โดยผู้บริหารโรงเรียนควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่ และมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน

2. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.29$, $SD = 0.59$) โดยโรงเรียนควรมีการสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากรตามอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ และมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและคามพร้อมของโรงเรียน โดยมีการแนะนำกระบวนการการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน

3. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.24$, $SD = 0.62$) โดยโรงเรียนควรมีการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่าง ๆ เข้าประกวดเพื่อชิงรางวัล และโรงเรียนควรได้รับความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดีซึ่งทั้งได้รับการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพจนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

4. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.37$, $SD = 0.57$) โดยโรงเรียนควรมีการจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนได้อย่างสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัย อีกทั้งโรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกันโรงเรียน ได้แก่ การแข่งขันกีฬา การเข้าค่ายวิชาการ งานเลี้ยงสังสรรค์ประจำปี เป็นต้น และมีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียน ได้แก่ ห้องอินเทอร์เน็ต ศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

5. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านกระบวนการเรียนการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, $SD = 0.58$) โดยโรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย อาทิเช่น กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากผู้มีประสบการณ์จริง กิจกรรมลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผลโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีการผลิตหรือนำสื่อชนิดต่าง ๆ หรือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียน การสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) สื่อมัลติมีเดีย วัสดุการสอน โขงเขียนมีเดีย รวมไปถึงมีการจัดทำโครงการสอน แผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง

6. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านการมีส่วนร่วม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.31$, $SD = 0.58$) โดยครูจะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกัน โดยโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชน โดยรอบ โรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน อาทิเช่น การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่น การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น เป็นต้น

7. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านคุณลักษณะนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, $SD = 0.70$) โดยนักเรียนจะต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้ และมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้น

8. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $SD = 0.61$) โดยโรงเรียนจะต้องมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ครอบคลุม การอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้น ให้เป็นไปตามเกณฑ์ และมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น รวมไปถึงมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ

ตอนที่ 3 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยด้านความรู้ การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/บัญชีและการเงิน ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคนด้านเทคโนโลยี และด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$, $SD = 0.64$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, $SD = 0.69$) โดยโรงเรียนจะต้องมีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เช่น ผลิตสินค้าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด และมีการคาดการณ์แนวโน้มความต้องการตลาดในอนาคตมีการพัฒนา

สินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอเช่น การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การบรรจุหีบห่อ เป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจใส่และรวดเร็วอย่างต่อเนื่องและมีความสามารถในกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อ

2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข/ บัญชีและการเงิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, $SD = 0.71$) โดยมีความพยายามที่ลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน อย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนในการจัดซื้อ การลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า เป็นต้น และมีการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมาค้าขายในโรงเรียนและต้องเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงินเช่น การฝึกฝนการลงบัญชีและสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนได้ เป็นต้น

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภคมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, $SD = 0.74$) โดยจะต้องมีการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเช่น มีแบบสอบถามความต้องการในการบริโภคของกลุ่มเป้าหมาย การเข้าใจถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้บริโภค เป็นต้น และสามารถตอบสนองความพึงพอใจด้วยสินค้าและบริการตรงตามความต้องการของลูกค้าเช่น มีการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพสินค้าและวิธีการใช้ มีการส่งสินค้าอย่างรวดเร็ว เป็นต้น และมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ตามกลุ่มผู้บริโภคเช่น มีการผลิตสินค้าพิเศษเฉพาะกลุ่มลูกค้าการผลิตให้มีคุณลักษณะเฉพาะตามเทศกาล เป็นต้น

4. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.88$) โดยสามารถนำเทคโนโลยี Social media มาใช้ในการตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคได้อย่างทันเวลา เช่น Facebook, @line, Twister, Intragram เป็นต้น และสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างรวดเร็ว และมีคุณภาพเช่น การคำนวณการผลิต การคำนวณเวลาให้บริการ การทำรายงานสถิติจำนวนการผลิต ยอดการจำหน่าย เป็นต้น รวมไปถึงสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลความต้องการของผู้บริโภค เช่น การจัดทำฐานข้อมูลลูกค้า

5. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$, $SD = 0.75$) โดยจะต้องมีการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ สำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศและมีความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ กับธุรกิจในประเทศรวมทั้งไปถึงการมี

ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำธุรกิจหรือกิจการต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศ

ตอนที่ 4 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ซึ่งประกอบด้วยด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.61$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69, SD = 0.70$) โดยโครงการมีความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าโครงการต่าง ๆ โดยจัดให้มีแผนการจัดหารายได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพทางการเงิน สามารถจ่ายค่าตอบแทนในการทำกิจกรรมการผลิตหรือบริการของโครงการต่าง ๆ รวมไปถึงการสามารถสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้

2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.66, SD = 0.75$) โดยโครงการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ออกไปสู่ท้องตลาด และมีการดูแลติดตามลูกค้าหลังการขายหรือให้บริการ รวมไปถึงการมีแผนการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03, SD = 0.66$) โดยโครงการจะต้องไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 5 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงาน Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการดำเนินงาน Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ซึ่งประกอบด้วยด้านกิจกรรมสนับสนุน และด้านกิจกรรมหลัก โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94, SD = 0.67$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. การดำเนินงาน Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ ด้านกิจกรรมสนับสนุน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99, SD = 0.68$) โดยจะต้องมีการกำหนด

โครงสร้างบุคลากรในการบริหารงานโครงการ เช่น กำหนดครูผู้รับผิดชอบ กำหนดนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม และได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานโครงการจากภาคเอกชนและชุมชนรอบโรงเรียน และมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนในการผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่องอุปกรณ์ช่วยการผลิตสินค้าจำนวนมาก ใช้ Social media ในการทำการตลาด เป็นต้น

2. การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชวัง ด้านกิจกรรมหลัก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.75$) โดยจะต้องมีปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา) ที่เหมาะสมกับโครงการ มีการวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียนลำดับขั้นขั้นตอนการผลิต มีสูตรการคำนวณวัสดุดิบที่แน่นอน การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น มีการวางแผนการกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) เช่น การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการขนส่งสินค้า การประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย เป็นต้น และมีการบริการหลังการขาย เช่น การรับประกัน เปลี่ยนคืนสินค้าในเวลาที่กำหนดการรับฟังความคิดเห็นจากลูกค้าหลังการใช้สินค้าและบริการ

ตอนที่ 6 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วยด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการและด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.59$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวางแผน และการออกแบบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.67$) โดยจะต้องมีการวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณเป็นสิ่งสำคัญและมีการกำหนดการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน

2. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, $SD = 0.62$) โดยจะต้องมีการคัดเลือก และอนุมัติอย่างน้อยจะต้องมีเหตุผลที่เป็นไปตมนโยบายของการพัฒนาด้วยโดยโครงการที่ได้รับการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณ

ดำเนินการอย่างแน่นอนและมีการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงาน ได้แก่ การเตรียมงาน เตรียมเงิน เตรียมบุคลากร และเตรียมองค์กร

3. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออก ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.64$) โดยสามารถนำโครงการไปสู่การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ได้กำหนดไว้มีการกำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยเพื่อให้โครงการเป็นไปตามแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้และเมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงมีการส่งมอบให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการบริหารในระดับปกติต่อไป

4. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออก ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, $SD = 0.65$) โดยมีการประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับและมีการประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายรวมไปถึงการนำผลการประเมินที่ได้มาการปรับนโยบายและวางแผนใหม่

ตอนที่ 7 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออก

ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออกซึ่งประกอบด้วยด้านค่านิยมสำคัญด้านการมีความประพฤติดี ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้ด้านสาระวิชาหลักด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.54$) เมื่อพิจารณารายด้าน เป็นดังนี้

1. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออกด้านค่านิยมสำคัญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.22$, $SD = 0.63$) โดยนักเรียนมีความซื่อสัตย์เสียสละ อดทน ใช้หลักความพอเพียง และมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน รวมไปถึงการมีความกตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย

2. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชกฤษฎีกาตะวันออก ด้านการมีความประพฤติดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.59$) โดยนักเรียนมีอัตราส่วนการขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ลดลง และนักเรียนมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน เช่น ทุจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น ลักขโมยของ

ผู้อื่นและมีอัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบการศึกษาก่อนจบช่วงชั้น ในปีการศึกษาที่ผ่านมา
น้อยลง

3. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากอย่างยิ่ง ($\bar{X} = 4.23$,
 $SD = 0.70$) โดยมีนโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
จิตอาสาและการมีส่วนร่วมกับชุมชน และได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน
ตามความคิดเห็นของครูและชุมชน

4. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านคุณภาพชีวิตของนักเรียน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, $SD = 0.61$)
โดยมีการช่วยเหลือสุขภาพจิตของนักเรียนในความดูแลของครู และการมีส่วนร่วมในการดูแล
สุขภาพกายของบุตรหลานของผู้ปกครอง รวมไปถึงการมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพจิตของ
บุตรหลานของผู้ปกครอง

5. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.94$, $SD = 0.67$) โดยนักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีมรู้จักตนเองและผู้อื่นและมีทักษะการ
นำเสนอข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูล

6. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านทักษะการคิดและการเรียนรู้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$,
 $SD = 0.68$) โดยนักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเองมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และ
มีทักษะการแก้ปัญหา

7. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านสาระวิชาหลัก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, $SD = 0.61$)
โดยนักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการคำนวณ

8. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงใต้ ด้านการจัดการศึกษาแบบSTEM มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$,
 $SD = 0.68$) โดยนักเรียนเห็นว่าชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่เขาสร้างสามารถนำไปใช้ได้จริง
มีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม และมีความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือ
ประกอบอาชีพได้ และความสามารถของนักเรียนที่นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ(STEM)
ไปปรับใช้ได้

9. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.71$) โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้ และได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและโอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้ นอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชมเว็บไซต์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษ ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 8 สรุปผลการสำรวจข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบข้อเสนอแนะ จำนวน 13 คน มีข้อเสนอแนะใน 4 ประเด็น คือ 1) ผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและพัฒนากิจการบริการจัดการด้านวิชาชีพ ควรสนับสนุนวิทยากรสอนทักษะอาชีพการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้ โดยให้ทางมหาวิทยาลัยจัดค่ายอาสาสอนวิชาชีพ งานช่าง ฯลฯ ช่วงปิดภาคเรียน ก่อนจบการศึกษาเพื่อให้นักเรียนที่ไม่ได้เรียนต่อเข้าสู่ตลาดแรงงาน 2) โครงการโรงเรียนพระราชรัฐ เป็นโครงการที่ดี ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 3) ควรได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชน และให้ภาคเอกชนรับนักเรียนเข้าฝึกงานในสถานประกอบการภายใต้โครงการพระราชรัฐ และ 4) ควรมีผู้เชี่ยวชาญให้การช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาคเอกชน หรือมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ตอนที่ 9 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ พบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานเรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาวะผู้นำ และด้านคุณลักษณะนักเรียน ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านมีความรู้

เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการ
ทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ0.05

สมมติฐานการวิจัยที่3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้า
ต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ
โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้น
แบบพหุ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน
5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้าน
สิ่งแวดล้อมด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียน
พระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ0.05

สมมติฐานการวิจัยที่4 การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ
ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิเคราะห์
ด้วยสมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ พบว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียน
พระราชรัฐ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการ
หลังการขายด้านปัจจัยนำเข้า ส่งผลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานการวิจัยที่5 ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายส่งผลต่อความสำเร็จ
ตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิเคราะห์ด้วย
สมการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ พบว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้าน
การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของ
โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชฤภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 5-1 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 พบว่า
1. ด้านภาวะผู้นำ	1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการ	2. ด้านภาวะผู้นำ
3. ด้านการสนับสนุนจากภายในและภายนอก	3. ด้านคุณลักษณะนักเรียน

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ด้านบรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม 5. ด้านกระบวนการเรียนการสอน 6. ด้านการมีส่วนร่วม 7. ด้านคุณลักษณะนักเรียน 8. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้ นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 2 พบว่า
1. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ 2. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี 3. ด้านวัฒนธรรมผู้บริโภค 4. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 5. ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาอื่น ๆ	1. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชี 2. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ
ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำ มาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปี หลังจาก จบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ)	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 3 พบว่า
1. ด้านเศรษฐกิจ 2. ด้านสังคม 3. ด้านสิ่งแวดล้อม	1. ด้านสิ่งแวดล้อม 2. ด้านสังคม 3. ด้านเศรษฐกิจ
การดำเนินการ Value chain ในโครงการของ โรงเรียนประชารัฐ	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 4 พบว่า
1. ด้านโครงสร้างการจัดการ(การบริหาร) 2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 3. ด้านงบประมาณ 4. ด้านปัจจัยนำเข้า 5. ด้านกระบวนการผลิต/ การบริหาร	1. ด้านโครงสร้างการจัดการ 2. ด้านการบริการหลังการขาย 3. ด้านปัจจัยนำเข้า

ตารางที่ 5-1 (ต่อ)

ทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
<p>6. ด้านการกระจายสินค้า</p> <p>7. ด้านการบริการหลังการขาย</p> <p>ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย โรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง</p> <p>1. ด้านการวางแผน และการออกแบบ</p> <p>2. ด้านการคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ</p> <p>3. ด้านการปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ</p> <p>4. ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ</p>	<p>จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 5 พบว่า</p> <p>1. ด้านการวางแผน และการออกแบบ</p> <p>2. ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ</p>

จากตารางที่ 5-1 สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดการปฏิบัติตามขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ (แก่) 1) ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานเรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาวะผู้นำและด้านคุณลักษณะนักเรียน 2) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข การเงินและบัญชีด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ 3) ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านสิ่งแวดล้อมด้านสังคมด้านเศรษฐกิจ 4) การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เรียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านโครงสร้างการจัดการ ด้านการบริการหลังการขายด้านปัจจัยนำเข้า

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน

ประชาธิรัฐภาคตะวันออกเฉียงตามที่มีอิทธิพลจากมากไปน้อย ได้แก่ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการประเมินผลสำเร็จกลุ่มที่ 1 คือ สามารถดำเนินโครงการทำมาค้าขายตามผลลัพธ์และตัวชี้วัดหลักที่ตั้งไว้ระดับคมีงหะสามารถแสดงผลลัพธ์ด้วยภาพกิจกรรมต่างๆ ที่บอกถึงผลลัพธ์ที่สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ภาพการลงบันทึกบัญชีการค้าขาย ภาพกิจกรรมการเรียนรู้ในกระบวนการผลิต และภาพนำสินค้าออกจำหน่าย โดยโรงเรียนประชาธิรัฐในภาคตะวันออกเฉียงได้แก่ จังหวัดจันทบุรี จำนวน6 โรงเรียน จังหวัดตราด จำนวน2 โรงเรียน จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน3 โรงเรียน จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน6 โรงเรียน และจังหวัดสระแก้ว จำนวน7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 24 โรงเรียน ผลจากความสำเร็จดังกล่าวทำให้โรงเรียนใน 24 โรงเรียนนี้สามารถนำผลงานที่เป็นสินค้าและบริการของนักเรียนนำออกแสดงและขายในงานแสดงสินค้าต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับกรมพัฒนาชุมชนและบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน) (2560) ได้จัดทำโครงการประกวดโอท็อป จูเนียร์ “OTOP Junior contest” ภายใต้ความร่วมมือกับกระทรวงการพัฒนาคชุมชน กระทรวงมหาดไทย และบริษัท ไทยเบฟเวอเรจจำกัด(มหาชน) โดยเป็นการสนับสนุนและสร้างเสริมวิชาชีพให้กับเยาวชนในโรงเรียน สามารถประยุกต์วิชาการมารีเริ่มการทำมาค้าขาย อันจะเป็นอาชีพที่สร้างรายได้ในอนาคต โดยร่วมมือกันพัฒนาผลิตภัณฑ์คุณภาพมาตรฐาน พัฒนาเยาวชนให้เป็นผู้ประกอบการและเชื่อมโยงช่องทางการตลาดเข้าสู่โรงเรียน เพื่อให้มีแนวทางในการพัฒนาอาชีพและรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว อันเป็นรากฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียนให้มีคุณภาพและมีคุณค่าทางสังคม

- 1) มีกระบวนการทำงานเป็นทีม
- 2) เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ประกอบการคนในชุมชน ในการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์3) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานรับรอง
- 4) มีการใช้นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสามารถสร้างเป็นมาตรฐานในการผลิตได้
- 5) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เรื่องทำมาค้าขาย การคิดต้นทุน การคิดราคา และการจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย
- 6) สนับสนุนให้มีการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์จริง สร้างรายได้ และก่อให้เกิดกำไรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริม ให้มีช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- 7) สนับสนุนส่งเสริมให้มีตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ที่ส่งเสริมภาพลักษณ์8) มีการนำผลิตภัณฑ์ไปลงทะเบียนผู้ผลิต ผู้ประกอบการOTOP
- 9) ส่งเสริมให้เกิดความยั่งยืน สามารถถ่ายทอดการผลิตและการประกอบการไปยังรุ่นต่อไปได้
- 10) ส่งเสริมให้เกิดอาชีพ สร้างรายได้ ขยายเศรษฐกิจฐานรากให้มั่นคงและยั่งยืน ซึ่งผลการประกวด พบว่า โรงเรียนประชาธิรัฐใน 24 โรงเรียน ที่อยู่ในกลุ่มที่ 1

ที่มีผลความสำเร็จดีมาก ได้แก่ โรงเรียนวัดกระท่อม จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้นำผลงานเข้าประกวด โอท็อป จูเนียร์ “OTOP Junior contest” ผลิตภัณฑ์ ที่ได้ นำเข้าประกวด คือ ทองม้วนขนมไทยชมรม รักขนมไทย ซึ่งได้รับการพัฒนาสูตร จากชาวชุมชนและคณะครู โดยเด็ก ๆ ได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่ กระบวนการผลิต จนถึงการจัดจำหน่าย ทำให้เกิดรายได้ รวมไปถึงการพัฒนาต่อยอดให้กับนักเรียน ในรุ่นต่อ ๆ ไป ปัจจุบัน ขนมทองม้วน โอท็อปจูเนียร์ ได้มีการพัฒนาสูตร มีถึง ๑๒ รสชาติและ ประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัลชนะเลิศระดับประเทศ

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จที่มีผลกระทบสูงต่อความสำเร็จของ โรงเรียนพระราชรัฐ ประกอบไปด้วยตัวแปร ดังต่อไปนี้

ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ด้านภาวะผู้นำ ผู้บริหาร โรงเรียนควรมีการส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ อีกทั้ง ผู้บริหาร โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่ และมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์ และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ Saunders (2000) กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน ซึ่งเหมาะสมกับการพัฒนาประสิทธิผลของโรงเรียนในประเทศที่กำลังพัฒนาพบว่า ภาวะผู้นำทางการศึกษาต้องมีการเปิดโอกาสให้มีการมีส่วนร่วมและการเห็นพ้องต้องการจากครูในการวางแผน และสอดคล้องกับ Lunenburg and Allan (1996) ได้สรุปลักษณะของการบริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จว่า โรงเรียนต้องมีภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยที่ผู้บริหารต้องมีความเข้าใจและประยุกต์ใช้คุณลักษณะของงานวิชาการที่มีประสิทธิผล และยังสอดคล้องกับ Sammons et al. (1995) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลถึงความสำเร็จหรือความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนว่า ผู้นำต้องมีความเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ประกอบด้วย ความมุ่งมั่นและชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโรงเรียน มีการบริการเชิงรุกด้วยการสร้างทีมงานบริหารของโรงเรียน การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารจัดการหลักสูตร การตัดสินใจและการใช้นโยบายต่าง ๆ และต้องมีการสร้างครูให้เป็นผู้ นำทางวิชาการด้วย รวมไปถึงการมีวิสัยทัศน์ และการมีเป้าหมายร่วมกัน ประกอบด้วย ภาวะมีเอกภาพของเป้าหมายโรงเรียน โดยจะต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อความก้าวหน้าของนักเรียน และมีความเคารพในสถาบัน และยังสอดคล้องกับ บิริยูท ซาตะกาญจน์ (2554) กล่าวถึง ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ เป็นวิธีการ/แนวทางการปฏิบัติที่จะสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุตาม จุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ว่า คุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีความพร้อมในการบริหารจัดการที่มีคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยจะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพ กระบวนการพัฒนาคุณภาพ และการควบคุมคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาและยังสอดคล้องกับ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2553) กล่าวถึง คุณภาพการบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วย การนำที่มีวิสัยทัศน์ร่วม (Visionary leadership) โดยผู้นำระดับสูงจะต้องเป็นผู้ กำหนดทิศทาง วิสัยทัศน์ของโรงเรียนที่มุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียนและการสื่อสารทิศทางวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ และสร้างแรงจูงใจกระตุ้นบุคลากรมีส่วนร่วมในการทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศราอมรรุฒิวร (2559) ได้ศึกษาเรื่องความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนด้านการจัดการศึกษาและฝึกอบรมเชิงเทคนิคและอาชีวบทยเรียนจากสิงคโปร์และสหรัฐอเมริกาสู่ทิศทางการปรับประยุกต์ในการบริหารงานภาครัฐของไทย ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลควรเร่งพัฒนาศักยภาพภาวะผู้นำ และบุคลากรที่เป็นผู้ปฏิบัติ การกระจายอำนาจการมอบอำนาจแก่ผู้ปฏิบัติในระดับท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในภาคเอกชน การพัฒนาและดำเนินตามแผนกลยุทธ์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาวที่สอดคล้องกับแผนแม่บทการพัฒนาสังคมต่อไป

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านคุณลักษณะนักเรียน นักเรียนจะต้องมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้และมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้นซึ่งสอดคล้องกับ Sammons et al. (1995) และ Stedman (1987) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ส่งผลถึงความสำเร็จหรือความมีประสิทธิภาพของโรงเรียนว่า นักเรียนจะต้องมีความรับผิดชอบ ในที่นี้คือมีการสร้างความศรัทธาของครูให้แก่นักเรียน และมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับนักเรียนรวมทั้งต้องมีการควบคุมพฤติกรรมนักเรียนด้วย

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยโรงเรียนจะต้องมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเช่น ตรวจสอบการอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้น ให้เป็นไปตามเกณฑ์ และมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น รวมไปถึงมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ Scheerens (2000) และสุนทร โคตรบรรเทา (2551) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของโรงเรียน และได้นำเสนอตัวแบบบูรณาการของโรงเรียนที่มีประสิทธิผล กล่าวคือ ผลสัมฤทธิ์ ทางการทั้งเชิงปริมาณเชิงคุณภาพ

Uline (1998) ได้กล่าวถึงการประเมินผลความสำเร็จของโรงเรียนว่า ด้านการเรียนการสอน จะต้องแสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (Student achievement) และสอดคล้องกับ Lunenburg and Allan (1996) และ Edmonds (1979) ได้สรุปลักษณะของการบริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จว่า จะต้องมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนักศึกษาระดับปริญญาโท (2555) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการทำกรบ้านของนักเรียน

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านความรู้การบริหารธุรกิจ โดยโรงเรียนจะต้องมีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเช่น ผลผลิตสินค้าให้เป็นที่ไปตามความต้องการของตลาดและมีการคาดการณ์แนวโน้มความต้องการตลาดในอนาคตมีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอเช่น การปรับปรุงคุณภาพสินค้า การบรรจุหีบห่อ เป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจใส่และรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง และมีความสามารถในการสร้างความสะดวกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อซึ่งสอดคล้องกับ Porter (1980) ว่า กลยุทธ์ทางการแข่งขันการเป็นผู้นำด้านต้นทุนหรือต้นทุนต่ำโดยอาศัยความสามารถทางการบริหาร จัดการธุรกิจและการมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายโดยเฉพาะเน้นความเข้าใจตลาดเข้าในวัฒนธรรมของผู้บริโภคเป้าหมายและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yuche and Stewart (2001) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะทางธุรกิจนานาชาติที่จำเป็น โดยศึกษาจากผู้สำเร็จการศึกษาด้านธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกาและได้ค้นพบว่า ความสามารถทางการแข่งขันในยุคปัจจุบันจะต้องมีความรู้มากขึ้น รวมถึงความรู้ในด้านกฎหมายในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศก็ควรได้รับการพัฒนาในผู้สำเร็จการศึกษาธุรกิจ

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน มีความพยายามที่ลดต้นทุนด้วยการบัญชีการเงินอย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนในการจัดซื้อ การลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้า เป็นต้น และมีการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมาค้าขายในโรงเรียน และต้องเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำ ด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงิน เช่น การฝึกฝนการลงบัญชีและสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่

การลดต้นทุนได้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Porter (1980) ว่า กลยุทธ์ทางการแข่งขันการเป็นผู้นำด้านต้นทุนหรือต้นทุนต่ำโดยอาศัยความสามารถความรู้เรื่องตัวเลข การบัญชีและการเงินเป็นหลัก และมีการสร้างความแตกต่าง

ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป(ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านเศรษฐกิจ โดยโครงการมีความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าโครงการต่าง ๆ โดยจัดให้มีแผนการจัดหารายได้อย่างต่อเนื่อง และมีเสถียรภาพทางการเงิน สามารถจ่ายค่าตอบแทนในการทำกิจกรรมการผลิตหรือบริการของโครงการต่าง ๆ" รวมไปถึงการสามารถสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้ซึ่งสอดคล้องกับหลักการการสร้างความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางสามเสาหลักของ WCED (1987) ว่า เศรษฐกิจ (Economic) คือ การเงินและความก้าวหน้าขององค์กร องค์กรจะต้องตอบคำถามว่าจะหาเงินด้วยวิธีใด และจะเติบโตอย่างไร เพื่อที่จะให้องค์กรยั่งยืน มีเสถียรภาพทางการเงิน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสังคม โดยโครงการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ออกไปสู่ท้องตลาดและมีการดูแลติดตามลูกค้าหลังการขายหรือให้บริการ รวมไปถึงการมีแผนการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการการสร้างความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางสามเสาหลักของ WCED (1987) ว่า ผลิตภัณฑ์ที่ออกไปสู่ท้องตลาด ก็จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และลูกค้าด้วย

จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยโครงการจะต้องไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมซึ่งสอดคล้องกับหลักการการสร้างความยั่งยืนขององค์กรตามแนวทางสามเสาหลักของ WCED (1987) ว่า องค์กรมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ยิ่งถ้าหากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรก็จะต้องมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย

การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐด้านกิจกรรมสนับสนุน โดยจะต้องมีการกำหนดโครงสร้างบุคลากรในการบริหารงานโครงการ เช่น กำหนดครูผู้รับผิดชอบ กำหนดนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมและได้รับการสนับสนุน

งบประมาณการในการดำเนินโครงการจากภาคเอกชน และชุมชนรอบโรงเรียนและมีการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนในการผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่องอุปกรณ์ช่วยการผลิตสินค้าจำนวนมาก ใช้ Social media ในการทำการตลาด เป็นต้นและด้านกิจกรรมหลักโดยจะต้องมีปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) ที่เหมาะสมกับโครงการ มีการวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียนลำดับขั้น ตอนการผลิต มีสูตรการคำนวณวัสดุคิบที่แน่นอน การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น มีการวางแผนการกระจายสินค้า(การตลาดและการขาย) เช่น การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการขนส่งสินค้า การประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการขาย เป็นต้น และมีการบริการหลังการขายเช่น การรับประกันเปลี่ยนคืนสินค้าในเวลาที่กำหนด การรับฟังความคิดเห็นจากลูกค้าหลังการใช้สินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับบรรพต วิรุณราช (2559) ที่กล่าวว่า การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ หมายถึง ระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน และเชื่อมโยงกัน เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไปจะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วย โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องที่ ๒ กิจกรรม ประกอบด้วย 1) กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณ 2) กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) กระบวนการ (วิธีการผลิตและวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า(การตลาดและการขาย) และการบริการหลังการขาย) โดยผู้บริหารสามารถศึกษาถึงลักษณะความสำคัญและความสัมพันธ์ของแต่ละกิจกรรมที่สร้างความสามารถทางการแข่งขันได้

ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย

จากผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย ดำเนินการวางแผน และการออกแบบ จะต้องมีการวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณเป็นสำคัญและมีการกำหนดการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงานซึ่งสอดคล้องกับ Meredith and Mantel (2006), Kerzner (1998), Louis and Ralph (1980) และวารภรณ์ จิรัชิตพัฒนา(2552) กล่าวถึง การบริหาร โครงการ ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นวิธีการ เทคนิคและแนวความคิดที่เกี่ยวกับการวางแผนโครงการ การจัดการองค์กร และสอดคล้องกับ Richman (2002) และสุพจน์ โกสียะจินดา (2550) กล่าวถึง การบริหารโครงการ (Project management) ในทิศทางเดียวกันว่า เป็นชุดของหลักการ วิธีการ เทคนิคที่ใช้ในการวางแผน การจัดการองค์กร ซึ่งเน้น ควบคุม เวลา คุณภาพของงาน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรขององค์กรให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

รวมทั้งเป็นกระบวนการทบทวนการวางแผน กระบวนการแก้ปัญหาในงานที่ไม่สามารถดำเนินการตามวิธีปกติได้สำเร็จ

จากผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขาย ดำเนินประเมินโครงการ และการปรับปรุงแก้ไขโครงการ มีการประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับและมีการประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบายรวมไปถึงการนำผลการประเมินที่ได้มาการปรับนโยบายและวางแผนใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ Meredith and Mantel (2006), Kerzner (1998), Louis and Ralph (1980) และ วราภรณ์ จิรชีพพัฒนา(2552) ว่า การปฏิบัติตามโครงการและการติดตามและประเมินผลโครงการ ซึ่งทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการการบริหาร โครงการที่ดีจะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

ในส่วนสมมติฐานการวิจัยขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายได้แก่ ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน (ด้านภาวะผู้นำด้านคุณลักษณะนักเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารภในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น (ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลข, การเงินและบัญชี) และปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม) และการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ (ด้านกิจกรรมสนับสนุน ด้านกิจกรรมหลัก) มีอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Iverson (2001) พบว่า การบริหารจัดการโรงเรียนมีผู้บริหารกับการบริหารจัดการโรงเรียนมากยิ่งขึ้น จะส่งผลให้โรงเรียนมีประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang et al. (2013) พบว่า ตัวแปรความเป็นผู้นำความคาดหวังทักษะพื้นฐานภารกิจ เวลาในการทำงาน การตรวจสอบ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนในการเรียนการสอนที่มีคุณภาพนั้นความเกี่ยวข้องอย่างมากกับประสิทธิผลของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yuche and Stewart (2001) พบว่า ความสามารถทางการแข่งขันในยุคปัจจุบันจะต้องมีความรู้มากขึ้น รวมถึงความรู้ในด้านกฎหมายในการดำเนินการธุรกิจระหว่างประเทศก็ควรได้รับการพัฒนาในผู้สำเร็จการศึกษาธุรกิจ

ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขาย (ด้านการวางแผน และการออกแบบด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ) มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงใต้และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพรรณ อินทรประเสริฐ(2550) พบว่า กระบวนการบริหารงานงบประมาณ

ด้านโครงสร้างและกระบวนการบริหารงานการกำกับ ติดตาม เป็นองค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะและการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาที่พบว่า ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ และขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านภาวะผู้นำที่ส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ ผู้บริหารระดับกระทรวง ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะต้องกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ กลยุทธ์ของการพัฒนาภาวะผู้นำเกี่ยวกับโครงการทำมาค้าขายให้กับผู้บริหาร โรงเรียนพระราชรัฐในสังกัด เพราะเป็นตัวแปรหลักที่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรอื่น ๆ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำทางโครงการทำมาค้าขายในทางเดียวกัน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านคุณลักษณะนักเรียนที่ส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คุณลักษณะในงานวิจัยนี้ ได้แก่ มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการงานได้ และมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด และมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากในการที่จะให้นักเรียนมีคุณลักษณะดังกล่าวได้ทุกคน ดังนั้น ผู้บริหารและครูต้องสร้างต้นแบบคุณลักษณะของนักเรียนให้เป็นอย่างหรือคุณลักษณะเฉพาะสำหรับนักเรียนโรงเรียนพระราชรัฐในการที่ให้นักเรียนรุ่นน้องได้ศึกษาและเห็นคุณลักษณะที่ดีที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และทำให้เกิดค่านิยมในการปรับตัวตามคุณลักษณะที่ดีดังกล่าว ให้กับนักเรียนได้เป็นแบบอย่าง จากรุ่นต่อรุ่นไป

3. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งอิทธิพลต่อขั้นตอนการจัดการ โครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลสัมฤทธิ์ นี้ ได้แก่ การจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบ การตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการติดตามผลการเรียนของ

นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะต้องดำเนินการไปควบคู่กันทั้งโครงการทำมาค้าขายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ในการดำเนินกิจกรรมทั้งสองอย่างไปพร้อมกัน โดยให้เจ้าหน้าที่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทั้งสองกิจกรรมเท่า ๆ กัน หรือนำกิจกรรมผสมผสานให้เกิดความสำเร็จร่วมกันได้

4. ด้านมีความรู้การบริหารธุรกิจ ส่งอิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียงและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง ความการบริหารธุรกิจนี้ ได้แก่ การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้า การพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ และการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ซึ่งโดยความรู้ความสามารถของผู้บริหารแลครูของโรงเรียนประชารัฐนั้น ต้องยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารธุรกิจน้อยมาก จึงใช้กลยุทธ์การหาพันธมิตรผู้ที่มีความรู้ความสามารถทั้งจากหน่วยงานที่เป็นสถาบันการศึกษาด้านการบริหาร โดยเฉพาะ หรือกลุ่มชุมชนอาชีพโดยรอบโรงเรียน บริษัทเอกชนที่มีความพร้อมและประสบความสำเร็จใจบริหารธุรกิจ เข้ามาส่วนช่วยเหลือเป็นผู้แนะนำถ่ายทอดวิชาความรู้ให้กับครูและนักเรียนสามารถดำเนินการได้

5. ด้านมีความรู้เรื่องตัวเลขการเงินและบัญชี อิทธิพลทางบวกต่อขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงและส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงในด้านความรู้เรื่องตัวเลขการเงินและบัญชีนี้ ได้แก่ การเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลขการบัญชีและการเงิน ความพยายามที่ลดต้นทุน และการเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำ ด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงิน นอกจากนี้จะต้องหาผู้เชี่ยวชาญในด้านกรบัญชี/ การเงินเข้ามาเป็นพันธมิตรนอกจากเหมือนกับข้อที่ 4 แล้ว ยังต้องเพิ่มการฝึกฝนการทำบัญชีเบื้องต้นของการทำมาค้าขาย หรือทำบัญชีครัวเรือน และเพื่อกระตุ้นกิจกรรมการทำบัญชี โรงเรียนอาจจะจัดเป็นการประกวดการลงบัญชีขึ้นทุกเดือน หรือทุกปีตามความเหมาะสม และมีรางวัลหรือใบประกาศให้กับนักเรียนที่สามารถทำได้ยอดเยี่ยม

6. ด้านการวางแผน และการออกแบบ ด้านการประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ มีอิทธิพลทางบวกต่อความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง การวางแผนและการออกแบบนี้ ได้แก่ การวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์ เวลา และงบประมาณเป็นสำคัญ และการทำตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน ซึ่งต้องมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทีมบุคลากรหลัก(Key man) ทั้งทีมที่ดูแลเรื่องทรัพยากรบุคคล แผนและวิชาการ การเงินงบประมาณ พัสดุอุปกรณ์ ของโรงเรียนหรือของ

โครงการทราบก่อนอย่างชัดเจน และกำหนดขั้น ตอนออกมาเพื่อให้สมาชิกทุกคนในที่มารับทราบ และปฏิบัติไปในทางเดียวกัน ส่วนด้านการประเมิน โครงการและการปรับปรุงแก้ไข โครงการ ได้แก่ การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย การนำผลการ ประเมินที่ได้มาปรับนโยบายและวางแผนใหม่ และประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับ การปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับนั้น ควรมีการประเมินจากทั้งภายในโดยสมาชิกของ โครงการเอง และประเมินจากภายนอกจากบุคคลอื่นหรือหน่วยงานจากส่วนกลางหรือชุมชน โดยรอบ โรงเรียน ผู้ปกครอง เพื่อให้ผลการประเมินเป็นความจริงจะได้นำมาปรับปรุงพัฒนา โครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำไปใช้

1. การขยายนโยบายของโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ จำนวน 1,200 แห่ง ในปี พ.ศ. 2561 บริษัท ไทยเบฟฯ ควรร่วมมือกับวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ในการดูแลโรงเรียนประมาณ 200 โรงเรียน ก่อนที่จะดำเนินการสนับสนุนงบประมาณลงไปปฏิบัติ ควรนำความสำเร็จตามเป้าหมาย ของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐที่ค้นพบไปประเมินก่อน

2. ส่วนเชิงนโยบาย โรงเรียนพระราชรัฐที่ผ่านการนำความสำเร็จตามเป้าหมายของ โครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐไปประเมินแล้วพบว่า ต่ำกว่าเกณฑ์การประเมิน ควรมีการฝึกอบรม ให้ความรู้ หรือการพัฒนาในรูปแบบอื่น ๆ ก่อนที่จะให้การสนับสนุนงบประมาณ ลงไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการวิจัยในแต่ละปัจจัยลงลึกในรายละเอียดของตัวแปร เช่น ตัวแปร ที่เกี่ยวข้องกับทีมคณะผู้บริหารและครูของโครงการโรงเรียนพระราชรัฐ ในเรื่องอายุราชการ สภาพครอบครัว การศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการในเรื่อง สภาพครอบครัว อาชีพ รายได้ของครอบครัว ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสภาพ และวิถีชีวิตของประชาชน ชุมชน โดยรอบ ของโรงเรียน และเพิ่มการวิจัยเชิงคุณภาพโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผสมผสานมากขึ้นทำให้ได้ ข้อค้นพบหรือผลการวิจัยที่หลากหลาย

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนพระราชรัฐ ในเขตภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ เพื่อนำ ผลการวิจัยมาเปรียบเทียบระหว่างสภาพแวดล้อมด้านภูมิศาสตร์ สังคม ประเพณีวัฒนธรรม ด้านความเป็นอยู่ อาหารการกิน ที่แตกต่างกันจะมีผลแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กมลมาลัย ไชยศิริชัญญา. (2557). *การบริหารจัดการศึกษาแบบรัฐร่วมเอกชน*. คุษฎีนิพนธ์ปริญญา
คุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
กรมพัฒนาชุมชนและบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน). (2560). *โครงการประกวด OTOP
Junior Contest*. เข้าถึงได้จาก [http://prsthailand.com/news/111/โครงการประกวดโอ
ท็อป-จูเนียร์---“OTOP-Junior-Contest”](http://prsthailand.com/news/111/โครงการประกวดโอ
ท็อป-จูเนียร์---“OTOP-Junior-Contest”)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559)*. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ของ
กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับปรับปรุงตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรร)*. กรุงเทพฯ:
สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่สิบเอ็ด
(พ.ศ. 2555-2559)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- กรีซ แร่งสูงเนิน. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- เกศรา อมรวุฒิวร. (2559). ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนด้านการจัดการศึกษาและ
ฝึกอบรมเชิงเทคนิคและอาชีพ บทเรียนจากสิงคโปร์และสหรัฐอเมริกาสู่ทิศทางการปรับ
ประยุกต์ในการบริหารงานภาครัฐของไทย. *วารสารการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน*,
23(1), 91.
- โกมล จันทวงษ์. (2553). การเสริมสร้างผู้นำทางการศึกษาในการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้
ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 6(1), 49-50.
- โกศล ดีศีลธรรม. (2551). *โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานสำหรับการแข่งขันยุคใหม่* กรุงเทพฯ:
ฐานการพิมพ์.
- คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยของมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา(2554). *รายงานการประชุม
การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของนักวิจัย ครั้งที่ 9/2554*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- คณะทำงานโครงการสานพลังประชารัฐ (2559). *องค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์
การพัฒนาการศึกษา มีผลลัพธ์ (Outcome)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.connected.org/>
- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2551). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น

- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์ (2552). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ (ฉบับปรับปรุงใหม่)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่6. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 8(1), 85-86.
- ฐาปน สิริวัฒนภักดี (2559). *เอกสารถอดเทปการประชุมมอบนโยบายการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ ณ โรงแรมบ้านปูริสอร์ทแอนดส์สปา จังหวัดตราด (วันที่ 11 กันยายน 2559)*. ชลบุรี: วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(2557) *ประวัติและบทบาท*. เข้าถึงได้จาก http://www.set.or.th/th/about/overview/history_p1.html
- ถาวร เสี่ยงเอียด. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- บรรพต วิรุณราช. (2552). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ: เอ.เอส. เทคนิค การพิมพ์.
- บรรพต วิรุณราช. (2559). *เอกสารถอดเทปการประชุมเครือข่ายภาคการศึกษา โครงการประชารัฐภาคการศึกษา (Connext ED) ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วันที่ 24 ธันวาคม 2559)*. ชลบุรี: วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด(มหาชน). (2559). *ข้อมูลโรงเรียนประชารัฐ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.connected.org/school-selection/company?companyId=4>
- บุษบา ตันดิศักดิ์ (2550). *ความหมายคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการยก (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์บูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554*. เข้าถึงได้จาก http://www.aidsthai.org/download/plan_strategy10.doc.
- บูรณะศักดิ์ มาดหมาย(2552). *ห่วงโซ่อุปทาน ในกระบวนการให้บริการและลูกค้าสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: ไทยแลนด์ อินดัสตรีคอคคอม.
- ประภัสสร คำสวัสดิ์(2554). *ตัวชี้วัดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสหศาสตร์ศรีปทุม* ชลบุรี, 1(3), 1-13.

- พรพรรณ อินทรประเสริฐ. (2550). *องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในทศวรรษหน้า*.
 ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชนี ทองแก้ว, วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และไพรัตน์ วงษ์นาม. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จใน
 การใช้หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัด
 ชลบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 5(1), 97-98.
- พิทยุตม์ กงกุล และสิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์. (2555). รูปแบบการใช้ชุมชนเป็นฐานในการบริหาร
 โรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*, 8(2), 59.
- ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *12 องค์การ
 เอกชนต้นกัญญากระดับ “การศึกษาไทย”*. เข้าถึงได้จาก <http://www.moe.go.th>
- มยุรี อนุมาราชชน. (2551). *การบริหารโครงการ Project management* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
 คูมายเบส.
- วรรณดี สุทธินิรากร. (2556). *การวิจัยเชิงคุณภาพ: การวิจัยในกระบวนทัศน์ทางเลือก*. กรุงเทพฯ:
 สยามปริทัศน์.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
 แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราภรณ์ จิรัชชีพพัฒนา (2552). *การบริหารโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information technology
 project management) โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒน
 บริหารศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ไทยพัฒนารายวันการพิมพ์
- วสันต์ กาญจนมุกดา (ม.ป.ป.). *สายโซ่คุณค่า กับความอยู่รอดของธุรกิจ*. เข้าถึงได้จาก
<http://kb.tsu.ac.th/jspui/bitstream/123456789/941/1/Article%201.pdf>
- วันเพ็ญ ผ่องกาย (2550). *การใช้ตัวบ่งชี้วัดความสำเร็จการดำเนินงาน (โครงการ)*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ia.psd.ku.ac.th/doc/kpi.doc>
- วิจิต อุ่อ้น. (2553). *การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิสูตร จิระคำแข็ง (2552). *การบริหารโครงการสำหรับผู้บริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วรรณกวี.
- วิรุทธ ชาติตะกาญจน์. (2554). *เทคนิคการบริหาร สำหรับนักบริหารการศึกษามืออาชีพ* (พิมพ์ครั้งที่
 4). กรุงเทพฯ: วิพรีนซ์ (1991).
- ศิริชัย พงษ์วิชัย (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์*. กรุงเทพฯ:
 โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2553). ประสิทธิภาพกระบวนการ: เป้าหมายสำคัญของการบริหาร โรงเรียนวารสารมหาวิทยาลัย ยราชภัฏสกลนคร, 2(3), 20-33.
- ศูนย์ปฏิบัติการกลางCONNEXT ED. (2559). 12 องค์กรเอกชนไทย ผันึกความร่วมมือสานพลังประชารัฐ เปิดตัว “คอนเน็กซ์-อีดี”. เข้าถึงได้จาก<http://www.connected.org/>
- สรวาดิ เฟ็งศรีโคตร และจันทร์ชลิ มาพุทท. (2554). รูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัย วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม, 7(1), 68.
- สมศักดิ์ สุวรรณสุขกุล (2561). แนวทางการบริหารจัดการ โรงเรียนประชารัฐด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. คุษณินพนธ์ปรัชญาคุษณินพนธ์ สาขาวิชาการจัดการสาธารณณะ, วิทยาลัยพานิชยศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง. (2551). ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน: การพัฒนาและการตรวจสอบความตรงของตัวแบบ. คุษณินพนธ์ศึกษาศาสตร์คุษณินพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2553). คู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพ กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2559). โครงการสานพลังประชารัฐ ด้านการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ เข้าถึงได้จาก<http://www.pracharathschool.go.th/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2559). ปฏิรูปการศึกษาเพื่ออนาคตประเทศไทย มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน นโยบายด้านการศึกษาของนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา) (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี่.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- สุพจน์ โกสียะจินดา. (2550). การบริหารโครงการในระบบงาน ไอที. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุภาสิณี ดันติศรีสุข. (2555). การพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนวารสารเศรษฐศาสตร์ สุขโขทัยธรรมมาธิราช, 6(2), 1-10.
- อรุณี อ่อนสวัสดิ์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่3). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Agunloye, O. O. (2011). Turning around chronically low-performing schools: A diagnostic framework and conceptual model. *American International Journal of Contemporary Research*, 1(3), 76-87.
- Austin, G. E., & Reynolds, D. (1990). Managing for improved school effectiveness: An international survey. *School Organization*, 10(2/3), 167-178.

- Baker, G. P., Jensen, M. C., & Murphy, K. J. (1988). Compensation and incentives: Practice vs. theory. *The Journal of Finance*, 43(3), 593-616.
- Bela, B. (1989). *Competitive advantage trade policy and economic development*. New York: Wheatsheat.
- Best, J.W., & Kahn, J. V. (1993). *Research in Education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bowers, C. (2009). Educating for a revitalization of the cultural commons. *Canadian Journal of Environmental Education*, 14, 196-200.
- Caldwell, B. J., & Spinks, J. M. (1990). *The self-managing school*. London: Taylor and Francis.
- Davis, P. (1972). *The American heritage dictionary of the English language*. New York: American Heritage Publishing.
- David, F. R. (2001). *Strategic management: Concepts and cases* (12th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Dess, G. G., Lumpkin, G. T., & Covin, J. G. (1997). Entrepreneurial strategy making and firm performance: Tests of contingency and configuration models. *Strategic Management Journal*, 18(9), 677-695.
- Dondero. (1993). School-based management, teacher' decisional participation level, school effectiveness and job satisfaction. *Dissertation Abstracts International*, 54, 1647-A.
- Edmonds, R. (1979). Effective schools for the Urban poor. *Education Leadership*, 37(1), 15-18.
- Glickman, C. D., Gordon, P. S., & Ross Gordon, M. J. (2001). *Supervision and instructional leadership a developmental approach* (5th ed.). New Jersey: Pearson.
- Gillham, D. P. (2000). *professional staff and parent perceptions of school effectiveness of seventh-day adventist k-schools in the north america division*. Retrieved from <http://www.thailis.uni.net.th/dao/printarticles.nsp>
- Grant, R. M. (1991). The resource-based theory of competitive advantage: Implications for strategy formulation. *California Management Review*, 33(3), 114-135.
- Guest, G., Bunce, A., & Johnson, L. (2006). How many interviews are enough? an experiment with data saturation and variability. *Field Methods*, 18, 59-82.
- Hanson, E. M. (1996). *Education administration and organization behavior* (4th ed.). Boston: Allyn and Bacon.

- Heneveld, W., & Craig, H. (1996). *School count: World bank project designs and the quality of primary education in sub-saharan Africa: Policy research working paper No. WTP 303*. Washington DC: World Bank.
- Hinkle, D. E., & Jurs, S. G. (1998). *Solutions manual to accompany: Applied statistics for the behavioral sciences*. Boston: Houghton Mifflin.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Education administration: Theory, research, and practice* (6th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Hunter, N. A. (1990). Using inventory for competitive advantage through supply chain management. *Harvard Business Review*, 72(4).
- Iverson, C. J. (2001). School-based management: A case study. *Dissertation Abstracts International*, 62(5), 192.
- Jermolajeva, E., & Aleksejeva, L. (2013). Country's competitiveness and sustainability in the context of the higher education system reforms. *Journal of Teacher Education for Sustainability*, 15(1), 73-83.
- Johnstone, J. N. (1981). *Indicators of education systems*. Essex: The Anchor.
- Kerzner, H. (1998). *Project Management: A systems approach in planning, scheduling, and controlling* (6th ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Krug, S. E. (1990). An experience sampling approach to the study of principal instructional leadership. In *Results from the Principle Activity Sampling Form* (pp. 48-52). Illinois: Daring Kiddersley.
- Kotler, P. (2003). *Rethinking marketing: Sustainable marketing enterprise in Asia*. New Jersey: FT.
- Langlois, R. N., & Steinmueller, W. E. (2000). Strategy and circumstance: The response of american firms to japanese competition in semiconductors, 1980-1995. *Strategic Management Journal*, 21(10/11), 1163-1173.
- Lincoln, Y., & Guba, E. (1985). *Naturalistic inquiry*. Beverly Hills, CA: Sage.
- Louis, J. G., & Ralph, N. L. (1980). *Project planning and management: An integrated approach*. New York: Pergamon.
- Lunenburg, F., & Allan, C. O. (1996). *Educational administration: Concepts and practices* (2nd ed.). New York: Wadsworth.

- Meredith, J. R., & Mantel, S. (2006). *Project management of project*. London: Thomas Telford Services Ltd Van Nostrand Reinhold.
- Morris, P. W. G., & Hough, G. H. (1988). *The anatomy of major projects*. London: John Wiley and Sons.
- Owens, R. G. (2001). A descriptive study of meaning of illness in chronic renal disease. *Journal of Advanced Nursing*, 33(6), 716-727.
- Patrinos, H. A., Barrera, O. F., & Guaqueta, J. (2009). *The role and impact of public-private partnerships in education*. Retrieved from <http://ppp.worldbank.org/public-private-partnership/library/role-and-impact-public-private-partnerships-education>
- Pearce, D., Barbier, E., & Markandya, A. (1990). Sustainable development: Ecology and economic progress. In *Sustainable development: Economics and environment in the third world*. London: Earthscan.
- Pierce, L. V. (1991). *Effective schools for national origin language minority students*. Washington, DC: The Mid Atlantic Equity Center.
- Pitts, R. A., & Lei, D. (2000). *Strategic management: Building and sustaining competitive advantage*. Ohio: South-Western College.
- Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. New York: The Free.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive advantage*. New York: Free.
- Reezigt, G. J. (2011). *Capacity for change and adaptation of schools in the case of effective school improvement*. Groningen: GION Institute for Educational Research, University of Groningen.
- Richman, L. (2002). *Project management step-by-step*. New York: AMACOM.
- Sammons, P., Hillman, J., & Mortimore, P. (1995). *Key characteristics of effective schools a review of school effectiveness research*. n.p.
- Saunders, L. (2000). *Effective schooling in rural africa report 2: Key issues concerning school effectiveness and improvement*. n.p.
- Scheerens, J. B. (2000). *Improving school effectiveness*. Retrieved from <http://unesdoc.uneco.org/images/0012/001224/122424e.pdf>
- Schwalbe, K. (2007). *Information technology project management* (5th ed.). MA: Thomson.

- Sergiovanni, T. J. (1991). *The principal ship: A reflective practice perspective* (2nd ed.). Needham Heights: Allyn and Bacon.
- Scribner, A. P. (1999). High performing hispanic school: An introduction. In P. Reyes, J. D. Scribner and A. P. Scribner (Eds), *Lessons from high performing Hispanic schools: Creating Learning communities* (pp. 1-18). New York: Teachers College Press.
- Stedman, L. C. (1987). It's time we change the effective schools formula. *Kappan*, 69, 2-3.
- Sullivan, P., & Kang, J. (1999). Quick response adoption in the apparel manufacturing industry: Competitive advantage of innovation. *Journal of Small Business Management*, 37(1), 1-13.
- The World Commission on Environment and Development. (1987). *Our common future*. Oxford: Oxford University Press.
- Turner, J. R. (1993). *The handbook of project-based management*. London: McGraw-Hill.
- Uline, L. C. (1998). School effectiveness: The underlying dimensions. *Educational Administration Quarterly*, 34(4), 462-483.
- UNESCO, World Heritage Centre. (2015). *World heritage list*. Retrieved from <http://whc.unesco.org/en/list/>
- Wang, L. L., Chiang, J. M., Plaisent, M., & Bernard, P. (2013). The factors of school effectiveness: An empirical investigation of internal and external factors of junior high schools in Taiwan. *International Journal of Humanities and Applied Sciences (IJHAS)*, 2(3), 2277-4386.
- Walsh, M. (1999). *Building a successful school*. London: Kogan Page.
- Wheelen, T. L., & Hunger, D. J. (2002). *Strategic management and business policy* (8th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Woods, D., & Orlik, S. (1994). *School review and inspection*. London: Biddles Guildford and King's Lynn.
- Xie, L. (2011). Strategic alliance: Competitiveness of sino-foreign cooperative school running operation. *International Education Studies*, 4(1), 51-54.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Yuche, J. W., & Stewart, B. R. (2001). *International business competencies needed by business graduates in the United States and Taiwan*, R.O.C. New Orleans: Educational Resources Imbrmation Center (ERIC).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

นโยบายการศึกษาของประเทศไทย
นโยบายสานพลังประชารัฐด้านการศึกษา
สภาพทั่วไปของโรงเรียนประชารัฐ 44 แห่ง

นโยบายการศึกษาของประเทศไทย

นโยบายของรัฐบาล ของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

ตามที่นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 โดยได้กำหนดนโยบายไว้ 11 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 มาตรา 19 ที่ระบุให้รัฐบาลมีหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ดำเนินการให้มีการปฏิรูปด้านต่างๆ และส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ของประชาชนในชาติ โดยกระทรวงศึกษาธิการในฐานะที่มีภารกิจในการจัดและส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศไทย ให้ก้าวหน้าอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของนโยบายของรัฐบาล โดยมีบทบาทหลัก ดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลในข้อที่ 4 นโยบายการศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุง ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญทั้งการศึกษาในระบบและการศึกษาทางเลือกไปพร้อมกัน เพื่อสร้างคุณภาพของคนไทยให้สามารถเรียนรู้ พัฒนาตนได้เต็มตามศักยภาพ ประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เป็นคนดีมีคุณธรรม สร้างเสริมคุณภาพ การเรียนรู้ โดยเน้นการเรียนรู้ เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากำลังคนให้เป็นที่ต้องการเหมาะสมกับพื้นที่ ทั้งในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ

2. ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุง และบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่ม โอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส จัดระบบการสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีสิทธิเลือกรับบริการการศึกษา ทั้งในระบบ โรงเรียนและนอกโรงเรียน โดยจะพิจารณาจัดให้มี คุ้มครองการศึกษาเป็นแนวทางหนึ่ง

3. ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปมีโอกาสร่วมจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ กระจายอำนาจ การบริหารจัดการศึกษาสู่สถานศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามศักยภาพและความพร้อม โดยให้สถานศึกษาสามารถเป็นนิติบุคคล และบริหารจัดการได้อย่างอิสระและคล่องตัวขึ้น

4. พัฒนาคณะทำงานโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้สามารถมีความรู้และทักษะใหม่ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลากหลายตามแนวโน้มการจ้างงานในอนาคต ปรับ

กระบวนการเรียนรู้และหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับภูมิสังคม โดยบูรณาการความรู้และคุณธรรมเข้าด้วยกันเพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้ทักษะ การใฝ่เรียนรู้ การแก้ปัญหา การรับฟังความเห็นผู้อื่น การมีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองดี โดยเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน

5. ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน เพื่อสร้างแรงงานที่มีทักษะ โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่มีความต้องการแรงงาน และพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาให้เชื่อมโยงกับมาตรฐานวิชาชีพ

6. พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครู ที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู เน้นครูผู้สอนให้มีวุฒิตรงตามวิชาที่สอน นำเทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมือที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเป็นเครื่องมือช่วยครูหรือเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเรียนทางไกล การเรียนโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น รวมทั้งปรับระบบการประเมินสมรรถนะที่สะท้อนประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นๆ สนับสนุนในองค์กรทางศาสนา มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างสันติสุขและความปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยอย่างยั่งยืนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมตามความพร้อม

8. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่นภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งสืบทอดหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการเรียนรู้ สร้างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทย นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีในระดับประชาชน ระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ ตลอดจนเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ

9. สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล เพื่อเตรียมเข้าสู่สากลวัฒนธรรมของประชาคมอาเซียน และเพื่อการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก

10. ปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ ได้กำหนด

ยุทธศาสตร์ตามกรอบปฏิรูปการศึกษาให้ทุกส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (แผนปฏิบัติการราชการประจำ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ของกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) โดยมีรายละเอียดดังนี้

วิสัยทัศน์

ยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และลดความเหลื่อมล้ำ อย่างทั่วถึง ผลิตและพัฒนาคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ

พันธกิจ

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ
2. เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนอย่างเสมอภาค
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ผลิตและพัฒนาคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ
2. หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
3. ระบบงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการศึกษา
4. ระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา
5. ระบบสื่อสารและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. พัฒนาระบบการผลิต การสรรหา และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
7. ระบบการบริหารจัดการ
8. สร้างโอกาสทางการศึกษา
9. พัฒนาการศึกษาระดับจังหวัดชายแดนภาคใต้
10. การวิจัยเพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าประสงค์

1. คนไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาประเทศ
2. ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษา มีสมรรถนะตรงความต้องการของ

ตลาดแรงงานตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

3. การจัดการอาชีวศึกษาให้ได้ตามมาตรฐานสากล
4. ผู้เรียนจบแล้วมีงานทำ
5. ผู้เรียนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ มาตรฐาน
6. ผู้เรียนและประชาชนได้รับการพัฒนาทักษะ และพัฒนาการเหมาะสมตามวัยสามารถ

แสวงหาความรู้ได้ สอดคล้องกับบริบทในปัจจุบัน

7. นักเรียน นักศึกษา ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในประวัติศาสตร์ไทย มีค่านิยมที่ถูกต้องตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ และมีภูมิคุ้มกัน ปลอดภัยจากยาเสพติด

8. สถานศึกษาได้รับการจัดสรรทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับนโยบายการผลิตและพัฒนาคน ทั้งคน
9. สถานศึกษามีการเบิกจ่าย งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้
10. ผู้เรียนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน
11. ระบบและกลไกการประเมินคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพ
12. สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา
13. หน่วยงานมีระบบสื่อสารและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และทันสมัย
14. ระบบ ICT มีการบูรณาการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกอย่างครอบคลุม มีคุณภาพ รวดเร็วและทั่วถึง
15. นำระบบ ICT เข้ามาใช้จัดการเรียนรู้และบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรม และกว้างขวาง
16. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนการผลิต การสรรหา และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
17. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตามเส้นทางวิชาชีพทั้งระบบตามศักยภาพ เพื่อยกระดับการประกอบวิชาชีพตามระดับคุณภาพของมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ
18. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพและจรรยาบรรณของวิชาชีพสอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษาและท้องถิ่น
19. หน่วยงานมีระบบบริหารจัดการที่คล่องตัวและมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
20. มีกลไกการบริหารและการประสานงานการจัดการศึกษาส่วนกลางและในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
21. มีนโยบาย แผนมาตรฐานและการติดตามประเมินผลการจัดการศึกษาที่หน่วยงานปฏิบัติ สามารถนำไปบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
22. นักเรียน นักศึกษาทุกกลุ่ม ได้รับโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิที่กำหนด
23. ประชากรทุกกลุ่มทุกวัยได้รับโอกาสในการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม
24. ประชากรวัยเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค
25. ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต

26. ครูมีความปลอดภัย มีขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน
27. การบริหารจัดการเงินอุดหนุนการศึกษาเป็นไปด้วยความถูกต้อง
28. มีหน่วยงานรับผิดชอบขับเคลื่อนการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างเป็นรูปธรรม
29. ได้งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในเชิงสาธารณะและเชิงพาณิชย์
30. งานวิจัยและบริการวิชาการตอบสนองต่อโจทย์ปัญหาหรือความต้องการของชุมชนท้องถิ่น และประเทศ
31. มีนวัตกรรม องค์ความรู้ และฐานข้อมูลด้านการศึกษาที่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

นโยบายสานพลังประชารัฐด้านการศึกษา

ประชารัฐ คือ การสร้างอนาคตที่สดใส โดย 3 ภาคส่วน ได้แก่ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นการรวมพลังความเหมือนบนความแตกต่างโดยความเหมือนคือ 1) วิสัยทัศน์เดียวกันในการสร้างความมั่นคง มั่งคั่งอย่างยั่งยืนเป้าหมายเดียวกันตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และความแตกต่างคือ 1) ภาครัฐมีอำนาจมีเครื่องมือบริหารงานในกรอบของกฎหมาย ดังนั้นต้องมองประชาชนเป็นศูนย์กลางต้องมีธรรมาภิบาล 2) ภาคเอกชนและภาควิชาการมีองค์ความรู้ประสบการณ์ความสำเร็จเทคนิคการทำงานและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ดังนั้นต้องมองผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญต้องมีจิตสาธารณะ หากรัฐมี นคงธุรกิจที่มั่นคง 3) ภาคประชาชนมีพลังความหวังซึ่งต่อไปต้องพัฒนาเป็นภาคประชาสังคมที่มีจิตสำนึกร่วมกันมีโครงสร้างการทำงานที่ทุกคนเป็นหุ้นส่วนและมีเครือข่ายเชื่อมโยงภายใต้การระเบิดจากข้างในและความรู้รักสามัคคีตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของพ่อหลวงไทยและประชารัฐขับเคลื่อนประเทศได้โดย 1) ระดับประเทศมีคณะทำงานสานพลังประชารัฐ 12 คณะ 2) ระดับจังหวัดมีบริษัทประชารัฐรักสามัคคีจำกัด 76 จังหวัด 3) คณะทำงานร่วมรัฐ-เอกชน-ประชาชนตามภารกิจ อาทิ ร้านค้าประชารัฐสุขใจ โรงเรียนประชารัฐ กลุ่มสหกรณ์ประชารัฐ บ้านประชารัฐ ฯลฯ เป็นเวทีให้ไตรภาคีรวมพลังประชารัฐเดินหน้าประเทศไทยกฤษฎาแจ่มความสำเร็จในการทำงานเป็นทีมประเทศไทย 3 ประสาน คือ ลดความหวาดระแวง และเพิ่มความไว้วางใจเชื่อใจระหว่างกันให้ได้

พลเอกดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหัวหน้าทีมประชารัฐภาครัฐ กล่าวถึงโครงการสานพลังประชารัฐด้านการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำว่าเป็นมิติใหม่ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อร่วมขับเคลื่อนและยกระดับมาตรฐานการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำให้มีสัมฤทธิ์ผล

มีส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในครั้งนี้แตกต่างจากโครงการรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรต่างๆ หรือ CSR (Corporate social responsibility) เนื่องจากการทำงานร่วมกันครั้งนี้จะเป็นระบบมากขึ้น กระจายไปสู่วงกว้างมากขึ้นเป็นระบบการศึกษาที่ระบบที่มีการวางแผนงานงบประมาณให้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายของการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่จะรองรับกับพลวัต ในศตวรรษที่ 21 โดยทักษะของเด็กในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย การเรียนรู้ 3R x 8C ตลอดชีวิต 3R คือ Reading-อ่านออก, (W) Riting-เขียนได้, (A) Rithenmatics-คิดเลขเป็น และ 8C คือ

1. Critical thinking and problem solving: การคิดอย่างมีวิจารณญาณ แก้ไขปัญหาได้
2. Creativity and innovation: คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดเชิงนวัตกรรม
3. Cross-cultural understanding: ความเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมกระบวนการคิดข้ามวัฒนธรรม
4. Collaboration teamwork and leadership: ความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ
5. Communications information and media literacy: ทักษะในการสื่อสาร และการรู้เท่าทันสื่อ
6. Computing and ICT literacy: ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และการรู้เท่าทันเทคโนโลยี
7. Career and learning skills: ทักษะทางอาชีพและการเรียนรู้
8. Compassion: มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นคุณลักษณะพื้นฐานสำคัญของทักษะขั้นต้นทั้งหมดและเป็นคุณลักษณะที่เด็กไทยจำเป็นต้องมี

ศุภชัย เจียรวนนท์ ในฐานะหัวหน้าทีมภาคเอกชนกล่าวว่า โครงการสานพลังประชารัฐที่เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเป็นมิติสำคัญและยิ่งใหญ่สำหรับภาคเอกชนซึ่งโครงการนี้เป็นหนึ่งในโครงการที่สามารถตอบโจทย์ของประเทศได้ทั้ง 3 ข้อ คือ การลดความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพคน และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากทั้ง 3 ประเด็น ดังกล่าว มีความเกี่ยวข้องกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรในประเทศให้มีประสิทธิภาพ โดยภาคเอกชนจะเข้ามาร่วมแบ่งปันและดำเนินโครงการสนับสนุนการศึกษา 3 โครงการ คือ

1. โครงการยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาการศึกษา 10 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 Transparency เน้นความโปร่งใสและการตรวจสอบได้ของข้อมูลการดำเนินงานของโรงเรียนและสนับสนุนให้มีการตั้งกองทุนโรงเรียนซึ่งความโปร่งใสและการตรวจสอบได้จะทำให้เกิดการแข่งขันและนำไปสู่การถ่ายทอดองค์ความรู้ต่างๆ ให้กับสถานศึกษา

1.2 Digital infrastructure คือ การเชื่อมโยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) โดยเป็นการเชื่อมโยงข้อมูลทั่วโลกและการเข้าถึงเนื้อหาข้อมูลในระดับโลกซึ่งจะมีประโยชน์อย่างยิ่งเมื่อนำมาใช้ในการศึกษา

1.3 Market mechanism การขับเคลื่อนกลไกตลาดโดยการทำให้ผู้ปกครองชุมชนเอกชนในท้องถิ่นและเอกชนระดับประเทศเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษาเพราะโรงเรียนไม่ได้ทำหน้าที่แค่สอนเยาวชนเพียงอย่างเดียว แต่ต้องดึงความมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนด้วย ซึ่งจะทำให้กระบวนการเรียนรู้ของเด็กพัฒนาแบบก้าวกระโดด

1.4 Curriculum and teaching technique การปรับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child centric) เพราะเด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วเหมือนฟองน้ำที่ซับน้ำได้เป็นอย่างดี โดยมีแนวทางในการดึงศักยภาพของเด็กออกมาและทำให้เด็กรักการตั้งคำถามมีความคิดริเริ่ม การคิดวิเคราะห์ และการรู้จักแก้ปัญหาซึ่งกระบวนการเรียนรู้จะไม่มีที่สิ้นสุดเพราะเด็กจะมีส่วนร่วมในกระบวนการค้นคว้าหาคำตอบ

1.5 High quality principles คือ การพัฒนาผู้นำโรงเรียนให้มีความมุ่งมั่น ซึ่งที่จะพัฒนาเด็กและสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับประเทศไทย อีกทั้งสถาบันการศึกษาเป็นแหล่งผลิตและสร้างเยาวชนที่เข้มแข็งเพราะสถาบันการศึกษาคือผู้ที่เปลี่ยนแปลงประเทศนี้โดยผู้บริหารสถานศึกษาคือผู้นำที่จะดึงศักยภาพของนักเรียนออกมาเพื่อสร้างเยาวชนที่มีคุณภาพ มีความเข้มแข็ง มีคุณธรรม และจะเป็นพื้นฐานของความเข้มแข็งในด้านต่างๆ ของประเทศต่อไป

1.6 Health and heart เยาวชนต้องมีสุขภาพดีและมีอาหารการกินครบทุก 5 หมู่ พร้อมทั้งมีสภาพจิตใจต้องแข็งแรงรู้จักการให้การเชื่อมโยง การมีจิตสาธารณะ ช่วยเหลือสังคม และเสียสละเพื่อสังคม

1.7 Local and international การผสมผสานความรู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ กล่าวคือ พัฒนาคูรูในประเทศรวมทั้งดึงครุที่มีศักยภาพหรือครุในสาขาที่ขาดแคลนจากต่างประเทศเข้ามาทำการสอนในไทยซึ่งจะสามารถเปลี่ยนการเรียนรู้แบบก้าวกระโดดสู่มาตรฐานสากลได้อีก ทั้งการดึงผู้เชี่ยวชาญระดับโลกเข้ามาในไทยเพราะทุกวันนี้เราอาศัยอยู่ในประชาคมโลก

1.8 English language แนวทางที่จะทำให้นักเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คือการมีภาควิชาหรือบางวิชาที่ทำการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษในทุกชั้นเรียน รวมทั้งมีหนังสือหรือตำราเรียนเป็นภาษาอังกฤษเนื่องจากจะทำให้นักเรียนต้องค้นคว้าหาคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสาร

1.9 Educational hub การสร้างศูนย์กลางการศึกษาด้วยการใช้เทคโนโลยีที่ 4 ด้านของ Mega trends ได้แก่ Robotics, Nanotechnology, Biotechnology และ Digital technology เพื่อจะสร้าง School of science and research ด้วยการนำเทคโนโลยีที่ 4 ด้าน มาพัฒนาต่อยอด

1.10 Young leadership development การสร้างผู้นำรุ่นใหม่ด้วยการคัดเลือกผู้นำรุ่น ด้วยการให้ทุนศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่เหล่านี้ให้เป็นผู้เป็นที่ปรึกษาที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงประเทศรวมทั้งเป็นผู้ช่วยขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

2. โครงการพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่ CONNEXT Ed (School partner leadership program) คือ โปรแกรมสร้างผู้นำควบคู่กับการขับเคลื่อนโรงเรียนประชารัฐโดยภาคเอกชนคัดเลือกผู้นำรุ่นใหม่ที่มีศักยภาพที่จะทำงานร่วมกับโรงเรียนซึ่งมีสัดส่วนผู้นำรุ่นใหม่ 1 คน ต่อ 3 โรงเรียน โดยจะดำเนินงานเป็นทีม ซึ่งหนึ่งทีมจะดูแลโรงเรียนประมาณ 15-20 แห่ง อีกทั้งในอนาคตมีแนวทางในการนำนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการโดย 1 โรงเรียน จะมีนักศึกษา 1-2 คน ช่วยดูแล พร้อมทั้งขับเคลื่อนการดำเนินงานไปพร้อมๆ กันภายใต้การนำของผู้บริหารสถานศึกษา อีกทั้งไม่จำกัดเฉพาะผู้นำจากภาคเอกชนผู้นำที่เป็นอาสาสมัครจากทุกภาคส่วนที่ผ่านการคัดเลือกก็สามารถเข้าร่วมโครงการดังกล่าวได้

โครงการผู้นำเพื่อพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืน CONNEXT ED คือ การที่ผู้นำรุ่นใหม่จำนวน 1,000 คน จาก 12 องค์กรภาคเอกชน ที่เป็นผู้ร่วมก่อตั้งโครงการจะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ

2.1 เป็น School partners ให้กับสถานศึกษาทั่วประเทศด้วยการเข้าไปมีส่วนร่วมและดำเนินงานร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ โรงเรียนประชารัฐ ซึ่ง School partners เป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนทั่วประเทศมีหลักการดำเนินงาน 3 ด้าน คือ

2.1.1 สนับสนุนการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ที่วางไว้ (Enable)

2.1.2 ร่วมเสนอแนวทางพัฒนาโรงเรียนเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากภาคเอกชน (Enhance)

2.1.3 สร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน (Engage)

2.2 School sponsor ที่เป็นผู้บริหารระดับ CEO หรือ CEO-1 จะเข้าไปเรียนรู้กับผู้บริหารสถานศึกษาและร่วมพัฒนาโรงเรียนโดยการดำเนินงานดังกล่าวจะทำให้เรียนรู้และศึกษาปัญหาของโรงเรียนได้เร็วขึ้นทางภาคเอกชนจะการสนับสนุนงบประมาณให้โรงเรียนปีละ 500,000-1,000,000 บาท คาดว่าจะใช้งบประมาณราว 2,000 ล้านบาทต่อปีซึ่งองค์กรเหล่านี้ จะดูแล

โรงเรียนทั้ง 18 ภาค ของกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวคือ ภาคเอกชน 1 องค์กร จะดูแลสถานศึกษาใน 1-2 ภาค

3. โครงการมหาวิทยาลัยแห่งความเป็นเลิศด้านงานวิจัย(Educational hub) โครงการนี้จะนำไปสู่การเชื่อมต่อด้านการค้นคว้าวิจัยกับภาคเอกชนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนในภูมิภาค, ประชาคมอาเซียน และทวีปเอเชีย สามารถเข้ามาเรียนหนังสือที่ประเทศไทยได้อีกทั้งมีการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีซึ่งเทคโนโลยีที่ 4 ด้าน ของ Mega trends ที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนและผสมผสานกันเพื่อการพัฒนาและสามารถนำเทคโนโลยีมาแก้ปัญหาในสังคมพร้อมทั้งสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ปลอดภัยจนสร้างสุขภาพที่ดีให้กับประชาชน

นโยบายโรงเรียนประชารัฐ

รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดทำโครงการ“โรงเรียนประชารัฐ” โดยสานพลังภาครัฐ 3 หน่วยงาน คือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พร้อมภาคเอกชน 19 หน่วยงาน และภาคประชาสังคม 4 คน เพื่อช่วยกันยกระดับการศึกษาไทย โดยมีแผนการดำเนินงานดังนี้แผนการดำเนินงานระยะแรกแบ่งคณะทำงานออกเป็น 5 กลุ่มย่อย เพื่อขับเคลื่อนโครงการ 10 ประเด็น ดังนี้

1. เปลี่ยนข้อมูลที่เคยจำกัดการเข้าถึงสู่ข้อมูลที่เปิดเผย เกิดการเปรียบเทียบและแบ่งปันวิธีปฏิบัติ ที่นำไปสู่ผลสำเร็จ(Best practices)

2. เปลี่ยนการสอนจากระบบอนาล็อก ซึ่งเป็นระบบเก่าที่ไม่สอดคล้องกับวิถีในปัจจุบัน อาทิ จากเดิม การจัดการเรียนการสอนทำได้เฉพาะในห้องเรียนเพียงแห่งเดียว ไม่ได้ถูกส่งต่อไปยังกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เปลี่ยนมาสู่ระบบดิจิทัล ซึ่งใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาประยุกต์ใช้กับงานด้านการศึกษา ทำให้การแบ่งปันความรู้เป็นไปอย่างสะดวกกว้างขวางและรวดเร็ว

3. เปลี่ยนจากครูเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถาม และคิดวิเคราะห์

4. เปลี่ยนผู้นำให้เป็นผู้สร้างการเปลี่ยนแปลงมุ่งมั่นเพื่อนักเรียน

5. เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนด้วยรัฐเป็นการขับเคลื่อนด้วยกลไกตลาดทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมจัดตั้งกองทุนโรงเรียนอย่างโปร่งใส

6. เปลี่ยนมุมมองนักเรียนจากภาพเล็กเป็นภาพใหญ่ เรียนรู้สังคมและมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาชุมชน

7. เปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้แบบก้าวกระโดดสู่มาตรฐานสากลด้วยผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ
 8. เปลี่ยนตำราเรียนวิชาต่างๆ ให้เป็นภาษาอังกฤษและเปิดให้เจ้าของภาษาเข้าร่วมสอนภาษาอังกฤษ
 9. เปลี่ยนมหาวิทยาลัยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาด้านงานวิจัย(Education hub) โดยมีภาครัฐและเอกชนร่วมลงทุน สร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาพัฒนางานวิจัยสู่ระดับโลก
 10. เปลี่ยนให้ผู้นำรุ่นใหม่มีบทบาทพัฒนาท้องถิ่น
- ทั้งนี้ ได้จัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงสานพลังประชารัฐด้านการศึกษาพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2559 โดยมี ระยะเวลาดำเนินงานตาม โครงการในระยะแรก 3 ปี สำหรับ โรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการฯ เป็นโรงเรียนต้นแบบที่มาจากทุกตำบลในประเทศไทยเพื่อให้เกิดการกระจายตัวในการพัฒนา โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมกันคัดเลือกโรงเรียนเพื่อเข้ารับการพัฒนา ใน ระยะแรกจำนวน 3,342 โรงเรียน จากกรดำเนินงานในระยะแรก คณะทำงานที่ ๕ กลุ่มย่อย จะนำผล การดำเนินงานที่เกิดขึ้น มาปรับปรุงแนวทางการพัฒนา โรงเรียนจนครบทั้ง 7,424 โรงเรียน ตามเป้าหมาย

สิ่งที่จะได้รับจากการเป็นต้นแบบโรงเรียนประชารัฐมีหลายประการ คือ

1. ครู ได้รับความรู้และประสบการณ์จากกระบวนการจัดการทดลองได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ต่างๆ
 2. โรงเรียน ได้รับการเติมเต็มจากภาคเอกชน ทั้งในด้าน โครงสร้างพื้นฐานสื่อการเรียนการสอน ระบบฐานข้อมูล เป็นต้น
 3. ผู้บริหาร ได้รับการพัฒนาคุณสมบัติและสมรรถนะความเป็นผู้นำและการบริหารจัดการ
 4. ผู้ปกครองชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสนับสนุนการศึกษามากขึ้น
- ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนร่วมดำเนินงานตามบทบาทของภาครัฐใน 2 ส่วน ดังนี้
- Do คือ สิ่งที่ต้องทำคือทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่พร้อมที่จะยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่โครงการ และปฏิบัติตามแผนงาน โครงการพัฒนา โรงเรียน เพื่อให้ไปถึงเป้าหมายสูงสุดคือ การที่โรงเรียนสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตัวเองนั้นก็หมายถึงความยั่งยืนนั่นเอง

Don't คือ สิ่งที่ไม่ควรทำคืออย่าได้ปิดความรับผิดชอบในการพัฒนาโรงเรียนไปให้โครงการโรงเรียนประชารัฐ รวมทั้งไม่ร้องขอรับการสนับสนุนอื่นตามความต้องการของตนเองแต่ควรที่จะปฏิบัติตามแผนโครงการ

อย่างไรก็ตาม มีความคาดหวังจากการดำเนินงานโครงการโรงเรียนประชารัฐในหลายส่วน ไม่ว่าจะเป็นการมีธรรมาภิบาลในสถานศึกษา โรงเรียนมีความพร้อม มีสื่อ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนห้องเรียนที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น โดยเฉพาะภาษาอังกฤษต้องสามารถสื่อสารได้ดีขึ้น รวมทั้งได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง

สภาพทั่วไปของโรงเรียนประชารัฐ 44 แห่ง

โรงเรียนประชารัฐทั้ง 44 แห่ง โดยความร่วมมือของบริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (มหาชน) กับ 3 สถาบันการศึกษาประกอบด้วยวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตจันทบุรี, สภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีดังตารางภาคผนวก ก-1

ตารางภาคผนวก ก-1 รายชื่อโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก ทั้ง 44 โรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2559)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ที่อยู่	ระดับการศึกษา		จำนวน (คน)	
			เริ่มต้น	สูงสุด	ครู	นักเรียน
1	วัดมาบไผ่	ต.มาบไฟ อ.ขลุง จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	14	245
2	วัดเวฬุวัน	ต.วังสรรพรส อ.ขลุง จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	13	334
3	บ้านบ่อเวฬุ	ต.บ่อเวฬุ อ.ขลุง จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	10	247
4	วัดหนองซิม	ต.หนองซิม อ.แหลมสิงห์ จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	13	273
5	บ้านโป่งน้ำร้อน	ต.โป่งน้ำร้อน อ.โป่งน้ำร้อน จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	26	619
6	บ้านหนองเจ๊ก สร้อย	ต.เขาวงกต อ.แก่งหางแมว จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	10	234

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ที่อยู่	ระดับการศึกษา		จำนวน (คน)	
			เริ่มต้น	สูงสุด	ครู	นักเรียน
7	บ้านโคกวัด	ต.ขุนซ่อง อ.แก่งหางแมว จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	10	136
8	บ้านเนินมะหาด	ต.เขาคิชฌกูฏ อ.ชากไทย จ.จันทบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	14	333
9	ชุมชนวัดท่าพริก (จริยาอุปถัมภ์)	ต.ท่าพริก อ.เมืองตราด จ.ตราด	อนุบาล 1	ม. 3	13	279
10	บ้านโป่ง	ต.วังตะเคียน อ.เขาสมิง จ.ตราด	อนุบาล 1	ม. 3	13	314
11	บ้านหนองบอน	ต.หนองบอน อ.บ่อไร่ จ.ตราด	อนุบาล 1	ม. 3	14	500
12	บ้านป้องกันตนเอง ค่านชุมพล	ต.ค่านชุมพล อ.บ่อไร่ จ.ตราด	อนุบาล 1	ม. 3	13	252
13	บ้านสระใหญ่	ต.นนทรีย์ อ.บ่อไร่ จ.ตราด	อนุบาล 1	ม. 3	9	253
14	วัดเที่ยงพิมลमुख	ต.บางขวัญ อ.เมืองระยอง จ.ระยอง	อนุบาล 1	ม. 3	12	254
15	วัดอินทาราม	ต.หนองตึนบก อ.บ้านโพธิ์ จ.ระยอง	อนุบาล 1	ป. 6	2	84
16	วัดกระทุ่ม	ต.สนามจันทร์ อ.บ้านโพธิ์ จ.ระยอง	อนุบาล 1	ป. 6	5	90
17	วัดประชาบำรุงกิจ	ต.ตึบเข็ดศอก อ.บ้านโพธิ์ จ.ระยอง	อนุบาล 1	ม. 3	3	161
18	วัดนาเหล่าบก	ต.หนองยาว อ.พนมสารคาม จ.ระยอง	อนุบาล 1	ม. 3	11	304
19	วัดโคกป่าแพ่ง	ต.กบินทร์ อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	11	300
20	วัดวัฒนรังษี	ต.บ้านนา อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	12	172

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ที่อยู่	ระดับการศึกษา		จำนวน (คน)	
			เริ่มต้น	สูงสุด	ครู	นักเรียน
21	บ้านกุงประชาสรรค์	ต.บ่อทอง อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	13	362
22	บ้านบุสูง	ต.นาดี อ.นาดี จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	13	340
23	บ้านหนองสองห้อง	ต.สะพานหิน อ.นาดี จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	12	229
24	บ้านหนองงูเหลือม	ต.บางพลวง อ.บ้านสร้าง จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	6	184
25	ชุมชนวัดบ้านไฉ่	ต.โพธิ์งาม อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	9	147
26	วัดหนองคู่ม	ต.คำโตนคอ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี	อนุบาล 1	ม. 3	5	132
27	วัดพรหมประสิทธิ์	ต.หนองแก้ว อ.ประจันตคาม จ.ปราจีนบุรี	ม. 1	ม. 6	10	176
28	บ้านคลองน้ำใส	ต.โคกปี่ฆ้อง อ.เมืองสระแก้ว จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	12	229
29	บ้านเขามะกา	ต.ศาลาลำควน อ.เมืองสระแก้ว จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	17	441
30	บ้านทุ่งหินโคน	ต.สระขวัญ อ.เมืองสระแก้ว จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	18	420
31	บ้านชุมทอง	ต.เบญจขร อ.คลองหาด จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	13	167
32	บ้านกุดเวียน	ต.ตาพระยา อ.ตาพระยา จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	16	362
33	บ้าน โศกเพ็ริก	ต.ทัพเสด็จ อ.ตาพระยา จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	16	391

ตารางภาคผนวก ก-1 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ที่อยู่	ระดับการศึกษา		จำนวน (คน)	
			เริ่มต้น	สูงสุด	ครู	นักเรียน
34	บ้านกะสัง	ต.ทัพไทย อ.ตาพระยา จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	15	264
35	บ้านวังบูรพา	ต.วังน้ำเย็น อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	12	371
36	ช่องกุ่มวิทยา	ต.ช่องกุ่ม อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	13	269
37	บ้านทับใหม่	ต.โนนหมากเค็ง อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	13	239
38	บ้านใหม่ไทยพัฒนา	ต.หนองตะเคียนบอน อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	11	128
39	บ้านโป่งคอม	ต.ฝักขะ อ.วัฒนานคร จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	13	131
40	ส.ไทยเสรี อุตสาหกรรม 3	ต.ป่าไร่ อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	12	264
41	บ้านหันทราย	ต.หันทราย อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	11	206
42	บ้านพระเพลิง	ต.พระเพลิง อ.เขาฉกรรจ์ จ.สระแก้ว	อนุบาล 1	ม. 3	15	507
43	ชัยม่วงวิทยา	ต.โคกลาน อ.ตาพระยา จ.สระแก้ว	ม. 1	ม. 6	15	374
44	วังหลังวิทยาคม	ต.ทุ่งมหาเจริญ อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว	ม. 1	ม. 6	21	480

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์(ค่า IOC)

แบบสรุปผล IOC (แบบสัมภาษณ์)

เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทพรเรือง	ดร.วิทิต ตรีศิริโษิต	ดร.ภัทรี ปรินัตต์	ดร.ณภัคอร บุญยภักดิ์			
1	<p>ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานเป็นวิธีการ/แนวทางการปฏิบัติที่จะสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภาวะผู้นำ 2. กลยุทธ์การบริหารจัดการ 3. การสนับสนุนจากภายในและภายนอก 4. บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม 5. กระบวนการเรียนการสอน 6. การมีส่วนร่วม 7. คุณลักษณะนักเรียน 8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน" ควรมีตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย</p>	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ชื่อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์			
2	<p>ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขันอาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถซึ่งกิจการสามารถทำได้ในขณะที่กิจการอื่นไม่สามารถทำได้หรือกิจการสามารถทำได้ดีกว่ากิจการอื่นประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความรู้การบริหารธุรกิจ 2. มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน 3. วัฒนธรรมผู้บริโภคร 4. เทคโนโลยีสารสนเทศ 5. ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่นๆ" ควรมีตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย</p>	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์			
3	<p>ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ) เป็นการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่สามารถดำเนินไปได้อย่างมั่นคงราบรื่น โดยไม่เกิดสภาพที่ไม่พึงปรารถนา มีหลักในการสร้างความยั่งยืนของการดำเนินการโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนพระราชรัฐ ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) 2. ด้านสังคม (Social) 3. ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)" ควรมีตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย</p>	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์	รวม		
4	<p>การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจักษ์รัฐ หมายถึง ระบบของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกัน เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไป จะมีผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วย โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องทั้ง ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน เทคโนโลยี และงบประมาณ 2. กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบ และเวลา) กระบวนการ (วิธีการผลิต และวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) และการบริการหลังการขาย) <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจักษ์รัฐ" ควรมีตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย</p>	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์			
5	<p>ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง เป็นการบริหารโครงการ โดยการบูรณาการหลักการจัดการ การประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะ เครื่องมือ เทคนิค และวิธีการที่ใช้ในการวางแผน การจัดการองค์กร การปฏิบัติตามโครงการและการควบคุมคุณภาพของงาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนและการออกแบบ 2. การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ 3. การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ 4. การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ควรมีตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มเติมด้วย</p>	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.ธีทัต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์	รวม		
6	<p>ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นองค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษามีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ค่านิยมสำคัญ 2. การมีความประพฤติดี 3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร 4. คุณภาพชีวิตของนักเรียน 5. ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน 6. ทักษะการคิดและการเรียนรู้ 7. สาระวิชาหลัก 8. การจัดการศึกษาแบบ STEM 9. เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ <p>ท่านคิดว่าในกรอบ "ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" ควรมีตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มเติมด้วย</p>	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้

แบบสรุปผล IOC (แบบสอบถาม)

เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศเทพวรภัทร์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทพรเรือง	ดร.วิทิต ตรีศิริโพธิ์	ดร.ภัทรี ไพรัตน์	ดร.ณภัคอร บุญยภานุภัตสร	รวม		
1	เพศ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
2	อายุ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
3	วุฒิการศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
4	ประสบการณ์ในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
5	ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน									
	ภาวะผู้นำ								
6	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึงวิสัยทัศน์และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
7	ผู้บริหารโรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
8	ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปรียาสัตต์	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์			
	กลยุทธ์การบริหารจัดการ								
9	มีการแนะนำกระบวนการจัดการที่ แผนกลยุทธ์การบริหารจัดการการ เรียนสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
10	มีการสำรวจและวางแผนในการสรร หาบุคลากรตามอัตรากำลังที่มีอยู่	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
11	มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้ สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อม ของโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	การสนับสนุนจากภายในและภายนอก								
12	โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนและ ครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือ ด้านงานฝีมือต่างๆ เข้าประกวดเพื่อ ชิงรางวัล	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
13	โรงเรียนได้รับการพัฒนาด้านกา รส่งเสริมอาชีพจนเป็นที่ยอมรับของ ผู้ประกอบการและชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
14	โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการ แก้ปัญหาภายในโรงเรียนจาก คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ประกอบการและชุมชนเป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม								
15	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและอาคาร เรียนได้อย่างสะอาดเรียบร้อยและ ปลอดภัย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปริสต์ต	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์	รวม		
16	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียน เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต, ศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง, ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
17	มีการจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกัน โรงเรียนเช่น การแข่งขันกีฬา, การเข้าค่ายวิชาการ, งานเลี้ยงสังสรรค์ประจำปี ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
กระบวนการเรียนการสอน									
18	มีการจัดทำโครงการสอนแผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
19	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการถ่ายทอดความรู้จากผู้มีประสบการณ์จริง กิจกรรมลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นผล โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
20	มีการผลิตหรือนำสื่อชนิดต่างๆ หรือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียน การสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI), สื่อมัลติมีเดีย วิดีโอการสอน, โขเซียมล มีเดีย ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์	รวม		
	การมีส่วนร่วม								
21	ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
22	ครูมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
23	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบโรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน เช่น การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่น การเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	คุณลักษณะนักเรียน								
24	นักเรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์ หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
25	นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
26	นักเรียนมีความรับผิดชอบ เช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ฯลฯ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์สตร	รวม		
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
27	โรงเรียนมีการจัดการทดสอบนักเรียน อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
28	โรงเรียนมีการตรวจสอบ ความก้าวหน้าของนักเรียนอย่าง สม่ำเสมอเช่น ตรวจสอบการอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้นให้เป็นไป ตามเกณฑ์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
29	โรงเรียนมีการติดตามผลการเรียนของ นักเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยการคัด กรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า มาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริม ในวิชานั้นๆ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารณในการที่ทำให้ให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ									
	ความรู้การบริหารธุรกิจ								
30	มีความสามารถในกลยุทธ์การสร้าง ความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการ เป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
31	มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่าง สม่ำเสมอเช่น การปรับปรุงคุณภาพ สินค้า การบรรจุหีบห่อ เป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจ ใส่และรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปรินัสต์	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์	รวม		
32	มีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เช่น ผลิตสินค้าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาด, มีการคาดการณ์แนวโน้มความต้องการตลาดในอนาคต	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน								
33	มีการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/การบัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมาค้าขายในโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
34	ความพยายามที่ลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงิน อย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนในการจัดซื้อ การลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าเป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
35	การเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงิน เช่น การฝึกฝนการลงบัญชี และสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนได้เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	วัฒนธรรมผู้บริโภค								
36	มีการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย เช่น มีแบบสอบถามความต้องการในการบริโภคของกลุ่มเป้าหมาย, การเข้าใจถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้บริโภคเป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์สร	รวม		
37	สามารถตอบสนองความพึงพอใจด้วยสินค้าและบริการตรงตามความต้องการของลูกค้าเช่น มีการให้ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพสินค้าและวิธีการใช้ มีการส่งสินค้าอย่างรวดเร็ว เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
38	มีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ตามกลุ่มผู้บริโภค เช่น มีการผลิตสินค้าพิเศษเฉพาะกลุ่มลูกค้า, การผลิตให้มีคุณลักษณะเฉพาะตามเทศกาล เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
เทคโนโลยีสารสนเทศ									
39	สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาช่วยในเรื่องสารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ เช่น การคำนวณการผลิต การคำนวณเวลาให้บริการ การทำรายงานสถิติจำนวนการผลิต ยอดการจำหน่าย เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
40	สามารถนำเทคโนโลยี Social media มาใช้ในการตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคได้อย่างทันเวลา เช่น Facebook, @line, Twister, Intragram เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
41	สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลผลความต้องการของผู้บริโภค เช่น การจัดทำฐานข้อมูลลูกค้า	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์	รวม		
	ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ								
42	ความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ กับธุรกิจในประเทศ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
43	การมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำธุรกิจหรือกิจการต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
44	การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ สำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ)									
	ด้านเศรษฐกิจ								
45	โครงการมีความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าโครงการต่างๆ โดยจัดให้มีแผนการจัดการรายได้อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
46	โครงการมีเสถียรภาพทางการเงินสามารถจ่ายค่าตอบแทนในการทำกิจกรรมการผลิตหรือบริการของโครงการต่างๆ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
47	โครงการสามารถสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์			
	ด้านสังคม								
48	โครงการมีแผนการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
49	โครงการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ออกไปสู่ท้องตลาด	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
50	โครงการมีการดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	ด้านสิ่งแวดล้อม								
51	โครงการมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรการผลิต โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
52	โครงการไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
53	โครงการมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประจักษ์									
	กิจกรรมสนับสนุน								
54	มีการกำหนดโครงสร้างบุคลากรในการบริหารงานโครงการ เช่น กำหนดครูผู้รับผิดชอบ, กำหนดนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
55	มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนในการผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่องอุปกรณ์ช่วยการผลิตสินค้าจำนวนมาก ใช้ Social media ในการทำการตลาด เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทร์เรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปรียาสัตต์	ดร.ณภัคอร บุญภักดิ์	รวม		
56	ได้รับการสนับสนุนงบประมาณการ ในการดำเนิน โครงการจากภาคเอกชน และชุมชนรอบโรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
กิจกรรมหลัก									
57	มีปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคืบ และเวลา) ที่ เหมาะสมกับโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
58	มีการวางแผนกระบวนการผลิตและ วิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียน ลำดับขั้นตอนการผลิตมีสูตรการ คำนวณวัสดุคืบที่แน่นอน การ มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครู และนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
59	มีการวางแผนการกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) เช่น การ กำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการขนส่ง สินค้า, การประชาสัมพันธ์, การ ส่งเสริมการขาย เป็นต้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
60	มีการบริการหลังการขาย เช่น การ รับประกันเปลี่ยนคืนสินค้าในเวลา ที่กำหนด, การรับฟังความคิดเห็นจาก ลูกค้าหลังการใช้สินค้าและบริการ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ชื่อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์			
ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการท่ามาค้าขายโรงเรียนพระราชวังภาคตะวันออก									
	การวางแผน และการออกแบบ								
61	การวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
62	การวางแผนโครงการสอดคล้องกับเวลาและงบประมาณเป็นสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
63	การกำหนดการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและลำดับความสำคัญของงาน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ								
64	การคัดเลือกและอนุมัติอย่างน้อยจะต้องมีเหตุผลที่เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาด้วย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
65	โครงการที่ได้รับการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่า มีงบประมาณดำเนินการอย่างแน่นอน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
66	การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงานได้แก่ การเตรียมงานเตรียมเงิน เตรียมบุคลากร และเตรียมองค์กร	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุมโครงการ และการส่งมอบโครงการ								
67	นำโครงการไปสู่การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ได้กำหนดไว้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ						IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์	รวม		
68	กำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยเพื่อใ โครงการเป็นไปตามแผนงานโครงการ ที่ได้กำหนดไว้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
69	เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงมีการส่งมอบ ให้หน่วยงานประจำนำไปดำเนินการ บริหารในระดับปกติต่อไป	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	การประเมินโครงการและการปรับปรุง แก้ไขโครงการ								
70	การประเมินผลการดำเนินงานของ โครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับ นโยบาย	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
71	การนำผลการประเมินที่ได้มาการปรับ นโยบายและวางแผนใหม่	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
72	ประเมินความก้าวหน้าของแผน เปรียบเทียบกับปฏิบัติงานจริงกับ ผลที่คาดว่าจะได้รับ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
ส่วนที่ 7 คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง									
	ค่านิยมสำคัญ								
73	นักเรียนมีความซื่อสัตย์เสียสละ อดทน	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
74	นักเรียนมีความกตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้
75	นักเรียนใช้หลักความพอเพียงและมี จิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่นโดย ไม่หวังสิ่งตอบแทน	1	1	1	1	0	4	0.8	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปรินัสต์	ดร.ณภัคอร ปุณณภักดิ์			
	การมีความประพฤตินิติ								
76	นักเรียนมีอัตราส่วนการขาดเรียนเกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ลดลง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
77	นักเรียนมีอัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบการศึกษาก่อนจบช่วงชั้น ในปี การศึกษาที่ผ่านมา น้อยลง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
78	นักเรียนมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน เช่น ทูจริตการสอบหนีเรียน ก่อความรำคาญแก่ผู้อื่น ลักษณะโมโหของผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	กิจกรรมเสริมหลักสูตร								
79	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
80	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาและการมีส่วนร่วมกับชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
81	นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนตามความคิดเห็นของครูและชุมชน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	คุณภาพชีวิตของนักเรียน								
82	การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพกายของบุตรหลานของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
83	การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพจิตของบุตรหลานของผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
84	การช่วยดูแลสุขภาพจิตของนักเรียนในความดูแลของครู	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เลิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร พิริสตัด	ดร.ณภัคอร ปุณยภักดิ์			
	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน								
85	นักเรียนมีทักษะการนำเสนอข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูล	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
86	นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
87	นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	ทักษะการคิดและการเรียนรู้								
88	นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
89	นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
90	นักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	สาระวิชาหลัก								
91	ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
92	ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
93	นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
	การจัดการศึกษาแบบ STEM								
94	ความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพได้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
95	นักเรียนเห็นว่าชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่เขาสร้างสามารถนำไปใช้ได้จริงมีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
96	ความสามารถของนักเรียนที่นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม (Questionnaires)	ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ					รวม	IOC	สรุปผล
		ผศ.ดร.ศรัณยา เดิศพุทธรักษ์	ดร.ศักดิ์ชาย จันทระเรือง	ดร.รัชิต ตรีศิริโชติ	ดร.ภัทร ปริสต์ต	ดร.ณภัคอร บุญภักดิ์			
	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ								
97	โอกาสของนักเรียนในการใช้ คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
98	โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่ง เหล่านี้ นอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชม เว็บไซต์ หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็น ภาษาอังกฤษ ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับ เพื่อน ครู หรือผู้ปกครอง	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้
99	โอกาสของนักเรียนในการได้รับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ	1	1	1	1	1	5	1.0	ใช้ได้

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์
แบบสอบถาม

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University
169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี

แบบสัมภาษณ์

สำหรับผู้บริหารจากวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา และ บมจ.ไทยเบฟเวอเรจ

เรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออก
แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการทำวิจัยในหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพาผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ และขอขอบคุณมา
ณ โอกาสนี้

นางสาวศรีสุดา อัญญาวัชร
นิสิตปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียน
ประชารัฐภาคตะวันออก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล ของท่าน
2. ชื่อหน่วยงานที่ทำงานของท่าน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐภาคตะวันออกเฉียง

1. ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐานเป็นวิธีการ/แนวทางการปฏิบัติที่จะสนับสนุนให้องค์กรสามารถบรรลุตามจุดมุ่งหมายและวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

- 1.1 ภาวะผู้นำ
- 1.2 กลยุทธ์การบริหารจัดการ
- 1.3 การสนับสนุนจากภายในและภายนอก
- 1.4 บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม
- 1.5 กระบวนการเรียนการสอน
- 1.6 การมีส่วนร่วม
- 1.7 คุณลักษณะนักเรียน
- 1.8 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน" ควรมีตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

2. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่นๆ หมายถึง ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการแข่งขันอาจอยู่ในรูปของขีดความสามารถซึ่งกิจการสามารถทำได้ในขณะที่กิจการอื่นไม่สามารถทำได้หรือกิจการสามารถทำได้ดีกว่ากิจการอื่นประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

- 2.1 ความรู้การบริหารธุรกิจ
- 2.2 มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน
- 2.3 วัฒนธรรมผู้ประกอบการ
- 2.4 เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.5 ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ

ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ" ควรมีตัวแปรอื่นๆเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

3. ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ เป็นการดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่สามารถดำเนินไปได้อย่างมั่นคงยั่งยืน โดยไม่เกิดสภาพที่ไม่พึงปรารถนา มีหลักในการสร้างความยั่งยืนของการดำเนินการโครงการต่างๆ ของโรงเรียนพระราชรัฐ ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

3.1 ด้านเศรษฐกิจ (Economic) หมายถึง การเงินและความก้าวหน้าของโรงเรียน
 ประชารัฐ

3.2 ด้านสังคม (Social) หมายถึง โรงเรียนประชารัฐจะต้องมีความรับผิดชอบต่อ
 สังคมด้วยนอกเหนือจากในเรื่องที่โรงเรียนประชารัฐจะตระหนักถึงการดูแลครูและนักเรียน

3.3 ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment) หมายถึง โรงเรียนประชารัฐจะต้องมีมาตรการ
 เพื่อสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ท่านคิดว่าในกรอบ "ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้า
 ต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนประชารัฐ)" ควรมีตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม
 หรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

4. การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ หมายถึง ระบบของ
 กิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกัน เมื่อดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งไปจะมี
 ผลกระทบต่อต้นทุนหรือประสิทธิผลของกิจกรรมอื่นด้วย โดยแบ่งกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโครงการ
 ออกเป็นประเภทต่าง ๆ จากหลายหน่วยเข้ามาเกี่ยวข้องทั้ง ๕ กิจกรรม ประกอบด้วยตัวแปร
 ดังต่อไปนี้

4.1 กิจกรรมสนับสนุน ได้แก่ โครงสร้างการจัดการ (การบริหาร) ที่ชัดเจน
 เทคโนโลยี และงบประมาณ

4.2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิบและเวลา)
 กระบวนการ (วิธีการผลิตและวิธีการบริหาร) การกระจายสินค้า (การตลาดและการขาย) และ
 การบริการหลังการขาย)

ท่านคิดว่าในกรอบ "การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนประชารัฐ"
 ควรมีตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

5. ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง
 เป็นการบริหารโครงการ โดยการบูรณาการหลักการจัดการ การประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะเครื่องมือ
 เทคนิค และวิธีการที่ใช้ในการวางแผน การจัดการองค์การการปฏิบัติตามโครงการและการควบคุม
 คุณภาพของงานโดยสร้างประสิทธิภาพของการวางแผน ตารางงาน ทรัพยากร การตัดสินใจ การ
 ควบคุม และการทบทวนการวางแผนให้เข้ากับกิจกรรมของโครงการเพื่อใช้เป็นกรอบในการ
 กำหนดกิจกรรมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดภายใต้กรอบในการบริหารเพื่อให้ผู้บริหาร
 สามารถใช้กระบวนการบริหาร โครงการที่เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด ส่งผลให้บรรลุตาม
 วัตถุประสงค์ที่วางไว้ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

5.1 การวางแผน และการออกแบบ

5.2 การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อมของโครงการ

5.3 การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการการควบคุมโครงการ และการส่งมอบ

โครงการ

5.4 การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ

ท่านคิดว่าในกรอบ "ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง" ควรมีตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

6. ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียงเป็นองค์ประกอบของตัวชี้วัดตามโครงการยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษามีผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 9 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรดังต่อไปนี้

6.1 ค่านิยมสำคัญ

6.2 การมีความประพฤติดี

6.3 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

6.4 คุณภาพชีวิตของนักเรียน

6.5 ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน

6.6 ทักษะการคิดและการเรียนรู้

6.7 สารวิชาหลัก

6.8 การจัดการศึกษาแบบSTEM

6.9 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ

ท่านคิดว่าในกรอบ "ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนประชารัฐภาคตะวันออกเฉียง" ควรมีตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร ถ้ามีระบุเหตุผลในการเพิ่มด้วย

วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

Graduate school of Commerce Burapha University
169 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี

แบบสอบถาม

เรื่อง **ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียง**

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการทำวิจัยในหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสาธารณะ วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวศรีสุดา อัญญาวัชระ
นิสิตปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาการจัดการสาธารณะ
วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปใช้เพื่อประกอบการทำคุณวุฒินิพนธ์
2. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จที่มีต่อโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบคำถามตามความเป็นจริงที่ปรากฏในโรงเรียนของท่าน ซึ่งคำตอบเหล่านี้จะไม่มีผลกระทบต่อกรปฏิบัติงานของท่านแต่ประการใด
3. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน
 - ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ
 - ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปีหลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชรัฎฐ)
 - ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฎฐ
 - ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียง

ส่วนที่ 7 คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียน
ประหารัฐภาคตะวันออก

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ไม่เกิน 30 ปี

() 31-40 ปี

() 41-50 ปี

() 51 ปี ขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

() ไม่เกิน 10 ปี

() 11-20 ปี

() 21-30 ปี

() 31 ปี ขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในการทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

() ไม่เกิน 5 ปี

() 6-10 ปี

() 11-15 ปี

() 15 ปี ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ภาวะผู้นำ					
6	ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงให้ทราบถึง วิสัยทัศน์และแนวทางการปฏิบัติงานได้อย่างชัดเจน					

ข้อ	ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
7	ผู้บริหาร โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความสามารถอย่างเต็มที่					
8	ผู้บริหาร โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรเข้าร่วมประชุมอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่น ๆ					
กลยุทธ์การบริหารจัดการ						
9	มีการแนะนำกระบวนการการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารจัดการการเรียนสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน					
10	มีการสำรวจและวางแผนในการสรรหาบุคลากรตามอัตราค่าจ้างที่มีอยู่					
11	มีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและความพร้อมของโรงเรียน					
การสนับสนุนจากภายในและภายนอก						
12	โรงเรียนมีการสนับสนุนนักเรียนและครูในการส่งผลงานด้านวิชาการ หรือด้านงานฝีมือต่างๆ เข้าประกวดเพื่อชิงรางวัล					
13	โรงเรียนได้รับการพัฒนาด้านการส่งเสริมอาชีพจนเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน					
14	โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่างดี					
บรรยากาศ/ สภาพแวดล้อม						
15	โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมและอาคารเรียนได้อย่างสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัย					
16	โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของครูและนักเรียน เช่น ห้องอินเทอร์เน็ต, ศูนย์การเรียนรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง, ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์					

ข้อ	ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
17	มีการจัดกิจกรรมการสร้างความรักสามัคคีกัน โรงเรียน เช่น การแข่งขันกีฬา, การเข้าค่ายวิชาการ, งานเลี้ยง สงกรานต์ประจำปี ฯลฯ					
กระบวนการเรียน การสอน						
18	มีการจัดทำโครงการสอนแผนการสอน เป็นรายวิชา พร้อมทั้งมีการบันทึกหลังการสอนทุกครั้ง					
19	โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ					
20	มีการผลิตหรือนำสื่อชนิดต่างๆ หรือการนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI), สื่อมัลติมีเดีย วัสดุโองการสอน, โขงชียมัลมีเดีย ฯลฯ					
การมีส่วนร่วม						
21	ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและวางแผนการทำงานร่วมกัน					
22	ครูมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน					
23	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนโดยรอบ โรงเรียนมีส่วนร่วมในโครงการของโรงเรียน เช่น การพัฒนาทักษะด้านอาชีพในท้องถิ่นการเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ฯลฯ					
คุณลักษณะนักเรียน						
24	นักเรียนมีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ เช่น การคิดและออกแบบงานประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ในวิชาการงาน และพื้นฐานอาชีพ เป็นต้น					

ข้อ	ปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
25	นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเช่น สามารถศึกษาค้นคว้าเรื่องที่ตนสนใจและทำเป็นโครงการได้					
26	นักเรียนมีความรับผิดชอบเช่น มีรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมายให้แล้วเสร็จตามกำหนด มีความรับผิดชอบต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย ฯลฯ					
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
27	โรงเรียนมีการจัดการทดสอบนักเรียนอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน เช่น การสอบเก็บคะแนน, O-net, NT เป็นต้น					
28	โรงเรียนมีการตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเช่น ตรวจสอบการอ่าน เขียน ของนักเรียนแต่ละชั้นให้เป็นที่ไปตามเกณฑ์					
29	โรงเรียนมีการติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอด้วยการคัดกรองนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน เพื่อจัดให้มีการเรียนเสริมในวิชานั้น ๆ					

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ความรู้การบริหารธุรกิจ					
30	มีความสามารถในกลยุทธ์การสร้างความแตกต่างของตัวสินค้าและบริการเป็นที่ยอมรับในมุมมองของผู้ซื้อ					
31	มีการพัฒนาสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ การปรับปรุงคุณภาพสินค้าการบรรจุหีบห่อ เป็นประจำ และควบคุมการบริการลูกค้าด้วยเอาใจใส่และรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง					
32	มีการปรับตัวในสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เช่น ผลิตสินค้าให้เป็นที่ไปตามความต้องการของตลาด, มีการคาดการณ์แนวโน้มความต้องการตลาดในอนาคต					
	มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน					
33	มีการเรียนการสอนเสริมเรื่องตัวเลข/ การบัญชีและการเงิน ในกิจกรรมทำมาค้าขายในโรงเรียน					
34	ความพยายามที่ลดต้นทุนด้วยการบัญชี การเงินอย่างต่อเนื่อง เช่น การลดต้นทุนในการจัดซื้อ การลดต้นทุนต่อหน่วยของสินค้าเป็นต้น					
35	การเป็นผู้นำในด้านต้นทุนที่ต่ำด้วยการให้ความรู้ทางการจัดการบัญชีและการเงินเช่น การฝึกฝนการลงบัญชีและสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุนได้เป็นต้น					

ข้อ	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียน แข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
วัฒนธรรมผู้บริโภค						
36	มีการทำความเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า กลุ่มเป้าหมาย เช่น มีแบบสอบถามความต้องการในการ บริโภคของกลุ่มเป้าหมาย, การเข้าใจถึงวัฒนธรรม ท้องถิ่นของผู้บริโภค เป็นต้น					
37	สามารถตอบสนองความพึงพอใจด้วยสินค้าและบริการ ตรงตามความต้องการของลูกค้าเช่น มีการให้ความรู้ เกี่ยวกับคุณภาพสินค้าและวิธีการใช้ มีการส่งสินค้า อย่างรวดเร็ว เป็นต้น					
38	มีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่มีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ ตามกลุ่มผู้บริโภคเช่น มีการผลิตสินค้าพิเศษเฉพาะ กลุ่มลูกค้า, การผลิตให้มีคุณลักษณะเฉพาะตามเทศกาล เป็นต้น					
เทคโนโลยีสารสนเทศ						
39	สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาช่วยในเรื่อง สารสนเทศการผลิตสินค้าและบริการได้อย่างรวดเร็ว และมีคุณภาพ เช่น การคำนวณการผลิตการคำนวณ เวลาให้บริการ การทำรายงานสถิติจำนวนการผลิตยอด การจำหน่าย เป็นต้น					
40	สามารถนำเทคโนโลยี Social media มาใช้ในการ ตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคได้อย่าง ทันเวลาเช่น Facebook, @line, Twister, Intragram เป็นต้น					
41	สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวล ความต้องการของผู้บริโภคเช่น การจัดทำฐานข้อมูล ลูกค้า					

ข้อ	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความสามารในการที่ทำให้ให้นักเรียน แข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ					
42	ความรู้ความชำนาญในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ กับธุรกิจในประเทศ					
43	การมีประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ ในการทำธุรกิจหรือกิจการต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ					
44	การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่น ๆ สำหรับการสื่อสารระหว่างประเทศ					

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการของโรงเรียนพระราชัฐ)

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ปัจจัยที่ทำให้ความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมา ค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการ ของโรงเรียนพระราชัฐ)	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ด้านเศรษฐกิจ					
45	โครงการมีความมั่นคงด้านการเงินและความก้าวหน้าโครงการต่าง ๆ โดยจัดให้มีแผนการจัดการรายได้อย่างต่อเนื่อง					
46	โครงการมีเสถียรภาพทางการเงิน สามารถจ่ายค่าตอบแทนในการทำกิจกรรมการผลิตหรือบริการของโครงการต่าง ๆ					
47	โครงการสามารถสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้					

ข้อ	ปัจจัยที่ทำให้เกิดความยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมา ค้าขายเดินหน้าต่อไป (ภายใน 5 ปี หลังจากจบโครงการ ของโรงเรียนพระราชรัฐ)	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
ด้านสังคม						
48	โครงการมีแผนการดูแลคุณภาพชีวิตของสมาชิกในโครงการ					
49	โครงการมีความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ออกไปสู่ท้องตลาด					
50	โครงการมีการดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายหรือให้บริการ					
ด้านสิ่งแวดล้อม						
51	โครงการมีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมการใช้ทรัพยากรการผลิตโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม					
52	โครงการ ไม่มีผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่มีอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม					
53	โครงการมีมาตรการป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม					

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียน พระราชรัฐ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
กิจกรรมสนับสนุน						
54	มีการกำหนดโครงสร้างบุคลากรในการบริหารงานโครงการ เช่น กำหนดครูผู้รับผิดชอบกำหนดนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม					

ข้อ	การดำเนินการ Value chain ในโครงการของโรงเรียน ประจักษ์	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
55	มีการนำเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนในการผลิตและบริการ เช่น ใช้เครื่องอุปกรณ์ช่วยการผลิตสินค้าจำนวนมาก, ใช้ Social media ในการทำการตลาดเป็นต้น					
56	ได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการจากภาคเอกชน และชุมชนรอบโรงเรียน					
กิจกรรมหลัก						
57	มีปัจจัยนำเข้า(คน (ครู, นักเรียน) อุปกรณ์ วัสดุคิขและเวลา) ที่เหมาะสมกับโครงการ					
58	มีการวางแผนกระบวนการผลิตและวิธีการบริหารจัดการ เช่น การเขียนลำดับขั้นตอนการผลิตมีสูตรการคำนวณวัสดุคิขที่แน่นอน การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้กับครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการเป็นต้น					
59	มีการวางแผนการกระจายสินค้า(การตลาดและการขาย) เช่น การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย วิธีการขนส่งสินค้า, การประชาสัมพันธ์, การส่งเสริมการขายเป็นต้น					
60	มีการบริการหลังการขายเช่น การรับประกันเปลี่ยนคืนสินค้าในเวลาที่กำหนด การรับฟังความคิดเห็นจากลูกค้าหลังการใช้สินค้าและบริการ					

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียนพระราชธาตุนคร
คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็น
 ของท่านมากที่สุด

ข้อ	ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน พระราชธาตุนคร	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	การวางแผนและการออกแบบโครงการ					
61	การวางแผนโครงการสอดคล้องกับขอบเขตและ วัตถุประสงค์					
62	การวางแผนโครงการสอดคล้องกับเวลาและ งบประมาณเป็นสำคัญ					
63	การกำหนดการวางแผนออกมาในรูปตารางเวลาและ ลำดับความสำคัญของงาน					
	การคัดเลือกอนุมัติโครงการและการเตรียมความพร้อม ของโครงการ					
64	การคัดเลือกและอนุมัติอย่างน้อยจะต้องมีเหตุผลที่ เป็นไปตามนโยบายของการพัฒนาด้วย					
65	โครงการที่ได้รับการอนุมัติต้องมั่นใจได้ว่ามี งบประมาณดำเนินการอย่างแน่นอน					
66	การจัดเตรียมความพร้อมเพื่อดำเนินงานได้แก่ การ เตรียมงาน เตรียมเงิน เตรียมบุคลากร และเตรียมองค์กร					
	การปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการ การควบคุม โครงการ และการส่งมอบโครงการ					
67	นำโครงการไปสู่การปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ได้ กำหนดไว้					
68	กำกับและควบคุมขั้นตอนย่อยเพื่อให้โครงการป็นไป ตามแผนงานโครงการที่ได้กำหนดไว้					
69	เมื่อโครงการเสร็จสิ้นลงมีการส่งมอบให้หน่วยงาน ประจำนำไปดำเนินการบริหารในระดับปกติต่อไป					

ข้อ	ขั้นตอนการจัดการโครงการทำมาค้าขายโรงเรียน พระราชรัฎภาคตะวันออกเฉียง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	การประเมินโครงการและการปรับปรุงแก้ไขโครงการ					
70	การประเมินผลการดำเนินงานของโครงการ โดยนำไปเปรียบเทียบกับนโยบาย					
71	การนำผลการประเมินที่ได้มาการปรับนโยบายและวางแผนใหม่					
72	ประเมินความก้าวหน้าของแผนเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานจริงกับผลที่คาดว่าจะได้รับ					

ส่วนที่ 7 คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาคตะวันออกเฉียง

คำชี้แจง กรุณาตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฎภาคตะวันออกเฉียง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	ค่านิยมสำคัญ					
73	ครูมีการปลูกฝังค่านิยมสำคัญให้นักเรียนเช่น นำเสนอตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามค่านิยมและให้การชื่นชมนักเรียนที่สามารถปฏิบัติตามได้					
74	นักเรียนมีความซื่อสัตย์เสียสละ อดทน กตัญญู ใฝ่รู้ มีวินัย					
75	นักเรียนใช้หลักความพอเพียงและมีจิตสาธารณะในการช่วยเหลือผู้อื่น โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน					

ข้อ	ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนพระราชรัฎฐภาคตะวันออกเฉียง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
	การมีความประพฤติดี					
76	นักเรียนมีอัตราส่วนการขาดเรียนเกิน20 เปอร์เซ็นต์ ลดลง					
77	นักเรียนมีอัตราส่วนที่ถูกให้ออกจากระบบการศึกษา ก่อนจบช่วงชั้น ในปีการศึกษาที่ผ่านมา น้อยลง					
78	นักเรียนมีการแสดงออกถึงพฤติกรรมเชิงลบของ นักเรียน ได้แก่ ทุจริตการสอบ หนีเรียน ก่อความ รำคาญแก่ผู้อื่น ลักขโมยของผู้อื่น ทะเลาะวิวาท สูบ บุหรี่ ดื่มของมีนเมา ใช้สารเสพติด ก่ออาชญากรรม ลดลง					
	กิจกรรมเสริมหลักสูตร					
79	นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้					
80	นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมจิตอาสาและการ มีส่วนร่วมกับชุมชน					
81	นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ชุมชน ตามความคิดเห็นของครูและชุมชน					
	คุณภาพชีวิตของนักเรียน					
82	การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพกายของบุตรหลาน ของผู้ปกครอง					
83	การมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพจิตของบุตรหลาน ของผู้ปกครอง					
84	การช่วยดูแลสุขภาพจิตของนักเรียนในความดูแลของครู					
	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน					
85	นักเรียนมีทักษะการสื่อสาร					
86	นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นทีม					
87	นักเรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น					
	ทักษะการคิดและการเรียนรู้					
88	นักเรียนมีทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์					

ข้อ	ความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของ โรงเรียนพระราชรัษฎภาคตะวันออกเฉียง	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
89	นักเรียนมีทักษะการแก้ปัญหา					
90	นักเรียนมีทักษะการค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง					
	สาระวิชาหลัก					
91	ผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน					
92	ผลการเรียนรู้ด้านการคำนวณ					
93	นักเรียนได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					
	การจัดการศึกษาแบบ STEM					
94	ความรู้ในวิชาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือประกอบอาชีพได้					
95	นักเรียนเห็นว่าชิ้นงานหรือนวัตกรรมที่เขาสร้างสามารถนำไปใช้ได้จริงมีประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม					
96	ความสามารถของนักเรียนที่นำองค์ความรู้แบบบูรณาการ (STEM) ไปปรับใช้					
	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และภาษาอังกฤษ					
97	โอกาสของนักเรียนในการใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์เพื่อการเรียนรู้					
98	โอกาสของนักเรียนในการทำสิ่งเหล่านี้นอกเวลาเรียน ได้แก่ การเข้าชมเว็บไซต์หรือสื่ออื่น ๆ ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาอังกฤษฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนครู หรือผู้ปกครอง					
99	ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษของนักเรียน					

ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
ผลการสัมภาษณ์

ตารางภาคผนวก ง-1 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารสถานศึกษาที่เป็นพื้นฐาน

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ เรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
1	มีการถ่ายทอด วิสัยทัศน์ชัดเจน รับฟังความ คิดเห็น	กำหนดกลยุทธ์ให้ ชัดเจน สอดคล้อง กับทรัพยากรที่มี อยู่	มีการสนับสนุน จากชุมชนท้องถิ่น	ความสะอาด เป็น แหล่งเรียนรู้ และ ความสามัคคีของ โรงเรียน	เป็น การบันทึกการ สอน และมี กิจกรรม พร้อม ทั้งมีสื่อการเรียน การสอนร่วมด้วย	เน้นการมีส่วน ร่วมกับชุมชน ครอบครัวของ นักเรียน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตาม ผลการเรียน
2	ประชุมบอกกล่าว ให้ทราบแนวทาง และสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิด ความสำเร็จ	กลยุทธ์ต้อง สอดคล้องกับ สภาพความพร้อม ของโรงเรียน	มีการส่งเสริมด้าน วิชาการจาก ผู้บริหารโรงเรียน และได้รับความ สนับสนุนจาก ชุมชนโดยรอบ	สภาพโดยรวม ของโรงเรียน สะอาด มีห้อง กิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนรัก สามัคคี	ประยุกต์ใช้สื่อ การเรียนการสอน ที่หลากหลาย แปลกใหม่จะดี มาก	การให้ครูมีส่วน ร่วมกำหนด เป้าหมาย การเข้า ร่วมกิจกรรมของ ชุมชนท้องถิ่นและ ครอบครัว	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน
3	ส่งเสริมพัฒนา ความรู้ ความสามารถของ บุคลากรอย่าง ต่อเนื่อง	กลยุทธ์มี ความสัมพันธ์ สอดคล้องกับ ชุมชนท้องถิ่น	ภายในได้รับการ ส่งเสริมผู้บริหาร ภายนอกจาก คณะกรรมการ ของโรงเรียน	เป็นแหล่งสำหรับ เรียนรู้ ทั้งในและ นอกห้องเรียนได้ คณะกรรมการ	การใช้สื่อการ เรียนการสอนตาม ยุคทันสมัยทำ ให้นักเรียนให้ ความสนใจ	เปิดโอกาสให้ครูมี ส่วนร่วมในการ วางแผน เป้าหมาย ของโรงเรียน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตาม ผลการเรียน

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ เรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
4	ประกาศจุดยืนใน การบริหารงาน และมีแนวทางให้ ปฏิบัติ	สื่อสารการ ดำเนินการตามกล ยุทธ์อย่างชัดเจน กับบุคลากร	ส่งเสริมการนำ ผลงานต่าง ๆ ออกประกวด อย่างต่อเนื่อง	มีความสะอาด และเป็น ประโยชน์ต่อ นักเรียน	เพิ่มความรู้ ความสามารถของ ผู้สอน ให้ สามารถใช้สื่อการ เรียนการสอนได้ หลากหลายมากขึ้น	เน้นให้ครูและ ผู้ปกครองมีส่วน ร่วมในการตัดใจ และเข้ากิจกรรม พัฒนาฝีมือวิชาชีพ ร่วมกัน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน
5	ประชุมถ่ายทอด วิสัยทัศน์ในการ ปฏิบัติงานและให้ โอกาสในการ แสดง ความสามารถ พร้อมทั้งส่งเสริม วิชาการด้วย	ให้ความสำคัญ การถ่ายทอดกล ยุทธ์ให้สมาชิก ทราบและปฏิบัติ อย่างเข้าใจ	ได้รับการ สนับสนุนด้าน วิชาชีพจากการทำ อาชีพของ ผู้ปกครองหรือ ชุมชนท้องถิ่น	บรรยากาศน่า เรียนรู้ นำร่วม กิจกรรมโดยจัด ให้มีอุปกรณ์ พร้อมสำหรับทำ กิจกรรมเสมอ	การจัดทำ แผนการสอนและ บันทึกผลการ สอน เพื่อนำมา พัฒนาในครั้ง ต่อไป	ให้ครูมีส่วนร่วมใน การกำหนด แผนการทำงาน และร่วมแก้ไข ปัญหาพร้อมกับ ชุมชนท้องถิ่น	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ การเรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
6	กำหนดแนวทาง ในการปฏิบัติ และติดตามให้ การสนับสนุน อย่างต่อเนื่อง	คำนึงถึง อัตราค่าจ้างที่อยู่ ในการกำหนดกล ยุทธ์	แสวงหาการ สนับสนุนจาก ชุมชนโดยรอบ เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดี	สถานที่พร้อมที่ จะทำกิจกรรม เป็นเดี่ยวหรือ กลุ่มเพื่อสร้าง ความสามัคคีได้	นำนวัตกรรม สื่อ การเรียนการสอน มาใช้ โดยดูจาก ความต้องการของ นักเรียน	การจัดให้มีการท กิจกรรมร่วมกัน ระหว่างครูกับ ชุมชนท้องถิ่น	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และ ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน
7	กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจให้ ชัดเจนและ สนับสนุน กิจกรรมตามที่ กำหนดไว้เป็น สำคัญ	คำนึงถึงความ เป็นไปได้ในการ ดำเนินกลยุทธ์ และให้ ความสำคัญการ ดำเนินการตาม กำลังที่มีอยู่	การสนับสนุน จากภาครัฐ และ จากผู้บริหาร ครู และนักเรียน ภายนอกจาก ผู้ปกครอง ชุมชน และท้องถิ่น	จัดห้องกิจกรรม สำหรับเรียนรู้ นอกห้องเรียน สะอาดและ ปลอดภัย	การเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนที่ สำคัญและใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยีมาร่วม ด้วย	ผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นมีส่วน ร่วมกับกิจกรรม ของโรงเรียน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง พร้อมทั้ง ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ เรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
8	ให้ความสำคัญกับการนำองค์กรด้วยวิสัยทัศน์และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น	กลยุทธ์ต้องสัมพันธ์กับชุมชนท้องถิ่นจะทำให้การมีส่วนร่วม	มีคณะกรรมการโรงเรียนที่มาจากภายในโรงเรียนและภายนอกที่ เป็นชุมชน โดยรอบ	สภาพโรงเรียนสะอาดปลอดภัยใช้ทำกิจกรรมด้านวิชาการด้านกีฬาได้	การวางแผนการสอน นำเทคนิคอุปกรณ์ ประยุกต์ใช้	ครูมีส่วนร่วม กำหนดแผนงานต่าง ๆ และให้ผู้ปกครองกับ ชุมชนมีส่วนร่วม ในกิจกรรม	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ความ รับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการเรียน
9	การส่งเสริมพัฒนาบุคลากรในด้านต่าง ๆ เป็นเรื่องสำคัญ	สำรวจทรัพยากรที่มีอยู่ก่อน กำหนดกลยุทธ์	ส่งเสริมการประกวดผลงานต่าง ๆ และได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง	ความสะอาด ปลอดภัย มีลานกิจกรรม และงานสร้างสรรค์สร้าง ความสามัคคีได้	ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และวางแผนการเรียนการสอนโดยใช้ ความคิดเห็นจาก นักเรียนร่วมด้วย	จัดให้มีตัวแทนของครู ผู้ปกครอง และชุมชน ในการ กำหนดแผนงาน ของโรงเรียน	รู้จักคิดวิเคราะห์ หาความรู้ และ รับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการเรียน

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ เรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
10	จัดประชุมแบบมีส่วนร่วมในการกำหนดควิสิทัศน์หรือพันธกิจ	กลยุทธ์ที่ดีการให้ความสำคัญกับความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติ	ให้ผู้ปกครอง ชุมชน โดยรอบ เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาที่สำคัญ ของโรงเรียน	มีบรรยากาศการทำงานที่กิจกรรมการเรียนรู้อตามวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันวิทยาศาสตร์ รวมกัน งานกีฬา	ให้ความสำคัญกับความต้องการของนักเรียน และนำ เทคนิคหรือ อุปกรณ์ใช้ร่วมในการสอน	มีคณะกรรมการ จากตัวแทนครู ผู้ปกครองและ ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการ พัฒนาทักษะฝีมือ ด้านอาชีพท้องถิ่น	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองมีความ รับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการเรียน
11	ควรรับฟังความคิดเห็นจากรอบด้านก่อนตัดสินใจ	การแนะนำในการบริการจัดการ กลยุทธ์ให้ชัดเจน	ส่งเสริมกิจกรรม การสร้างสรรค์ ผลงานของ โรงเรียน เพื่อส่ง เข้าประกวด	กระตุ้นให้ นักเรียนรับรู้ถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ จะเกิดขึ้นเพื่อ เตรียมพร้อมร่วม กิจกรรมสร้าง สามัคคีได้	วางแผนและ กำหนดแนวทางการสอน พร้อมทั้งบันทึก การสอนทุกครั้ง	เน้นการมีส่วนร่วม ของครู และ ผู้ปกครองในการ ทำงานกิจกรรม ของโรงเรียน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และมี ความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการเรียน

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น								
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการ การเรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน
12	ส่งเสริมให้ บุคลากรมีภาวะ ผู้นำ	มีการทบทวน กลยุทธ์อย่าง ต่อเนื่อง	สนับสนุนการ ส่งผลงานต่าง ๆ เข้าประกวด เพื่อ แสดง ความสามารถของ นักเรียน	จัดกิจกรรม สำหรับนักเรียน อย่างต่อเนื่อง เพื่อ การเรียนรู้ และ ความสามัคคี นักเรียน	จัดกิจกรรม ให้นักเรียน อย่างเนื่อง เพื่อ การเรียนรู้ และ ความสามัคคี	ให้มีกิจกรรมการ เรียนการสอน มากกว่าการอ่าน และเขียน ควรมี อุปกรณ์ร่วมด้วย	ให้ความสำคัญกับ การมีส่วนร่วม กำหนดเป้าหมาย รวมถึงผู้ปกครอง หรือชุมชนท้องถิ่น มาช่วยในกิจกรรม ที่ต้องการทักษะ ฝีมืออาชีพ	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง และต้อง มีความรับผิดชอบ เรียน	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน
13	มีวิสัยทัศน์ เปิด โอกาสในการ แสดงความคิด เห็นและ สนับสนุนผู้ที่ ต้องการพัฒนา ตนเอง	ให้ความสำคัญกับ บุคลากรในการ แนะนำ กระบวนการ บริหารกลยุทธ์ให้ ชัดเจน	ผู้ปกครองและ ชุมชนมีส่วน สนับสนุน นักเรียนและครู ในการส่งผลงาน ต่าง ๆ เข้า ประกวด	ให้เกิดการมีส่วน ร่วมในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน โดยให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรม ให้ได้มากที่สุด	เตรียมอุปกรณ์ การเรียนการสอน ที่นักเรียนจะให้ ความสนใจ และมี การบันทึกการ สอนอย่าง ต่อเนื่อง	การให้นักเรียนมี การมีส่วนร่วมใน การเตรียมจัดการ เรียนการสอน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองและควร มีความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตาม ผลการเรียน	

ตารางภาคผนวก ง-1 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น							
	คนที่	ภาวะผู้นำ	กลยุทธ์ การบริหารจัดการ	การสนับสนุนจาก ภายในและ ภายนอก	บรรยากาศและ สภาพแวดล้อม	กระบวนการการ เรียนการสอน	การมีส่วนร่วม	คุณลักษณะนักเรียน
14	กำหนดให้วิสัยทัศน์เป็นเป้าหมายสำคัญในการปฏิบัติงาน และให้การสนับสนุน	ให้ความสำคัญ อัตรากำลัง พร้อมของ โรงเรียน และควร จะสอดคล้องกับ ชุมชนและ ท้องถิ่น	การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการ พัฒนาฝีมือที่ทำ เป็นอาชีพต่อไป ได้	โรงเรียนต้องมี ความสะอาด น่าจะเข้าร่วม กิจกรรมทั้งตัว นักเรียนเองและ จากชุมชน โดยรอบ	ใช้เทคโนโลยีเข้า มาช่วยในการ กระบวนการเรียน ด้วยบางครั้ง	ครูร่วมกับ ผู้ปกครองและ ชุมชนท้องถิ่นใน การฝึกทักษะ วิชาชีพของท้องถิ่น	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองและต้อง มีความรับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน
15	มีจุดมุ่งหมายที่ ชัดเจนและ ถ่ายทอดให้กับ บุคลากรทราบ พร้อมทั้งให้การ สนับสนุนให้เกิด ความพร้อมด้าน ต่าง ๆ	กำหนดกลยุทธ์ โดยใช้ปัจจัย ภายในความ พร้อมของ บุคลากร ปัจจัย ภายนอก ได้แก่ ชุมชนรอบ โรงเรียน	การพัฒนาฝีมือ ของนักเรียนและ ครู ควรได้รับการ สนับสนุนทั้งจาก โรงเรียนเอง และ ชุมชนโดยรอบ ด้วย	ความสะอาด ปลอดภัย เป็นสิ่ง สำคัญ และการจัด สถานที่และ อุปกรณ์ให้พร้อม ทำกิจกรรม	ในการเรียนแต่ละ วัน หรือแต่ละ วิชาควรสร้าง ความหลากหลาย ในการเรียนรู้ และ เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง	ให้ผู้ปกครอง หรือ กลุ่มวิชาชีพของ ท้องถิ่นโดยรอบ โรงเรียนมีส่วน ร่วมในการพัฒนา ทักษะฝีมือของ นักเรียน	ความคิดสร้างสรรค์ การแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง ความ รับผิดชอบ	การจัดการทดสอบ การตรวจสอบ ความก้าวหน้า และการติดตามผลการ เรียน

ตารางภาคผนวก ง-2 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิด
ความสามารถในการที่ทำให้นักเรียนแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	ความคิดเห็น				
	ความรู้ การบริหารธุรกิจ	มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน	วัฒนธรรม ผู้บริหาร	เทคโนโลยี สารสนเทศ	ภาษาอังกฤษ และ ภาษาอื่น ๆ
1	การสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อหาจุดเด่นหรือ จุดแข็งของกิจการ เพื่อสร้างความ แตกต่างและสร้าง เอกลักษณ์ในตัว ผลิตภัณฑ์โรงเรียน	เสริมเรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน ต้นทุนด้วยการบัญชี และผู้นำในด้าน ต้นทุนที่ต่ำ	เข้าใจถึงความ ต้องการของลูกค้า ตอบสนองความพึง พอใจ และ ผลิตภัณฑ์หรือ บริการที่มีลักษณะ เด่นเป็นเอกลักษณ์	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการ Social media ใน การตลาด	การมีความรู้ความ ชำนาญการมี ประสบการณ์ และ การฝึกฝนการใช้ ภาษา
2	สร้างความแตกต่าง การพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องสม่ำเสมอ และการปรับตัวทันสาเหตุได้ เหตุการณ์	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน ลดต้นทุนการ ผลิต และวิเคราะห์ เหตุการณ์	เข้าใจถึงความ ต้องการของลูกค้า กลุ่มเป้าหมาย และ ลงรายละเอียดใน เรื่องคุณภาพของ สินค้าด้วย	สารสนเทศสำหรับ บริการ เทคโนโลยี Social media และ ใช้ในการประมวล ความต้องการของ ผู้บริโภค	การมีความรู้ความ ชำนาญการมี ประสบการณ์ และ การฝึกฝนการใช้ ภาษา
3	สร้างความ แตกต่าง สินค้าและบริการ อย่างสม่ำเสมอ และการปรับตัวใน สภาวะการ เปลี่ยนแปลง สภาพแวดล้อม	ความรู้ด้านบัญชี/ การพัฒนาการเงิน ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	เรื่องคุณภาพของ สินค้า และตัว ผลิตภัณฑ์ ตอบสนองความ ต้องการของลูกค้า	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการ ทำฐานข้อมูลลูกค้าการฝึกฝน และ Social media ทำการตลาด	การใช้ภาษาใน ชีวิตประจำวัน และ
4	สร้างความ แตกต่างจากคู่ แข่งขันและพัฒนา อย่างสม่ำเสมอ	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิตและ วิเคราะห์สาเหตุได้	ศึกษาทำความเข้าใจกับลูกค้า กลุ่มเป้าหมายให้ ชัดเจน	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ สร้าง ฐานข้อมูลค้า และ Social media สร้าง เครือข่ายการตลาด	การใช้ภาษาใน ชีวิตประจำวัน และ

ตารางภาคผนวก ง-2 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น				
	คนที่	ความรู้ การบริหารธุรกิจ	มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน	วัฒนธรรม ผู้บริหาร	เทคโนโลยี สารสนเทศ
5	การปรับตัวและหา พันธมิตรในการทำ ธุรกิจ และการทำ ธุรกิจต่อยอด	ความรู้ด้านบัญชี/ วิธีการลด ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	ศึกษาทำความเข้าใจและ ตอบสนองความต้องการกับลูกค้า	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ประมวลผลความต้องการของลูกค้า	การใช้ภาษาใน ชีวิตประจำวัน และ การฝึกฝน
6	มีความแตกต่างและ พัฒนาสินค้าอย่าง ต่อเนื่อง และการ ปรับตัวตามความ ต้องการของตลาด	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิตและ วิเคราะห์สาเหตุได้	การมีผลิตภัณฑ์ หรือบริการเฉพาะ กลุ่มลูกค้าพิเศษ	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ช่วย ประมวลผลเรื่อง การผลิต การ จำหน่าย	ประสบการณ์การ ใช้ภาษาอย่าง ต่อเนื่อง
7	พัฒนาเรื่องเทคนิค การทำมาค้าขาย การตลาด ทักษะ การคิดวิเคราะห์	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	การเข้าใจในความ ต้องการของลูกค้า แต่ละกลุ่ม	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ เกี่ยว พฤติกรรมลูกค้า และ ทำการตลาด ผ่าน Social media	ประสบการณ์การ ใช้ภาษาอย่าง ต่อเนื่อง
8	การหาเครือข่าย พันธมิตรในการ บริหารธุรกิจ	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	การมีลักษณะเด่น เป็นเอกลักษณ์ เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ รูปแบบแพคเกจจิ้ง	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ จัดการ ฐานข้อมูลค้า และ หาลูกค้าจากกลุ่ม Social media	ประสบการณ์การ ใช้ภาษาอย่าง ต่อเนื่อง
9	มีความแตกต่างและ พัฒนาสินค้าอย่าง ต่อเนื่อง และการ ปรับตัวตามความ ต้องการของตลาด	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	การผลิตให้มี คุณลักษณะเฉพาะ ตามเทศกาล	ความคิด สร้างสรรค์ด้าน เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการ สร้างข้อมูลลูกค้า	มีการใช้ ภาษาอังกฤษใน กิจกรรมต่าง ๆ ของ โรงเรียน
10	พัฒนาสินค้าให้มี ความหลากหลาย แตกต่างจะตลาด ทั่วไป	ความรู้ด้านบัญชี/ การเงิน วิธีการลด ต้นทุนการผลิต และ วิเคราะห์สาเหตุได้	การให้ความรู้ เกี่ยวกับคุณภาพ สินค้าและ วิธีการใช้, มีการส่ง สินค้าอย่างรวดเร็ว และจำหน่าย	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ประมวล กระบวนการผลิต	การใช้ภาษาใน ชีวิตประจำวัน และ การฝึกฝน

ตารางภาคผนวก ง-2 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น				
	คนที่	ความรู้ การบริหารธุรกิจ	มีความรู้เรื่องตัวเลข บัญชีและการเงิน	วัฒนธรรม ผู้ประกอบการ	เทคโนโลยี สารสนเทศ
11	สร้างความปลอดภัยให้กับตัวผลิตภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์ตามแนวโน้มการตลาด	ความรู้ด้านบัญชี/การเงิน วิธีการลดต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์สาเหตุได้	สนองความต้องการด้านผลิตภัณฑ์และส่งของได้อย่างทันตรงความต้องการ	ทำฐานข้อมูลสินค้า การมีประสบการณ์ ฐานข้อมูลลูกค้า และทำ Social media	การใช้ภาษา กับชาวต่างชาติในการทำธุรกิจ
12	การศึกษาแนวโน้มของตลาด และเตรียมตัวปรับกลยุทธ์อยู่สม่ำเสมอ	ความรู้ด้านบัญชี/การเงิน วิธีการลดต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์สาเหตุได้	สนองความพึงพอใจด้วยความต้องการด้านมาตรฐานของสินค้า	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ และ Social media ช่วยด้านการตลาด	การมีโอกาสใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
13	สร้างความแตกต่าง การพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และการปรับตัวทันวิเคราะห์สาเหตุได้ ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ	ความรู้ด้านบัญชี/การเงิน วิธีการลดต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์สาเหตุได้	ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจ และตอบสนองได้ตรง ความต้องการ	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ในการติดต่อประสาน ทำข้อมูลต่าง ๆ	การใช้ภาษาในการชีวิตประจำวัน และการฝึกฝน
14	เรื่องความแตกต่าง พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และปรับตัวตามกระแสวิเคราะห์สาเหตุได้ ความต้องการของตลาดได้	ความรู้ด้านบัญชี/การเงิน วิธีการลดต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์สาเหตุได้	แสวงหาความต้องการของลูกค้าที่แท้จริงและสร้างความพึงพอใจในสินค้าและบริการ	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ด้าน Social media ในการโฆษณาสินค้าและบริการ	การใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับสื่อสารธุรกิจ
15	สร้างมาตรฐานให้กับสินค้าและบริการ พัฒนา รูปแบบตามยุคสมัยของตลาด	ความรู้ด้านบัญชี/การเงิน วิธีการลดต้นทุนการผลิต และวิเคราะห์สาเหตุได้	หาความต้องการของลูกค้าที่แท้จริง และสร้างความพึงพอใจในสินค้าและบริการ และสร้างเอกลักษณ์	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ช่วย การคำนวณและ ทำ การตลาดผ่าน Social media	การใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับสื่อสารธุรกิจ และฝึกฝน ต่อเนื่อง

ตารางภาคผนวก ง-3 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความ
ยั่งยืนที่ทำให้โครงการทำมาค้าขายเดินหน้าต่อไปภายใน 5 ปี หลังจากจบ
โครงการของโรงเรียนประชารัฐ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น			
	คนที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
1	ความมั่นคงและเสถียรภาพด้าน การเงิน	ใส่ใจสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ รับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ ดูแลติดตามสินค้าและบริการ	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตรายกับธรรมชาติ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบระยะยาว	
2	ความมั่นคงด้านการเงิน การวางแผนการจัดการรายได้	ให้ความสำคัญกับสมาชิก รับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีอันตรายหรือสารพิษผู้ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบ	
3	ความมั่นคงด้านการเงิน และห รายได้เข้ารายได้หรือผลกำไรให้ ผู้ลงทุนได้	การทำแผนลูกค้าสัมพันธ์	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตราย มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม	
4	ความมั่นคงทางการเงินและความดูแลคุณภาพชีวิตสมาชิกในกลุ่ม เสถียรภาพทางการเงิน	ให้ความสำคัญการบริการลูกค้า	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่ผลิตสิ่งที่เป็นอันตราย มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	
5	ความก้าวหน้าโครงการต่าง ๆ และมีแผนการจัดการรายได้ได้อย่าง ต่อเนื่อง	มีสวัสดิการสำหรับสมาชิก และ ติดตามรับผิดชอบต่อลูกค้า	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตราย มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	
6	เสถียรภาพทางการเงิน สามารถ จ่ายค่าตอบแทนในการทำ กิจกรรมการผลิตหรือบริการ ต่าง ๆ ได้	ให้ความสำคัญกับสมาชิกในกลุ่ม โครงการและกลุ่มลูกค้าทุกระดับ	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตราย มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	
7	สร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้	เน้นผลประโยชน์กลับมาให้กับ สมาชิกที่ร่วมดำเนินการ และมี ความรับผิดชอบต่อสินค้าและ บริการที่ผลิตออกมา	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ไม่เป็นอันตราย มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผล กระทบต่อสิ่งแวดล้อม	

ตารางภาคผนวก ง-3 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น			
	คนที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านสิ่งแวดล้อม
8	มีแผนการจัดการรายได้และสร้างผลกำไรให้กับสมาชิกได้อย่างต่อเนื่อง	คุณภาพชีวิตของสมาชิกเป็นสิ่งสำคัญ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกสู่ตลาด	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมไม่เป็นอันตราย	มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
9	มีความมั่นคงด้านการเงิน มีเงินทุนเวียนและสภาพคล่องในการทำกิจกรรม	มีการกำหนดสวัสดิการสำหรับสมาชิก และผลิตสินค้าด้วยความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อมไม่เป็นอันตราย	มีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
10	ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเงิน	ใส่ใจสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ และรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ พร้อมดูแลติดตามผลกระทบทางสังคมหลังการขายสินค้าและบริการ	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย มาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
11	มีเงินทุนเวียน และเงินสำรองสำหรับค่าตอบแทนสมาชิก	ให้ความสำคัญกับสมาชิกและผลิตสินค้าและบริการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย มาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
12	มีความมั่นคงและเสถียรภาพในด้านการบริหารจัดการการเงิน มีแผนการหารายได้และกำไรอย่างต่อเนื่อง	นำรายได้และผลกำไรกลับคืนมาให้กับสมาชิก และคืนให้กับสังคมโดยรวม	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย กำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
13	วางแผนการหารายได้อย่างเป็นระบบ และทำกำไรให้สมาชิกได้อย่างต่อเนื่อง	เน้นผลประโยชน์กลับมาให้กับสมาชิก และมีความรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการที่ผลิตออกมา	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย กำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
14	มีความมั่นคงทางการเงิน วางแผนบริหารจัดการค่าใช้จ่ายและรายรับอย่างเป็นระบบ โปร่งใส	คุณภาพชีวิตของสมาชิกเป็นสิ่งสำคัญ และมีความรับผิดชอบต่อสังคมกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกสู่ตลาด	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม	ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย กำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตารางภาคผนวก ง-3 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น		
	คนที่	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม
15	มีความมั่นคง จัดการเงิน หมุนเวียนและทำกำไรได้ อย่างต่อเนื่อง	ให้ความสำคัญกับสมาชิกและ ผลิตสินค้าและบริการด้วย ความรับผิดชอบต่อสังคม	มีมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม ผลิตด้วยวิธีที่ไม่เป็นอันตราย กำหนดมาตรการป้องกันไม่ให้ เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตารางภาคผนวก ง-4 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับภารกิจการดำเนินการ
Value chain ใน โครงการของโรงเรียนพระราชรัฐ

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น	
	คนที่	กิจกรรมสนับสนุน
1	โครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ ผลิตและการบริหาร การตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย
2	โครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีช่วยในการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ การกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
3	กำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ทำ กิจกรรมได้อย่างชัดเจน นำเทคโนโลยีการผลิต มาช่วย และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ ผลิตและการบริหาร การตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย
4	มอบหมายงานและความรับผิดชอบต่อสมาชิก โครงการและมีความเข้าใจในการทำงาน ร่วมกัน มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และ งบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ การกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
5	มอบหมายงานและความรับผิดชอบต่อสมาชิก โครงการและมีความเข้าใจในการทำงาน ร่วมกัน มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และ งบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ การกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
6	กำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัตถุดิบและเวลา กระบวนการ การกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย

ตารางภาคผนวก ง-4 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น	
	คนที่	กิจกรรมสนับสนุน
7	กำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ทำกิจกรรมได้อย่างชัดเจน นำเทคโนโลยีการผลิตมาช่วย และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการผลิตและการบริหาร การตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย
8	โครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
9	กำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ทำกิจกรรมได้อย่างชัดเจน นำเทคโนโลยีการผลิตมาช่วย และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
10	โครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
11	มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้สมาชิก โครงการและมีความเข้าใจในการทำงาน ร่วมกัน มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
12	กำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ทำกิจกรรมได้อย่างชัดเจน นำเทคโนโลยีการผลิตมาช่วย และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการผลิตและการบริหาร การตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย
13	กำหนดโครงสร้างการบริหารจัดการที่ชัดเจน เทคโนโลยีการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย
14	มอบหมายงานและความรับผิดชอบให้สมาชิก โครงการและมีความเข้าใจในการทำงาน ร่วมกัน มีการใช้เทคโนโลยีในการผลิต และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการผลิตและการบริหาร การตลาดและการขาย และการบริการหลังการขาย
15	กำหนดตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ทำกิจกรรมได้อย่างชัดเจน นำเทคโนโลยีการผลิตมาช่วย และงบประมาณ	คน อุปกรณ์ วัสดุดิบ และเวลา กระบวนการกระจายสินค้า และการบริการหลังการขาย

ตารางภาคผนวก ง-5 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการจัดการโครงการ
ทำมาค้าขายของโรงเรียนประจักษ์รัฐ

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่	ความคิดเห็น			
	การวางแผน และการออกแบบ	การคัดเลือก อนุมัติโครงการ	การปฏิบัติตามโครงการ	การประเมินโครงการ
1	ความสอดคล้องกับ ขอบเขตและ วัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	มีการปฏิบัติโดยยึดตาม แผนที่กำหนดกำกับและเปรียบเทียบกับ ควบคุมขั้นต้นตอนย่อยการ ส่งมอบงานต่อไป	ผลประเมิน นโยบาย และนำผลมา ปรับปรุง
2	ความสอดคล้องกับ ขอบเขตและ วัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณรองรับ และ มีความพร้อมดำเนินการควบคุมขั้นต้นตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	มีการปฏิบัติโดยยึดตาม แผนที่กำหนด กำกับและกับผลการปฏิบัติจริง ส่งมอบงานต่อไป	ประเมินความก้าวหน้า
3	ความสอดคล้องกับ ขอบเขตและ วัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	มีการปฏิบัติโดยยึดตาม แผนที่กำหนด กำกับและเปรียบเทียบกับนโยบาย ควบคุมขั้นต้นตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	ทำการประเมินโดย และนำมาปรับปรุงระบบ ให้ดียิ่งขึ้น
4	ความสอดคล้องกับ ขอบเขตและ วัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีนโยบายรองรับ งบประมาณเพียงพอ ตลอดโครงการ และมี ความพร้อมดำเนินการ	มีการปฏิบัติโดยยึดตาม แผนที่กำหนด กำกับและเพื่อนำผลมาประกอบ ควบคุมขั้นต้นตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	ประเมินตามความจริง กับการพัฒนาปรับปรุง แผนใหม่ให้ดียิ่งขึ้น
5	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนดระดับ ความสำคัญของงานแต่ละ งาน	มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณรองรับ และมีที่ ความพร้อมดำเนินการ	มีการปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ ควบคุมขั้นต้นตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	ควรนำผลการประเมิน โครงการมาเหตุผลใน การแก้ไขปรับปรุง โครงการให้ก้าวหน้าขึ้น
6	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	มีการปฏิบัติโดยยึดตามแผนที่ ที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	เน้นการประเมินผล ความก้าวหน้าของ โครงการ

ตารางภาคผนวก ง-5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น			
	คนที่	การวางแผน และการออกแบบ	การคัดเลือก อนุมัติโครงการ	การปฏิบัติตามโครงการ การประเมินโครงการ
7	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณรองรับ ความพร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	นำนโยบายมาเป็นตัว ในการประเมินผลว่าทำ ได้ตามนโยบายได้ หรือไม่
8	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณรองรับ ความพร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	ประเมินผลโดยใช้ ความก้าวหน้าของ โครงการ
9	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนดระดับ ความสำคัญของงานแต่ละ งาน	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	มีการนำผลการประเมิน มาใช้ในการพัฒนา โครงการ
10	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	ทำการประเมิน โดย เปรียบเทียบกับนโยบาย และนำมาปรับปรุง ระบบให้ดียิ่งขึ้น
11	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ	มีนโยบายรองรับ งบประมาณเพียงพอ ตลอดโครงการ และมี ความพร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	ประเมินผลโดยใช้ ความก้าวหน้าของ โครงการเปรียบเทียบกับ การดำเนินการจริง
12	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนดระดับ ความสำคัญของงานแต่ละ งาน	มีนโยบายสนับสนุน งบประมาณรองรับ ความพร้อมดำเนินการ	และมีที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้นต้นก่อน ส่งมอบงานต่อไป	นำผลการประเมิน โครงการมาเหตุผลใน การแก้ไขปรับปรุง โครงการ

ตารางภาคผนวก ง-5 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น			
	คนที่	การวางแผน และการออกแบบ	การคัดเลือก อนุมัติโครงการ	การปฏิบัติตามโครงการ การประเมินโครงการ
13	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	มี การปฏิบัติโดยยึดตามแผน ที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้น ตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	ประเมินตามความจริง เพื่อนำผลมาประกอบ กับการพัฒนาปรับปรุง แผนใหม่ให้ดียิ่งขึ้น
14	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนดระดับ ความสำคัญของงานแต่ละ งาน	มีเหตุผลตามนโยบาย มี งบประมาณทำได้ แน่นอน และมีความ พร้อมดำเนินการ	มี การปฏิบัติโดยยึดตามแผน ที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้น ตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	เปรียบเทียบกับผลการ ประเมินกับนโยบายที่ กำหนดไว้
15	ความสอดคล้องกับขอบเขต และวัตถุประสงค์เวลาและ งบประมาณ กำหนด ตารางเวลา	มีนโยบายรองรับ งบประมาณเพียงพอ ตลอดโครงการ และมี ความพร้อมดำเนินการ	มี การปฏิบัติโดยยึดตามแผน ที่กำหนด กำกับและ ควบคุมขั้น ตอนย่อย การ ส่งมอบงานต่อไป	เปรียบเทียบกับผลการ ประเมินกับนโยบายที่ กำหนด และนำผลมา พัฒนาปรับปรุง โครงการ

ตารางภาคผนวก ง-6 ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความสำเร็จตามเป้าหมายของโครงการทำมาค้าขายของโรงเรียนพระราชรัฐ
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้เชี่ยวชาญ	ความคิดเห็น								
	คนที่	ค่านิยมสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริม หลักสูตร	คุณภาพชีวิตของ นักเรียน	ทักษะความเป็น ผู้นำของเด็ก นักเรียน	ทักษะการคิดและ การเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM
1	การปลูกฝัง ค่านิยมสำคัญ สำหรับนักเรียน โดยครู	การขาดเรียน การออกจาก ระบบ และการ พฤติกรรมเชิงลบ ของนักเรียน	นโยบายการลด เวลาเรียน เพิ่ม เวลาว่าง นักเรียนมี ส่วนร่วม มีกิจกรรม ร่วมกับสังคม	การดูแลสุขภาพ กายและจิตใจ จากครูใน โรงเรียน	การสื่อสาร การ ทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิง สร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและ เรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนรู้ต่อ	นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ
2	การปลูกฝัง ค่านิยมสำคัญ สำหรับนักเรียน โดยครู	การขาดเรียน การออกจาก ระบบ และการ พฤติกรรมเชิง ลบของนักเรียน	นโยบายการลด เวลาเรียน เพิ่ม เวลาว่าง นักเรียนมี ส่วนร่วมใน กิจกรรมของ โรงเรียน	การดูแลสุขภาพ กายและจิตใจ จากครูใน โรงเรียน รวมถึง ผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การ ทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิง สร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและ เรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนรู้ต่อ	นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ ต่อชุมชน	การเข้าถึง คอมพิวเตอร์/ สื่อออนไลน์ และการใช้ ภาษาอังกฤษ

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
3	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจาก ระบบ และการ พฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลด เวลาเรียน เพิ่ม เวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมของ โรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูใน โรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและ เรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ ภาษาอังกฤษ
4	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจาก ระบบ และการ พฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลด เวลาเรียน เพิ่ม เวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมร่วมกับ สังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูใน โรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและ เรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ ต่อชุมชน	การใช้ คอมพิวเตอร์และ สื่อออนไลน์

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
5	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
6	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การเข้าถึงคอมพิวเตอร์/สื่อออนไลน์ และการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
7	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์
8	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
9	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การเข้าถึงคอมพิวเตอร์/สื่อออนไลน์ และการใช้ภาษาอังกฤษ
10	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น								
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English	
11	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การเข้าถึงคอมพิวเตอร์/สื่อออนไลน์ และการใช้ภาษาอังกฤษ	
12	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การใช้คอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์	

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
13	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
14	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	การเข้าถึง คอมพิวเตอร์/สื่อออนไลน์ และการใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางภาคผนวก ง-6 (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ		ความคิดเห็น							
คนที่	คำนิยามสำคัญ	มีความประพฤติดี	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	คุณภาพชีวิตของนักเรียน	ทักษะความเป็นผู้นำของเด็กนักเรียน	ทักษะการคิดและการเรียนรู้	สาระวิชาหลัก	STEM	ICT and English
15	การปลูกฝังคำนิยามสำคัญสำหรับนักเรียนโดยครู	การขาดเรียน การออกจากระบบ และการพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียน	นโยบายการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับสังคมและชุมชน	การดูแลสุขภาพกายและจิตใจ จากครูในโรงเรียน รวมถึงผู้ปกครองด้วย	การสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การรู้จักตนเอง และผู้อื่น	การคิดเชิงสร้างสรรค์ การแก้ปัญหา การค้นคว้าและเรียนรู้ด้วยตนเอง	ด้านการอ่าน การคำนวณ การเรียนต่อ	นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และประโยชน์ต่อชุมชน	ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก จ
ผลตรวจอักษรวิสุทธิ

ผลการตรวจอักษราวิสุทธีบทที่ 1

Plagiarism Checking Report						
Created on Feb 3, 2018 at 21:30 PM						
Submission Information						
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
716059	Feb 3, 2018 at 21:30 PM	57870022@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch1.docx	Completed	0.00%

ผลการตรวจอักษราวิสุทธีบทที่ 2

Plagiarism Checking Report						
Created on Feb 3, 2018 at 21:32 PM						
Submission Information						
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
716064	Feb 3, 2018 at 21:32 PM	57870022@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch2.docx	Completed	2.91%

ผลการตรวจอักษราวิสุทธีบทที่ 3

Plagiarism Checking Report						
Created on Feb 3, 2018 at 21:33 PM						
Submission Information						
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
716065	Feb 3, 2018 at 21:33 PM	57870022@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch3.docx	Completed	0.00%

ผลการตรวจอักษราวิสุทธีบทที่ 4

Plagiarism Checking Report						
Created on Feb 3, 2018 at 21:33 PM						
Submission Information						
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX
716066	Feb 3, 2018 at 21:33 PM	57870022@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch4.docx	Completed	0.00%

ผลการตรวจอักษรวิสุทธีบทที่ 5

Plagiarism Checking Report							Print Report
Created on Feb 3, 2018 at 21:33 PM							
Submission Information							
ID	SUBMISSION DATE	SUBMITTED BY	ORGANIZATION	FILENAME	STATUS	SIMILARITY INDEX	
716068	Feb 3, 2018 at 21:33 PM	57870022@go.buu.ac.th	มหาวิทยาลัยบูรพา	05_ch5.docx	Completed	0.00%	